

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 498

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 65

30 decembrie 2022

Cuprins

I Rezoluții, recomandări și avize

REZOLUȚII

Comitetul Regiunilor

A 151-a sesiune plenară a CoR, 11.10.2022-12.10.2022

2022/C 498/01	Rezoluția Comitetului European al Regiunilor privind starea regiunilor și a orașelor în Uniunea Europeană	1
---------------	---	---

AVIZE

Comitetul Regiunilor

A 151-a sesiune plenară a CoR, 11.10.2022-12.10.2022

2022/C 498/02	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Către o strategie macroregională pentru zona Mării Mediterane	6
2022/C 498/03	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Rolul orașelor și regiunilor UE în reconstrucția Ucrainei	12
2022/C 498/04	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Noul cadru al UE pentru mobilitatea urbană	17
2022/C 498/05	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Rolul CoR în stimularea diplomației subnaționale în domeniul climei înainte de COP27 și COP28	24
2022/C 498/06	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Către o includere structurală a orașelor și regiunilor în COP 27 a CCONUSC	30
2022/C 498/07	Avizul Comitetului European al Regiunilor – O tranziție justă și durabilă în contextul regiunilor mari consumatoare de cărbune și de energie	36
2022/C 498/08	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Coeziunea digitală	39

RO

2022/C 498/09	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Al 8-lea Raport privind coeziunea economică, socială și teritorială	45
2022/C 498/10	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Căi către succesul școlar	51

III Acte pregătitoare

Comitetul Regiunilor

A 151-a sesiune plenară a CoR, 11.10.2022-12.10.2022

2022/C 498/11	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Protecția indicațiilor geografice industriale și artisanale în Uniunea Europeană (revizuit)	57
2022/C 498/12	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Orientări pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport (TEN-T)	68
2022/C 498/13	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Pachetul energetic privind gazele, hidrogenul și emisiile de metan	83
2022/C 498/14	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Actul european privind cipurile pentru consolidarea ecosistemului european al semiconductoarelor	94
2022/C 498/15	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Guvernanța revizuită a spațiului Schengen	114
2022/C 498/16	Avizul Comitetului European al Regiunilor – Directiva privind emisiile industriale	154

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

COMITETUL REGIUNILOR

A 151-A SESIUNE PLENARĂ A COR, 11.10.2022-12.10.2022

Rezoluția Comitetului European al Regiunilor privind starea regiunilor și a orașelor în Uniunea Europeană

(2022/C 498/01)

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR (CoR),

AVÂND ÎN VEDERE:

- raportul său anual intitulat „Starea regiunilor și a orașelor în Uniunea Europeană”, a cărui abordare favorabilă incluziunii, factuală și bazată pe dovezi, inclusiv pe barometrul regional și local, reflectă punctele de vedere ale reprezentanților locali și regionali, implicând mai mulți parteneri și instituții ⁽¹⁾ și furnizând factorilor de decizie politică de la nivel european, național, regional și local dovezi și recomandări-cheie privind cele mai presante provocări pentru anul următor,
- rezultatele Conferinței privind viitorul Europei (CoFoE) și numeroasele propuneri cu relevanță directă pentru autoritățile locale și regionale, care sunt esențiale pentru a oferi soluții la preocupările cetățenilor,
- discursul privind starea Uniunii din 2022 al Președintei Comisiei Europene din 14 septembrie 2022 și scrisoarea de intenție adresată președinților Parlamentului European și Consiliului,

ÎNTRUCÂT:

- războiul de agresiune ilegal și nejustificat al Rusiei împotriva Ucrainei a provocat și continuă să provoace moarte și distrugere, obligând milioane de cetățeni să își părăsească locuințele și să își caute adăpost fie în Ucraina, fie în Uniunea Europeană, în special în statele membre din est, unde autoritățile locale și regionale sunt primul punct de contact pentru asistență;
- pe lângă impactul schimbărilor climatice, consecințele pandemiei de COVID-19 și perturbările în comerț, impactul războiului din Ucraina pune o mare presiune și asupra multor gospodării, întreprinderi mici și mijlocii și administrații locale și regionale din întreaga UE, din cauza presiunii suplimentare substanțiale a prețurilor la energie și alimente și a inflației în continuă creștere,

1. subliniază că Raportul anual al CoR privind starea regiunilor și a orașelor în UE arată în mod îngrijorător un decalaj teritorial din ce în ce mai mare la nivelul UE ca urmare a efectelor pandemiei de COVID-19, a războiului din Ucraina și a accelerării schimbărilor climatice;

⁽¹⁾ <https://cor.europa.eu/ro/our-work/Pages/State-of-Regions-and-Cities-2022.aspx?origin=spotlight>

2. regretă că, în discursul său privind starea Uniunii, președinta Comisiei Europene nu a recunoscut rolul activ și central al autorităților locale și regionale în abordarea acestor provocări, nici necesitatea unei guvernante pe mai multe niveluri în procesul de elaborare a politicilor UE și a transformării coeziunii într-un obiectiv general al UE, astfel cum se prevede deja în Tratatul de la Maastricht, care a introdus principiul subsidiarității și, de asemenea, a instituit CoR;
3. avertizează că inflația afectează teritoriile în mod inegal și riscă să exacerbeze și mai mult inegalitățile teritoriale, sociale și economice existente. Costurile mai ridicate ale energiei și transporturilor afectează mai grav cetățenii din grupurile vulnerabile. Persoanele din regiunile cu venituri mai mici suferă în mod disproporționat de pe urma creșterii prețurilor pentru bunuri și produse de bază, inducând un risc de sărăcire;
4. subliniază importanța cooperării transfrontaliere pentru a aprofunda și mai mult la nivelul Uniunii Europene acțiunile de natură socială, economică și administrativă. O treime din populația UE locuiește în regiuni de frontieră în care, adeseori, de cealaltă parte a frontierei se află orașe mai mari sau centre economice. Acest potențial neexploatat în domeniul asistenței medicale, al gestionării crizelor, al aprovizionării cu energie, al mobilității, al educației și al muncii trebuie să fie mai bine fructificat și promovat în mod specific;
5. invită Uniunea Europeană să sprijine orașele și regiunile din UE și din Ucraina pentru a face față provocărilor generate de război. Reconstrucția Ucrainei este o necesitate, o datorie morală și o investiție pentru Uniunea Europeană. Procesul trebuie să urmeze principiul OCDE de „a reconstrui mai bine” și să asigure abordări durabile, ecologice și digitale pentru o dezvoltare teritorială integrată. Reconstrucția Ucrainei și repercusiunile războiului și ale pandemiei asupra UE vor necesita o redefinire clară a priorităților actualului cadru financiar multianual. Localitățile, regiunile și statele membre ale UE se confruntă deja cu condiții financiare dificile. Reconstrucția Ucrainei trebuie, de asemenea, să meargă mână în mână cu promovarea democrației locale, pe baza unor parteneriate solide cu autoritățile locale și regionale din Uniunea Europeană. Un proces descentralizat de reconstrucție ar oferi, de asemenea, cetățenilor ucraineni perspectiva de a rămâne în țara lor și, prin urmare, ar atenua fluxurile de migrație ulterioare. În același timp, CoR respinge obstacolele din calea imigrației cetățenilor ucraineni și solicită cât mai curând posibil o revizuire a Directivei 2001/55/CE a Consiliului ^(?) privind protecția temporară, pentru a le oferi refugiaților o garanție de ședere pe o perioadă mai mare de trei ani;
6. consideră că sprijinul pentru refugiații ucraineni ar trebui să fie un imbold pentru a realiza reforma sistemului UE de migrație și azil bazat pe solidaritate, a stimula repartizarea echitabilă a sarcinilor, a respecta drepturile fundamentale și pentru a proteja frontierele externe. Acest lucru este cu atât mai urgent cu cât creșterea prețurilor la alimente la nivel mondial poate provoca un aflux de migranți în orașele și regiunile UE;
7. subliniază că autoritățile locale și regionale sunt, de asemenea, afectate de creșterea vertiginoasă a facturilor la energie pentru servicii publice și de efectele inflației asupra achizițiilor publice și a salariilor. Autoritățile locale și regionale trebuie să fie considerate parteneri activi în campaniile de economisire a energiei, în noile proiecte generatoare de energie din surse regenerabile, precum și în planurile de urgență privind perturbările energetice, pentru a lua în considerare circumstanțele locale și soluțiile transfrontaliere; subliniază, de asemenea, potențialul producției locale de energie din surse regenerabile pentru diversificarea mixului energetic al UE și reducerea dependenței noastre de țări terțe; solicită ca schemele de finanțare ale UE, achizițiile publice și normele privind ajutoarele de stat să fie adaptate astfel încât planurile locale de investiții să rămână operaționale și în perioade de inflație ridicată;
8. invită instituțiile UE și statele membre să pună în aplicare măsuri extraordinare pentru a sprijini autoritățile locale și regionale în eforturile lor de a atenua efectul crizei energetice asupra gospodăriilor, comunităților vulnerabile și întreprinderilor mici și mijlocii locale și de a menține serviciile publice operaționale, inclusiv alocându-le o parte din veniturile fiscale primite din profiturile excepționale ale întreprinderilor energetice;
9. invită Comisia Europeană să propună fără întârziere un plafon al prețurilor la nivelul UE pentru toate importurile de gaze în Uniunea Europeană și să sprijine decuplarea prețului la gaze de cele la energie, ceea ce ar contribui la atenuarea presiunilor inflaționiste;

^(?) Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri (JO L 212, 7.8.2001, p. 12).

10. invită Uniunea Europeană să dezvolte o politică a UE în domeniul sănătății, cu respectarea principiului subsidiarității, care să consolideze pregătirea UE pentru situații de criză și capacitatea sa de a face față amenințărilor la adresa sănătății și să sprijine eforturile localităților și regiunilor de a îmbunătăți sănătatea publică, de a preveni bolile și de a reduce riscurile pentru sănătate;

11. înțelege că orașele și regiunile trebuie să dispună de posibilitatea de a valorifica la maximum instrumentul Next Generation EU și de a se concentra asupra investițiilor pe termen lung. În acest scop, normele de guvernanță economică trebuie reevaluate, iar calendarul pentru măsurile de redresare ar trebui prelungit până când regiunile UE revin la situația macroeconomică anterioară pandemiei de COVID-19;

12. În acest context, întrucât pandemia de COVID-19 și invadarea Ucrainei de către Rusia împiedică regiunile și orașele noastre să se redreseze puternic, îndemnăm Comisia Europeană, Consiliul și Parlamentul European să modifice regulamentele financiare, în direcția prelungirii termenelor de certificare a proiectelor REACT-EU, în conformitate cu calendarul MRR, pentru a asigura o redresare aprofundată în teritoriile noastre prin optimizarea utilizării finanțării europene;

13. salută, în acest context, anunțul președintei Comisiei Europene de a pune efectiv în aplicare o evaluare la jumătatea perioadei a cadrului financiar multianual. Această evaluare la jumătatea perioadei ar trebui să consolideze politica de coeziune, în pofida ratei sale actuale de punere în aplicare și a execuției financiare scăzute, cauzate în principal de pandemia de COVID-19 și de concurența cu Mecanismul de redresare și reziliență (MRR). De asemenea, această evaluare la jumătatea perioadei ar trebui să fie o ocazie de a crea un nou fond european pentru a aborda crizele neprevăzute, începând cu războiul din Ucraina, în conformitate cu metodologia de gestionare partajată. Într-adevăr, transferurile financiare continue de la politica de coeziune la răspunsurile în situații de urgență afectează capacitatea politicii de coeziune de a-și îndeplini rolul consacrat în tratatele europene;

14. solicită inițierea imediată a reflecțiilor privind viitorul politicii de coeziune, cu o abordare incluzivă, care să implice toate părțile interesate și cetățenii. Alianța pentru coeziune va acționa ca platformă comună de discuții și schimburi, implicând instituțiile UE într-un dialog constructiv cu orașele și regiunile. CoR solicită ca principiul de „a nu aduce prejudicii coeziunii” să fie aplicat în toate politicile relevante ale UE, inclusiv prin punerea în aplicare a unor evaluări sistematice ale impactului teritorial și prin abordarea lacunelor în materie de dezvoltare din teritoriile cu provocări demografice și geografice specifice, și invită Comisia Europeană să colaboreze îndeaproape cu CoR la definirea acestui principiu;

15. este de acord cu Parlamentul European să se facă progrese în direcția unui pact privind insulele și a unei agende a Uniunii Europene pentru insule, cu participarea principalelor părți interesate, și anume a autorităților naționale, regionale și locale, a operatorilor economici și sociali, a societății civile, a mediului academic și a organizațiilor neguvernamentale, după modelul Pactului urban și al viitorului Pact rural; și reamintește Comisiei necesitatea de a efectua un studiu privind diversitatea situațiilor în care se află teritoriile insulare ale Uniunii Europene;

16. subliniază că 43 % dintre cetățenii europeni consideră că autoritățile locale și regionale se află în centrul acțiunilor climatice (o creștere de 10 % între 2019 și 2021, în contextul măsurilor de izolare și de redresare legate de pandemia de COVID-19) și că 160 de orașe din 21 de state membre au prezentat, în cadrul Convenției primarilor pentru climă și energie, planuri de acțiune privind adaptarea. CoR invită și alte localități și regiuni să urmeze aceste exemple de bune practici;

17. consideră că adaptarea și răspunsul la criza climatică, precum și conservarea și refacerea mediului sunt elemente-cheie pentru construirea unor societăți și economii mai reziliente și mai durabile, iar măsurile de răspuns trebuie concepute la nivel local, în funcție de nevoile și caracteristicile specifice ale teritoriilor. Prin urmare, CoR își reiterează apelul pentru un acces mai ușor la fondurile UE pentru autoritățile locale și regionale care pun în aplicare politicile Pactului verde;

18. solicită consolidarea eforturilor comune de combatere a schimbărilor climatice la nivelul Uniunii Europene și la nivel național, catastrofele naturale afectând aproape 50 de milioane de cetățeni din UE și provocând, în medie, pierderi economice de 12 miliarde EUR pe an în ultimii patruzeci de ani. În același timp, este din ce în ce mai important să fie corelate politicile climatice cu cele de mediu și cu cele sociale, pentru a se garanta că, deși se accelerează tranziția verde necesară, nu se neglijează nicio persoană și nicio localitate. În acest sens, subliniază necesitatea de a proteja, revizui și adapta infrastructurile regionale și locale pentru a face față mai bine fenomenelor climatice intensificate, al căror impact afectează cetățenii, economiile regionale, infrastructurile esențiale și lanțurile de aprovizionare;

19. salută anunțul făcut de președinta Comisiei Europene, în discursul său privind starea Uniunii, privind dublarea capacității UE de combatere a incendiilor;

20. ia act de interesul puternic al orașelor de a participa la misiunea UE „Orașe inteligente și neutre din punctul de vedere al impactului asupra climei” și solicită o abordare mai incluzivă a tranziției digitale și a tranziției în materie de mobilitate, inclusiv prin intensificarea măsurilor de promovare a decarbonizării și a transferului modal în zonele urbane, precum și a conectivității urban-rural, pentru a evita exacerbarea în continuare a inegalităților regionale existente;

21. solicită ca autoritățile de la nivel subnațional să fie incluse pe deplin în delegația UE la COP27 a CCONUSC și la COP15 la CBD a ONU, prin intermediul membrilor CoR. CoR subliniază că COP27 va reprezenta o ocazie de a recunoaște în mod oficial rolul autorităților locale și regionale în creșterea nivelului de ambiție și în accelerarea acțiunilor de atenuare a schimbărilor climatice, de adaptare la acestea și de finanțare; reiterează solicitarea de a include contribuțiile locale și regionale în completarea contribuțiilor stabilite la nivel național;

22. solicită o revizuire aprofundată a Regulamentului privind governanța uniunii energetice, pentru a pune bazele unei implicări sistematice a orașelor și regiunilor în planificarea și punerea în aplicare a planurilor naționale privind energia și clima. Această revizuire ar trebui să reprezinte, de asemenea, ocazia de a institui un cadru cuprinzător al UE pentru combaterea sărăciei energetice și a sărăciei în materie de mobilitate;

23. subliniază importanța planurilor naționale de redresare și reziliență (PNRR) în cadrul MRR pentru sprijinirea tranziției verzi și digitale și pentru realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă. Având în vedere că orașele reprezintă aproape 75 % din consumul mondial de energie, produc 70 % din emisiile globale de CO₂, iau 70 % din măsurile de atenuare a schimbărilor climatice și 90 % din măsurile de adaptare la schimbările climatice și că un număr din ce în ce mai mare de autorități locale și regionale s-au angajat să acționeze, ele trebuie să devină parteneri cu drepturi depline în dezvoltarea și punerea în aplicare a inițiativelor Pactului verde, în special în domenii de politică precum locuințele, renovarea clădirilor, tipurile de energie din surse regenerabile, mobilitatea durabilă sau ecologizarea urbană și în inițiative precum noul Bauhaus european;

24. își reiterează, în acest context, apelul pentru o strategie europeană privind locuințele, care să vizeze stimularea locuințelor accesibile, durabile, sociale și de urgență. Această strategie, care trebuie să respecte principiul subsidiarității, ar trebui, în special, să includă în semestrul european și în programele naționale de reformă un obiectiv cantitativ național de investiții publice pentru locuințe accesibile, durabile, sociale și de urgență în toate statele membre ale UE, să faciliteze accesul la investiții private prin includerea locuințelor accesibile, sociale și de urgență în viitoarea taxonomie socială a UE;

25. reafirmă necesitatea de a implica autoritățile locale și regionale în evaluarea și punerea în aplicare a MRR și a PNRR, pentru a garanta și că fondul de redresare este pus în aplicare în conformitate cu fondurile structurale și de investiții europene. Deși instrumentul are ca temei juridic politica de coeziune, această implicare s-a dovedit a fi mult prea limitată în multe state membre, creând capcane pentru o punere în aplicare eficientă și ducând la riscul ca planurile definite la nivel național să nu aibă sinergie cu prioritățile regionale și locale și cu strategiile de dezvoltare;

26. subliniază decalajul semnificativ și persistent în materie de inovare. Dintre cele 20 de regiuni cu cele mai mari cheltuieli pentru cercetare și dezvoltare (C&D), 19 sunt mai dezvoltate, în timp ce două treimi din cele 50 de regiuni cu cele mai scăzute cheltuieli sunt mai puțin dezvoltate. CoR subliniază marele potențial pe care îl prezintă acțiunea-pilot privind parteneriatele pentru inovare regională, prin sprijinirea dezvoltării de soluții locale și crearea de „misiuni teritoriale” ascendente, ca parte a noii agende de inovare a UE, reiterând, în același timp, importanța centrelor Spațiului european de cercetare (SEC);

27. subliniază rolul transformării digitale ca element transversal în depășirea decalajului din Europa și necesitatea coeziunii digitale. Odată cu noua abordare bazată pe misiuni a procesului de elaborare a politicilor, politica de coeziune trebuie să continue să sprijine în viitor obiectivele pe termen lung (obiectivele UE). Reducerea decalajelor digitale prin strategii cuprinzătoare și favorabile incluziunii, care să implice toate nivelurile de guvernare, este necesară pentru o redresare durabilă și societăți reziliente;

28. Subliniază că, în 2021, rata medie a șomajului în rândul tinerilor cu vârste cuprinse între 15 și 29 de ani în UE a fost de 13 %, o scădere de 0,9 puncte procentuale față de 2020, cu diferențe regionale importante, ratele șomajului în rândul tinerilor fiind mai mari în regiunile din Spania, Grecia și Italia. În acest context, CoR îndeamnă Comisia Europeană să prezinte propuneri pentru a aborda șomajul de lungă durată și șomajul în rândul tinerilor, ambele exacerbate ca urmare a crizei. Subliniază, de asemenea, necesitatea urgentă de a aborda disparitățile de gen în ocuparea forței de muncă. Avertizează, de asemenea, cu privire la riscurile tot mai mari de sărăcie, inclusiv în rândul copiilor;

29. salută apelul lansat de președinta Comisiei Europene pentru o mai mare solidaritate între generații și subliniază rolul de lider al CoR în colaborarea cu tinerii și cu organizațiile de tineret pentru a modela viitorul Europei, în special prin elaborarea unei carte a UE privind tineretul și democrația;

30. observă că, în perioada 2011-2020, ponderea femeilor alese la toate nivelurile politice a crescut, de la nivel local la nivel național, dar regretă că ele reprezintă în continuare doar o treime din totalul de la toate nivelurile. În 2021, doar 16 din cele 285 de adunări regionale din UE au atins paritatea în rândul candidaților aleși. CoR recunoaște că componența sa este, de asemenea, departe de a fi echilibrată din punctul de vedere al genului și se așteaptă ca statele membre să abordeze această problemă. Prin urmare, CoR va lansa reflecții cu privire la modalitățile de creștere a participării femeilor la activitatea sa, la funcțiile sale de conducere și la componența sa, și invită statele membre să organizeze inițiative menite să capaciteze femeile în politicile locale și regionale pentru a depăși discriminarea în lumea politică și să combată obstacolele cu care se confruntă femeile pe calea lor, inclusiv stereotipurile;

31. îndeamnă statele membre să pună în aplicare, cu implicarea deplină a autorităților locale și regionale, toate măsurile necesare pentru atingerea rapidă a obiectivului stabilit de Directiva UE privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice; subliniază, de asemenea, importanța ratificării de către toate statele membre ale UE a Convenției de la Istanbul, tratatul Consiliului Europei care urmărește să creeze un cadru cuprinzător la nivel paneuropean pentru a proteja femeile împotriva tuturor formelor de violență și pentru a preveni, a urmări penal și a elimina violența împotriva femeilor și violența domestică;

32. consideră că rolul localităților și regiunilor în calitate de angajatori, de furnizori și de comanditari de servicii sociale este esențial pentru coeziunea socială, egalitatea de gen și ocuparea forței de muncă în Europa. Trebuie să existe o implicare puternică a partenerilor sociali, a municipalităților și a regiunilor atât în dezvoltarea, cât și în punerea în aplicare a inițiativelor UE în domeniul social, pentru a garanta că măsurile au un impact adecvat și real asupra punerii în aplicare a planului de acțiune privind Pilonul european al drepturilor sociale. Semestrul european joacă un rol esențial în acest sens, iar nivelul local și regional trebuie să își asume responsabilitatea pentru deciziile luate și pentru modul în care trebuie atinse obiectivele comune. O dimensiune teritorială puternică și obiectivele de dezvoltare durabilă ar trebui, la rândul lor, să fie incluse în reforma semestrului european;

33. sprijină apelul Parlamentului European și al Președintei Comisiei Europene în discursul său privind starea Uniunii în favoarea unei convenții de revizuire a tratatelor. CoR ar trebui să fie implicat pe deplin în Convenție, pentru a-i reprezenta pe aleșii locali și regionali europeni, și se angajează pe deplin să promoveze conceptul de subsidiaritate activă și să colaboreze mai mult cu parlamentele regionale și asociațiile autorităților locale și regionale. Guvernanța pe mai multe niveluri este indispensabilă pentru un proces decizional eficient și favorabil incluziunii la nivelul UE, care acordă o atenție deosebită regiunilor cu competențe legislative și competențelor lor legitime. În acest context, CoR salută anunțul Comisiei Europene de a integra adunările cetățenilor și alte practici ale democrației participative în procesul de elaborare a politicilor UE, subliniind, însă, rolul reprezentanților aleși în mod democratic care răspund în fața electoratului lor și se angajează să joace un rol activ în aceste procese;

34. intenționează să propună măsuri concrete pentru a aborda dimensiunea teritorială a politicilor europene în realizarea obiectivului general de coeziune al UE, având în vedere, de asemenea, propunerile CoFoE și nevoile specifice ale regiunilor frontaliere și periferice;

35. încredințează președintelui mandatul de a transmite raportul anual privind Starea regiunilor și a orașelor în Uniunea Europeană, împreună cu prezenta rezoluție, președinților Parlamentului European, Comisiei Europene și Consiliului European, precum și șefilor de stat și de guvern din cele 27 de state membre ale UE; încurajează politicienii de la nivel regional și local din Europa să disemineze raportul în rândul cetățenilor și al mijloacelor de informare de la nivel local.

Bruxelles, 12 octombrie 2022.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor

Vasco ALVES CORDEIRO

AVIZE

COMITETUL REGIUNILOR

A 151-A SESIUNE PLENARĂ A COR, 11.10.2022-12.10.2022

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Către o strategie macroregională pentru zona Mării Mediterane

(2022/C 498/02)

Raportor: Nikola DOBROSLAVIĆ (HR-PPE)**RECOMANDĂRI POLITICE**

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR (CoR)

Contribuția strategiilor macroregionale la politica de coeziune, democrația locală și cooperarea la nivelul frontierelor externe

1. consideră că macroregiunile joacă un rol esențial în consolidarea coeziunii economice, sociale și teritoriale a Uniunii Europene și a vecinătății sale apropiate, prin capacitatea zonelor transfrontaliere să abordeze în mod colectiv provocările specifice și comune, prin schimburi și cooperare, precum și punerea în aplicare a acțiunilor;
2. subliniază că această abordare permite o mai mare coerență și complementaritate între politicile, acțiunile și programele de finanțare puse în aplicare de diferite niveluri ale administrației într-o zonă geografică definită. Astfel, prin promovarea guvernantei pe mai multe niveluri, macroregiunile contribuie la creșterea eficacității și a impactului politicilor;
3. reamintește că strategiile macroregionale se bazează pe principiul guvernantei pe mai multe niveluri și că regiunile din UE și din afara UE trebuie să joace un rol-cheie în dezvoltarea, edificarea și definirea obiectivelor lor comune, alături de statele membre ale UE și de alte țări interesate;
4. menționează că zona mediteraneană cuprinde mai multe țări candidate și potențial candidate, precum și țări din afara UE și subliniază importanța macroregiunilor în consolidarea cooperării la nivelul frontierelor UE. Această colaborare este necesară pentru a aborda provocările comune și, de asemenea, pentru a implica țările din afara UE într-o cooperare mai strânsă și mai aprofundată cu Uniunea;
5. reamintește adoptarea rezoluției Parlamentului European din 3 iulie 2012, intitulată Evoluția strategiilor macroregionale ale UE: practica actuală și perspectivele, în special în Mediterana ⁽¹⁾;
6. reamintește raportul ARLEM intitulat „O strategie de coeziune pentru Mediterana” (2014), care subliniază premisele reflecțiilor privind un cadru de guvernanta macroregională pentru Mediterana pe baza principiilor guvernantei pe mai multe niveluri și a unei geometrii progresive și variabile;

⁽¹⁾ P7_TA (2012) 0269.

7. reamintește, de asemenea, că Consiliul Uniunii Europene ⁽²⁾ a indicat că este deschis să ia în considerare inițiativele comune menite să stabilească noi strategii macroregionale;

O macroregiune mediteraneeană, un instrument esențial pentru abordarea provocărilor din Mediterana

8. subliniază resursele unice ale Mediteranei. Cu cei 46 000 km de linie de țărm și cu cele 22 de țări riverane, aceasta găzduiește peste 500 milioane de persoane, o treime din populație fiind concentrată în zonele costiere și aproximativ 150 de milioane de locuri de muncă fiind legate în mod direct de Marea Mediterană;

9. subliniază importanța ecologică a Mării Mediterane, care reprezintă doar 1 % din oceanele lumii, dar care contribuie cu 20 % la producția marină mondială ⁽³⁾. Este, de asemenea, unul dintre principalele rezervoare ale biodiversității marine și costiere, cu 28 % din speciile endemice, 7,5 % din fauna sălbatică și 18 % din flora marină globală;

10. subliniază potențialul bazinului mediteraneean, care este o zonă geografică coerentă, ale cărei populații partajează un patrimoniu istoric și cultural comun, rezultând dintr-o lungă tradiție de colaborare și de schimb de idei, bunuri și persoane între cele trei țărmuri ale sale;

11. recunoaște că bazinul mediteraneean se confruntă cu provocări în domeniul guvernancei, socioeconomic, climatic, al securității și al mediului care necesită acțiuni comune;

12. subliniază, astfel cum s-a subliniat în primul raport de evaluare a schimbărilor climatice și de mediu din Marea Mediterană, publicat de MedECC, că toate subregiunile mediteraneene sunt afectate de recente schimbări antropice ale mediului și că principalii factori determinanți ai schimbărilor includ clima, creșterea populației, poluarea, practicile nesustenabile de utilizare a terenurilor și a mării, precum și speciile alogene. În majoritatea zonelor, sunt afectate atât ecosistemele naturale, cât și mijloacele de subsistență a oamenilor ⁽⁴⁾;

13. atrage atenția că, în ritmul actual, încălzirea globală va atinge 2,2 de grade în zona mediteraneeană până în 2040, în timp ce regiunea se încălzește cu 20 % mai repede decât media globală. Efectele schimbărilor climatice sunt deja foarte vizibile prin proliferarea evenimentelor naturale extreme. Prin urmare, societățile mediteraneene sunt cele mai afectate de schimbările climatice (reprezentând deja 50 % din populația săracă din punctul de vedere al resurselor de apă din lume, deficitul de apă afectând securitatea alimentară; 49 din cele 51 de situri culturale ale UNESCO sunt, de asemenea, expuse riscului); Majoritatea efectelor schimbărilor climatice sunt exacerbate de alte provocări de mediu, cum ar fi intensificarea exagerată a urbanizării, a agriculturii, a pescuitului și a turismului, degradarea solurilor, deșertificarea și poluarea (aer, sol, râuri și oceane);

14. subliniază, așa cum evidențiază avizul pe tema „Către utilizarea durabilă a resurselor naturale în contextul insulelor din Marea Mediterană” vulnerabilitatea foarte mare a insulelor mediteraneene în contextul încălzirii globale, care are deja consecințe economice (pescuit, turism etc.) și sociale (emigrare etc.) și recomandă elaborarea unei abordări specifice a impactului schimbărilor climatice la nivel macroregional pentru acest tip de teritoriu, care să ia în considerare nevoile specifice ale arhipelagurilor și insulelor și să promoveze o cooperare mai strânsă între aceste teritorii, statele membre și Uniunea Europeană în abordarea provocărilor legate de mediu și promovarea dezvoltării durabile;

15. subliniază că, în pofida unor puncte convergente evidente, zona mediteraneeană se caracterizează prin ample disparități la nivelul dezvoltării. Aceste disparități, inclusiv deficiențele legate de capacitățile instituționale, interconectarea infrastructurii și de relațiile comerciale, afectează stabilitatea, prosperitatea și securitatea societăților mediteraneene;

16. consideră că criza provocată de pandemia de COVID-19 este un memento al necesității urgente a unei abordări coordonate și al consolidării rezilienței comune în fața epidemiilor, a șocurilor economice și a schimbărilor climatice;

⁽²⁾ 13424/20. Concluzii Consiliului privind punerea în aplicare a strategiilor macroregionale ale UE, 2 decembrie 2020.

⁽³⁾ Randone. et al. 2017, *Reviving the Economy of the Mediterranean Sea: Actions for a Sustainable Future*, WWF Mediterranean Initiative.

⁽⁴⁾ MedECC (2020) Schimbări climatice și de mediu în bazinul mediteraneean – Situația actuală și riscuri pentru viitor. Primul raport de evaluare privind Marea Mediterană [Cramer, W., Guiot, J., Marini, K. (eds.) Uniunea pentru Mediterana, Plan Bleu, UNEP/MAP.

17. susține că macroregiunea mediteraneeană poate fi, de asemenea, un instrument de gestionare a fluxurilor de migrație, care afectează în special autoritățile regionale și locale din zonele de frontieră externă ale UE;
18. reamintește că, având în vedere atacul Rusiei asupra Ucrainei, Marea Mediterană are de jucat un rol esențial în atenuarea efectelor războiului și a primirii populațiilor strămutate, continuând în același timp eforturile de a asigura progrese în direcția consolidării păcii în teritoriile sale riverane;
19. în confruntarea cu aceste provocări, afirmă nevoia de a reuni toate cele trei țărături într-un mod mai integrat pentru a consolida coeziunea, pentru a spori ponderea la nivel european și global a regiunii și potențialul său de inovare, precum și pentru a contribui la bunăstarea umană și la conservarea mediului;
20. în cadrul acestui proces, recunoaște rolul esențial al autorităților locale și regionale, care sunt puternic mobilizate prin inițiative și rețele cum ar fi Uniunea pentru Mediterana (UpM), ARLEM (Adunarea autorităților locale și regionale din zona euromediteraneeană) și Alianța pentru cooperare mediteraneeană (MedCoopAlliance), precum și Comisia intermediteraneeană a Conferinței regiunilor maritime periferice din Europa (CRMP);
21. subliniază că toate provocările cu care se confruntă zona mediteraneeană (schimbări climatice, eroziune, deșertificare, poluare cu materiale plastice, migrație, turism excesiv etc.) sunt concentrate pe arhipelagurile și insulele mediteraneene și, din acest motiv, ele reprezintă teritorii-pilot ideale pentru punerea în aplicare a politicilor integrate de dezvoltare durabilă în Mediterana și îndeamnă Comisia Europeană să facă pași înainte în conceperea unei strategii pentru insule, adaptată diverselor bazine;
22. este de acord cu opinia Comisiei Europene conform căreia obiectivele Pactului verde european ar trebui să se reflecte în strânsă cooperare cu țările vecine care se confruntă cu aceleași provocări climatice și de mediu;
23. subliniază că autoritățile locale și regionale de pe cele trei țărături, care joacă un rol major în abordarea efectelor schimbărilor climatice, au solicitat un „Pact verde mediteraneean”⁽⁵⁾;
24. recunoaște rolul-cheie pe care autoritățile locale (trebuie) să-l joace în calitate de aliați ai regiunilor și țărilor în ce privește punerea în aplicare a agendelor globale și regionale;
25. subliniază, de asemenea, că o strategie macroregională, care promovează consolidarea dialogului politic, este esențială pentru punerea în aplicare a noii agende pentru Mediterana, astfel cum se prevede în comunicarea Comisiei Europene din februarie 2021 intitulată Un parteneriat reînnoit cu țările din vecinătatea sudică⁽⁶⁾;

Către o strategie integrată pentru întregul bazin mediteraneean

26. salută rezultatele pozitive și cooperarea sporită posibilă prin angajamentul părților interesate din Mediterana, în special al autorităților locale și regionale; invită aceste părți interesate, în special autoritățile locale și regionale, să intensifice această cooperare pentru a pregăti terenul pentru elaborarea unei strategii macroregionale în Mediterana;
27. apreciază progresele semnificative înregistrate în vederea integrării în Mediterana prin intermediul Strategiei macroregionale Marea Adriatică-Marea Ionică (EUSAIR) și al Strategiei privind bazinele maritime WestMED;
28. îndeamnă Comisia Europeană să realizeze progrese urgente în ce privește inițiativa WestMED, dotând-o cu resurse, cu o structură solidă și cu o strategie de consolidare pe termen lung, facilitând integrarea macroregională în Mediterana de Vest;
29. subliniază că actualele inițiative, programe de cooperare, împreună cu actorii-cheie de la toate nivelurile de guvernare, trebuie să fie mai bine coordonate, astfel încât să nu le fie diluate eforturile și impactul. Prin urmare, este necesar ca teritoriile mediteraneene să dispună, în cele din urmă, de un instrument operațional care să le permită să elaboreze și să pună în aplicare o strategie integrată, un plan de acțiune concret și proiecte comune, ca răspuns la prioritățile comune identificate în cadrele instituționale de cooperare existente, cum ar fi UpM, ARLEM și în cadrul unor inițiative precum MedCoop Alliance sau BLUEMED, printre altele;

⁽⁵⁾ Sesiunea plenară a Adunării autorităților locale și regionale din zona euromediteraneeană (ARLEM), 23 ianuarie 2020.

⁽⁶⁾ JOIN(2021) 2 final. Cf. și Avizul Comitetului European al Regiunilor – Un parteneriat reînnoit cu țările din vecinătatea sudică – O nouă agendă pentru Mediterana (JO C 440, 29.10.2021, p. 19).

30. consideră că strategia macroregională pentru Mediterana va aborda aceste provocări, nu prin înlocuirea strategiilor existente, ci prin completarea acțiunilor acestora și, astfel, prin maximizarea impactului lor, căutând răspunsuri la provocări comune, cum ar fi cele care rezultă din lupta împotriva schimbărilor climatice și din tranziția digitală, transformându-le în oportunități majore de dezvoltare durabilă, contribuind astfel la o tranziție verde justă și favorabilă incluziunii, profitând în acest sens de oportunitățile comune, acordând o atenție deosebită dimensiunii umane și oportunităților pentru tineri și deblocând astfel potențialul economic al regiunii în beneficiul cetățenilor;

31. subliniază că o strategie macroregională, pentru a oferi soluții semnificative la provocările comune, trebuie să fie concepută în mod necesar la nivelul bazinului mediteranean și să acopere cele trei subbazine: vestic, estic și Marea Adriatică-Marea Ionică. Prin urmare, aceasta trebuie să fie deschisă tuturor de la crearea sa și, în cele din urmă, să vizeze acoperirea întregului bazin mediteranean de pe cele trei țărmuri;

32. solicită ca strategia macroregională pentru Mediterana, ca orice strategie macroregională maritimă, să acorde o atenție deosebită teritoriilor insulare, în conformitate cu articolul 174 din TFUE; solicită să se țină seama efectiv de trăsăturile și vulnerabilitățile specifice acestor teritorii, prin stabilirea unui parteneriat mai puternic, cu acțiuni concrete și coordonate între aceste teritorii, statele membre și Uniunea Europeană;

33. subliniază că această integrare regională ar trebui să se petreacă în mod progresiv, pe baza unei abordări voluntare a autorităților naționale, regionale și locale mediteraneene, având în vedere provocările reprezentate de anumite situații de instabilitate din punctul de vedere al securității, precum și din punct de politic și diplomatic;

Principiile esențiale ale guvernancei pe mai multe niveluri la nivel mediteranean

34. propune ca guvernarea unei viitoare strategii macroregionale în Mediterana să reflecte pe deplin principiul guvernancei pe mai multe niveluri, implicând autoritățile europene, naționale, regionale și locale, precum și asociațiile și euroregiunile lor respective;

35. consideră că, pentru a fi operațională, o strategie macroregională mediteraneană trebuie să se bazeze pe un sistem de guvernare solid și reprezentativ, cu: (i) o adunare generală la nivel politic, implicând autoritățile europene, naționale, regionale și locale, precum și asociațiile și euroregiunile lor respective, (ii) un comitet executiv care să reunească câte un membru național coordonator (de la nivel regional sau local) din fiecare țară reprezentată în strategie și să promoveze integrarea autorităților locale și regionale, precum și participarea observatorilor din partea rețelei de autorități locale și regionale, a asociațiilor lor respective și a euroregiunilor în procesul decizional și (iii) grupuri de acțiune tematice pentru a elabora și a pune în aplicare proiecte concrete de cooperare, care vor mobiliza actorii socioeconomi publici, privați, mediul academic și societatea civilă;

36. propune, pornind de la bunele practici din cadrul WestMED, instituirea unei președinții în comun, anuale prin rotație, deținută de câte două țări, din UE și dintre țările partenere, care să colaboreze, cu sprijinul strâns al organizațiilor reprezentative ale autorităților locale și regionale. Președinția ar trebui să evolueze ținând cont de țările care au asigurat președinția în trecut, care o asigură în prezent și care o vor asigura în viitor, menținând un echilibru între UE și țările partenere reprezentate în cadrul strategiei; în același timp, sprijinul din partea organizațiilor reprezentative ale autorităților locale și regionale ar funcționa prin rotație și urmând aceleași principii. Această dinamică este esențială pentru a se asigura că diferitele organisme de guvernare ale strategiei macroregionale sunt luate în considerare și conectate pentru a oferi orientări strategice pentru acțiunea macroregională, prin intermediul programelor de lucru anuale. Un secretariat tehnic (secretariatul strategiei macroregionale mediteraneene, SSMM) ar trebui să coordoneze și să sprijine strategia;

37. propune ca, pentru a asigura compatibilitatea cu inițiativele existente, reprezentanții principalelor instituții, organisme și inițiative internaționale și euromediteraneene, cum ar fi UpM, ARLEM și MedCoopAlliance, să fie implicați în punerea în aplicare a strategiei, alături de reprezentanții EUSAIR și WestMED; de asemenea, GECT prezintă perspective utile ca „laboratoare” pentru guvernarea pe mai multe niveluri, care să sprijine obiectivele noii agende pentru Mediterana;

O strategie macroregională axată pe provocările prioritare

38. consideră că o strategie macroregională în Mediterana ar trebui să vizeze un număr limitat de provocări partajate, care vor fi abordate treptat de-a lungul timpului; subliniază că transformările verde și digitală sunt provocări-cheie, care ar trebui abordate cu prioritate;

39. solicită, ca un prim pas, ca eforturile să se axeze pe provocările-cheie (schimbările climatice, tranziția digitală, protecția mediului și criza umanitară) și pe tranziția verde necesară. Următoarele priorități necesită de urgență o acțiune coordonată la nivel mediteraneean: viitorul arhipelagurilor și insulelor, al zonelor costiere și urbane, poluarea marină (în special microplasticul și apele uzate), conservarea biodiversității, agroecologia, economia circulară, gestionarea și prevenirea pericolelor naturale, reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, adaptarea la schimbările climatice și răspunsul la criza umanitară, garantând respectarea drepturilor fundamentale ale omului;

40. propune, pe termen scurt, ca Comisia Europeană, prin intermediul Interreg Euro-MED sau al altor programe relevante existente (având în vedere că strategiile macroregionale respectă regula celor 3 „nu”: fără dispoziții legislative, mijloace financiare sau instituții suplimentare), să sprijine lansarea, în 2024, a unui proiect-pilot privind reducerea la zero a poluării marine în Mediterana, contribuind și pe plan tematic la UE misiunea privind oceanele ⁽⁷⁾. Obiectivul va fi implicarea în activități comune între țări și teritorii care doresc să elaboreze o strategie macroregională mediteraneeană și, prin urmare, care doresc să-și testeze principiile esențiale în jurul unui obiectiv concret;

41. eforturile ar putea fi extinse ulterior pentru a include următoarele provocări, în legătură cu noua agendă pentru Mediterana:

- (a) promovarea unei dezvoltări economice echilibrate și sustenabile, prin proiecte comune menite să consolideze cercetarea, inovarea, utilizarea sustenabilă a resurselor naturale și spiritul antreprenorial interconectat;
- (b) integrarea economiei albastre;
- (c) promovarea dezvoltării umane, inclusiv a culturii și patrimoniului, a turismului, a educației, a sănătății, a ocupării forței de muncă, a dezvoltării tinerilor, a incluziunii sociale a grupurilor marginalizate și a ajutorului pentru refugiați, precum și soluționarea necesităților rezultate din prezența fluxurilor migratorii, în special la frontierele externe ale UE;
- (d) consolidarea legăturilor, prin intermediul transporturilor și al infrastructurii digitale;
- (e) consolidarea autonomiei alimentare și energetice în Mediterana – ținând seama de consecințele schimbărilor climatice și ale războiului din Ucraina provocat de Rusia;
- (f) consolidarea instrumentelor și capacităților instituțiilor publice și private pentru a atenua cauzele schimbărilor climatice și ale pierderii biodiversității;

Un plan de acțiune operațional fundamentat pe finanțarea existentă

42. consideră că o strategie macroregională mediteraneeană trebuie să se bazeze neapărat pe un plan de acțiune operațional pentru a transpune prioritățile în acțiuni concrete la nivel mediteraneean; Pentru a garanta că dimensiunea teritorială este inclusă în mod corespunzător în acest plan, contribuind nu numai la realizarea în bazinul mediteraneean a unei viziuni comune a unei mai bune dezvoltări, coerente și durabile, ci și la implicarea societății civile de pe cele trei țărmuri ale Mediteranei, autoritățile locale și regionale, cele mai apropiate de cetățeni, vor fi implicate în elaborarea planului;

43. subliniază că o mare parte a finanțării poate fi mobilizată pentru a sprijini proiectele mediteraneene, incluzând 7 miliarde EUR mobilizate de Comisia Europeană în cadrul Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională (IVCDI). Programele de cooperare teritorială europeană active în Mediterana (Next-MED, EUROMED, ADRIAN, MARITTIMO) reprezintă, de asemenea, o importantă oportunitate de a facilita proiectele care pot să contribuie la obiectivele unei strategii macroregionale;

44. subliniază că multe programe puse în aplicare în mod direct de Comisia Europeană, cum ar fi Orizont Europa, LIFE sau Erasmus+, sunt deschise participării țărilor terțe și, prin urmare, constituie o sursă interesantă de finanțare suplimentară. În plus, programe cum ar fi parteneriatul în domeniul cercetării și inovării în zona mediteraneeană (PRIMA) sau instrumentele bilaterale instituite de Uniunea Europeană în țările învecinate sprijină în mod direct cooperarea în Mediterana;

⁽⁷⁾ Misiunea UE: Regenerarea oceanelor și a apelor noastre până în 2030.

45. subliniază că donatorii, cum ar fi Banca Mondială sau Banca Europeană de Investiții, precum și unele instituții, cum ar fi Fundația Anna Lindh, sunt, de asemenea, activi în Mediterana și pot facilita emergența unor proiecte comune;
46. atrage atenția, în cele din urmă, că multe țări, regiuni și orașe pun în aplicare programe de cooperare descentralizată care pot contribui și la punerea în aplicare a unor proiecte de cooperare mai ample în Mediterana;
47. subliniază, în plus, că punerea în aplicare a programelor de cooperare teritorială europeană 2021-2027 va fi însoțită de dezvoltarea unor mecanisme de guvernare pentru a facilita coordonarea finanțării europene disponibile în zonă. Comitetul consideră că acest demers poate contribui în mod concret la emergența unei strategii macroregionale mediteraneene;

Concluzii

48. salută noul impuls oferit cooperării mediteraneene în cadrul Forumului mondial mediteranean, organizat în cadrul Președinției franceze;
49. așteaptă cu interes următoarea președinție a Uniunii Europene deținută de o țară mediteraneană, și anume Spania, în 2023, cu speranța că se va repune accentul pe guvernarea mediteraneană și pe potențialul zonei pentru cadrul macroregional reinnoit de guvernare și cooperare;
50. încurajează Comisia Europeană și statele membre ale UE să sprijine elaborarea unei strategii macroregionale pentru Mediterana și alte noi strategii macroregionale necesare;
51. invită, de asemenea, Parlamentul European și Comitetul Economic și Social European să sprijine stimularea unei strategii macroregionale pentru întreaga regiune mediteraneană, pentru o regiune mediteraneană mai bună, mai integrată și mai coezivă;
52. solicită Consiliului European să sesizeze Comisia Europeană în 2022 pentru a elabora o strategie macroregională mediteraneană însoțită de un plan de acțiune, în vederea aprobării de către Consiliu și de către Parlamentul European în cadrul Președinției spaniole, în cea de-a doua jumătate a anului 2023.

Bruxelles, 11 octombrie 2022.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Vasco ALVES CORDEIRO

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Rolul orașelor și regiunilor UE în reconstrucția Ucrainei

(2022/C 498/03)

Raportor general:	Dario NARDELLA (PSE-IT), primarul orașului Florența
Documente de referință:	Sesizarea Președinției cehe a Consiliului Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Sprijinirea și reconstrucția Ucrainei COM(2022) 233 final

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR (CoR)

1. condamnă din nou războiul neprovocat purtat de Rusia împotriva Ucrainei, care reprezintă o încălcare brutală a dreptului internațional, o violare a principiilor democratice și a statului de drept și o agresiune neprovocată, nejustificată și nejustificabilă împotriva poporului ucrainean, precum și un atac la adresa suveranității și integrității teritoriale ale Ucrainei, pentru care CoR își reiterează sprijinul necondiționat. Prin urmare, CoR se alătură condamnărilor de la nivel mondial ale așa-ziselor referendumuri organizate la sfârșitul lunii septembrie 2022 în teritoriile ucrainene ocupate de Rusia, deoarece acestea încalcă aproape toate standardele democratice imaginabile; invită statele membre ale UE, instituțiile UE și țările partenere ale UE să rămână unite în sprijinul acordat Ucrainei, care luptă, de asemenea, pentru libertatea noastră și pentru valorile europene. Sancțiunile consecvente sunt esențiale pentru acest sprijin și pentru exercitarea de presiuni asupra agresorului rus;
2. deplânge profund faptul că invazia rusă a dus nu numai la peste 10 mii de victime, în special în rândul civililor, și la mult mai mulți răniți, la milioane pe persoane strămutate în interiorul Ucrainei și în țări terțe. Condamnă faptul că în Ucraina ocupată agresorii ruși vizează reprezentanți locali și regionali, precum și jurnaliști și apărători ai drepturilor omului, pentru a-i răpi și a-i reține; CoR se alătură Congresului Autorităților Locale și Regionale al Consiliului Europei pentru a solicita eliberarea imediată și necondiționată a acestora. Subliniază că invazia rusă a dus la distrugerea masivă a infrastructurii ucrainene, a clădirilor, școlilor, spitalelor, locuințelor civile și a patrimoniului cultural ale Ucrainei, care se ridică, potrivit anumitor estimări, la peste 750 de miliarde EUR, și la probabilitatea unei scăderi puternice a PIB-ului, cu 35 % (potrivit previziunilor FMI). CoR subliniază, de asemenea, că economia ucraineană a pierdut între 30 % și 50 % din capacitatea sa de producție, cu pierderi concentrate în regiuni esențiale din punct de vedere economic din partea de est și de sud a Ucrainei;
3. consideră că reconstrucția Ucrainei este o necesitate pentru Europa și o datorie morală, care va necesita atât resurse suplimentare care să depășească actualul cadru financiar multianual (CFM) al UE, eventual prin declanșarea articolului 122 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, cât și o nouă finanțare extrabugetară. Date fiind circumstanțele extraordinare ale războiului din Ucraina, CoR sprijină ideea de a avansa pentru 2023 evaluarea la jumătatea perioadei a CFM;
4. subliniază că din cele 9 miliarde EUR aferente asistenței macrofinanciare promise Ucrainei, doar 6 miliarde au fost convenite până în prezent, în comparație cu nevoile lunare estimate la 5-7 miliarde EUR. CoR reamintește că situația de război impune o rată de provizionare de 70 % în cadrul bugetului UE, spre deosebire de rata normală de 9 % și că bugetul UE pentru perioada 2021-2027 nu mai dispune de marje suficiente pentru finanțarea împrumuturilor. Prin urmare, CoR subliniază necesitatea unor modalități alternative de finanțare a asistenței, inclusiv prin furnizarea de garanții publice suplimentare de către statele membre;
5. subliniază că procesul de reconstrucție trebuie să urmeze o abordare ascendentă, implicând autoritățile locale și regionale din Ucraina și din UE, și să se plaseze în continuitatea reformei ucrainene de descentralizare, care era deja foarte

avansată înainte de 24 februarie 2022. În acest context, CoR atrage atenția asupra recomandărilor studiului pe tema „Provocările și oportunitățile implicării autorităților locale și regionale în reconstrucția Ucrainei”⁽¹⁾, publicat în septembrie 2022; consideră că un proces descentralizat de reconstrucție este, de asemenea, cel mai bun mod de a oferi cetățenilor ucraineni o perspectivă de a rămâne în țara lor și, prin urmare, de a modera viitoarele fluxuri de imigrație. În același timp, CoR respinge obstacolele artificiale din calea imigrației cetățenilor ucraineni și solicită să se ia în considerare în curând o revizuire a Directivei 2001/55/CE a Consiliului⁽²⁾ privind protecția temporară, pentru a le oferi refugiaților o garanție de ședere pe o perioadă mai mare de trei ani;

6. salută decizia Consiliului European de a acorda Ucrainei statutul de țară candidată. Statutul de țară candidată ar trebui să devină forța motrice pentru noile eforturi ale administrației ucrainene în ceea ce privește reformele, iar reconstrucția ar trebui să fie o oportunitate de continuare a apropierii de standardele și politicile UE. În acest context, CoR subliniază că Acordul de asociere dintre Ucraina și UE acoperă deja aproximativ 70 % din acquis-ul UE; se așteaptă ca Ucraina să continue lupta împotriva corupției, care a fost identificată în avizul Comisiei Europene privind cererea Ucrainei de aderare la Uniunea Europeană ca fiind unul dintre cele șapte sectoare în care trebuie să se întreprindă reforme urgente⁽³⁾, și care va fi evaluată până la sfârșitul anului 2022. Reformele ar trebui, de asemenea, să ofere garanții pentru o distribuție transparentă și echitabilă a fondurilor de ajutorare;

7. subliniază că CoR ar putea lansa, inclusiv în cadrul unui comitet consultativ mixt, acțiuni care vizează pregătirea, în special, a apropierii de acquis-ul în domeniul politicii de coeziune a UE și sprijinirea consolidării capacităților și a bunei guvernante prin învățarea și schimbul de bune practici cu omologii;

Principii generale pentru procesul de reconstrucție a Ucrainei

8. salută Declarația de la Lugano, care recunoaște proiectul de plan de redresare și dezvoltare elaborat de Ucraina drept un cadru general pentru orientarea procesului de redresare, ce permite coordonarea participării mai multor părți interesate și a parteneriatelor;

9. solicită comunității internaționale, sub conducerea UE, să instituie o platformă de coordonare eficace între Guvernul Ucrainei și toți partenerii săi bilaterali și multilaterali, inclusiv organizațiile și instituțiile financiare internaționale și donatorii, pentru pregătirea și punerea în aplicare a planului de redresare și dezvoltare al Ucrainei și consideră că planurile Comisiei Europene de a institui o platformă pentru reconstrucția Ucrainei, coordonând întreaga finanțare oferită de donatori pentru reconstrucția Ucrainei, sunt esențiale în acest sens, cu condiția ca platforma să integreze pe deplin principiul parteneriatului și să implice Alianța orașelor și regiunilor pentru reconstrucția Ucrainei în calitate de partener cu drepturi depline în toate etapele planificării și punerii în aplicare;

10. este de acord cu opinia conform căreia procesul de reconstrucție a Ucrainei ar trebui diferențiat atât în ceea ce privește calendarul, riscul pentru securitate și expunerea regională la război, cât și în ceea ce privește provocările specifice legate de coeziune⁽⁴⁾. Prima etapă, probabil cât timp ostilitățile se află încă în desfășurare, ar trebui să fie răspunsul de urgență, a doua etapă ar trebui să fie dedicată refacerii infrastructurii și serviciilor esențiale, iar a treia etapă ar trebui să pregătească calea pentru o creștere durabilă pe termen lung; În toate aceste trei etape de reconstrucție, este important să se acorde atenție consolidării capacității localităților, astfel încât autoritățile locale din Ucraina să-și poată coordona ele însele reconstrucția pe propriul teritoriu;

11. solicită UE și celorlalți donatori internaționali, inclusiv statelor membre cu titlu individual, să furnizeze, în prima etapă, finanțare pentru acordarea unui sprijin imediat, cu scopul de a ajuta populația ucraineană să iasă cu bine din următoarea iarnă. În regiunile din prima linie, această finanțare ar trebui să vizeze ajutorul umanitar (alimente, combustibili, medicamente, sisteme pentru potabilizarea apei și pentru tratarea apei potabile etc.), asigurarea unor locuințe temporare (corturi, module de locuit prefabricate, sisteme de încălzire etc.), deminarea, precum și sprijinul logistic pentru a menține aceste regiuni conectate, dar și să furnizeze mijloacele de transport necesare, cum ar fi: autobuze, ambulanțe, camioane de pompieri, camioane, excavatoare etc. În regiunile relativ sigure și în cele destul de îndepărtate de câmpul de luptă, ar trebui oferită asistență tehnică pentru a contribui la prestarea serviciilor, a caza și a integra persoanele strămutate intern, pentru relocarea capacității industriale și pentru asigurarea unor coridoare de transport pentru ajutorul umanitar spre interior și pentru exporturile ucrainene spre exterior;

⁽¹⁾ <https://cor.europa.eu/en/engage/studies/Pages/default.aspx?from=01/01/2022&to=01/01/2023>

⁽²⁾ Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflus masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri (JO L 212, 7.8.2001, p. 12).

⁽³⁾ Avizul Comisiei Europene privind cererea de aderare la Uniunea Europeană prezentată de Ucraina, 17 iunie 2022, COM(2022) 407.

⁽⁴⁾ A se vedea Planul pentru reconstrucția Ucrainei: <https://cepr.org/publications/books-and-reports/blueprint-reconstruction-ukraine>

12. salută, în acest context, faptul că, la 16 septembrie, Comisia Europeană s-a angajat să furnizeze, în această primă fază, 150 de milioane EUR pentru a acorda asistență persoanelor strămutate în interiorul Ucrainei și 100 de milioane EUR pentru reconstrucția școlilor distruse de bombardamentele rusești, dar consideră că aceste sume sunt în mare măsură insuficiente în raport cu nevoile pentru prima etapă de redresare rapidă, estimate la 17 miliarde EUR, din care 3,4 miliarde EUR deja în 2022;

13. consideră că cea de-a doua etapă a procesului de reconstrucție ar trebui să fie dedicată refacerii infrastructurii și serviciilor esențiale, incluzând încălzirea centrală, energia electrică, apa și apele uzate, școlile, spitalele și locuințele civile. Programele de lucrări publice ar permite angajarea persoanelor din zonele care au suferit distrugerii semnificative;

14. propune ca cea de-a treia etapă a procesului de reconstrucție să pună bazele unei creșteri durabile pe termen lung, bazate pe o strategie a planificării integrate la nivel teritorial, valorificând abordările sistemice pentru teritorii durabile, verzi, inteligente și favorabile incluziunii și principiul OCDE „a reconstrui mai bine”. Această etapă ar trebui să se axeze în special pe atingerea obiectivului stabilit de administrația ucraineană vizând reducerea până în 2030 a tuturor emisiilor de gaze cu efect de seră cu 65 %. Orice investiție în sectorul energetic ar trebui să contribuie la decarbonizare și la reducerea dependenței de combustibili fosili a Ucrainei, având în vedere că 30 % din capacitatea solară și 90 % din instalațiile de energie eoliană sunt distruse sau se află pe teritorii ocupate de forțe ruse. Investițiile ar trebui să se axeze, de asemenea, pe reconstrucția sistemelor de încălzire centrală ale multor localități ucrainene pentru a fi înlocuite cu sisteme moderne de încălzire centrală care nu se bazează pe arderea combustibililor fosili. De asemenea, ar fi esențial ca în această etapă să se reconstruiască parcul de locuințe, școlile și spitalele pentru a atrage refugiații ucraineni și persoanele strămutate înapoi către reședințele de dinainte de război;

15. îndeamnă Uniunea Europeană, statele membre și instituțiile financiare internaționale să ofere granturi, mai degrabă decât împrumuturi, întrucât Ucraina nu va fi probabil în măsură, pe termen scurt, să-și asume serviciul datoriei și să ramburseze datoriile suplimentare. Împrumuturile ar crește riscul unei crize a datoriilor în viitor, având în vedere că Ucraina de dinainte de război avea deja o datorie externă de aproximativ 130 de miliarde EUR, corespunzătoare unui procent de 80 % din PIB. În cazul în care instituțiile nu pot oferi granturi, ar trebui acordate împrumuturi fără rate ale dobânzii sau cu rate foarte mici, mai ales pentru proiectele care vizează sprijinirea autorităților locale;

16. consideră că, având în vedere procesul de aderare a Ucrainei la UE, deja lansat, și pentru a legitima un rol puternic de coordonare al UE în cadrul strategiei de reconstrucție, Comisia Europeană ar trebui să propună un mecanism substanțial de reconstrucție a Ucrainei, care ar putea fi construit pe același temelii juridic ca Mecanismul de redresare și reziliență al UE, prevăzându-se ca rambursarea să demareze începând cu 2027. Acest mecanism ar trebui să permită UE să prefinanțeze o parte semnificativă (40 %) din costurile reconstrucției și redresării din Ucraina, care au fost estimate în comun de Guvernul Ucrainei, Comisia Europeană și Banca Mondială la o valoare de 349 de miliarde EUR pentru perioada cuprinsă între 24 februarie și 1 iunie 2022, un impact deosebit de grav înregistrându-se în sectorul locuințelor, al transporturilor, al comerțului și al industriei, distrugerile fiind concentrate în regiunile (oblasti) Cernigău, Donețk, Luhansk, Harkov, Kiev și Zaporijjea;

17. salută, în acest context, disponibilitatea grupului celor șase țări creditoare ale Ucrainei, anunțată la 20 iulie, de a suspenda, până la sfârșitul anului 2023, serviciul datoriei pe care Ucraina a contractat-o cu membrii grupului;

18. încurajează Uniunea Europeană și instituțiile financiare internaționale să pregătească temeiul juridic pentru utilizarea activelor Rusiei, înghețate în cadrul sancțiunilor, pentru procesul de reconstrucție a Ucrainei;

19. insistă că viteza este esențială pentru a aborda catastrofa umanitară din Ucraina și, prin urmare, solicită condiționalități rezonabile, adaptate circumstanțelor și bazate pe rezultate măsurabile și verificabile;

20. subliniază că procesul de reconstrucție ar trebui să se bazeze pe creșterea standardelor sociale și de mediu și pe apropierea lor de acquis-ul UE și, prin urmare, invită autoritățile ucrainene să-și adapteze pe deplin legislația în domeniul muncii la standardele indicate de Organizația Internațională a Muncii;

21. salută principiul participării democratice înscris în Declarația de la Lugano, prin care se solicită ca procesul de redresare să fie un efort al întregii societăți, inclusiv al cetățenilor strămutați în interiorul Ucrainei și în străinătate, precum și promovarea autonomiei locale și a unei descentralizări efective. CoR aprobă, de asemenea, sprijinul Declarației pentru implicarea mai multor părți interesate și accentul pus pe integritate, transparență și asumarea răspunderii ca principii esențiale ale punerii în aplicare cu succes a planului național de redresare și dezvoltare;

Rolul orașelor și al regiunilor

22. salută conceptul președintelui Volodimir Zelenski pentru reconstrucția Ucrainei și dezvoltarea pe termen lung pe baza înfrățirii orașelor și regiunilor din Ucraina și din UE, precum și invitația președintelui Consiliului European adresată CoR de a sprijini planul de reconstrucție a Ucrainei, ancorat în cadrul unei abordări practice și concrete prin intermediul cooperării dintre autoritățile locale și regionale din Ucraina și din UE;

23. atrage atenția asupra Alianței orașelor și regiunilor pentru reconstrucția Ucrainei, lansată la 30 iunie 2022, ca vehicul pentru cartografierea nevoilor locale și regionale din Ucraina, pentru coordonarea eforturilor, cu orașele și regiunile europene pregătite să utilizeze resurse pentru sprijini o reconstrucție eficientă și durabilă a Ucrainei și să faciliteze cooperarea principalilor săi parteneri cu instituțiile UE și în cadrul „platformei pentru reconstrucția Ucrainei”, inclusiv între autoritățile și asociațiile locale și regionale din UE și din Ucraina, precum și pentru prezentarea proiectelor de reconstrucție ale autorităților locale ucrainene;

24. se angajează să faciliteze, prin intermediul Alianței, furnizarea de expertiză printr-un program de înfrățire și de schimb *inter pares* pentru a consolida capacitățile, a promova buna guvernare și a acorda asistență tehnică orașelor și regiunilor din Ucraina, cu scopul de a permite orașelor și regiunilor ucrainene să desfășoare un proces de reconstrucție care să includă nu numai reconstrucția durabilă a infrastructurilor, ci și dimensiunea socială, educația, democrația și guvernarea. CoR subliniază că, deși programele bilaterale *inter pares* cu orașele și regiunile, inclusiv înfrățirea, pot fi foarte potrivite pentru o anumită consolidare a capacităților și pentru anumite eforturi de reconstrucție de la nivel local, programele mai ample de investiții ar putea implica un grup mai mare de orașe și regiuni, precum și părți interesate bine informate, inclusiv în vederea pregătirii apropierea de modelele de guvernare ale politicii regionale a UE;

25. îndeamnă Uniunea Europeană să recunoască rolul esențial al autorităților locale și regionale, alături de toate asociațiile autorităților locale din Ucraina și din UE care fac parte din Alianța orașelor și regiunilor pentru reconstrucția Ucrainei⁽⁵⁾, și se așteaptă la un sprijin specific pentru consolidarea capacităților autorităților locale ucrainene și ale asociațiilor acestora, demers care ar putea fi coordonat prin viitoarea platformă pentru reconstrucția Ucrainei;

26. subliniază că reformele din Ucraina în materie de descentralizare și dezvoltare regională au contribuit în mod semnificativ la consolidarea democrației locale și au consolidat autonomia și reziliența generală a comunităților locale ale țării. Aceste reforme au fost puse în aplicare cu un sprijin substanțial din partea autorităților locale și regionale din Uniunea Europeană și a asociațiilor lor, inclusiv prin programul „U-LEAD with Europe”, și cu un sprijin specific din partea CoR, în cadrul Grupului său operativ pentru Ucraina și prin activități de cooperare *inter pares*. Succesul acestor reforme de descentralizare a adus Ucraina mai aproape de Uniunea Europeană și de valorile sale privind libertatea, democrația și statul de drept;

27. subliniază că regiunile UE care se învecinează cu Ucraina au dat dovadă de o solidaritate fără precedent găzduind un mare număr de ucraineni care fug din calea războiului și, prin urmare, au nevoie, la rândul lor, de un sprijin coordonat și sistematic din partea Uniunii Europene;

28. propune elaborarea unui program consolidat „U-LEAD” care să devină un instrument multilateral esențial pentru a sprijini comunitățile locale și care să promoveze descentralizarea Ucrainei. Acest program „U LEAD 2.0” s-ar baza pe o linie bugetară dedicată susținerii continuării procesului de descentralizare în Ucraina, consolidării capacităților autorităților locale și regionale în vederea punerii în aplicare cât mai curând posibil a acquis-ului UE în domeniul politicii de coeziune și ar reprezenta un program de schimburi *inter pares* și un program de proiecte comune de investiții care ar permite o implicare puternică a autorităților locale și regionale din Ucraina și din UE în structurarea și punerea în aplicare a reconstrucției sprijinite de UE;

29. reamintește ampla experiență *inter pares* dobândită de membri ai CoR în Ucraina, dar și în alte contexte, și insistă asupra rolului pe care CoR – în calitatea sa de „centru al UE pentru cooperarea *inter pares*” la nivel local și regional – și partenerii săi din cadrul Alianței l-ar putea prelua în ceea ce privește mobilizarea orașelor și regiunilor UE în sprijinul reconstrucției Ucrainei;

(5) <https://cor.europa.eu/ro/engage/Pages/European-Alliance-of-Cities-and-Regions-for-the-reconstruction-of-Ukraine.aspx>

30. subliniază importanța crucială a capacitării în continuare a autorităților locale care beneficiază de autonomie pentru ca ele să își asume un rol de lider în procesul de redresare și reconstrucție, împreună cu administrația centrală a Ucrainei, cu UE și cu alți parteneri internaționali. CoR își reiterează apelul pentru plasarea unui accent permanent pe îmbunătățirea bunei guvernante de la nivel local/regional, inclusiv a transparenței, combaterii corupției, protejării libertății mass-mediei locale și promovării guvernării electronice;
31. solicită un mecanism de implicare simplu, renunțarea la obstacole de ordin birocratic și resurse suficiente care să permită instituțiilor europene, localităților, regiunilor, euroregiunilor, grupărilor europene de cooperare teritorială și asociațiilor din UE să își ajute omologii ucraineni în eforturile lor de reconstrucție, precum și o abordare favorabilă incluziunii, reunind localitățile și regiunile, pentru a menține coerența cu ceea ce s-a realizat deja pentru dezvoltarea teritorială durabilă a Ucrainei până în prezent (în Ucraina și în UE);
32. atrage atenția asupra rolului important al Strategiei UE pentru regiunea Dunării în sprijinirea Ucrainei în procesul de reconstrucție, în care este implicată Ucraina și care oferă un cadru integrat de cooperare care implică autoritățile locale și regionale;
33. în acest cadru, salută inițiativa adoptată de Eurocities de a semna la 19 august, împreună cu autoritățile ucrainene competente, un „memorandum de înțelegere pentru sprijinirea reconstrucției durabile a orașelor ucrainene”⁽⁶⁾, care completează cooperarea desfășurată în cadrul Alianței;
34. salută angajamentul Comisiei Europene de a permite o anumită flexibilitate pentru a continua programele de cooperare transfrontalieră din cadrul politicii europene de vecinătate și programele Interreg de cooperare transnațională și, în special, de a cofinanța în proporție de 100 % programele transfrontaliere cu Ucraina și Moldova care pun în aplicare proiecte de cooperare perturbate de agresiunea militară rusă împotriva Ucrainei;
35. solicită să se prevadă ca programele Interreg existente care implică regiunile ucrainene să fie integrate în procesul de reconstrucție;
36. solicită un sistem eficace de guvernanta pe mai multe niveluri, bazat pe principiile OCDE privind investițiile publice la toate nivelurile administrației;
37. se așteaptă ca autorităților locale și regionale ucrainene să li se acorde accesul la programele UE, cum ar fi Orizont Europa și EU4Culture;
38. reamintește că Alianța invită partenerii financiari internaționali, cum ar fi BEI, în special în cadrul Planului de acțiune BEI/CoR, BERD, OCDE și Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei să pregătească proiecte la nivel local și regional cu sprijinul expertizei locale și regionale a UE;
39. subliniază rolul esențial al primarilor și al liderilor regionali din Ucraina în ceea ce privește reziliența națiunii și le laudă curajul de a lupta pentru valorile noastre, ceea ce reprezintă o inspirație pentru toți europenii, adăugându-se puternicului impuls în favoarea democrației locale și a capacitării la nivel local, care trebuie să reprezinte un element central al reconstrucției Ucrainei.

Bruxelles, 11 octombrie 2022.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Vasco ALVES CORDEIRO

⁽⁶⁾ <https://www.president.gov.ua/en/news/u-prisutnosti-prezidenta-pidpisano-memorandum-z-eurocities-s-77165>

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Noul cadru al UE pentru mobilitatea urbană

(2022/C 498/04)

Raportoare:	Linda GAASCH (LU-Verzi), membră a Consiliului Local al orașului Luxemburg
Documente de referință:	Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Noul cadru al UE pentru mobilitatea urbană COM(2021) 811 final SWD(2021) 470 final

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR (CoR)

1. salută publicarea noului cadru al UE pentru mobilitatea urbană în contextul nevoii de acțiuni urgente pentru a promova decarbonizarea și transferul modal în zonele urbane, care continuă să fie responsabile pentru 23 % din totalul emisiilor de dioxid de carbon provenite de la transporturi;
2. subliniază nevoia unei abordări eficace a guvernancei pe mai multe niveluri, pe baza subsidiarității active, pentru atingerea obiectivelor Strategiei UE pentru o mobilitate durabilă și inteligentă; solicită nivelului UE să consolideze dialogul direct cu autoritățile locale și regionale (ALR) în acest sens și să consolideze oportunitățile de finanțare disponibile în cadrul bugetului UE ca parte a unei abordări bazate pe subsidiaritatea activă;
3. reamintește că creșterea economică a centrelor urbane este direct legată de fluiditatea mobilității și că fluiditatea mobilității depinde de coloana vertebrală reprezentată de un transport public performant; subliniază că, în plus față de impactul asupra mediului, costurile congestionării se ridică la 270 de miliarde EUR pe an ⁽¹⁾ la nivelul UE; reamintește că infrastructura de transport public s-a confruntat de-a lungul ultimelor decenii cu o subfinanțare cronică și evidențiază nevoia de a majora finanțarea din partea UE pentru a accelera tranziția în domeniul mobilității și a sprijini ALR în investițiile necesare pentru a îndeplini obiectivele UE în materie de dezvoltare durabilă;
4. își confirmă sprijinul pentru acordarea unei atenții sporite planurilor de mobilitate urbană durabilă (PMUD) și obiectivului privind o abordare mai armonizată la nivelul UE; evidențiază beneficiile de mediu și societale ale mobilității active, cum ar fi mersul pe jos sau cu bicicleta, inclusiv, și mai ales, în domeniul sănătății publice, și solicită o abordare ambițioasă în cadrul viitoarelor orientări actualizate privind PMUD; solicită o abordare integrată a alocării spațiului și a amenajării teritoriului pe baza bunelor practici din acest domeniu, precum și o abordare cuprinzătoare în materie de siguranță în zonele urbane; subliniază în special importanța implicării active a cetățenilor și, mai ales, a femeilor și a persoanelor cu handicap în alocarea spațiului și consolidarea transportului public în zonele urbane;
5. subliniază că deciziile politice în domeniul mobilității afectează persoanele în moduri diferite în funcție de gen, dat fiind că femeile utilizează de obicei transportul public într-o măsură mai mare decât bărbații, în timp ce bărbații se bazează mai mult pe mașină; solicită autorităților locale și regionale să evalueze impactul viitoarelor propuneri de politici asupra persoanelor de diferite genuri înainte de a prezenta propunerile respective;
6. atrage atenția asupra necesității unui cadru propice care să însoțească eforturile ALR în ceea ce privește internalizarea costurilor externe și punerea în aplicare a principiului „poluatorul plătește”, precum și a unei flexibilități sporite în legătură cu procesele bugetare. În acest context, este important să se ia în considerare situația din țările din Europa de Est, în special din regiunile mai puțin dezvoltate, unde vehiculele mai poluante (autoturisme, autobuze) sunt de obicei mai numeroase. Ar fi important să se reglementeze vânzarea de vehicule mai poluante (Euro 1-Euro 4) la nivelul UE, deoarece aceste vehicule

⁽¹⁾ Raportul special 06/2020 al CCE: <https://www.eca.europa.eu/ro/Pages/DocItem.aspx?did=53246>

migrează de pe piața din Europa de Vest către piața din Europa de Est. În acest sens, ar fi, de asemenea, important să se pună în aplicare sisteme de sprijin pentru a ajuta regiunile și țările mai sărace să recupereze decalajul față de condițiile din Europa de Vest. Comitetul solicită o abordare privind creșterea prețurilor petrolului ca urmare a contextului geopolitic, care să fie coerentă cu obiectivele Uniunii de decarbonizare a transporturilor; atrage atenția asupra potențialului utilizării, în acest sens, a subvențiilor pentru sprijinirea serviciilor de transport public ecologice și pentru încurajarea transferului modal în zonele urbane, precum și pentru a combate excluziunea în materie de mobilitate în zonele periurbane și în zonele rurale periferice;

Un rol central pentru mobilitatea activă

7. subliniază că mersul pe jos nu generează costuri pentru pieton, este sănătos și durabil; subliniază că mersul cu bicicleta este un tip de transport alternativ neutru din punctul de vedere al emisiilor de carbon și abordabil ca preț, ce poate fi ușor combinat cu alte moduri de transport, drept care, îndeamnă Comisia Europeană să promoveze măsuri de sensibilizare și conștientizare cu privire la beneficiile mobilității active în comparație cu utilizarea autoturismelor personale, acordând o atenție deosebită rolului ei în prevenirea bolilor provocate de sedentarism, cum ar fi bolile cardiovasculare, obezitatea sau diabetul;

8. regretă, în acest sens, că, în ciuda acestor avantaje, cele mai poluante moduri de transport din orașe, și anume vehiculele individuale pe benzină și motorină, ocupă cea mai mare parte a spațiului public dedicat mobilității; solicită Comisiei Europene să încurajeze urgent autoritățile locale, prin intermediul unor noi finanțări, să redea acest spațiu unei mobilități mai active, cum ar fi mersul pe jos sau cu bicicleta și transportul public solid și bine structurat și integrat;

9. atrage atenția asupra faptului că mersul pe jos și mersul cu bicicleta sunt benefice microeconomiei de la nivelul vecinătății sau al comunității întrucât pietonii și cicliștii tind să frecventeze întreprinderile și serviciile situate pe o rază mai mică față de locul lor de reședință; subliniază, de asemenea, că aceste deplasări sunt benefice pentru sănătatea oamenilor – în special în cazul anumitor afecțiuni, cum ar fi bolile cardiovasculare – și că acest lucru duce la economii considerabile pentru comunitate;

10. subliniază rolul pe care îl poate juca micromobilitatea ca soluție flexibilă și abordabilă ca preț pentru călătoriile pe primul și ultimul kilometru și dincolo de acestea, subliniază importanța unor condiții bune de accesibilitate pentru modurile active de transport, inclusiv a unor spații de parcare sigure pentru biciclete în nodurile de transport public (cum ar fi gările) și a unor soluții de utilizare partajată pe ultimul kilometru și solicită încurajarea implementării micromobilității și în zonele periurbane și rurale;

11. subliniază relevanța stimulării achiziționării de biciclete, inclusiv de biciclete electrice, de către persoanele fizice pentru decarbonizare și descongestionare; reiterează necesitatea de a încuraja eliminarea treptată a măsurilor din cadrul sectorului privat cum ar fi indemnizațiile pentru autovehiculele de serviciu și înlocuirea lor cu alternative care permit o mobilitate mai durabilă;

12. solicită Comisiei să-și accelereze lucrările către o strategie europeană a mersului cu bicicleta, după cum s-a discutat inițial în cadrul reuniunii informale a Consiliului de Miniștri din domeniul transporturilor în 2015, pentru a oferi un cadru european și orientări privind politicile în domeniul deplasării cu bicicleta;

13. recomandă promovarea mobilității active prin reducerea inegalităților în materie de spațiu și prin îmbunătățirea siguranței și a infrastructurii stradale; recomandă, de asemenea, creșterea numărului locurilor de parcare pentru biciclete (atât la destinație, cât și la locul de plecare), al stațiilor publice cu pompe, unelte și stații de încărcare și al centrelor de reparare a bicicletelor; subliniază că costul construirii și menținerii unor piste de bună calitate pentru biciclete este mult mai scăzut decât costul construirii de drumuri noi și/sau de extindere a celor existente;

14. subliniază că sisteme cum ar fi taxele de congestionare și zonele cu emisii ultrascăzute sau cu emisii zero contribuie la reducerea transportului individual motorizat în orașe, la reducerea poluării aerului cu oxid de azot și particule în suspensie, la îmbunătățirea sănătății publice la nivel local și, de asemenea, pot oferi venituri esențiale pentru dezvoltarea și îmbunătățirea transportului public și a infrastructurii și serviciilor necesare mobilității active; prin reducerea transportului individual motorizat, acestea încurajează, de asemenea, o mai mare apropiere de către cetățeni a mediului înconjurător și creează prilejuri pentru interacțiuni sociale și reducerea izolării, promovând în același timp activitatea fizică și sportul;

15. regretă că propunerea Comisiei privind TEN-T nu prevede în prezent facilități de partajare/depozitare a bicicletelor și rute cu acces direct la nodurile multimodale ale nodurilor urbane ale TEN-T;

16. propune o strategie privind mobilitatea activă și sigură la nivelul întregii UE pentru a încuraja un răspuns european coordonat la provocarea de a face ca mersul pe jos și mersul cu bicicleta să fie cât mai sigure cu putință;

17. solicită un alt standard Euro privind emisiile pentru autoturisme, camionete, camioane și autobuze (Euro 7/VII) pentru a reduce emisiile de poluanți toxici (de exemplu, oxid de azot, amoniac, monoxid de carbon și particule în suspensie PM 10-2,5) și pentru a evita zeci de mii de decese premature în fiecare an; regretă profund decizia Comisiei Europene de a amâna din nou propunerile Euro 7/VII în cadrul programului său de lucru pentru 2022, ceea ce pune sub semnul întrebării obiectivul său de reducere a poluării la zero și angajamentul său față de Pactul verde european și pune în pericol capacitatea industriei de a planifica modificările tehnice necesare;

Mobilitatea accesibilă pentru toți

18. solicită un sistem de transport public accesibil pentru toți cetățenii, prin incluziunea lor încă din momentul proiectării, în special ținând seama de persoanele cu handicap; subliniază beneficiile includerii utilizatorilor încă din faza timpurie a planificării infrastructurii și serviciilor de transport; confirmă importanța accesibilității prevăzute în cadrul Strategiei privind drepturile persoanelor cu handicap 2021-2030 și al Actului european privind accesibilitatea; subliniază importanța proiectelor precum „Access City Award”;

19. solicită o abordare mai cuprinzătoare pentru a asigura accesibilitatea pe întreaga durată a călătoriei;

20. subliniază că nevoia de a aborda sărăcia în materie de mobilitate este esențială din punctul de vedere al coeziunii sociale, economice și teritoriale; prin urmare, solicită o abordare multimodală și integrată pentru a combate excluziunea în materie de mobilitate și a asigura accesul egal la centrele urbane; salută în acest sens angajamentul Comisiei prevăzut în noul cadru al UE pentru mobilitatea urbană de a combate „inegalitățile în ceea ce privește accesul la rețeaua de transport public, inclusiv îmbunătățirea accesului la gări”; solicită, de asemenea, sprijin suplimentar pentru orașele mai mici, zonele periurbane și zonele rurale și montane care depind de un oraș, în special în regiunile mai puțin dezvoltate, pentru a asigura conectivitatea acestor teritorii și accesul egal la tranziția către mobilitatea durabilă pentru cetățenii acestora;

Consolidarea transportului public cu rol de coloană vertebrală a mobilității urbane

21. salută intenția semnalată de Comisie de a „colabora cu administrațiile naționale și locale și cu toate părțile interesate pentru a se asigura că [transportul public] își menține statutul de coloană vertebrală a mobilității urbane”; subliniază necesitatea de a coordona toate instrumentele și resursele disponibile în acest scop, inclusiv rolul important al obligațiilor de serviciu public (OSP) în asigurarea conectivității cu centrele urbane;

22. subliniază nevoia urgentă a sporirii capacității globale a transportului public, atât din punctul de vedere al acoperirii geografice, cât și al creșterii frecvențelor, pentru a face față creșterii preconizate a numărului de pasageri; reamintește insuficiența cronică a investițiilor de-a lungul ultimelor decenii și deficitul de investiții cu care se confruntă operatorii de transport public, astfel cum evidențiază Curtea de Conturi Europeană;

23. subliniază că transportul public trebuie completat cu oferte alternative și concepte multimodale; solicită în acest sens soluții flexibile și bazate pe cerere pentru primul și ultimul kilometru; subliniază, de asemenea, importanța promovării mobilității active, în special a mersului cu bicicleta;

24. subliniază nevoia de a pune la dispoziție și de a extinde infrastructura necesară pentru un transport public durabil, inclusiv sisteme de încărcare adecvate pentru autobuzele electrice, care să permită călătoriile interurbane în condiții nefavorabile de climă și relief și, în plus, să crească viteza comercială;

25. solicită consolidarea nodurilor multimodale pentru a asigura transferuri fără probleme între diferite moduri de transport, inclusiv îmbunătățirea accesibilității pentru mobilitatea activă și crearea unor locuri de parcare sigure pentru biciclete, pentru a asigura o transbordare mai rapidă și mai eficientă a persoanelor și a bunurilor;

26. subliniază importanța legăturilor periurbane, inclusiv a legăturilor transfrontaliere, întrucât naveta nu se oprește la limitele orașelor și trebuie facilitată, de asemenea, în zonele rurale și dincolo de frontierele naționale în regiunile frontaliere, cum ar fi punerea la dispoziție a unor facilități „park & ride” conectate la rețeaua de transport;

27. subliniază nevoia unor măsuri menite să încurajeze implementarea serviciilor de transport public la cerere, în special în zonele rurale periferice și ultraperiferice, și solicită Comisiei să ofere sprijin pentru testarea unor astfel de soluții și să propună un sistem de finanțare și subvenții pentru acest tip de servicii;

28. reamintește că regiunile ultraperiferice, din cauza reliefului și a suprafețelor lor reduse, sunt afectate de o congestie semnificativă a traficului în principalele lor orașe, în special în zonele de coastă. Cu toate acestea, în aceste regiuni sunt în curs de elaborare proiecte destinate să încurajeze transporturile durabile și nepoluante, care pot servi drept exemple de bune practici pentru alte regiuni din UE și pentru țările vecine;

29. evidențiază importanța sistemelor de emisie a biletelor multimodale pentru a face modurile de transport durabile cât mai accesibile și eficiente cu puțință pentru utilizatori, protejând totodată în mod cuprinzător drepturile pasagerilor în caz de întârzieri și alte deficiențe ale serviciilor;

30. solicită Comisiei să exploreze posibilitatea sprijinirii achizițiilor publice comune pentru operatorii de transport public sau pentru ALR-urile care doresc să-și reunească forțele în acest domeniu pentru a asigura procese de achiziții mai durabile și standardizate; solicită un mecanism reinnoit de finanțare din partea UE pentru a sprijini achizițiile de autobuze nepoluante și subliniază nevoia de a se garanta că normele bugetare ale UE sunt compatibile cu realitățile achizițiilor de material rulant;

31. evidențiază nevoia de a sprijini recalificarea și perfecționarea operatorilor de transport public și a ALR în contextul creșterii digitalizării serviciilor și sistemelor de transport public;

32. subliniază importanța dezvoltării și modernizării infrastructurii feroviare, în special în domeniile în care există semne clare de deteriorare semnificativă, și a instituirii de sisteme de sprijin în acest sens;

„Viziunea zero”

33. subliniază importanța esențială a unei abordări mai ambițioase pentru a asigura protecția utilizatorilor vulnerabili ai drumurilor și pentru a încuraja transferul modal către moduri de transport active;

34. subliniază că o abordare reinnoită a alocării spațiului rutier în zonele urbane va avea impactul cel mai hotărâtor asupra siguranței utilizatorilor vulnerabili ai drumurilor, încurajând totodată schimbarea comportamentală și reducând atât poluarea aerului, cât și poluarea fonică, precum și congestiunea; salută intenția Comisiei Europene de a oferi orientări în acest sens în legătură cu punerea în aplicare a Directivei 2008/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽²⁾ privind gestionarea siguranței infrastructurii rutiere;

35. subliniază impactul semnificativ al introducerii reducerii globale a vitezei pentru îmbunătățirea siguranței rutiere în zonele urbane, astfel cum a fost formulată pentru prima dată de Comisia Comunităților Europene în comunicarea sa privind limitele de viteză în cadrul Comunității⁽³⁾; reiterează apelul Parlamentului European adresat Comisiei Europene de a recomanda statelor membre⁽⁴⁾ stabilirea unei limite de viteză de 30 km/h în zonele urbane, și subliniază impactul pozitiv pe care această schimbare de politică l-a avut în diferite orașe, prin reducerea numărului de victime ale accidentelor rutiere și, în general, prin impactul pozitiv asupra sănătății în orașe, astfel cum a fost recunoscut, de asemenea, de cea de a 3-a Conferință ministerială mondială privind siguranța rutieră din februarie 2020 și, ulterior, de Adunarea Generală a ONU;

36. subliniază impactul pozitiv al zilelor fără mașini asupra orașelor, deoarece ele oferă cetățenilor oportunități de a explora moduri alternative de transport și îi ajută să revendice din nou dreptul de proprietate asupra spațiilor publice; îndeamnă Comisia Europeană să prezinte o propunere prin care să invite orașele din UE să desemneze, în mod armonizat, cel puțin o zi pe an ca zi fără mașini;

37. subliniază nevoia de a proiecta străzi pentru viteze reduse și o mai bună vizibilitate a celor mai vulnerabili utilizatori ai spațiului public; subliniază eficacitatea infrastructurii de moderare a traficului, precum și a măsurilor de atenționare;

38. solicită Comisiei să adopte aceste recomandări în cadrul viitoarelor sale orientări privind infrastructura de calitate pentru utilizatorii vulnerabili ai drumurilor;

⁽²⁾ Directiva 2008/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind gestionarea siguranței infrastructurii rutiere (JO L 319, 29.11.2008, p. 59).

⁽³⁾ COM(86) 735 final.

⁽⁴⁾ Rezoluția Parlamentului European din 6 octombrie 2021 referitoare la cadrul de politică al UE privind siguranța rutieră 2021-2030 – Recomandări privind următorii pași către „Viziunea zero” (2021/2014(INI)) (JO C 132, 24.3.2022, p. 45).

Mobilitatea urbană adaptată exigențelor viitorului

39. subliniază că, deși noile soluții tehnologice joacă un rol important în a face orașele mai locuibile, tehnologia existentă, cum ar fi bicicletele (cargó) electrice sau autobuzele, troleibuzele, tramvaiele și trenurile electrice, ar trebui să fie coloana vertebrală atunci când se vizează un transport de mărfuri și pasageri cu emisii zero;

40. subliniază importanța accelerării progreselor înregistrate în direcția emiterii electronice integrate a biletelor pentru toate modurile de transport public; solicită Comisiei să aibă în vedere dezvoltarea unei aplicații standardizate la nivelul UE, în cadrul unor norme comune, pentru a facilita accesul în orașele din întreaga UE și pentru a promova utilizarea transportului public, cu un impact pozitiv atât asupra turismului feroviar, cât și a navetei;

41. solicită o cooperare strânsă și timpurie cu ALR privind utilizarea potențială a portofelelor europene pentru identitatea digitală, de către operatorii de transport și de către pasageri, astfel cum se semnalează în noul cadru al UE pentru mobilitatea urbană;

42. reamintește că mobilitatea partajată este o soluție pentru reducerea traficului în orașe și a problemelor legate de congestiare, iar dezvoltarea acesteia ar trebui încurajată;

43. subliniază că colectarea datelor reprezintă un mijloc important de planificare a infrastructurii de transport și, în consecință, toate datele colectate ar trebui puse la dispoziția tuturor actorilor relevanți; deși este important să se faciliteze soluții ușor de utilizat, inclusiv aplicații mobile *all-in-one*, trebuie asigurată și protecția datelor; este necesar să se pună în aplicare o metodologie comună și coordonată pentru colectarea datelor în diferitele teritorii, pentru a facilita schimbul de bune practici și compararea indicatorilor de mobilitate fiabili;

44. subliniază nevoia de a ține seama în mod corespunzător de dimensiunea de gen în momentul elaborării politicilor privind mobilitatea durabilă, ținând seama de nevoile specifice ale femeilor și de vulnerabilitatea lor suplimentară față de sărăcia în materie de mobilitate, precum și de cele ale altor categorii;

PMUD ca instrument esențial pentru decarbonizarea mobilității urbane

45. confirmă sprijinul CoR pentru atenția sporită acordată planurilor de mobilitate urbană durabilă (PMUD), în contextul noului cadru al UE pentru mobilitatea urbană și ca cerință obligatorie pentru cele peste 400 de noduri urbane definite în propunerea de revizuire a Regulamentului TEN-T. Cu toate acestea, orașele sau municipalitățile care au elaborat deja planuri care îndeplinesc cerințele PMUD ar trebui să le poată utiliza;

46. de asemenea, sprijină recomandarea ca orașele să adopte propriile PMUD; cu toate acestea, subliniază necesitatea de a elabora planuri de mobilitate urbană durabilă care să poată fi extinse la zonele cu mai multe localități care funcționează ca zone metropolitane sau aglomerări urbane;

47. salută intenția Comisiei de a solicita statelor membre să pună în aplicare programe de sprijin pe termen lung pentru PMUD, pentru a contribui la consolidarea capacității și la punerea în aplicare a PMUD în conformitate cu orientările UE privind PMUD și solicită o cooperare strânsă obligatorie cu ALR în acest context; îndeamnă Comisia să depună eforturi pentru o cooperare strânsă între managerii programelor naționale privind PMUD și reprezentanții autorităților locale și regionale de pe teren și să monitorizeze această cooperare în practică;

48. subliniază că, pentru a aborda tranziția în domeniul mobilității în zonele urbane, este esențial ca PMUD să acopere în mod eficient zonele funcționale în ansamblul lor; solicită Comisiei să ia în considerare modalități de stimulare a îmbunătățirii conectivității și a accesului la serviciile de mobilitate în zonele rurale suburbane, periurbane și învecinate;

49. salută setul raționalizat de indicatori și de instrumente de analiză comparativă prevăzute a fi publicate până la sfârșitul anului 2022, precum și acțiunea de sprijin prevăzută în cadrul programului MIE pentru a sprijini nodurile urbane ale TEN-T în acest domeniu. Cu toate acestea, trebuie să se garanteze că dezvoltarea și monitorizarea indicatorilor nu generează un volum de muncă excesiv pentru orașe sau municipalități;

50. subliniază nevoia unei colectări armonizate a datelor în domenii-cheie (privind, de exemplu, kilometri de piste pentru biciclete, utilizatorii zilnici, accidentele, tipurile de rețele), de comun acord cu ALR, pentru a documenta mai bine viitoarele decizii și opțiunile de investiții privind mobilitatea activă, inclusiv în contextul PMUD; povara administrativă legată de colectarea, furnizarea și întreținerea datelor trebuie menținută cât mai scăzută;

51. evidențiază noile obiective în materie de incluziune și accesibilitate ale noului cadru al UE pentru mobilitatea urbană și salută indicatorul privind accesibilitatea prețurilor transportului public în legătură cu orientările actualizate privind PMUD; acest lucru poate contribui la atenuarea riscurilor potențiale care decurg din sărăcia în materie de mobilitate;

52. chiar dacă sprijină dezvoltarea PMUD, și pentru a se respecta principiul subsidiarității, solicită insistent ca Comisia Europeană să consolideze consultarea directă a orașelor europene și a asociațiilor lor în cadrul lucrărilor sale actuale și viitoare cu privire la indicatorii pentru PMUD. CoR ia act în mod corespunzător de implicarea a aproximativ 50 de orașe în recentul proiect-pilot privind dezvoltarea indicatorilor de mobilitate urbană durabilă (SUMI) și subliniază, în același timp, că multe orașe europene au elaborat deja PMUD de calitate, cu indicatori operaționali. În viitor, CoR ar putea facilita o diseminare mai amplă și fluxuri de informații mai directe între UE și autoritățile locale și regionale, pentru a se asigura că indicatorii propuși de Comisia Europeană nu creează birocrăție sau sarcini inutile pentru autoritățile locale și regionale;

53. salută atenția deosebită acordată de noul cadru al UE pentru mobilitatea urbană transportului urban de marfă și integrarea propusă a logisticii urbane în PMUD, în special având în vedere creșterea semnificativă a comerțului electronic și modificările modelelor de distribuție a transportului de marfă generate de pandemia de COVID-19; subliniază potențialul important al soluțiilor, tehnologiilor și vehiculelor cu emisii zero pentru logistica urbană; încurajează utilizarea bicicletelor cargo moderne și a remorcilor pentru biciclete, deoarece aproximativ jumătate din toate călătoriile motorizate pentru transportul de mărfuri în orașele europene ar putea fi transferate către biciclete; reamintește că acest obiectiv a fost deja stabilit de miniștrii transporturilor din UE în „Declarația privind deplasarea cu bicicleta ca mijloc de transport ecologic” din 2015;

54. solicită măsuri de facilitare a utilizării sistemului feroviar urban pentru transportul de marfă;

55. salută intenția de a încuraja dialogul și colaborarea între toate părțile, incluzând autoritățile locale, și de a sprijini partajarea de date privind logistica urbană ca bază pentru monitorizarea progreselor și planificarea pe termen lung; solicită implicarea activă a ALR cu privire la cerințele de raportare prevăzute în legătură cu indicatorii SUMI raționalizați;

Finanțarea

56. subliniază că transferul modal semnificativ către modurile de transport public și activ avut în vedere în noul cadru al UE pentru mobilitatea urbană și în Strategia pentru o mobilitate durabilă și inteligentă va fi posibil numai dacă va exista un sprijin consolidat și coordonat din partea autorităților publice de la nivelul UE și de la nivel național, local și regional și, în special, o finanțare mai specifică;

57. solicită Comisiei să ofere o imagine de ansamblu mai detaliată a surselor de finanțare disponibile pentru mobilitatea urbană și a modalităților în care aceste resurse pot fi accesate de ALR; subliniază, în paralel, importanța esențială a strategiilor pe termen lung și a bugetelor pe termen lung pentru a oferi un cadru stabil pentru planificarea și investițiile în materie de mobilitate urbană;

58. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că finanțarea disponibilă pentru mobilitatea urbană în cadrul instrumentelor UE este fie destul de limitată în practică, fie dificil de accesat ori neadecvată pentru ALR și/sau dependentă de factori arbitrari, cum ar fi cooperarea favorabilă între nivelurile de guvernare naționale și subnaționale; solicită o majorare, în cadrul următorului CFM, și în conformitate cu reglementările naționale care vizează același obiectiv, a cuantumurilor programelor și instrumentelor accesibile ca finanțare directă pentru ALR;

59. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că anumite aspecte ale normelor prevăzute în sistemul european de conturi naționale și regionale din Uniunea Europeană pot fi dificil de conciliat în practică cu investiții semnificative în infrastructură efectuate de ALR, în special cu cerința de a înregistra astfel de cheltuieli într-un singur exercițiu financiar, ceea ce creează un deficit excesiv de ridicat în conturile regionale corespunzătoare; recomandă optimizarea potențialului finanțării disponibile din partea UE, permițând ALR să înregistreze aceste cheltuieli în conturile lor în mod progresiv pe parcursul ciclului de viață al infrastructurii;

60. subliniază așteptările multor ALR privind asigurarea de către nivelul UE a unor măsuri mai ferme pentru a încuraja internalizarea costurilor externe în sectorul transporturilor și aplicarea mai sistematică a principiilor „poluatorul plătește” și „utilizatorul plătește”; subliniază că este nevoie de un cadru favorabil care să însoțească eforturile ALR în acest sens;
61. insistă asupra faptului că veniturile provenite din taxa pe CO₂ ar trebui canalizate către rețeaua feroviară sau rețeaua de piste pentru biciclete și către alte proiecte de infrastructură durabilă – necesare pentru tranziția sistemului de transport. În ansamblu, o taxă eficientă și rezonabilă pe CO₂ este o componentă centrală a unei politici privind mobilitatea favorabile climei;

Guvernanța și schimbul de bune practici

62. subliniază necesitatea unei abordări eficiente a guvernanței pe mai multe niveluri pe baza subsidiarității active; salută intenția Comisiei de a asocia mai îndeaproape ALR în cadrul grupului de experți reformat în materie de mobilitate urbană, alături de reprezentanții statelor membre, și solicită Comisiei să asocieze CoR în acest context; subliniază importanța consolidării reprezentării principalilor actori din domeniul mobilității active (pietoni și bicicliști), precum și a utilizatorilor transportului public, în planificarea mobilității urbane;
63. solicită schimbul de bune practici, cu o atenție deosebită acordată unei infrastructuri adecvate care să asigure spații sigure și confortabile pentru mobilitatea activă, cum ar fi mersul pe jos și mersul cu bicicleta; în această privință, subliniază importanța unor benzi separate pentru pietoni și bicicliști;
64. în ceea ce privește siguranța rutieră, solicită împărtășirea experienței dobândite până în prezent și schimbul de bune practici pentru a asigura o abordare care să declanșeze schimbarea comportamentală;
65. salută nivelul ridicat de interes exprimat de orașele UE în cadrul Misiunii UE „Orașe inteligente și neutre din punctul de vedere al impactului asupra climei”, reflectând atât angajamentul ferm al multor orașe ale UE de a realiza tranziția în materie de mobilitate, cât și necesitatea unui sprijin suplimentar – financiar, tehnic și strategic – de la nivelul UE; solicită Comisiei să mențină acest impuls prin asigurarea unei implicări cât mai active posibil a tuturor orașelor din UE care doresc să fie asociate;
66. insistă, în special, asupra faptului că misiunea UE „Orașe inteligente și neutre din punctul de vedere al impactului asupra climei” și inițiativa „100 de orașe neutre din punct de vedere climatic” nu ar trebui să adâncească inegalitățile și disparitățile dintre orașele cele mai avansate și cele rămase în urmă; solicită să se acorde o atenție deosebită obiectivului misiunii de a sprijini toate orașele din UE în tranziția verde;
67. solicită instituțiilor UE să conducă prin puterea exemplului și să adopte programe similare cu cel privind „100 de orașe neutre din punctul de vedere al impactului asupra climei”;
68. solicită un schimb de bune practici la nivelul UE privind accesibilitatea prețurilor transportului public; de asemenea, solicită Comisiei Europene să efectueze un studiu privind fezabilitatea punerii în aplicare a unui sistem de transport public gratuit în întreaga UE, pentru a stimula transferul modal. Acest studiu ar trebui să abordeze atât aspectele sociale, cât și pe cele financiare, inclusiv rolul actual al vânzărilor de bilete în compensarea creșterii costurilor de funcționare suportate de autoritățile locale și regionale și de operatorii de transport public.

Bruxelles, 11 octombrie 2022.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Vasco ALVES CORDEIRO

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Rolul CoR în stimularea diplomației subnaționale în domeniul climei înainte de COP27 și COP28

(2022/C 498/05)

Raportor:	Olgiard GEBLEWICZ (PL-PPE), mareșalul voievodatului Pomerania Occidentală
------------------	---

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR (CoR)

1. subliniază importanța guvernelor subnaționale în atingerea obiectivelor climatice ambițioase, cu accent pe viitoarea punere în aplicare a obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD) ale ONU și în îndeplinirea dispozițiilor Acordului de la Paris, pentru a atinge obiectivul de limitare a încălzirii globale la 1,5 °C;
2. regretă lipsa recunoașterii rolului autorităților subnaționale în Concluziile Consiliului din 21 februarie 2022 pe tema „Diplomația UE în domeniul climei: accelerarea punerii în aplicare a rezultatelor de la Glasgow”, subliniind importanța esențială a diplomației în domeniul climei și a informării UE cu țările terțe pentru a accelera punerea în aplicare a Pactului climatic de la Glasgow al COP26;
3. îndeamnă guvernele naționale să își implice cu adevărat autoritățile locale și regionale atunci când negociază termenii obiectivelor climatice globale și definesc contribuțiile stabilite la nivel național (CSN) și planurile naționale de adaptare (PNA), deoarece acestea sunt actorii care îndeplinesc în mod concret promisiunile și angajamentele internaționale; consideră, prin urmare, că este puțin probabil ca CSN care nu au fost asumate de autoritățile locale și regionale să fie puse în aplicare cu succes și că CCONUSC ar trebui să verifice în mod sistematic acest pas înainte de a le accepta; în acest context, invită guvernele naționale să includă delegații regionale și locale în delegațiile naționale de negociere ale Summitului CCONUSC privind schimbările climatice;
4. subliniază că orașele și regiunile se află în prima linie în abordarea consecințelor schimbărilor climatice, cum ar fi dezastrul legate de climă, impactul social, care se manifestă, de exemplu, prin sărăcie energetică și creșterea numerică a problemelor de sănătate cauzate de condițiile meteorologice, problemele de mediu, cum ar fi pierderea dramatică a biodiversității, a ecosistemelor și a serviciilor acestora, precum și inegalitățile existente, care se adâncesc prin schimbările climatice; subliniază că diplomația subnațională în domeniul climei este necesară pentru a îndeplini obiectivele naționale în materie de climă, întrucât autoritățile locale și regionale (ALR) pregătesc și pun în aplicare planuri detaliate de adaptare și atenuare, care țin seama cu acuratețe de condițiile locale de mediu și de cerințele socioeconomice și de justiția energetică și climatică;
5. subliniază că acțiunile de succes în domeniul climei întreprinse de orașe și regiuni pot fi mai ambițioase decât obiectivele naționale, fără a afecta creșterea economică și coeziunea teritorială. Acest lucru demonstrează existența unui puternic „efect de demonstrație” și oferă un efect de pârghie grupurilor politice naționale și subnaționale care vizează adoptarea unor politici climatice mai progresiste;
6. consideră că este esențial ca rețelele climatice ale orașelor și regiunilor să beneficieze de sprijin și să se consolideze activitățile lor subnaționale de diplomație în domeniul climei, pentru a consolida reziliența politică critică împotriva regresului la nivel național și, prin urmare, pentru a proteja realizarea obiectivelor climatice globale;

7. recunoaște că, prin colaborarea cu părțile interesate relevante de la nivel local și regional, inclusiv cu întreprinderile, universitățile și centrele de cercetare, organizațiile societății civile și cetățenii, orașele și regiunile, contribuie la creșterea gradului de conștientizare și de acceptare de către public a acțiunilor climatice la nivel local, regional, național și mondial, precum și la facilitarea și promovarea unei vieți bune pentru toți în limitele planetei noastre;

8. reamintește că agenda privind clima a fost unul dintre principalele subiecte abordate de grupurile de dezbatere ale cetățenilor și de sesiunea plenară a Conferinței privind viitorul Europei, având ca rezultat 49 de propuneri, completate de măsuri detaliate. Cetățenii UE solicită o tranziție verde accelerată și subliniază necesitatea unei concentrări pe educație, pe o mai bună comunicare și pe abordarea justiției sociale ⁽¹⁾;

9. reamintește că schimbările climatice au o dimensiune de gen distinctă, deoarece, la nivel mondial, femeile sunt mai afectate de consecințele schimbărilor climatice; prin urmare, participarea liderilor femei la negocierile privind clima este esențială pentru acțiuni eficiente în domeniul climei, iar diplomația subnațională în domeniul climei poate contribui la reducerea acestui decalaj, întrucât, proporțional, mai multe femei sunt active în politica locală;

10. subliniază că orașele găzduiesc un mare număr de tineri care se află în avangarda acțiunilor climatice, formând noi mișcări și inițiative, cum ar fi mișcarea mondială de grevă pentru climă a tinerilor, și creând un nou tip de presiune asupra administrațiilor locale, regionale și mondiale. Prin colaborarea cu organizațiile de tineret, orașele le oferă tinerilor instrumente, platforme și spații adecvate pentru a-și exprima propriile opinii prin intermediul adunărilor stradale sau prin participarea la ședințele consiliului local. În cele din urmă, orașele și regiunile creează în mod activ liderii de mâine, pregătiți să abordeze problemele locale și să își reprezinte propria comunitate;

11. subliniază că este deosebit de importantă implicarea autorităților locale și regionale în identificarea oportunităților și riscurilor activităților climatice planificate asupra ocupării forței de muncă, a veniturilor și a activității economice a diferitelor genuri, a grupelor de vârstă, a grupurilor profesionale și a domeniilor de activitate;

12. consideră că, având în vedere proximitatea față de cetățeni, orașele și regiunile sunt instrumente pentru capacitatea comunității, autodeterminare și buna guvernare: diplomația subnațională creează o legătură directă între cetățeni și afacerile globale, depășind deficitele democratice ale politicilor multilaterale tradiționale în care cetățenii nu participă la deciziile luate;

13. consideră că diplomația subnațională în domeniul climei poate contribui la depășirea provocărilor specifice cu care se confruntă diplomația între state, cum ar fi situațiile frecvente de blocaj și decalajele nord/sud;

14. atrage atenția asupra asociațiilor internaționale ale regiunilor și localităților pentru acțiuni în domeniul climei, cum ar fi Coaliția Under2, care aduc o contribuție importantă la politica internațională în domeniul climei la nivel subnațional și, prin urmare, ar trebui să fie implicate mai îndeaproape în negocierile ONU; invită Comisia să includă aceste alianțe în diplomația sa în domeniul climei;

15. subliniază că există mai multe niveluri la care actorii de la nivel subnațional avansează agenda internațională și agenda UE privind schimbările climatice:

- (a) adoptarea unor politici climatice progresive în jurisdicțiile lor, implicând în același timp părțile interesate de la nivel local și reprezentanții diferitelor grupuri pentru a stimula punerea în aplicare;
- (b) implicarea altor actori de la nivel subnațional în diplomația orizontală pentru a se angaja în obiective climatice ambițioase, creând astfel comunități mai largi și mai puternice de teritorii ambițioase din punct de vedere climatic;
- (c) prin diplomație verticală, pentru a influența politicile naționale în materie de mediu și climă și asigurarea unei voci puternice în dezbaterile privind clima și în negocierile de stat; limitarea daunelor potențiale în cazul politicilor naționale negative;

⁽¹⁾ Propunerea 3/măsura 11 solicită consolidarea rolului de lider al UE și asumarea unui rol și a unei responsabilități mai puternice pentru a promova acțiuni ambițioase în domeniul climei, o tranziție echitabilă și sprijin pentru abordarea pierderilor și a daunelor în cadrul internațional.

- (d) promovarea activității CCONUSC pentru protecția climei la nivel local; furnizarea unei perspective distincte la procesul de negociere al CCONUSC;
- (e) facilitarea participării cetățenilor și a dialogului cu un număr mare și o mare varietate de cetățeni, pentru a intensifica acțiunile în domeniul climei și pentru sporirea angajamentului și a nivelului de acceptare pentru viitoare politici în domeniul climei;
- (f) colaborarea cu statele pentru a îmbunătăți procedurile naționale în materie de monitorizare, raportare și verificare, dat fiind că autoritățile locale și regionale sunt în măsură să pună la dispoziție informații mai amănunțite și mai precise;
- (g) consolidarea capacităților țărilor terțe și acordarea de sprijin instituțional sau de asistență tehnică acestora;

16. identifică principalele provocări în materie de cooperare pentru dezvoltarea viitoare a diplomației subnaționale în domeniul climei între autoritățile regionale și locale din UE și din țările terțe:

- (a) dependența de nivelul de descentralizare, de autonomia politică și de democrația locală;
- (b) cadrul juridic limitat care definește normele privind cooperarea dintre orașe și regiuni, precum și cooperarea inegală și insuficientă dintre orașe/regiuni și guvernele naționale;
- (c) finanțare și cooperare insuficiente între orașe/regiuni și instituțiile de finanțare;
- (d) lipsa sprijinului și personalului tehnic, consolidării capacităților și a încurajării orașelor și regiunilor mai mici și mai puțin dezvoltate;
- (e) lipsa datelor privind inițiativele de colaborare, prevenirea urmăririi adecvate a diplomației subnaționale în domeniul climei și evaluarea impactului și a importanței depline a acestora;
- (f) lipsa unui dialog structurat regulat cu nivelul subnațional în cadrul negocierilor privind schimbările climatice și în timpul reuniunilor COP;
- (g) neimplicarea autorităților locale și regionale în pregătirea contribuțiilor stabilite la nivel național;

17. invită, prin urmare, Comisia Europeană să abordeze lacunele și limitările și să stimuleze diplomația subnațională în domeniul climei între orașele, regiunile și țările vecine și parteneri ale UE înainte de următoarele Conferințe ale părților din Egipt, Emiratele Arabe Unite și după acestea;

18. recunoaște că este important să se pună accentul pe orașele mari, având în vedere puterea lor economică și rolul lor semnificativ atât pentru cauzele, cât și pentru potențialele soluții esențiale la criza climatică; cu toate acestea, natura schimbărilor climatice necesită un răspuns care să fie integrat pe întreg teritoriul și, prin urmare, solicită să se pună accentul și pe orașele mici și mijlocii, care suferă de pe urma unei participări mai limitate la rețele și diplomație a orașelor și care au parte de o recunoaștere internațională mai redusă; în plus, rețelele internaționale rurale și locale existente ar trebui utilizate pentru a facilita schimbul de cunoștințe;

19. subliniază că arhipelagurile și insulele lumii sunt deosebit de vulnerabile la schimbările climatice și îndeamnă la o îmbunătățire a schimbului de cunoștințe în domeniul climei între insulele din UE și între acestea și insulele din restul lumii;

20. este pregătit să servească drept principală instituție de coordonare a diplomației subnaționale în domeniul climei în UE și în țările învecinate. CoR este pregătit să își asume o mai mare responsabilitate în cadrul reuniunilor COP, să joace un rol de coordonare și să reprezinte pozițiile autorităților locale și regionale din UE, în parteneriat cu Balcanii de Vest și Turcia, precum și din vecinătatea estică și sudică a UE;

21. se angajează să prezinte CCONUSC propunerile ARLEM și CORLEAP privind aspectele legate de climă, prin participarea sa la delegația oficială a UE la COP; solicită includerea autorităților locale și regionale în toate etapele pregătirii și negocierilor Conferinței părților;

22. invită instituțiile europene, instituțiile financiare internaționale și toți partenerii internaționali, inclusiv autoritățile locale și regionale din UE, care vor contribui la reconstrucția localităților ucrainene, precum și a siturilor industriale și energetice distruse de războiul declanșat de Rusia, să orienteze investițiile în reconstrucție către aspectele-cheie al Acordului de la Paris, precum și către obiectivele Pactului verde al UE, în vederea atingerii obiectivului de zero emisii nete până în 2050, a unui sistem energetic autonom bazat pe surse regenerabile, a unei economii fără emisii de dioxid de carbon, a unei agriculturi sustenabile și a conservării și refacerii ecosistemelor și a biodiversității;

23. salută stabilirea unei agende specifice în cadrul procesului CCONUSC – Programul de lucru consolidat de la Lima privind genul (LWPG) și Planul de acțiune pentru egalitatea de gen (GAP) – pentru a aborda lipsa punerii în aplicare a unor politici climatice care să fie sensibile la dimensiunea de gen și să o ia în considerare și pentru a garanta că vocile femeilor sunt incluse în discuțiile globale și în negocierile internaționale privind schimbările climatice și, în special, salută numirea unor puncte focale naționale privind egalitatea de gen și schimbările climatice (NGCCFP) pentru fiecare parte la convenția-cadru; este pregătit să coopereze cu CCONUSC și cu alți parteneri relevanți în acest domeniu;

24. înțelege rolul orașelor în fenomenul migrației climatice globale, oferind locuri de muncă și adăposturi pentru cei care se îndepărtează de condiții de mediu nefavorabile și ostile. Autoritățile locale și regionale se confruntă în prezent cu provocări economice și umanitare fără precedent din cauza impactului schimbărilor climatice, în calitate de destinatari pentru refugiații climatici, fapt care exercită o presiune suplimentară asupra resurselor deja limitate pe care orașele le pot furniza. În același timp, autoritățile locale și regionale, împreună cu organizațiile locale și alte părți interesate, pot oferi un răspuns în timp util la probleme precum stresul social și dezastrele ecologice cauzate de aflusul uman în zonele urbane;

Angajamentul organismelor pentru relații externe ale CoR față de Planul global de acțiune împotriva schimbărilor climatice

25. recunoaște că cooperarea dintre autoritățile locale și regionale europene și omologii lor din țările terțe joacă un rol important în promovarea diplomației subnaționale în domeniul climei, și anume prin crearea de alianțe și prin acțiuni de promovare, extindere și finanțare a inițiativelor existente și noi care sprijină schimburile de cunoștințe și de bune practici de către rețelele europene, naționale, regionale și locale, precum și cooperarea dintre orașe, cum ar fi evaluările *inter pares* și activitățile de învățare reciprocă, vizitele la fața locului, înfrățirea verde, mentoratul și îndrumarea între parteneri;

26. subliniază că toate organismele și platformele de relații externe ale CoR (ARLEM, CORLEAP, grupurile de lucru/comitetele consultative mixte, cooperarea *inter pares* și forumul „Orașe și regiuni pentru parteneriate internaționale”) sunt implicate activ în realizarea obiectivelor climatice globale, la care s-au angajat în planurile lor de acțiune și în programele lor de lucru respective;

27. apreciază potențialul semnificativ și subexploatat al diplomației subnaționale în domeniul climei pentru a stimula recunoașterea rolului orașelor și regiunilor în cadrul CCONUSC; constată, în acest sens, că implicarea membrilor ARLEM și a partenerilor din sudul global a condus la reintroducerea „colaborării pe mai multe niveluri” în textul Pactului climatic de la Glasgow în cadrul COP26;

ARLEM

28. recunoaște că acțiunile în domeniul climei sunt esențiale pentru activitatea ARLEM privind Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a Organizației Națiunilor Unite și obiectivele sale de dezvoltare durabilă, ceea ce a declanșat o cooperare mai strânsă între autoritățile locale și regionale mediteraneene, și anume diplomația subnațională, pentru a combate provocările comune pe care le generează schimbările climatice pentru toate teritoriile;

29. salută participarea activă a ARLEM la conferințele ministeriale conexe ale Uniunii pentru Mediterana (UpM), cum ar fi reuniunile ministeriale ale UpM privind economia albastră, energia, mediul și schimbările climatice, în cadrul cărora reprezentanții ARLEM subliniază în mod regulat rolul autorităților locale și regionale în atenuarea efectelor schimbărilor climatice și adaptarea la acestea;

30. deși salută cooperarea de lungă durată în materie de politici climatice între orașele mediteraneene, în special orașele de coastă, observă că ar trebui încurajată o mai amplă implicare geografică a autorităților locale și regionale din afara zonelor de coastă;

CORLEAP

31. ia act de faptul că prioritățile Parteneriatului estic în ceea ce privește agenda privind clima au pus un accent vizibil pe accelerarea tranziției verzi, adoptând în același timp direcțiile promovate de Acordul de la Paris, de Agenda ONU privind ODD și de Pactul verde al UE. Există un interes real pentru Pactul verde, care este adesea considerat ca făcând parte din eforturile naționale mai ample de adoptare a agendelor verzi naționale aliniate la angajamentele internaționale, în special prin contribuțiile stabilite la nivel național (CSN) și ODD;
32. subliniază că toate domeniile de intervenție ale Pactului verde pot fi găsite în strategiile naționale ale țărilor Parteneriatului estic, energia fiind aspectul predominant;
33. subliniază necesitatea de a sprijini, prin finanțare și asistență tehnică, țările Parteneriatului estic care depun eforturi pentru a se diversifica de sursele rusești de aprovizionare cu energie și pentru a acorda prioritate energiei curate;
34. atrage atenția asupra angajamentului avansat față de agenda verde a UE din partea orașelor și regiunilor Parteneriatului estic din cele trei țări (Ucraina, Republica Moldova și Georgia) prin intermediul acordurilor lor de parteneriat și salută călduros decizia Consiliului European de a acorda Ucrainei și Republicii Moldova statutul de țări candidate;
35. ia act de faptul că componenta „Est” a Convenției primarilor (CoM) este o importantă rețea de acțiune în domeniul climei în țările Parteneriatului estic. CoM Est a adunat 361 de noi semnături din rândul administrațiilor locale care doresc să se angajeze să reducă emisiile de CO₂ cu 30 % până în 2030 și să consolideze reziliența prin adaptarea la schimbările climatice;

Omologi implicați în procesul de extindere

36. subliniază rolul central al Agendei verzi și al conectivității durabile în pachetul de extindere din 2021 și sprijină punerea în aplicare a Planului economic și de investiții (PIE) pentru Balcanii de Vest, care poate reprezenta o contribuție majoră la tranziția verde în regiune (?);
37. recunoaște, în zona Balcanilor, potențialul Rețelei orașelor balcanice B40 ca o etapă importantă pentru diplomația orașelor în domeniul climei în regiune, dezvoltarea durabilă și acțiunile în domeniul climei fiind printre principalele sale domenii prioritare. Ea include în prezent 24 de orașe și își propune să se extindă și mai mult în regiune;

Guvernanța pe mai multe niveluri

38. solicită instituirea unui cadru de guvernare bine conceput și pe mai multe niveluri, care să prezinte normele de cooperare europeană, națională și subnațională privind diplomația în domeniul climei în cadrul UE și care ar putea fi pus în aplicare în țările partenere. Având în vedere lipsa de sprijin și de incluziune a localităților și regiunilor mai mici și mai puțin dezvoltate, cadrul ar trebui să acorde o atenție deosebită acestor administrații locale și regionale subreprezentate, asigurând o participare echitabilă și egală la proces;
39. propune să se ia în considerare identificarea ambasadurilor ALR în domeniul climei în cadrul organismelor de relații externe ale CoR, ținând seama de ambasadorii CoR deja existenți ai Convenției primarilor și ai Pactului climatic și de crearea de sinergii între aceștia, permițându-le astfel să își coordoneze intern contribuția la delegația oficială a CoR la COP;
40. solicită o coordonare mai strânsă între orașe și regiuni pentru a emite declarații comune înaintea evenimentelor COP la CCONUSC și a evaluării la nivel global din 2023, în strânsă cooperare cu partenerii globali, inclusiv LGMA, ICLEI, Regions4, Coaliția Under2 și Convenția globală a primarilor; încurajează autoritățile locale și regionale din statele membre și țările partenere, în special din cadrul ARLEM, CORLEAP și din Balcanii de Vest, să organizeze reuniuni multilaterale între ambasadorii ALR în domeniul climei și reprezentanții statelor membre;
41. subliniază legătura potențială dintre diplomația subnațională în domeniul climei și politica energetică a UE, în special importanța securității energetice în cadrul tranziției globale către o energie curată și echitabilă, prin intermediul politicii și diplomației externe în domeniul energiei, atât în fața crizei energetice exacerbate de invazia ilegală a Ucrainei de către Rusia, cât și a amenințărilor existențiale cauzate de schimbările climatice;

(?) CdR 109/2022, Pachetul privind extinderea 2021.

42. solicită UE să își intensifice implicarea în întreaga lume, prin parteneriate specifice care implică autoritățile locale și regionale, în domeniul securității energetice, al tranziției către un model eficient și bazat pe surse regenerabile de energie și al suficienței strategice;

43. consideră că orașele și regiunile sunt centre globale de inovare în domeniul climei, dezvoltând noi politici și stabilind obiective mai ambițioase în materie de reducere a emisiilor și de atenuare a schimbărilor climatice dincolo de CSN; își reiterează apelul pentru instituirea unui sistem de contribuții stabilite la nivel regional și local care să completeze contribuțiile stabilite la nivel național pentru a recunoaște, monitoriza și promova eforturile autorităților subnaționale de a reduce emisiile de CO₂;

Centrul de inovare

44. pledează pentru cooperarea dintre sectorul privat, autoritățile locale și regionale și agenda ONU privind ideile inovatoare în domeniul climei, pentru a oferi soluții unice și transfrontaliere care să poată avansa agenda globală privind schimbările climatice; în plus, orașele și regiunile individuale pot pune în aplicare politici inovatoare care, atunci când au succes, pot fi extinse sau reproduse în altă parte; în acest sens, sugerează să se valorifice inițiative precum Innovate4Cities în cadrul pilonului „Inovare” al Convenției globale a primarilor;

45. reprezintă autoritățile locale și regionale din statele membre și inițiativele internaționale partenere ale acestora în cadrul discuțiilor la nivel european și mondial privind inovarea în domeniul climei; promovează exemple de colaborare de succes între UE și partenerii săi în ceea ce privește soluțiile inovatoare în domeniul climei;

Aspecte financiare

46. subliniază că diplomația în domeniul climei și obiectivele ambițioase în materie de climă la nivel local și regional necesită finanțare și investiții adecvate; subliniază, în acest sens, că este important să se pună direct la dispoziția administrațiilor subnaționale fonduri pentru acțiuni în domeniul climei și adaptarea la schimbările climatice;

47. subliniază necesitatea unei sinergii între sursele de finanțare publice și private la nivel mondial, european, național, regional și local și solicită un sprijin financiar mai mare, inclusiv fonduri directe, pentru autoritățile locale și regionale din UE și omologii lor externi, accelerând diplomația în domeniul climei și punând în aplicare obiectivele Acordului de la Paris;

48. solicită ca finanțarea UE pentru atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea să fie specifică și direcționată către nivelul regional și local. Comitetul salută cu deosebită satisfacție accentul pus, în ceea ce privește misiunea UE, pe adaptare și pe sprijinirea a 150 de regiuni în direcția găsirii unor căi de adaptare, dar consideră că această abordare ar putea fi extinsă și reprodusă în cadrul finanțării externe a UE în domeniul schimbărilor climatice și al ajutorului oferit altor regiuni din Africa, America Latină și Asia;

49. ia act de faptul că, la nivel mondial, orașele și regiunile au un grad diferit de funcționare a piețelor sau a investițiilor „verzi”; sprijină implicarea în proiecte și rețele între omologi, care permit autorităților locale și regionale să învețe de la cei mai experimentați despre abordările aplicate în altă parte, servind drept inspirație pentru propriile agende locale sau regionale. În acest sens, este necesar ca autoritățile locale și regionale să fie ajutate să își elaboreze propriile strategii de adaptare la schimbările climatice pentru a spori protecția și reziliența comunităților locale și a habitatelor naturale;

Cercetarea

50. recunoaște necesitatea unei abordări mai structurate a evaluării diplomației internaționale subnaționale în curs în domeniul climei, precum și necesitatea unei colectări consolidate a datelor pentru a înțelege pe deplin domeniul său de aplicare, în special în sudul global; solicită ca eforturile de coordonare să ofere o imagine de ansamblu completă a acțiunilor multilaterale actuale de combatere a schimbărilor climatice la nivel local și regional, în special din partea autorităților locale și regionale din UE și a inițiativelor lor de parteneriat;

51. solicită furnizarea unui set de instrumente și a unei platforme pentru autoevaluare și autoraportare de către autoritățile locale și regionale privind acțiunile în domeniul climei și diplomația internațională.

Bruxelles, 12 octombrie 2022.

*Președintele
Comitetului European al Regiunilor*

Vasco ALVES CORDEIRO

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Către o includere structurală a orașelor și regiunilor în COP 27 a CCONUSC

(2022/C 498/06)

Raportoare:	Alison GILLILAND (IE-PSE), membră a Consiliului Municipal Dublin
Document de referință:	Aviz prospectiv

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR (CoR),

Asigurarea unui răspuns rapid și pe scară largă la urgența climatică prin cuplarea eficace a măsurilor de adaptare și de atenuare prin acțiuni pe mai multe niveluri

1. este profund îngrijorat de constatările celui de-al șaselea raport de evaluare (AR6) al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC), care arată cum pericolele climatice au deteriorat substanțial ecosistemele din întreaga lume, confirmând, de asemenea, că multe dintre efectele schimbărilor climatice sunt deja ireversibile; ia act de datele incluse în raport, care subliniază că măsurile actuale de adaptare la schimbările climatice sunt adesea ineficace din cauza finanțării insuficiente și a planificării deficitare, care ar putea fi abordate printr-o guvernare mai favorabilă incluziunii;
2. subliniază că rapoartele IPCC recunosc autoritățile locale și regionale (ALR) ca actori cheie în furnizarea de soluții de adaptare și atenuare; reiterează faptul că autoritățile locale și regionale sunt responsabile de punerea în aplicare a 70 % din măsurile de atenuare a schimbărilor climatice și a 90 % din măsurile de adaptare ⁽¹⁾; subliniază că trebuie găsite soluții de către autoritățile locale și regionale și în cooperare cu acestea, ca răspunsuri directe la amenințările legate de schimbările climatice care afectează satele, orașele și regiunile lor mai largi, toate având un context climatic specific; subliniază că peste un miliard de persoane din așezări joase se confruntă cu pericole precum creșterea nivelului mării, surparea coastelor sau inundații la mările înalte, în timp ce, la nivel mondial, 350 de milioane de locuitori din zonele urbane trăiesc sub amenințarea deficitului de apă;
3. reamintește, în acest context, acordul COP 26 de a continua eforturile de limitare a creșterii temperaturii la 1,5 °C peste nivelurile preindustriale ⁽²⁾, și solicită o punere în aplicare mai rapidă a acțiunilor în domeniul climei, precum și mai mult sprijin financiar și orientări pentru autoritățile locale și regionale;
4. își reiterează apelul adresat Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC) de a lucra în parteneriat cu Convenția ONU privind diversitatea biologică (UNCBD) și cu Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare (PNUD) în vederea unui cadru coerent pentru neutralitatea climatică și reziliență, protecția biodiversității și dezvoltarea durabilă, evitând suprapunerea strategiilor; salută Declarația de la Edinburgh privind cadrul global post-2020 pentru biodiversitate ⁽³⁾, care oferă un exemplu de abordare incluzivă a „guvernului în ansamblu”;
5. reafirmă rolul de lider pe care îl joacă UE, care, prin punerea în aplicare a Pactului verde european, va deveni primul continent neutru din punct de vedere climatic; subliniază importanța intensificării eforturilor UE de a realiza efectiv neutralitatea climatică până în 2050, aplicând în același timp în mod sistematic principiul de „a nu aduce prejudicii” și depunând eforturi pentru a evita dependența de carbon și scurgerile de carbon; salută calea stabilită de Legea europeană a

⁽¹⁾ Rezoluția Comitetului European al Regiunilor „Pactul ecologic – în parteneriat cu autoritățile locale și regionale” (JO C 79, 10.3.2020, p. 1).

⁽²⁾ Pactul climatic de la Glasgow, alineatul (15).

⁽³⁾ Declarația de la Edinburgh privind cadrul global post-2020 pentru biodiversitate.

climei și de pachetul „Pregătiți pentru 55”, precum și de inițiative specifice, cum ar fi misiunile UE privind adaptarea și orașele inteligente și neutre din punct de vedere climatic; subliniază că este important să fie avute în vedere criza geopolitică actuală și consecințele sale economice și să fie consolidat sprijinul în timp ce se pășește pe această cale; subliniază importanța de a eradica sărăcia energetică și de a aborda consecințele sociale ale tranziției către o energie curată, în special în regiunile care depind în mare măsură de combustibilii fosili, atunci când se pun în aplicare planurile de combatere a schimbărilor climatice și se prezintă soluții pe termen lung pentru realizarea autonomiei energetice;

6. subliniază că obiectivul securității energetice globale nu trebuie considerat o alternativă la Acordul de la Paris și invită Părțile să accelereze trecerea la un sistem energetic alimentat integral cu energie din surse regenerabile și să promoveze suficiența energetică; salută răspunsul Planului REPowerEU la perturbările de pe piața mondială a energiei cauzate de invazia ilegală a Ucrainei de către Rusia, ca un semnal clar că acțiunile în domeniul climei pot și trebuie să se accelereze; subliniază că autoritățile locale și regionale sunt cele mai în măsură să sprijine o tranziție echitabilă, favorabilă incluziunii și sustenabilă, prin punerea în aplicare a unor măsuri de sprijinire a celor mai vulnerabile grupuri afectate de sărăcia energetică și în materie de mobilitate, prin crearea de parteneriate pentru mobilizarea sectorului de afaceri și a societății civile și prin dezvoltarea de soluții inovatoare descentralizate, care sporesc în mod semnificativ securitatea aprovizionării, reducând în același timp pierderile ocazionate de transportul energiei și emisiile de dioxid de carbon;

Creșterea nivelului de ambiție al UE în materie de climă, pe baza unei guvernante eficiente pe mai multe niveluri

7. evidențiază modul în care Pactul climatic de la Glasgow subliniază „nevoia urgentă de acțiuni pe mai multe niveluri și de cooperare”⁽⁴⁾ și „recunoaște rolul important al părților interesate care nu sunt părți la Conferință, inclusiv al societății civile, al popoarelor indigene, al comunităților locale, al tinerilor, al copiilor, al autorităților locale și regionale în ceea ce privește contribuția la progresele vizând realizarea obiectivului Convenției și a obiectivelor Acordului de la Paris”⁽⁵⁾; remarcă, prin urmare, că succesul Pactului verde european și al Acordului de la Paris depinde de implicarea efectivă a tuturor nivelurilor de guvernare;

8. își exprimă disponibilitatea de a colabora cu instituțiile UE în vederea elaborării unei strategii operaționale coerente înainte de COP 27; subliniază deschiderea și dorința unei consultări și cooperări eficiente și periodice, atât în etapa de pregătire, cât și în timpul negocierilor;

9. invită Comisia Europeană să sporească vizibilitatea ALR în cadrul COP 27, prin creșterea vizibilității acțiunilor subnaționale de combatere a schimbărilor climatice la nivelul UE în cadrul programului pavilionului UE și al evenimentelor conexe, în cooperare cu CoR;

10. recunoaște importanța ca guvernele naționale să își asume angajamente privind obiectivele de la Paris și cele de la Glasgow, precum și rolul lor în sprijinirea ALR; invită Consiliul Uniunii Europene să recunoască în mod oficial rolul esențial al guvernelor subnaționale în accelerarea unei tranziții climatice echitabile și în asigurarea compatibilității sociale a acestora cu nevoile locale și regionale în concluziile sale privind pregătirile pentru COP 27; invită Președinția cehă a Consiliului UE să inițieze un dialog cu orașele și regiunile prin intermediul CoR;

11. salută recunoașterea rolului guvernelor subnaționale în Rezoluția Parlamentului European referitoare la COP 26 și încurajează Parlamentul European să consolideze în continuare acest mesaj în Rezoluția sa referitoare la COP 27; subliniază importanța unei acțiuni coordonate ferme între delegația Parlamentului European și delegația CoR la COP 27 și solicită pregătirea în comun a delegațiilor respective;

12. solicită Comisiei Europene, Președinției cehă și Parlamentului European să sprijine ferm organizarea primei reuniuni ministeriale a CCONUSC privind locuințele și dezvoltarea urbană pe teme legate de orașe și de schimbările climatice, salutând decizia Comitetului executiv al ONU-Habitat⁽⁶⁾;

⁽⁴⁾ Pactul climatic de la Glasgow, Preambul, alineatul (9).

⁽⁵⁾ Pactul climatic de la Glasgow, alineatul (55).

⁽⁶⁾ <https://unhabitat.org/sites/default/files/2022/04/hsp-eb-2022-crp2-rev.3.pdf>

Trecerea de la recunoașterea rolului autorităților locale și regionale la punerea în aplicare efectivă a acțiunilor pe mai multe niveluri

13. recunoaște că, deși nu reușește să evidențieze urgența și amploarea acțiunilor necesare, Pactul climatic de la Glasgow a reușit să demareze a doua fază a Acordului de la Paris, eliminând toate punctele nesoluționate din cadrul de reglementare de la Paris⁽⁷⁾; cu toate acestea, rămâne profund îngrijorat de faptul că contribuțiile stabilite la nivel național (CSN) prezentate în momentul de față plasează lumea pe calea spre o creștere a temperaturii cu 2,5 °C;

14. reiterează solicitările din raportul final al Conferinței privind viitorul Europei de a accelera punerea în aplicare a tranziției verzi; continuă să fie preocupat de accesibilitatea energiei din punctul de vedere al prețului pentru consumatori și întreprinderi, în special în contextul crizei actuale; subliniază că este necesar ca cele mai vulnerabile grupuri și teritorii să fie protejate de orice efecte negative nedorite ale tranziției energetice, amintind, în acest sens, concluziile Raportului de analiză prospectivă pe 2022 al Comisiei Europene;

15. subliniază că amploarea acțiunilor necesare face să fie nevoie de politici integrate, pe mai multe niveluri, și de soluții transectoriale; subliniază, prin urmare, necesitatea recunoașterii oficiale a rolului autorităților locale și regionale în combaterea schimbărilor climatice; subliniază că ar trebui facilitată participarea efectivă și sistematică a autorităților locale și regionale, atât în etapa de pregătire, cât și în timpul negocierilor;

16. subliniază rolul CoR de reprezentant instituțional al peste un milion de lideri locali și regionali și de rețea de rețele; subliniază poziția sa unică de forță motrice pentru punerea în aplicare a acțiunilor climatice la nivel local și disponibilitatea sa de a coopera și de a colabora cu instituțiile europene și cu Părțile Acordului de la Paris în vederea continuării cooperării pe mai multe niveluri în perspectiva COP 27 și ulterior;

17. subliniază importanța Coaliției Under2 ca prim acord global privind clima pentru guvernele subnaționale, lansat în perioada premergătoare Acordului de la Paris; subliniază obiectivele actualizate și mai ambițioase ale acestei coaliții stabilite în memorandumul de înțelegere din 2021, cu angajamentul de a lua măsuri pentru a atinge obiectivul de 1,5 grade și zero emisii nete până în 2050 sau mai devreme; invită membrii CoR să semneze acest acord, precum și pe semnatarilor anteriori ai Coaliției Under2 să se alăture memorandumului de înțelegere mai ambițios din 2021;

18. subliniază rolul esențial al Grupului autorităților locale și orașenești (LGMA) în reunirea vocilor autorităților locale și regionale la nivel mondial și în consolidarea continuă a unei rețele mondiale de administrații subnaționale care doresc să combată schimbările climatice; încurajează toate Părțile la CCONUSC să coopereze cu grupul LGMA și cu toți actorii nestatali pentru a contribui în mod constructiv la procesul de pregătire a COP 27 și pentru a stabili o colaborare mai strânsă cu grupul „Prietenii acțiunii pe mai multe niveluri” din cadrul CCONUSC;

Menținerea nivelului de ambiție în materie de atenuare a schimbărilor climatice și promovarea capacității prin intensificarea cercetării și inovării

19. reamintește că aproximativ 10 000 de autorități locale și regionale din întreaga Europă și-au asumat angajamente ambițioase de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) și de combatere a schimbărilor climatice, participând la inițiative precum Convenția primarilor, elaborând strategii și acțiuni în domeniul climei, cum ar fi planurile de acțiune în materie de energie durabilă și de climă (PAEDC) sau alte planuri locale de acțiune în domeniul climei susținute prin inițiative regionale; subliniază că 75 % dintre cei peste 11 000 de semnatarii ai Convenției globale a primarilor (GCoM) au stabilit obiective mai ambițioase de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră⁽⁸⁾ decât guvernele lor naționale, iar peste 50 % accelerează ritmul în care își propun să își reducă emisiile, consolidând în același timp reziliența politică împotriva regreselor la nivel național;

20. subliniază modul în care angajamentul și acțiunile ALR completează și sprijină eforturile întreprinse atât în cadrul proceselor internaționale, cât și la nivel național, și subliniază că acțiunile ALR sunt necesare pentru a atinge obiectivele naționale și internaționale; reiterează necesitatea includerii formale a contribuțiilor stabilite la nivel regional și local (CSRL), pentru a completa CSN și pentru a recunoaște, monitoriza și încuraja în mod oficial reducerea emisiilor de GES de către administrațiile subnaționale la nivel mondial;

(7) Deși Acordul de la Paris a oferit cadrul de politică internațională, cadrul de reglementare de la Paris este cel care a pus în mișcare acest acord, stabilind instrumentele și procesele care să permită aplicarea sa deplină, echitabilă și eficace.

(8) Sursa: Raportul de impact pentru anul 2021 al Convenției globale a primarilor (GCoM).

21. recomandă includerea unei secțiuni dedicate administrațiilor subnaționale în rapoartele de inventariere naționale, ca parte a cadrului de transparență al Acordului de la Paris, pentru a consolida responsabilitatea, evaluarea impactului și transparența acțiunilor climatice la nivel mondial; sprijină adoptarea și utilizarea cadrului comun de raportare de către Convenția globală a primarilor ca un pas către comparabilitatea ⁽⁹⁾ eforturilor locale și regionale;
22. consideră că, în UE, rolul și contribuțiile ALR ar trebui oficializate prin consacrarea acestora în dispozițiile Regulamentului privind guvernanța uniunii energetice și, în special, prin includerea țărilor cel mai puțin dezvoltate în planurile naționale privind energia și clima (PNEC);
23. subliniază că orașele și regiunile stimulează deja inovarea, pun în aplicare soluții tehnice și financiare și modelează procese inovatoare de guvernanță; salută, în acest context, lansarea Rețelei globale pentru inovare a CCONUSC în cadrul COP 26, misiunile europene privind adaptarea și orașele inteligente și neutre din punct de vedere climatic, precum și lansarea misiunii globale „Inovarea în tranzițiile urbane” ⁽¹⁰⁾, și salută colaborarea și sinergiile dintre acestea;
24. subliniază necesitatea unei cooperări și integrări mai strânse la nivel local, regional, național, european și mondial în domeniul accesului la date, pentru a oferi autorităților locale și regionale accesul necesar pentru elaborarea de politici bazate pe date și fundamentate științific;
25. pune accentul asupra necesității de a stimula recalificarea și perfecționarea forței de muncă, în conformitate cu necesitatea de a adapta practicile profesionale pentru a combate schimbările climatice;

Stimularea unor acțiuni de adaptare eficiente și transsectoriale și abordarea pierderilor și a daunelor

26. salută programul de lucru de la Glasgow și Sharm el-Sheikh care vizează obiectivul global de adaptare (GGA); subliniază că provocările în materie de adaptare pot fi foarte diferite în cadrul fiecărei țări și regiuni și că ALR sunt actorii cel mai bine plasați pentru a defini obiective de adaptare, ele fiind deținătoarele cunoștințelor din experiențe la prima mână, atât privind nevoile în materie de reziliență, cât și soluțiile anumitor localități;
27. subliniază că este urgent ca Părțile să colaboreze cu autoritățile locale și regionale pentru a integra și mai mult adaptarea în planificarea locală, națională și regională; prin urmare, solicită includerea formală a contribuțiilor de adaptare ale administrațiilor subnaționale pentru a completa planurile naționale de acțiune (PNA) și CSN;
28. subliniază importanța prevenirii „adaptării eronate” și a punerii în aplicare a unor acțiuni de adaptare care să adâncească și mai mult inegalitățile sociale existente; subliniază modul în care impactul schimbărilor climatice afectează în mod disproporționat comunitățile marginalizate și vulnerabile;
29. reamintește că autoritățile locale și regionale sunt responsabile de furnizarea de servicii esențiale, de răspunsuri imediate și de ajutor pentru comunitățile lor în contextul consecințelor schimbărilor climatice, de exemplu dezastrele legate de climă, impactul social, cum ar fi sărăcia energetică, și sporirea problemelor de sănătate legate de starea vremii, precum și existența inegalităților, care sunt agravate de schimbările climatice; subliniază necesitatea de a aborda lacunele în materie de capacitate prin luarea de decizii în cunoștință de cauză, responsabile la nivel local, facilitate de accesul la dovezi științifice, tehnologie și cunoștințe locale, pentru a sprijini aplicarea pe scară largă a soluțiilor de adaptare; subliniază că soluțiile inovatoare bazate pe natură sunt instrumente esențiale de sprijinire a atenuării schimbărilor climatice și a adaptării la acestea; și, în conformitate cu Pactul climatic de la Glasgow, încurajează Părțile să adopte o abordare integrată a biodiversității în deciziile de politică și de planificare naționale, regionale și locale;
30. salută instituirea dialogului de la Glasgow pe tema schimbărilor climatice privind pierderile și daunele; și, în absența fluxurilor financiare, subliniază că este necesar ca autoritățile locale și regionale din țările dezvoltate și în curs de dezvoltare să identifice și să folosească mijloace alternative pentru a aborda pierderile și daunele;

⁽⁹⁾ <https://www.globalcovenantofmayors.org/our-initiatives/data4cities/common-global-reporting-framework>

⁽¹⁰⁾ <http://mission-innovation.net/missions/urban-transitions-mission>

31. reamintește exemplele oferite de angajamentele financiare asumate de Scoția și Valonia în cadrul COP 26 ⁽¹¹⁾ pentru a aborda pierderile și daunele; subliniază, prin urmare, rolul și contribuția pe care diplomația subnațională în domeniul climei și cooperarea dintre autoritățile locale și regionale din nordul și sudul global le pot oferi pentru creșterea ambițiilor la toate nivelurile, înainte de COP 27 și COP 28;

Asigurarea unui acces adecvat la finanțarea combaterii schimbărilor climatice și promovarea unei tranziții juste prin colaborare și implicare

32. subliniază că este important să se pună la dispoziție finanțare directă pentru ca autoritățile locale și regionale să întreprindă acțiuni în domeniul climei, precum și că este necesar ca autoritățile locale și regionale să colaboreze cu sectorul privat și cu instituțiile financiare pentru a debloca investiții sustenabile; subliniază că ar trebui stabilită o legătură directă între accesul la finanțare și dezvoltarea integrată a planurilor și măsurilor în cooperare cu nivelurile local și regional, pentru a facilita o punere în aplicare eficientă din punctul de vedere al costurilor;

33. subliniază, în conformitate cu Acordul de la Paris, recunoașterea „importanței abordărilor integrate, holistice și echilibrate care nu se bazează pe piață ⁽¹²⁾ pentru a permite cooperarea voluntară” ca instrument-cheie „aflat la dispoziția Părților cu scopul de a contribui la punerea în aplicare a contribuțiilor lor stabilite la nivel național într-un mod coordonat și eficace”; încurajează părțile interesate din sectorul public și privat și organizațiile societății civile să se implice activ în cercetarea, dezvoltarea și punerea în aplicare a abordărilor care nu se bazează pe piață.

34. salută decizia COP 26 de a consolida Parteneriatul de la Marrakech pentru acțiuni climatice globale ca spațiu de încurajare a actorilor nestatali să ia măsuri imediate în domeniul climei; salută continuarea inițiativei „Obiectivul zero” (*Race to Zero*) și „Lupta pentru reziliență” (*Race to Resilience*) ca inițiative-cheie pentru a sprijini și a prezenta acțiuni ambițioase ascendente în domeniul climei, facilitând, în același timp, raportarea și evaluarea angajamentelor de către părți interesate neparticipante;

35. salută Programul de lucru de la Glasgow privind acțiunile pentru capacitate în domeniul climatic (ACE) ⁽¹³⁾; își exprimă disponibilitatea de a continua să lucreze la punerea în aplicare a acțiunilor din cadrul celor șase elemente ale sale – educație, formare, sensibilizarea publicului, participare publică, acces public la informații și cooperare internațională; invită Părțile să continue să sprijine aceste procese;

36. ia act de faptul că grupurile vulnerabile sunt cele care suferă cel mai mult de pe urma efectelor negative ale crizei climatice; subliniază că o tranziție echitabilă trebuie să țină seama pe deplin de efectele sociale prin acordarea de sprijin și finanțare desemnate, astfel cum se solicită și în Agenda 2030;

37. subliniază că rapoartele IPCC recunosc faptul că capacitățile femeilor de a se adapta și de a combate schimbările climatice sunt adesea limitate din cauza rolului lor în gospodărie și societate, a barierelor instituționale și a normelor sociale; încurajează Părțile să continue promovarea unei politici climatice care ia în considerare dimensiunea de gen prin continuarea punerii în aplicare a Programului de lucru de la Lima privind egalitatea de gen și a Planului de acțiune pentru egalitatea de gen și prin asigurarea reprezentării egale a femeilor în procesele decizionale; este ferm convins că femeile nu ar trebui considerate beneficiari vulnerabili, ci actori eficienți care atenuează schimbările climatice și se adaptează la acestea;

38. recunoaște că acțiunile în domeniul climei necesită contribuții din partea tuturor generațiilor; subliniază rolul tinerilor în stimularea progresului social și în promovarea schimbărilor politice, precum și necesitatea unei participări semnificative și informate a tinerilor la elaborarea politicii privind clima; se angajează să implice și mai mult tinerii politicieni aleși (YEP) din cadrul CoR în pregătirile pentru COP 27, pe baza concluziilor Conferinței privind viitorul Europei și a obiectivelor Anului european al tineretului;

⁽¹¹⁾ 2 milioane GBP (2,6 milioane USD) și, respectiv, 1 milion EUR (1,1 milioane USD).

⁽¹²⁾ Articolul 6 alineatul (8) din Acordul de la Paris (Abordări care nu se bazează pe piață pentru finanțarea combaterii schimbărilor climatice).

⁽¹³⁾ Programul de lucru de la Glasgow privind Acțiunea pentru capacitate în domeniul climatic.

Consolidarea cooperării și a parteneriatului cu CCONUSC

39. încurajează CCONUSC să colaboreze cu Grupul autorităților locale și orașenești (LGMA) prin participarea acestuia la dialogurile tehnice pentru prima evaluare globală (GST); salută decizia Organismului auxiliar pentru consiliere științifică și tehnologică (SBSTA) și a Organismului auxiliar pentru implementare (SBI) de a concepe GST în spiritul dialogurilor de la Talanoa – incluzive, deschise și pe tot parcursul anului; solicită CCONUSC să includă, să recunoască și să monitorizeze angajamentele asumate în cadrul inițiativelor „Obiectivul zero” și „Lupta pentru reziliență” în rapoartele GST pentru a avea o imagine de ansamblu măsurabilă a progreselor înregistrate la nivel local și regional;
40. salută punerea unui accent prioritar pe orașele durabile și urbanizare în agenda COP 27 de către președinția egipteană; caută oportunități de cooperare cu Președinția pentru a consolida în continuare rolul ALR și este pregătit să sprijine extinderea Săptămânii climatice regionale ale CCONUSC la Europa ca o oportunitate de a consolida implicarea autorităților subnaționale și a societății civile în procesul CCONUSC;
41. subliniază rolul-cheie al CoR ca reprezentant instituțional al orașelor și regiunilor europene; solicită, prin urmare, Secretariatului CCONUSC să stabilească o cooperare structurată cu CoR pentru a facilita cooperarea dintre cele două instituții;
42. salută comunicatul reuniunii miniștrilor dezvoltării din cadrul G7⁽¹⁴⁾, care recunoaște rolul orașelor și al administrațiilor locale în promovarea unei tranziții climatice și energetice echitabile; subliniază deschiderea de a sprijini activitatea Grupului Urban7 de consolidare a cooperării pe mai multe niveluri ca principiu de bază al unor acțiuni climatice durabile și eficiente înainte de COP 27;
43. salută alinierea anunțată între prioritățile COP 27 și cele ale președințiilor COP 26 (atenuare, adaptare, finanțare și colaborare) și legăturile cu prioritățile anunțate ale campionilor la nivel înalt (abordarea holistică, reziliența, finanțele, regionalizarea, localizarea); așteaptă cu interes să sprijine cele mai eficiente sinergii și complementarități dintre aceste priorități pe calea către COP 27 și în cadrul acesteia;
44. constată că mișcările sociale din orașe și regiuni au sporit gradul de sensibilizare a publicului cu privire la necesitatea unor acțiuni urgente și favorabile incluziunii în domeniul climei; în conformitate cu concluziile SBSTA și ale SBI privind aspectele legate de bilanțul global în temeiul Acordului de la Paris, încurajează membrii CoR să organizeze dialoguri locale în spiritul celor de la Talanoa⁽¹⁵⁾ sau procese similare favorabile incluziunii la nivel local și regional;
45. se angajează să acționeze ca legătură directă, oferind acces la informații și actualizări periodice membrilor CoR și autorităților locale și regionale din Europa cu privire la evoluția negocierilor, pe parcursul celor două săptămâni ale COP 27; salută parteneriatul și sprijinul altor instituții ale UE în ceea ce privește furnizarea periodică a acestor informații, aducând autoritățile locale și regionale mai aproape de negocierile internaționale.

Bruxelles, 12 octombrie 2022.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Vasco ALVES CORDEIRO

⁽¹⁴⁾ 220519-G7-Development-Ministers-Meeting-Communique.pdf (bmz.de)

⁽¹⁵⁾ Dialogurile de la Talanoa privind orașele și regiunile au fost concepute în 2018 pentru a aduce laolaltă autoritățile locale și regionale și ministerele naționale ale climei, mediului și urbanizării, împreună cu organizațiile-gazdă și părțile interesate din domeniul climei pentru a evalua, a modela și a consolida CSN.

Avizul Comitetului European al Regiunilor – O tranziție justă și durabilă în contextul regiunilor mari consumatoare de cărbune și de energie

(2022/C 498/07)

Raportoare generală:	Sari RAUTIO (FI-PPE), președinta Consiliului de administrație al regiunii sanitare Häme
Document de referință:	Scrisoarea de sesizare din partea Președinției cehe a Consiliului UE din 16 iunie 2022

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR (CoR),

1. salută obiectivul de realizare a unei Uniuni Europene neutre din punct de vedere climatic până în 2050, care va necesita o tranziție digitală și verde în localitățile și regiunile Europei, ce va afecta în mod fundamental modul în care oamenii lucrează și trăiesc;
2. ia act de faptul că războiul ofensiv lansat de Rusia în februarie 2022 a făcut ca tranziția justă să fie mai dificilă, însă mai urgentă, deoarece Europa trebuie ca, într-o perioadă scurtă de timp, să devină mai puțin dependentă de aprovizionarea externă cu energie. Subliniază că tranziția către o societate cu emisii scăzute de dioxid de carbon trebuie realizată ținând seama, în același timp, de nevoile celor mai vulnerabili cetățeni, prin crearea de noi locuri de muncă și de oportunități egale în regiunile rurale și regiunile dependente de cărbune;
3. salută faptul că statele membre au prezentat 74 de planuri, toate bazate pe circumstanțele diferite din regiunile respective; subliniază că peisajul mondial în schimbare a condus la o criză energetică, care a forțat unele state membre să găsească temporar soluții regionale flexibile pentru a îndeplini obiectivele programului;
4. atrage atenția asupra procedurilor greoaie de aprobare a planurilor și subliniază că unele regiuni se confruntă cu probleme în ceea ce privește planificarea și realizarea la timp a proiectelor, din cauza faptului că cea mai mare parte din totalul fondurilor disponibile, provenite din MRR, a fost programată pentru perioada 2021-2023, oferind puține oportunități pentru punerea în aplicare sustenabilă a proiectelor spre sfârșitul perioadei de programare; regretă că doar o parte din programe au fost evaluate și aprobate de Comisia Europeană, și invită Comisia să ia în considerare prelungirea termenului de cheltuire a acelor resurse destinate Fondului pentru o tranziție justă (FTJ) care sunt finanțate prin Mecanismul de redresare și reziliență;
5. consideră – pornind de la această premisă – că ar trebui revizuit calendarul pentru punerea în aplicare a fondului, astfel încât să se garanteze succesul acestui fond;
6. subliniază că Fondul pentru o tranziție justă ar trebui integrat în politica de coeziune, astfel încât sinergiile și efectele de propagare să poată fi valorificate pe deplin;
7. subliniază că tranziția justă trebuie să se concentreze asupra regiunilor în care schimbările, și riscurile pe care acestea le implică, sunt mai mari, deoarece statele membre și regiunile pornesc de la niveluri foarte diferite. Succesul fondului depinde de cele mai mari țări beneficiare, Polonia și Germania, care, împreună, beneficiază de aproximativ o treime din totalul fondului, adică aproape 33 %. România, Republica Cehă și Bulgaria sunt, de asemenea, beneficiari importanți ai fondului. Acestor cinci state membre, împreună, le sunt alocate aproape 60 % din resursele fondului. Punerea în aplicare la timp a planurilor acestor state membre (planurile teritoriale pentru o tranziție justă – PTTJ) va fi fundamentală pentru succesul programului în ansamblu;
8. subliniază că, în cadrul FTJ, este esențial să se țină seama de actuala criză energetică majoră. Această criză reprezintă, de asemenea, o amenințare gravă la adresa unei tranziții juste și verzi, cel puțin pe termen scurt. În special, sectorul energetic, industriile mari consumatoare de energie, sectorul de producție și IMM-urile se confruntă cu presiuni asupra prețurilor fără precedent, care exercită o presiune suplimentară asupra tranziției verzi; subliniază că ambițiile industriei de a deveni neutră din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon depind și de disponibilitatea energiei electrice ecologice pentru producția de hidrogen și de sursele alternative de energie pentru a înlocui gazele naturale; salută faptul că Fondul pentru o tranziție justă poate juca un rol în atingerea acestui obiectiv;

9. subliniază că Fondul pentru o tranziție justă are un domeniu de aplicare mai restrâns decât fondurile structurale tradiționale, însă unele obiective se suprapun; invită regiunile să utilizeze sinergiile dintre programele politicii de coeziune;
10. solicită punerea în aplicare a unei componente sociale mai puternice în cadrul FTJ ca instrument bazat pe realitatea zonei și pe o implicare puternică a partenerilor sociali, și pledează pentru menținerea abordării ascendente orientate spre realitatea zonei ca element principal al fondului, deoarece fiecare regiune reprezintă un ecosistem socioeconomic unic;
11. ia act de faptul că baza și obiectivele Fondului pentru o tranziție justă sunt solide, iar fondul joacă un rol important pentru regiuni, dar și pentru industriile aflate în tranziție; prin urmare, este necesar ca mecanismul să devină cât mai flexibil posibil în ceea ce privește operațiunile eligibile, pentru a realiza diversificarea economică a teritoriilor. reamintește că regulamentul adoptat sprijină întreprinderile mari și întreprinderile din cadrul ETS, care sunt incluse ca potențiali beneficiari în Regulamentul FTJ, ceea ce îl diferențiază pe acesta din urmă de fondurile structurale; subliniază că viitorul Fond pentru o tranziție justă ar trebui să fie pe deplin integrat în Regulamentul privind dispozițiile comune, respectând principiul parteneriatului, iar bugetul său ar trebui să fie suplimentar față de actuala finanțare pentru coeziune;
12. subliniază că, având în vedere diversitatea proceselor regionale de tranziție către neutralitatea emisiilor de dioxid de carbon, astfel de modificări ale fondului ar trebui să includă o metodologie pentru alocarea regională a resurselor, compatibilă cu un domeniu de aplicare mai larg și care să aplice criteriile de alocare geografică a resurselor mai adaptate la diversitatea teritorială a UE;
13. solicită un angajament clar față de crearea unui FTJ 2.0, care să acopere o gamă mai largă de regiuni confruntate cu provocarea legată de tranziția verde a industriei și a sectorului de producție, precum și o discuție amplă privind domeniul de aplicare și dimensiunea instrumentului în contextul pregătirii următorului cadru financiar multianual (CFM);
14. subliniază că combinarea resurselor bugetare ale UE din CFM cu veniturile din Mecanismul de redresare și reziliență (din 2021 până în 2023) a generat dificultăți semnificative pentru regiuni, atât în ceea ce privește planificarea, cât și realizarea proiectelor, din cauza faptului că cea mai mare parte din totalul fondurilor disponibile, provenind din MRR, a fost programată pentru perioada 2021-2023, oferind puține oportunități pentru punerea în aplicare sustenabilă a proiectelor spre sfârșitul perioadei de programare;
15. subliniază importanța implicării active a tuturor regiunilor din întreaga UE în atingerea obiectivelor climatice pentru 2030 și 2050, fără a lăsa pe nimeni în urmă; invită sectorul privat să își actualizeze planurile, astfel încât să se țină seama de nevoile energetice și de dezvoltarea durabilă pe termen lung;
16. consideră că, având în vedere actuala criză energetică și situația geopolitică incertă din lume, problema securității aprovizionării cu energie este din ce în ce mai mult adusă în discuție, alături de caracterul ecologic al producției de energie. Acest lucru este deosebit de relevant pentru sectoarele industriale mari consumatoare de energie, dar, în cele din urmă, determină și consumul de energie al gospodăriilor;
17. sugerează că UE ar trebui, în special, să ajute regiunile cele mai dependente de sursele de energie fosilă, pentru a evita o disparitate și mai mare între regiuni în ceea ce privește investițiile viitoare; subliniază că fondurile UE disponibile pentru regiuni trebuie să fie direcționate pentru a-și atinge cel mai bine obiectivele;
18. ar trebui să se acorde o atenție suplimentară situației speciale a insulelor și a regiunilor ultraperiferice care se confruntă cu provocări socioeconomice grave, în special a regiunilor care sunt izolate și foarte dependente de combustibilii fosili;
19. în acest sens, reamintește situația specifică a regiunilor ultraperiferice, care, din cauza dimensiunii reduse, a depărtării și a izolării, depind în mare măsură de combustibilii fosili și sunt în imposibilitatea de a se conecta la rețeaua continentală; totuși, aceste regiuni nu sunt vizate de FTJ;
20. este conștient de faptul că FTJ nu va rezolva singur situația de urgență climatică, dar poate juca un rol important în acest sens; subliniază că acest fond ar trebui utilizat pentru a investi în diferitele regiuni ale UE cât mai eficient posibil și la scara corectă, pentru a asigura eficacitatea sa deplină; subliniază că este dificil pentru factorii de decizie și experții administrațiilor locale și regionale, cum ar fi cei care pregătesc planificarea programului FTJ, să stabilească o corelație cu investiții mai mari, realizate de administrația națională, sau să dezvolte o cooperare cu acestea;

21. constată că producția de energie și aprovizionarea clienților (industrie și consumatori) sunt adesea în mâinile unor întreprinderi mari, chiar multinaționale, ceea ce împiedică cooperarea dintre autoritățile regionale și locale;
22. subliniază că tranziția verde în sectorul energetic este treptată și va da rezultate semnificative abia în anii 2030, în pofida dezvoltării intensive a produselor și a testării de noi tehnologii în prezent;
23. subliniază, de asemenea, că posibilul război de lungă durată de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei a sporit importanța securității energetice în întreaga Europă. Importanța unei aprovizionări sigure trebuie să fie luată în considerare în toate soluțiile de politică energetică din următorii ani, pentru a atinge obiectivul pe termen lung privind o energie curată, accesibilă ca preț și sigură, prevăzut în Pactul verde european, care trebuie salutat;
24. subliniază că obiectivele FTJ servesc, de asemenea, îndeplinirii obiectivelor planului REPowerEU, care a fost elaborat ulterior. Obiectivele planului REPowerEU ar trebui, de asemenea, luate în considerare la punerea în aplicare a FTJ în statele membre și în regiuni;
25. consideră că, pentru a realiza cea mai bună tranziție justă, instrumentele și practicile financiare existente ale Uniunii ar trebui dezvoltate în continuare și adaptate la situații diferite, astfel încât să se poată găsi sinergii între diferitele programe;
26. subliniază că programele politicii de coeziune sunt evaluate în permanență; invită autoritățile regionale și locale să se asigure că aceste programe contribuie, de asemenea, la realizarea unei tranziții juste;
27. insistă asupra unor orientări clare cu privire la posibilele sinergii cu FSE+ și cu alte fonduri ESI și solicită Comisiei Europene să ofere asistență de specialitate suplimentară regiunilor în cauză, pentru a atinge obiectivele Fondului pentru o tranziție justă;
28. dintre instrumentele politicii de coeziune, FEDR și FSE sunt adecvate pentru reducerea disparităților regionale, iar sinergiile ar trebui utilizate pentru a obține cele mai bune rezultate cu finanțările din cadrul FTJ;
29. constată că politica de coeziune a UE urmărește realizarea unui echilibru economic, social și teritorial mai bun în Europa. Politica de coeziune trebuie să pună bazele dezvoltării teritoriale pe termen lung, contribuind la depășirea crizelor neprevăzute și sprijinind redresarea economică; subliniază că măsurile luate la nivel local și regional sunt deosebit de importante în ceea ce privește consolidarea rezilienței în situații de criză; subliniază că obiectivele pe termen lung ale politicii de coeziune nu ar trebui amânate în caz de criză;
30. subliniază că planificarea programului FTJ ar trebui accelerată, pentru a mobiliza fondurile în timp util. Finanțarea Mecanismului de redresare și reziliență a fost pusă la dispoziție în termen de un an. Comisia Europeană și statele membre lucrează la elaborarea FTJ de aproape trei ani. Dacă programul FTJ nu este operațional în 2022, există riscul ca alocarea anuală totală de 25 % din fondurile puse la dispoziție să se piardă;
31. subliniază că Comisia Europeană ar trebui să prezinte în timp util propunerile necesare pentru continuitatea programării FTJ, în conformitate cu obiectivele climatice pe termen lung; îndeamnă colegiul să implice în mod corespunzător regiunile în viitorul program al FTJ și solicită elemente mai participative în punerea în aplicare a planurilor teritoriale pentru o tranziție justă, astfel încât să se evite luarea unor decizii gestionate la nivel central, fără a ține seama de nevoile reale ale regiunilor;
32. concluzionează că este esențial să se integreze obiectivele de dezvoltare durabilă în punerea în aplicare a tuturor instrumentelor. La nivel regional, căutarea celor mai adecvate și mai eficiente mijloace va fi încununată de succes numai dacă regiunile și orașele sunt cu adevărat implicate în toate etapele de planificare și punere în aplicare.

Bruxelles, 12 octombrie 2022.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Vasco ALVES CORDEIRO

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Coeziunea digitală

(2022/C 498/08)

Raportor: Gaetano ARMAO (IT-PPE), Vicepreședinte și ministru regional al regiunii Sicilia**RECOMANDĂRI POLITICE**

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR (CoR),

Introducere

1. reiterează încă de la început că coeziunea economică, socială și teritorială este unul dintre principalele obiective indicate în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (articolul 174), pentru a realiza cu precizie o dezvoltare armonioasă și echilibrată în întreaga Uniune Europeană (UE) și în regiunile sale;
2. subliniază că conceptul de „coeziune digitală” presupune recunoașterea rolului esențial pe care îl joacă tehnologia în viața noastră și necesită integrarea obiectivelor de coeziune în drepturile, principiile și politicile digitale ale Uniunii, motiv pentru care solicită revizuirea în consecință a articolului 175 din TFUE;
3. reamintește că, în raportul anual al Barometrului local și regional al UE pentru 2021, Comitetul European al Regiunilor a evidențiat coeziunea digitală ca fiind o ancoră esențială în crearea unor societăți favorabile incluziunii în UE: „coeziunea digitală” este o dimensiune suplimentară importantă a conceptului tradițional de coeziune economică, socială și teritorială definit în Tratatul UE ⁽¹⁾. Digitalizarea poate contribui la reducerea inegalităților sociale și teritoriale și la comunicarea cu cetățenii, care altfel ar fi excluși de la anumite servicii sau ar fi insuficient deserviți;
4. reamintește că conceptul de coeziune digitală ⁽²⁾ și contribuția necesară pentru a duce în mod concret la realizarea sa, astfel cum s-a subliniat într-un amplu studiu prospectiv recent al Comitetului European al Regiunilor ⁽³⁾, înseamnă că fiecare cetățean european are acces decent la internet și la servicii digitale și că suveranitatea și reziliența infrastructurii digitale a UE trebuie consolidate;
5. insistă că UE trebuie să depună eforturi pentru a face transformarea digitală cât mai accesibilă pentru toți cetățenii UE și să acorde o atenție deosebită pentru a ajuta regiunile mai puțin dezvoltate, precum și regiunile cu dezavantaje naturale sau demografice permanente, cum ar fi arhipelagurile, regiunile ultraperiferice, regiunile insulare, transfrontaliere și montane, să accelereze transformarea lor digitală, având în vedere provocările unice cu care se confruntă, maximizând în același timp atuurile lor; subliniază importanța colaborării inter pares;
6. recunoaște că, deși tehnologia este un instrument esențial pentru a ne ajuta să ne adaptăm la situații dificile care afectează toate sferile societății, rolul proeminent al tehnologiei digitale în răspunsul la pandemia de COVID-19 și în consolidarea rezilienței la aceasta a evidențiat deficiențe în domeniul infrastructurii digitale și al alfabetizării digitale și a făcut ca decalajele digitale din UE să devină și mai pronunțate

⁽¹⁾ Barometrul regional și local anual al UE, Capitolul IV – Tranziția digitală la nivel local și regional, p. 63.

⁽²⁾ Avizul Comitetului European al Regiunilor pe tema „Europa digitală pentru toți: furnizarea pe teren a unor soluții digitale inteligente și favorabile incluziunii” (JO C 39, 5.2.2020, p. 83).

⁽³⁾ Susana Fontana, Fabio Bisogni (Fondazione FORMIT), Simona Cavallini, Rossella Soldi (Progress Consulting S.r.l.): Studiu prospectiv teritorial privind abordarea decalajului digital și promovarea coeziunii digitale, 16 mai 2022 (proiect).

Provocările care trebuie abordate

7. reamintește că „decalajul digital” este un termen care se referă la „diferite niveluri de acces și utilizare a tehnologiilor informației și comunicațiilor și, mai precis, la lacunele în ceea ce privește accesul și utilizarea serviciilor digitale bazate pe internet”⁽⁴⁾; subliniază că conectivitatea de mare viteză pentru toți cetățenii Uniunii Europene, de la orașe și până la zonele rurale și îndepărtate, trebuie să fie un serviciu de interes general și trebuie să fie tratată în consecință;

8. subliniază că formele digitale de comunicare creează, de asemenea, noi provocări pentru procesele democratice. Pentru multe persoane, platformele de comunicare socială reprezintă principala sursă de știri, ai căror operatori efectuează rareori verificări factuale. Dezbateră digitală pe platformele de comunicare socială poate duce la polarizare și fragmentare socială. Există un mare potențial de influențare, în special prin utilizarea algoritmilor care controlează comportamentul utilizatorilor;

9. subliniază că coeziunea digitală trebuie să abordeze cauzele decalajului digital tot mai mare din Uniune și provocările cu care se confruntă regiunile care, deși se străduiesc să reducă decalajul digital, sunt încă în urmă, chiar dacă extinderea decalajului digital nu este recunoscută oficial ca o amenințare la adresa coeziunii UE;

10. subliniază că regiunile ultraperiferice, insulele, regiunile transfrontaliere, regiunile montane și regiunile care se confruntă cu provocări demografice⁽⁵⁾ au caracteristici geografice, economice, demografice și sociale specifice, care implică provocări unice. Printre acestea se numără dimensiunea limitată (suprafață, densitatea populației, economie), piața locală limitată și dificultatea de a realiza economii de scară, costurile ridicate ale transportului, relațiile interindustriale slab dezvoltate, deficitul de competențe antreprenoriale, infrastructura și furnizarea de servicii pentru întreprinderi (în comparație cu cele continentale) și lipsa serviciilor sociale și de formare pentru cetățeni. În plus, arhipelagurile, afectate de insularitatea dublă sau triplă, se confruntă cu un alt nivel de sarcini, astfel cum se precizează în cel mai recent raport al Parlamentului European pe tema „Insulele și politica de coeziune: situația actuală și provocările viitoare”⁽⁶⁾;

11. este preocupat de faptul că decalajele digitale existente nu se diminuează, ci, de fapt, cresc în jurul următoarelor componente-cheie ale transformării digitale în UE⁽⁷⁾:

- la nivel local și regional, nu sunt disponibile date privind nivelul competențelor digitale de bază. În schimb, a fost utilizat un indicator indirect al capacității persoanelor de a utiliza zilnic internetul. În timp ce în unele state membre din vestul UE decalajul digital dintre zonele urbane și cele rurale este eliminat în ceea ce privește competențele digitale (DE, SE, NL, BE), el rămâne semnificativ în toate celelalte state membre;
- în domeniul conectivității și al infrastructurii digitale, zonele rurale sunt încă în urmă în ceea ce privește acoperirea accesului de nouă generație și acoperirea totală a gospodăriilor cu rețele de mare capacitate;
- transformarea digitală a întreprinderilor este măsurată prin numărul de „unicorni” (o întreprindere nou-înființată cu o valoare totală de piață de peste 1 miliarde USD) situate în UE, ceea ce arată că acestea sunt în mare parte concentrate în partea continentală a Europei și în regiunile-capitală;
- în perioada 2019-2020, decalajul în domeniul digitalizării serviciilor publice a crescut între persoanele care locuiesc în orașe și cele din zonele urbane;
- nu trebuie ignorată situația specifică a regiunilor ultraperiferice, a căror realitate unică și complexă, astfel cum este recunoscută la articolul 349 din TFUE, impune adaptarea politicilor europene la caracteristicile lor specifice, nu numai în interesul principiului coeziunii economice și sociale, ci și al coeziunii digitale;

⁽⁴⁾ OECD (2021), „Bridging Connectivity Divides”, OECD Digital Economy Papers, nr. 315, OECD Publishing, Paris. Disponibil online la: <https://doi.org/10.1787/e38f5db7-en>

⁽⁵⁾ În total, în cele 362 de insule cu peste 50 de locuitori din 15 țări europene trăiesc 17,7 milioane de cetățeni; în aceste regiuni, PIB-ul pe cap de locuitor este sub 80 % din media UE, iar o parte semnificativă a acestora încă aparțin categoriei regiunilor subdezvoltate. (Sursa: <https://www.regione.sicilia.it/la-regione-informa/estimation-insularity-cost-sicily>).

⁽⁶⁾ A9-0144/2022-159, [https://oeil.secure.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2021/2079\(INI\)&l=de](https://oeil.secure.europarl.europa.eu/oeil/popups/ficheprocedure.do?reference=2021/2079(INI)&l=de)

⁽⁷⁾ Sursă: Barometrul local și regional anual al UE pentru 2021, capitolul IV – Tranziția digitală la nivel local și regional, A. Situația transformării digitale, p. 69.

12. constată că domeniul de aplicare al măsurilor care trebuie luate pentru a aborda decalajele digitale se suprapune cu mai multe domenii de politică, transformând coeziunea digitală într-un efort orizontal. Salută, prin urmare, recunoașterea de către COFE a coeziunii digitale ca fiind complementară coeziunii economice, sociale și teritoriale⁽⁸⁾; consideră că coeziunea digitală este o componentă a coeziunii economice, sociale și teritoriale și că trebuie abordată ca un bun de serviciu public;

13. subliniază că decalajul digital afectează serviciile furnizate la nivel local în următoarele domenii:

- îngrijiri de sănătate: lipsa accesului la serviciile de e-sănătate; reducerea gradului de conștientizare și creșterea expunerii la COVID-19 și la orice viitoare pandemie a persoanelor deconectate;
- educație: accesul inegal la resursele educaționale; stagnarea procesului educațional; elevi care întâmpină dificultăți în a obține sprijin tehnologic din mediul lor familial;
- alte servicii esențiale: creșterea excluziunii financiare ca urmare a tendinței către o societate fără numerar; cetățenii neconectați au acces restricționat la serviciile publice din cauza serviciilor oferite exclusiv pe cale digitală; condiții socioeconomice: creșterea decalajului socioeconomic dintre cei care ar putea lucra de la distanță prin mijloace digitale și cei care nu pot lucra astfel;
- creșterea excluziunii sociale: decalajul digital i-ar putea împiedica pe cetățeni să participe la inițiative sociale organizate online și să își exercite drepturile democratice.

14. Atunci când concep servicii digitale, administrațiile publice și alte organizații care furnizează servicii digitale trebuie să țină seama de accesul persoanelor cu un anumit tip de handicap senzorial sau cu deficiențe ale competențelor digitale, asigurându-se că aceste servicii sunt accesibile inclusiv prin conexiuni bazate pe infrastructuri de acces cu posibilități limitate;

15. consideră regretabil faptul că includerea unui principiu privind coeziunea digitală pentru a garanta că nicio regiune sau persoană nu este lăsată în urmă din perspectiva conectivității și accesibilității nu a fost inclusă în mod formal în propunerea CE de „Declarație europeană privind drepturile și principiile digitale pentru deceniul digital”⁽⁹⁾;

16. salută acțiunile specifice, cum ar fi modificarea recentă a Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare, modificarea dispozițiilor privind acordarea de ajutoare de stat pentru rețelele fixe în bandă largă și revizuirea în curs a Orientărilor privind rețelele în bandă largă. Cu toate acestea, CoR solicită să se clarifice mai bine aplicarea normelor privind ajutoarele de stat pentru infrastructura digitală și simplificarea suplimentară a acestora⁽¹⁰⁾;

17. Se pot realiza reduceri mai mari ale emisiilor de CO₂, utilizând soluții digitale în mod țintit. Cu toate acestea, o provocare importantă o reprezintă creșterea consumului de energie al centrelor de date, al echipamentelor terminale și al rețelelor de transport. Digitalizarea fără un cadru social și ecologic ar fi o dovadă de neglijență. Digitalizarea propriu-zisă trebuie să fie însoțită de măsuri care să limiteze consumul de resurse și să evite efectele de recul în cazul în care creșterea eficienței duce la creșterea consumului;

Realizarea coeziunii digitale

18. ia act de faptul că competențele digitale și infrastructura digitală sunt esențiale pentru dezvoltarea tuturor celorlalte dimensiuni ale Busei pentru dimensiunea digitală și, prin urmare, recomandă Comisiei Europene să adopte o strategie, resurse și mecanisme de coordonare specifice pe termen lung, mobilizând proiecte la scară largă bazate pe cooperarea statelor membre, pentru a se asigura că fiecare cetățean dispune de competențe și infrastructuri digitale actualizate;

⁽⁸⁾ Conferința privind viitorul Europei, Raport privind rezultatul final, mai 2022. Propunere: Consolidarea competitivității UE și aprofundarea în continuare a pieței unice, măsura 14, p. 56.

⁽⁹⁾ Declarația privind drepturile și principiile digitale europene, 26 ianuarie 2022.

⁽¹⁰⁾ A se vedea Raportul RegHub „Reguli actualizate pentru infrastructura secolului 21 – Depășirea obstacolelor din calea transporturilor, a infrastructurii digitale și ecologice”, disponibil la adresa: <https://cor.europa.eu/en/engage/Documents/RegHub/RegHub%20report%20on%2021%20century%20rules.pdf>

19. recomandă ca competențele digitale adecvate să fie integrate în toate măsurile de învățare pe tot parcursul vieții, pentru a permite tuturor cetățenilor europeni să beneficieze de dreptul general de acces la internet. În acest context, educația nu ar trebui să fie înțeleasă doar în sensul formării, ci ar trebui să permită cetățenilor o participare activă și o abordare reflexivă în acumularea de informații;

20. subliniază, în acest sens, că trebuie să se acorde o atenție deosebită capacitării digitale a celor mai vulnerabile grupuri, cum ar fi persoanele în vârstă, asigurându-li-se acestora cel puțin competențe de bază și, de asemenea, sprijinirii tinerilor din regiunile mai puțin dezvoltate, a căror performanță în materie de educație a fost afectată în cea mai mare măsură de criză din cauza decalajului digital și a lipsei de acces la o educație online adecvată în mai multe regiuni. Politicile UE ar trebui să pună un accent mai mare pe diferențele regionale – în special pe regiunile mai puțin dezvoltate – în ceea ce privește alocarea bugetului pentru educație, pentru a răspunde urgenței educaționale, așa cum s-a întâmplat în ultimii ani. Conținutul educației digitale ar trebui, de asemenea, să integreze posibilitățile pentru copiii minorităților naționale, asigurând prin acest mijloc egalitatea pentru toate mediile sociale;

21. subliniază că o parte indispensabilă a alfabetizării digitale pentru toate categoriile de populație este, de asemenea, suficientă pentru a evalua gravitatea informațiilor, în special în domeniile sănătății, finanțelor și afacerilor curente. Acest lucru este valabil în special datorită intensificării fenomenelor precum știrile false și discursurile de incitare la ură;

22. propune Comisiei Europene, ca urmare a recent publicatei Declarații privind drepturile și principiile digitale europene, să instituie un cadru cuprinzător, acte juridice și instrumente pentru a veghea asupra respectării drepturilor digitale europene, a promova o cooperare mai strânsă cu cetățenii europeni și a se asigura că principiile digitale sunt împărtășite și răspund nevoilor societății. Într-adevăr, ar trebui avută în vedere o revizuire a Cartei drepturilor fundamentale a UE, instituită în 2000, ținând seama de noile drepturi digitale proclamate;

23. salută recomandarea Conferinței privind viitorul Europei cu privire la stabilirea accesului egal la internet ca drept fundamental al fiecărui cetățean european. În acest sens, este esențial să se asigure un acces fiabil la internet și la serviciile digitale prin intermediul unei infrastructuri digitale suverane și reziliente a UE. Ar trebui luate măsuri pentru a asigura o concurență loială și deschisă și pentru a preveni monopolurile și abuzul general de putere de piață, dependența de furnizori, concentrarea datelor și dependența de țări terțe în ceea ce privește infrastructura și serviciile;

24. sugerează, în conformitate cu recomandarea formulată în recomandările specifice adresate autorităților naționale de reglementare de către Organismul Autorităților Europene de Reglementare în Domeniul Comunicațiilor Electronice ⁽¹⁾, să se încurajeze utilizarea în comun a infrastructurii (între operatorii de telecomunicații și alți furnizori de servicii, cum ar fi companiile de electricitate, căile ferate etc.) pentru a reduce costurile de instalare a rețelelor în bandă largă și a acoperirii zonelor îndepărtate;

25. subliniază că multe regiuni au experiențe pozitive în ceea ce privește parteneriatele public-privat, atât pentru a spori infrastructura digitală, cât și pentru a reduce decalajul digital, și subliniază rolul centrelor digitale regionale în dezvoltarea digitalizării;

26. subliniază cu fermitate că Comisia Europeană și statele membre ar trebui să valorifice oportunitățile oferite de munca descentralizată, prin promovarea locuirii în zone rurale, regiuni insulare, montane și zone cu o densitate foarte scăzută a populației și dispersie a acestora și prin valorificarea avantajelor pe care le oferă traiul în aceste zone, ceea ce ar putea duce la un trai mai sustenabil din punct de vedere ecologic, social și economic și la prețuri accesibile dacă, printre alte cerințe de bază, se garantează coeziunea digitală, în sensul disponibilității depline a serviciilor digitale esențiale;

27. subliniază meritele schimbului de exemple de bune practici din toate regiunile europene referitoare la politici care să permită posibilități durabile de muncă descentralizată, pentru a garanta că munca descentralizată este o caracteristică permanentă a locului de muncă într-un mod care să maximizeze beneficiile economice, sociale și de mediu;

⁽¹⁾ Iclaves & Esade, *Study on post-COVID measures to close the digital divide* (Studiu privind măsurile post-COVID pentru a elimina decalajul digital), raport final, octombrie 2021.

28. subliniază importanța școlilor locale și regionale, a universităților, a centrelor de cercetare și a ecosistemelor locale și regionale pentru participarea sau asumarea unui rol de lider în centrele de inovare digitală, deoarece, adesea, acestea nu sunt coordonate în cadrul unor politici regionale, făcând să se piardă cantități ample de know-how și inteligență umană; în acest context, trebuie luate măsuri pentru a evita exodul creierelor, iar munca descentralizată, în condiții echitabile, poate face parte din soluție, în special în zonele defavorizate;

29. subliniază că, în ceea ce privește IMM-urile, trebuie depuse mai multe eforturi pentru a le sprijini în procesul de digitalizare. Ele au rămas mai în urmă față de întreprinderile mai mari, care dispun de mai multe resurse; trebuie dezvoltat un nou set de competențe. Sarcina administrativă de accesare a fondurilor UE (nu numai în ceea ce privește sectorul digital) pentru IMM-uri și, în special, pentru microîntreprinderi trebuie redusă în mod semnificativ. Cerințele administrative trebuie să fie proporționale cu dimensiunea întreprinderii, asigurând în același timp un tratament echitabil al proprietarilor de IMM-uri atunci când primesc fonduri UE ⁽¹²⁾. Comisia Europeană ar trebui să efectueze un test dedicat IMM-urilor referitor la practicile actuale și să prezinte propuneri de reducere a sarcinii administrative, în special pentru microîntreprinderi (de exemplu, scutiri de audit);

30. alocarea fondurilor Mecanismului de redresare și reziliență (MRR) pentru inițiativele digitale și, în special, pentru IMM-uri ar trebui să fie monitorizată îndeaproape și ar trebui să se evalueze dacă cuantumul finanțării alocate IMM-urilor este proporțional cu contribuția IMM-urilor la PIB-ul național (și regional);

E-guvernare, reziliență digitală

31. este în favoarea promovării de către Comisia Europeană a unei campanii de sensibilizare mai bine orientate, care să se adreseze cetățenilor, pe platformele de e-participare existente la nivelul UE și la nivel național, regional și local, printr-o mai bună coordonare cu statele membre și cu autoritățile locale și regionale (ALR) și prin schimb de bune practici;

32. sugerează ca statele membre să aloce resurse specifice punerii în aplicare a parteneriatelor public-privat, campaniilor de sensibilizare și formării pentru a pregăti cetățenii, în special generația mai tânără, întreprinderile și sectorul public să facă față criminalității informatice ca aspect orizontal al transformării digitale. De asemenea, este important să se includă în programul de finanțare post-criză investiții legate de educația digitală, conectivitatea în bandă largă, pentru achiziționarea echipamentelor necesare, precum și pentru formarea cadrelor didactice pentru astfel de situații. Gestionarea conținutului în cadrul educației digitale ar trebui, de asemenea, să fie reexaminată în mod corespunzător, ținând seama de provocările și problemele care ar putea apărea ca urmare a utilizării conținutului digital online;

33. sugerează Comisiei Europene și statelor membre să abordeze barierele transnaționale în materie de reglementare și interoperabilitate care împiedică implementarea deplină a pieței unice digitale și dezvoltarea întreprinderilor și a tehnologiilor în Europa. În plus, ALR ar trebui să faciliteze conturarea unui model comun, de exemplu prin Platforma pentru comunicații în bandă largă;

34. recomandă ca interoperabilitatea sistemelor informatice publice regionale și locale cu cele de la nivel național să reprezinte punctul de pornire pentru orice inițiativă digitală, în special în cazul în care există deja standarde TIC ale UE sau specificații tehnice comune la nivelul UE. Interoperabilitatea ar trebui să fie întotdeauna însoțită de neutralitatea tehnologică a soluțiilor și a serviciilor, pentru a se evita dependența de un singur furnizor; reprezentanții autorităților locale și regionale ar trebui să fie membri ai comitetelor relevante de la nivel național și să primească roluri consultative în cadrul principalelor inițiative privind interoperabilitatea;

⁽¹²⁾ Declararea costurilor directe cu personalul pentru proprietarii de IMM-uri care nu primesc salariu și pentru alte persoane fizice care nu primesc salariu se bazează pe costuri unitare echivalente cu salariul cercetătorilor (https://ec.europa.eu/info/funding-tenders/opportunities/docs/2021-2027/common/guidance/unit-cost-decision-sme-owners-natural-persons_en.pdf).

35. subliniază importanța software-ului cu sursă deschisă și a datelor publice deschise pentru toate seturile de date cu valoare ridicată, astfel cum se menționează în Directiva (UE) 2019/1024 a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹³⁾ privind datele deschise și reutilizarea informațiilor din sectorul public, care ar trebui considerate și ele ca fiind un drept digital al cetățenilor UE, menit să le permită să își exercite drepturile; de asemenea, ar trebui promovate inițiativele științifice cetățenești și, în acest context, principalele grupuri afectate la nivelul UE ar trebui identificate și mobilizate în consecință, inclusiv, dar fără a se limita la, colectarea de date „locale” pentru monitorizarea coeziunii digitale și recomandări pentru realizarea acesteia;

36. insistă, în conformitate cu recentul aviz al CoR referitor la Actul privind inteligența artificială, ca Comisia Europeană să extindă evaluarea impactului privind implicațiile tehnologiilor IA pentru cetățeni, în special pentru grupurile vulnerabile, prin implicarea obligatorie a autorităților locale și regionale și/sau a reprezentanților acestora în consultare și prin definirea unor cerințe mai stricte în materie de transparență și informare pentru tehnologiile IA cu grad ridicat de risc⁽¹⁴⁾;

Monitorizarea și măsurarea decalajelor digitale

37. subliniază că Comisia Europeană, împreună cu statele membre, Eurostat, institutele naționale de statistică și JRC, promovează o creștere treptată, dar continuă, a defalcării geografice a datelor existente și extinde domeniul de aplicare al informațiilor pentru a include în mod corespunzător aspecte ale economiei digitale și ale societății digitale. Comitetul European al Regiunilor va fi implicat ca actor-cheie în promovarea nevoilor ALR în ceea ce privește datele și informațiile și instrumentele adecvate pentru măsurarea maturității digitale;

38. sugerează dezvoltarea unui sistem solid și cuprinzător de indicatori digitali locali care să măsoare maturitatea digitală, care să servească drept bază pentru luarea deciziilor, inclusiv ca criterii de stabilire a resurselor pentru coeziunea economică, socială și teritorială în sensul Regulamentului privind dispozițiile comune în vigoare la ora actuală;

39. propune ca Comisia Europeană și Comitetul European al Regiunilor să coopereze pentru a trece la o Busolă pentru dimensiunea digitală care să țină seama în mod concret de dimensiunea teritorială. Acest lucru va permite trecerea de la evaluarea progreselor în ceea ce privește digitalizarea și transformarea digitală în Europa la evoluția coeziunii digitale în toate teritoriile.

Bruxelles, 12 octombrie 2022.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Vasco ALVES CORDEIRO

⁽¹³⁾ Directiva (UE) 2019/1024 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind datele deschise și reutilizarea informațiilor din sectorul public (JO L 172, 26.6.2019, p. 56).

⁽¹⁴⁾ Avizul Comitetului European al Regiunilor: Abordarea europeană a inteligenței artificiale – Legea privind inteligența artificială (JO C 97, 28.2.2022, p. 60).

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Al 8-lea Raport privind coeziunea economică, socială și teritorială

(2022/C 498/09)

Raportoare:	Nathalie SARRABEZOLLES (FR-PSE), membră a Consiliului Departamental Finistère
Documente de referință:	Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor cu privire la cel de-al 8-lea raport privind coeziunea: Coeziunea în Europa în perspectiva anului 2050 COM(2022) 34 final SWD(2022) 24 final

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR (CoR),

1. salută publicarea celui de-al 8-lea Raport privind coeziunea, care prezintă atât principalele evoluții, cât și disparitățile teritoriale cu care s-au confruntat regiunile europene în ultimul deceniu și care, în plus, pune bazele dezbaterii privind viitorul coeziunii după 2027;
2. împărtășește analiza Comisiei Europene privind contextul istoric în Uniunea Europeană: pandemia de COVID-19 și ceea ce Raportul privind coeziunea descrie drept noi tendințe majore, cum ar fi schimbările climatice și hiperconectivitatea digitală, constituie noi surse de inegalități teritoriale și alimentează geografia nemulțumirii în Europa;
3. constată că reluarea lentă a procesului de convergență în ultimii ani ascunde tendințe foarte diferite: mai multe regiuni mai puțin dezvoltate și de tranziție din sudul și nord-vestul Europei au înregistrat o creștere scăzută sau negativă. În același timp, creșterea regională în est este încă marcată uneori de diferențe puternice între regiunile-capitală și celelalte regiuni;
4. subliniază impactul Brexitului asupra economiei europene, în special asupra cooperării interregionale, asupra ecosistemelor de cercetare și formare și asupra demografiei multor regiuni europene;
5. observă nevoia de coeziune în Europa, accentuată de războiul din Ucraina, la frontierele Europei;
6. invită, prin urmare, Comisia să reflecteze în mod deschis și strategic asupra rolului politicii de coeziune după 2027 în mixul de politici europene;

Politica de coeziune pentru dezvoltare pe termen lung

7. consideră că disparitățile regionale identificate în Raportul privind coeziunea consolidează pe deplin legitimitatea politicii de coeziune, astfel cum este definită în tratate, și anume reducerea disparităților în ceea ce privește bogăția și dezvoltarea dintre regiunile Uniunii Europene;
8. salută, prin urmare, analiza realizată de Raportul privind coeziunea cu privire la impactul politicii de coeziune pentru perioada 2014-2020 asupra investițiilor în regiunile Uniunii Europene;
9. constată că politica de coeziune a jucat adesea un rol-cheie în menținerea unui nivel suficient de investiții publice în contextul scăderii investițiilor naționale;
10. subliniază că impactul pozitiv al investițiilor sprijinite de politica de coeziune este dovedit pe termen lung, astfel cum se subliniază în capitolul 9 din Raportul privind coeziunea;
11. subliniază, de asemenea, că modalitățile de programare specifice politicii de coeziune permit finanțarea anumitor proiecte în termen de până la trei ani de la încheierea unei perioade de programare, ceea ce face imposibilă compararea lor cu alte programe europene în gestiune directă;

12. subliniază eficacitatea politicii de coeziune în combaterea pandemiei de COVID-19, în special prin măsurile de flexibilitate introduse începând din aprilie 2020 [cele două pachete ale Inițiativei pentru investiții ca reacție la coronavirus (CRII)];

13. consideră, cu toate acestea, că este esențial să se mențină accentul pus de politica de coeziune pe consolidarea coeziunii teritoriale, economice și sociale în Europa;

Definirea conceptului „a nu aduce prejudicii coeziunii”

14. constată existența unor oportunități legate de introducerea unui nou concept în Raportul privind coeziunea, care își propune să extindă o abordare globală a politicii de coeziune asupra oricărei politici publice europene care produce un impact teritorial;

15. subliniază că acest concept sprijină în totalitate inițiativa Comitetului European al Regiunilor care urmărește să demonstreze rolul coeziunii economice, sociale și teritoriale ca valoare fundamentală a Uniunii Europene;

16. consideră că acest concept ar putea permite oricărei politici europene să țină seama de diversitatea diferitelor realități regionale din Uniunea Europeană, sporindu-i totodată eficacitatea și îmbunătățind vizibilitatea acțiunilor UE în rândul cetățenilor;

17. se opune, cu toate acestea, interpretării extrem de restrictive a acestui concept, conform căreia principiul s-ar aplica numai la nivelul programelor operaționale și nici măcar la nivelul acordului de parteneriat; atrage insistent atenția Comisiei Europene asupra faptului că principiul de „a nu aduce prejudicii coeziunii” trebuie să se aplice tuturor politicilor europene, pentru a reduce efectul defavorabil coeziunii al anumitor politici sau programe europene;

18. sprijină în special necesitatea menționată în Raportul privind coeziunea ca Mecanismul de redresare și reziliență (MRR) să sprijine coeziunea în Europa;

19. solicită statelor membre și Comisiei Europene ca MRR și eventualul său succesori să integreze direct abordarea politicii de coeziune bazată pe guvernanta pe mai multe niveluri și pe parteneriat;

20. subliniază, de asemenea, necesitatea unei mai bune alinieri și dezvoltări a sinergiilor între politica de coeziune și Orizont Europa pentru a consolida inovarea în toate regiunile Europei, în scopul de a dezvolta capacitățile de cercetare și de inovare ale regiunilor, fapt care permite UE să fie competitivă la nivel mondial prin realizarea de investiții în excelența regională și care ar putea constitui o soluție pentru capcana dezvoltării regiunilor cu venituri intermediare;

21. subliniază, în acest sens, că este important ca aceste regiuni aflate în capcana dezvoltării regiunilor cu venituri intermediare să beneficieze de un sprijin specific, fie prin apartenența la categoria regiunilor intermediare, fie prin facilitarea accesului la instrumente de cooperare teritorială în domeniul inovării;

22. solicită consolidarea abordării bazate pe strategii de specializare inteligentă, pentru a stimula competitivitatea și ecosistemul de inovare pe baza unor strategii locale și a unei cooperări teritoriale consolidate;

23. îndeamnă Comisia Europeană să definească conceptul de „a nu aduce prejudicii coeziunii” și să îl transforme într-un mecanism veritabil care să permită evaluarea impactului politicilor europene asupra coeziunii în Europa; propune integrarea în acest mecanism a analizei din perspectiva mediului rural, prevăzută în comunicarea privind o viziune pe termen lung pentru zonele rurale ale UE, în scopul de a lua în considerare aspectele specifice ale acestor zone; solicită Comisiei Europene să dezvolte orientări specifice privind definirea concretă a acestui concept, inclusiv prin utilizarea soluției legislative, după consultarea Comitetului European al Regiunilor;

Politica de coeziune – în centrul unei strategii europene pe termen lung

24. subliniază că, deși politica de coeziune se află în centrul realizării Pactului verde european și a Pilonului european al drepturilor sociale, ea nu face parte dintr-o strategie europeană pe termen lung ca atare, spre deosebire de politica de coeziune pentru perioada 2014-2020, care a fost direct legată de realizarea obiectivelor Strategiei Europa 2020;

25. ca atare, solicită Comisiei Europene să elaboreze o nouă strategie europeană pe termen lung până în 2030, care să coreleze imperatiile tranziției verzi și ale celei digitale, consolidând în același timp coeziunea economică, socială și teritorială a UE; subliniază că această strategie ar trebui să cuprindă toate politicile și fondurile UE care sprijină investițiile, în conformitate cu principiul „a nu aduce prejudicii coeziunii”, introdus în Raportul privind coeziunea;

26. regretă lipsa unor mecanisme de coordonare și de creare a unei legături între MRR și politica de coeziune 2021-2027 și riscul unor suprapuneri sau al unor excluderi, în lipsa unui mecanism veritabil care să verifice adăugarea finanțării care decurge din MRR;

27. insistă asupra necesității de a pune pe poziții de egalitate politicile de investiții europene, în scopul evitării concurenței între diferitele politici europene la fața locului, întrucât normele privind ajutoarele de stat reprezintă în prezent un obstacol în calea punerii în aplicare a politicii de coeziune, în comparație cu alte politici;

28. în acest context, invită Comisia Europeană să efectueze o analiză aprofundată pentru a adapta cadrul legislativ european privind ajutoarele de stat, astfel încât proiectele sprijinite de diversele programe și fonduri europene să fie supuse aceluiași norme;

O mai bună integrare a politicii de coeziune în semestrul european

29. constată că Raportul privind coeziunea nu face referire la legătura dintre politica de coeziune și cadrul de guvernare economică al UE, în pofida rolului sporit al semestrului european în punerea în aplicare a politicii de coeziune pentru perioada de programare 2021-2027;

30. salută includerea unei noi secțiuni privind disparitățile teritoriale în rapoartele de țară din pachetul semestrului european de primăvară, publicat în mai 2022, cu condiția ca această integrare să vizeze exclusiv consolidarea coeziunii teritoriale în Europa și să nu impună reforme structurale complet separate de obiectivele pe termen lung ale politicii de coeziune;

31. invită Comisia să-și continue eforturile de a pune un accent mai mare pe provocările în materie de coeziune teritorială care afectează zonele și regiunile europene în rapoartele de țară relevante și în recomandările specifice fiecărei țări;

32. solicită o reflecție mai cuprinzătoare, care să vizeze reformarea cadrului actual de coordonare a politicilor economice, astfel încât diversele etape ale semestrului european să poată încorpora principiul de „a nu aduce prejudicii coeziunii” și să poată implica mai bine autoritățile locale și regionale;

33. constată, pe baza celui de-al 8-lea Raport privind coeziunea, că deficitul de investiții publice din Uniunea Europeană constituie o datorie ascunsă. Ca atare, își reiterează solicitarea, exprimată în repetate rânduri, în favoarea unei „reguli de aur a cofinanțării”, conform căreia cheltuielile efectuate de statele membre și de autoritățile locale și regionale pentru cofinanțări din fondurile structurale și de investiții nu sunt considerate cheltuieli structurale, publice sau asimilate, astfel cum sunt definite în Pactul de stabilitate și de creștere, în conformitate cu limitele de cofinanțare ale UE care li se aplică; subliniază că investițiile publice, cum ar fi cele pentru tranziția ecologică, digitală și socială durabilă și pentru menținerea competitivității europene, sunt importante pentru generațiile viitoare și, prin urmare, ar trebui tratate în mod corespunzător, inclusiv prin modificarea normelor contabile europene;

34. își reiterează solicitarea formulată în avizele anterioare ⁽¹⁾ privind elaborarea unui cod de conduită pentru implicarea autorităților locale și regionale în cadrul semestrului european. Codul de conduită este necesar pentru ca semestrul european să devină mai transparent, mai favorabil incluziunii și mai democratic, dar și mai eficace, prin implicarea autorităților locale și regionale. Pe această cale se poate asigura o mai mare asumare la nivel local și regional, îmbunătățind astfel punerea în aplicare a reformelor economice dorite în statele membre;

(1) Avizul Comitetului European al Regiunilor – Planul de redresare pentru Europa în contextul pandemiei de COVID-19: Mecanismul de redresare și reziliență și Instrumentul de sprijin tehnic (JO C 440, 18.12.2020, p. 160).
Avizul Comitetului European al Regiunilor – Semestrul european și politica de coeziune: adaptarea reformelor structurale la investițiile pe termen lung (JO C 275, 14.8.2019, p. 1).
Avizul Comitetului European al Regiunilor pe tema „Îmbunătățirea guvernării semestrului european: un cod de conduită pentru implicarea autorităților locale și regionale” (JO C 306, 15.9.2017, p. 24).

Către un nou cadru strategic pentru fondurile structurale și de investiții europene...

35. observă o anumită tendință de multiplicare a fondurilor de investiții la nivel european, dintre care unele fac obiectul gestiunii directe, al gestiunii partajate (cum ar fi fondurile structurale și de investiții europene – fondurile ESI) sau al gestionării de către stat, care joacă un rol de lider în punerea lor în aplicare (planurile naționale de redresare și reziliență sprijinite de Mecanismul de redresare și reziliență);

36. este preocupat de tendința actuală de a transfera tot mai multe fonduri ESI către alte politici sau programe, cum ar fi planurile naționale de redresare și reziliență sau programele gestionate direct, cum ar fi Orizont Europa; ca atare, se opune ferm transferului de fonduri de la politica de coeziune și Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) către Mecanismul de redresare și reziliență; Mecanismul de redresare și reziliență, bazat pe articolul 175 din TFUE, este cel care urmărește să completeze eforturile politicii de coeziune pentru a atinge obiectivele prevăzute la articolul 174 din TFUE, și nu invers; în plus, subliniază că politica de coeziune reprezintă deja o contribuție majoră la investițiile verzi europene și la independența energetică a UE; prin urmare, conchide că nu se justifică recentralizarea fondurilor UE prin transferul fondurilor menționate anterior către Mecanismul de redresare și reziliență;

37. constată că această tendință are un dublu efect negativ, contribuind, pe de o parte, la reducerea eficacității politicii de coeziune ca politică de dezvoltare pe termen lung și, pe de altă parte, la reducerea sa la o linie bugetară simplă în cadrul financiar multianual al Uniunii Europene;

38. invită, prin urmare, Comisia Europeană să elaboreze un nou cadru strategic pentru perioada de după 2027, axat pe parteneriat și pe guvernanta pe mai multe niveluri și cu dispoziții generale pentru toate fondurile de investiții ale UE cu o dimensiune teritorială, și anume fondurile ESI, eventualul viitor Fond pentru atenuarea impactului social al acțiunilor climatice, FEADR și viitorul MRR, după caz;

39. subliniază, în special, necesitatea de a reintegra FEADR în acest nou cadru strategic;

40. solicită, de asemenea, să se acorde o atenție deosebită viitorului Fondului social european (FSE), pentru a integra o dimensiune teritorială mai puternică și pentru a consolida rolul autorităților locale și regionale în punerea sa în aplicare;

... în vederea simplificării efective a punerii în aplicare a fondurilor ESI...

41. observă că cadrul legislativ pentru politica de coeziune pentru perioada 2021-2027 conține măsuri semnificative de simplificare, cum ar fi extinderea opțiunilor simplificate în materie de costuri, care vor trebui evaluate odată ce vor fi puse în aplicare în cadrul programării pentru perioada 2021-2027;

42. subliniază, cu toate acestea, că proliferarea fondurilor și a normelor, a termenelor și modalităților de execuție a fondurilor în cadrul gestiunii partajate a condus recent la o sarcină administrativă sporită pentru autoritățile de gestionare a fondurilor, care se află adesea la nivel regional;

43. constată că această sarcină administrativă duce la întârzieri în punerea în aplicare a fondurilor ESI, pentru care regiunile sunt adesea considerate responsabile, ceea ce, în ochii cetățenilor europeni, subminează imaginea politicii de coeziune ca politică de investiții eficientă;

44. subliniază rolul esențial al regiunilor în eliminarea compartimentării în punerea în aplicare a fondurilor ESI și în corelarea lor cu o abordare bazată pe realitatea zonei, pentru a sprijini strategiile de dezvoltare bazate pe realitatea zonei;

45. invită deja Comisia să inițieze un proces de reflecție pe termen lung care să implice autoritățile de gestionare a fondurilor ESI la nivel regional, simplificând normele de gestionare, control și audit și conducând la o reformă reală în vederea următorului pachet legislativ privind politica de coeziune pentru perioada post-2027;

46. reiterează solicitarea Comitetului European al Regiunilor de a pune în aplicare un contract de încredere între Comisia Europeană și autoritățile de management al politicii de coeziune, pentru ca fondurile ESI să devină din nou atractive pentru dezvoltatorii de proiecte, astfel încât programele cu o rată de eroare reziduală foarte scăzută în perioada de programare 2021-2027 să poată beneficia de norme simplificate de gestionare, control și audit pentru următoarea perioadă de programare;

... și concentrarea asupra unui veritabil parteneriat de încredere cu autoritățile locale și regionale...

47. observă o anumită centralizare a politicii de coeziune pentru perioada 2021-2027 și subminarea principiului parteneriatului și a rolului autorităților regionale în stabilirea nevoilor de investiții în cadrul programelor operaționale;
48. salută intenția exprimată în Raportul privind coeziunea de a consolida guvernanta pe mai multe niveluri și principiul parteneriatului;
49. sprijină inițiativa recentă privind o comunitate europeană de practici pentru parteneriat 2021-2027, care ar trebui să conducă la îmbunătățiri semnificative ale Codului european de conduită privind parteneriatul;
50. subliniază abordarea unică a politicii de coeziune, în cadrul căreia programele operaționale finanțate din fondurile ESI se bazează pe o analiză a nevoilor teritoriale stabilite la nivel local și urmează un proces pe deplin participativ și democratic, spre deosebire de planurile naționale de redresare sprijinite de Mecanismul de redresare și reziliență, care au fost concepute în mare parte fără implicarea regiunilor;
51. prin urmare, invită Comisia să consolideze rolul regiunilor în gestionarea fondurilor structurale și de investiții și să consolideze dispozițiile legislative legate de parteneriat, în special având în vedere perioada post-2027;

Politica de coeziune ca mijloc de inversare a declinului demografic în zonele interioare, rurale și montane

52. își exprimă îngrijorarea cu privire la îmbătrânirea treptată a populației, la scăderea ratei natalității și la depopularea zonelor interioare, în special a zonelor rurale și montane;
53. constată că perturbările economice și sociale, cauzate cel mai recent de pandemia de COVID-19 și de conflictul din Ucraina, afectează așteptările viitoare ale tinerilor;
54. subliniază că este important ca UE să definească o strategie demografică, luând în considerare, în special, oportunitățile oferite de fluxurile de migrație legală în cadrul Uniunii noastre, consolidând, în același timp, coordonarea în materie de imigrație ilegală și oferind sprijin și protecție refugiaților;

Un accent special pus pe regiunile cu dezavantaje geografice permanente

55. regretă că Raportul privind coeziunea abordează doar superficial provocările cu care se confruntă regiunile cu dezavantaje geografice permanente și regiunile ultraperiferice;
56. solicită să se acorde o atenție deosebită regiunilor cu dezavantaje geografice permanente definite la articolul 174 din TFUE, și anume, în special, regiunilor insulare, regiunilor cu densitate foarte scăzută a populației, regiunilor transfrontaliere și celor muntoase și regiunilor ultraperiferice în orice proiect de reformă care vizează viitorul politicii de coeziune;
57. subliniază activitatea importantă desfășurată în cadrul Parlamentului European pe tema coeziunii insulelor și recunoaște importanța unui pact pentru insulele europene;
58. în ceea ce privește zonele rurale, își exprimă satisfacția că Raportul privind coeziunea recunoaște impactul potențial negativ al tranzițiilor demografice asupra coeziunii în Europa; în acest sens, solicită Comisiei Europene să consolideze în viitor intervenția fondurilor și a instrumentelor politicii de coeziune și a planurilor strategice din cadrul PAC, îndeosebi prin praguri minime, luând în considerare ponderea populației și a suprafeței zonelor rurale în raport cu ansamblul UE, pentru teritoriile recunoscute la articolul 174 și pentru cooperarea dintre zonele urbane și rurale, fiecare dintre aceste zone dispunând de avantaje comparative și complementare în vederea unei dezvoltări teritoriale armonioase;
59. în același timp, subliniază rolul pozitiv pe care îl joacă zonele metropolitane în asigurarea unei dezvoltări favorabile coeziunii prin distribuirea bogăției și a beneficiilor într-o anumită zonă și prin crearea unor legături mai eficiente între zonele urbane și cele rurale. Reiterează că PIB-ul pe cap de locuitor nu oferă o imagine completă a nivelului lor de dezvoltare și recomandă utilizarea metodologiei bazate pe indicele de progres social pentru a identifica cele mai presante provocări care trebuie finanțate în zonele metropolitane prin fondurile politicii de coeziune^(?);

(?) Avizul Comitetului European al Regiunilor – Provocările cu care se confruntă regiunile metropolitane și poziția lor în viitoarea politică de coeziune post-2020 (JO C 79, 10.3.2020, p. 8).

Stimularea cooperării teritoriale

60. subliniază că bugetul alocat componentei de cooperare teritorială a politicii de coeziune pentru perioada 2021-2027 a fost redus în mod semnificativ în comparație cu perioada anterioară, subminând capacitatea UE de a acționa pentru a aborda provocările semnificative în materie de coeziune în zonele transfrontaliere;

61. salută referirea la consolidarea cooperării transfrontaliere și interregionale din Raportul privind coeziunea; solicită ca nevoia tot mai mare de a consolida coeziunea, de a menține mecanismele de cooperare existente între regiunile UE și de a răspunde noilor provocări în materie de cooperare care apar în contextul actual să se reflecte pe deplin în viitoarea politică de coeziune pentru perioada de după 2027.

62. regretă că teritoriile cele mai afectate de această reducere bugetară sunt cele menționate la articolul 174 din TFUE, care, din cauza handicapurilor lor naturale și permanente, au nevoie în mod deosebit să-și consolideze coeziunea teritorială, economică și socială cu celelalte teritorii ale Uniunii Europene.

Bruxelles, 12 octombrie 2022.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Vasco ALVES CORDEIRO

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Căi către succesul școlar

(2022/C 498/10)

Raportoare:	Inga BĒRZIŅA (LV-Renew E.), membră a Consiliului Local Kuldīga
Document de referință:	Propunere de recomandare a Consiliului privind căile către succesul școlar COM(2022) 316 final

I. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Propunere de Recomandare a Consiliului privind căile către succesul școlar

COM(2022) 316 final

Amendamentul 1

Considerentul (2)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(2) La 30 septembrie 2020, Comisia Europeană a adoptat o comunicare privind realizarea Spațiului european al educației până în 2025, în care incluziunea este considerată drept una dintre cele șase dimensiuni ale acestuia⁽¹⁾. La 18 februarie 2021, Consiliul a adoptat Rezoluția Consiliului privind un cadru strategic pentru cooperarea europeană în domeniul educației și formării în perspectiva realizării și dezvoltării în continuare a spațiului european al educației (2021-2030)⁽²⁾.</p> <p>⁽¹⁾ COM(2020) 625 final. ⁽²⁾ JO C 66, 26.2.2021, p. 1.</p>	<p>(2) La 30 septembrie 2020, Comisia Europeană a adoptat o comunicare privind realizarea Spațiului european al educației până în 2025, în care incluziunea este considerată drept una dintre cele șase dimensiuni ale acestuia⁽¹⁾. La 18 februarie 2021, Consiliul a adoptat Rezoluția Consiliului privind un cadru strategic pentru cooperarea europeană în domeniul educației și formării în perspectiva realizării și dezvoltării în continuare a spațiului european al educației (2021-2030)⁽²⁾. La 19 martie 2021, Comitetul European al Regiunilor a adoptat un aviz pe tema „Realizarea spațiului european al educației până în 2025”⁽³⁾.</p> <p>⁽¹⁾ COM(2020) 625 final. ⁽²⁾ JO C 66, 26.2.2021, p. 1. ⁽³⁾ JO C 175, 7.6.2021, p. 6.</p>

Expunere de motive

Se propune adăugarea unei trimiteri la avizul CoR referitor la Comunicarea Comisiei Europene pe tema „Realizarea spațiului european al educației până în 2025”.

Amendamentul 2

Considerentul (5)

(Considerent nou)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<p><i>Raportul final al Conferinței privind viitorul Europei invită, de asemenea, UE să se asigure că toți cetățenii Uniunii pot beneficia de digitalizare, asigurându-se că aceștia dispun de competențele și oportunitățile digitale necesare ⁽¹⁾. Comisia Europeană intenționează să prezinte propuneri referitoare la o recomandare privind îmbunătățirea competențelor digitale în cadrul învățământului general și al formării profesionale și la un certificat european de competențe digitale ⁽²⁾.</i></p> <p>⁽¹⁾ Conferința privind viitorul Europei – Raport privind rezultatul final, mai 2022, Propunerea 32, (p. 81).</p> <p>⁽²⁾ COM(2022) 404 final.</p>

Expunere de motive

Ar trebui subliniată importanța valorificării beneficiilor digitalizării, asigurându-se că toți cetățenii dispun de competențele și oportunitățile digitale necesare.

Amendamentul 3

Considerentul (25)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(25) Obiectivul de reducere a rezultatelor slabe la învățatură și a părăsirii timpurii a sistemelor de educație și formare și de promovare a succesului școlar trebuie să fie abordat în mod sistematic prin educație și formare la nivelul UE. La nivel de sistem, coerența măsurilor de politică, coordonarea cu alte domenii de politică relevante (cum ar fi sănătatea, serviciile sociale, ocuparea forței de muncă, locuințele, justiția, migrația și integrarea) și cooperarea eficace între diverși actori de la toate nivelurile (național, regional, local, școlar) sunt necesare pentru un sprijin coordonat acordat copiilor, tinerilor și familiilor acestora. În paralel, la nivel școlar ar trebui promovate abordări care să îi implice pe toți actorii de la nivelul școlii, vizând toate domeniile de activitate (predare și învățare; planificare și guvernanta; etc.) și implicând toți actorii-cheie: cursanți, directori ai unităților de învățământ, personal didactic și nedidactic, părinți și familii, precum și comunități locale și mai vaste ⁽¹⁾.</p> <p>⁽¹⁾ A se vedea definiția din documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei.</p>	<p>(25) Obiectivul de reducere a rezultatelor slabe la învățatură și a părăsirii timpurii a sistemelor de educație și formare și de promovare a succesului școlar trebuie să fie abordat în mod sistematic prin educație și formare la nivelul UE. La nivel de sistem, coerența măsurilor de politică, coordonarea cu alte domenii de politică relevante (cum ar fi sănătatea, serviciile sociale, ocuparea forței de muncă, locuințele, justiția, migrația și integrarea) și cooperarea eficace între diverși actori de la toate nivelurile (nivelul european, național, regional și local, precum și la nivel de școală) sunt necesare pentru un sprijin coordonat acordat copiilor, tinerilor și familiilor acestora, în conformitate cu principiile guvernantei pe mai multe niveluri. În paralel, la nivel școlar ar trebui promovate abordări care să îi implice pe toți actorii de la nivelul școlii, vizând toate domeniile de activitate (predare și învățare; planificare și guvernanta; etc.) și implicând toți actorii-cheie: cursanți, directori ai unităților de învățământ, personal didactic și nedidactic, părinți și familii, precum și comunități locale și mai vaste ⁽¹⁾.</p> <p>⁽¹⁾ A se vedea definiția din documentul de lucru însoțitor al serviciilor Comisiei.</p>

Expunere de motive

Învățământul general și formarea profesională ar fi îmbunătățite dacă s-ar aplica principiile și practicile guvernantei pe mai multe niveluri, astfel cum sunt descrise în Rezoluția CoR „Carta privind guvernanta pe mai multe niveluri”⁽¹⁾.

Amendamentul 4

Punctul 1

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>1. Să elaboreze sau să consolideze în continuare, până în 2025, o strategie integrată și cuprinzătoare pentru promovarea succesului școlar, la nivelul corespunzător, în conformitate cu structura sistemului lor de educație și formare, în vederea decuplării rezultatelor școlare de statutul socioeconomic, a promovării incluziunii în educație (inclusiv prin abordarea segregării în educație), precum și în vederea reducerii în continuare a părăsirii timpurii a sistemelor de educație și formare și a rezultatelor slabe în ceea ce privește competențele de bază, astfel cum se propune în cadrul de politică din anexă. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită bunăstării în școli, ca o componentă-cheie a succesului școlar. O astfel de strategie ar trebui să includă măsuri de prevenire, intervenție și compensare (inclusiv măsuri oferite în contextul Garanției pentru tineret), să se bazeze pe elemente concrete și să îmbine măsuri universale cu dispoziții specifice și/sau individualizate pentru cursanții care necesită atenție sporită și sprijin suplimentar în contexte favorabile incluziunii (cum ar fi cursanții care provin din medii socioeconomice defavorizate, migranții – inclusiv refugiații – sau cei de etnie romă, cursanții cu dizabilități vizibile și invizibile, cei cu nevoi educaționale speciale sau cu probleme de sănătate mintală). O astfel de strategie ar trebui, de asemenea, să se bazeze pe o cooperare structurată între actorii care reprezintă domenii de politică, niveluri de guvernanta și niveluri educaționale diferite, să beneficieze de o finanțare adecvată și să fie însoțită de un plan concret de punere în aplicare și evaluare.</p>	<p>1. Să elaboreze sau să consolideze în continuare, până în 2025, o strategie integrată și cuprinzătoare pentru promovarea succesului școlar, la nivelul corespunzător, în conformitate cu structura sistemului lor de educație și formare și ținând seama de sistemele descentralizate respective, în vederea decuplării rezultatelor școlare de statutul socioeconomic, a promovării incluziunii în educație (inclusiv prin abordarea segregării în educație), precum și în vederea reducerii în continuare a părăsirii timpurii a sistemelor de educație și formare și a rezultatelor slabe în ceea ce privește competențele de bază, astfel cum se propune în cadrul de politică din anexă. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită bunăstării și condițiilor de mediu și de sănătate în școli și în apropierea acestora, ca o componentă-cheie a succesului școlar. O astfel de strategie ar trebui să includă măsuri de planificare, prevenire, intervenție și compensare (inclusiv măsuri oferite în contextul Garanției pentru tineret), să se bazeze pe elemente concrete și să îmbine măsuri universale cu dispoziții specifice și/sau individualizate pentru cursanții care necesită atenție sporită și sprijin suplimentar în contexte favorabile incluziunii (cum ar fi cursanții care provin din medii socioeconomice defavorizate, migranții – inclusiv refugiații – sau cei de etnie romă, cursanții cu dizabilități vizibile și invizibile, cei cu nevoi educaționale speciale sau cu probleme de sănătate mintală). O astfel de strategie ar trebui, de asemenea, să se bazeze pe o cooperare structurată între actorii care reprezintă domenii de politică, niveluri de guvernanta și niveluri educaționale diferite, să beneficieze de o finanțare adecvată și să fie însoțită de un plan concret de punere în aplicare, evaluare și monitorizare.</p>

Expunere de motive

Autorităților locale și regionale le revine un rol substanțial în asigurarea succesului viziunii unui spațiu european al educației datorită conexiunii lor directe și extrem de strânse cu comunitățile în care trebuie implementate politicile educaționale definite la nivel european și asupra cărora acestea produc apoi un impact direct⁽²⁾.

⁽¹⁾ JO C 174, 7.6.2014, p. 1.

⁽²⁾ Avizul Comitetului European al Regiunilor – Realizarea Spațiului european al educației până în 2025 (JO C 175, 7.5.2021, p. 6).

Amendamentul 5

Punctul 3

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
3. În contextul unei strategii integrate și cuprinzătoare, să îmbine măsurile de prevenire, intervenție și compensare cu cele prevăzute în cadrul de politică din anexă pentru a sprijini:	3. În contextul unei strategii integrate, inclusive și cuprinzătoare, să îmbine măsurile de prevenire, intervenție și compensare cu cele prevăzute în cadrul de politică din anexă pentru a sprijini:

Expunere de motive

Motivele sunt evidente.

Amendamentul 6

Punctul 3.3

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
3.3. școlile, în dezvoltarea unei „abordări privind școala în ansamblul său” în vederea succesului școlar, în care toți membrii comunității școlare (directori ai unităților de învățământ, profesori, formatori și alte categorii de personal didactic, cursanți, părinți și familii și comunitatea locală), precum și părțile interesate externe se implică în mod activ și în spiritul colaborării pentru a promova reușita școlară pentru toți cursanții;	3.3. școlile, în dezvoltarea unei „abordări privind școala în ansamblul său” în vederea succesului școlar, în care toți membrii comunității școlare (directori ai unităților de învățământ, profesori, formatori și alte categorii de personal didactic, cursanți, părinți și familii și comunitatea locală, inclusiv autoritățile locale și regionale), precum și părțile interesate externe se implică în mod activ și în spiritul colaborării pentru a promova reușita școlară pentru toți cursanții;

Expunere de motive

Autoritățile locale și regionale sunt responsabile pentru școli și promovează dezvoltarea unor „abordări la nivelul întregii școli”, inclusiv prin aplicarea abordării cvadripartite, un model colaborativ care pune un accent puternic pe părțile interesate din sectorul public și privat și din mediul academic, precum și pe oameni și pe nevoile lor.

Amendamentul 7

Punctul 4

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
4. Să optimizeze utilizarea resurselor naționale și ale UE pentru investiții în infrastructură, formare, instrumente și resurse în scopul de a spori incluziunea, egalitatea și bunăstarea în educație, inclusiv fondurile și expertiza UE pentru reforme și investiții în infrastructură, instrumente, pedagogie și crearea unor medii de învățare sănătoase, în special Erasmus+, Mecanismul de redresare și reziliență, Fondul social european+, Fondul european de dezvoltare regională, programul Europa digitală, Orizont Europa, Instrumentul de sprijin tehnic, Fondul pentru azil, migrație și integrare etc., precum și să se asigure că utilizarea fondurilor este aliniată la strategia globală.	4. Să optimizeze utilizarea resurselor locale, regionale , naționale și ale UE pentru investiții în infrastructură, formare, instrumente și resurse în scopul de a spori incluziunea, egalitatea și bunăstarea în educație, inclusiv fondurile și expertiza UE pentru reforme și investiții în infrastructură, instrumente, pedagogie și crearea unor medii de învățare sănătoase, în special Erasmus+, Mecanismul de redresare și reziliență, Fondul social european+, Fondul european de dezvoltare regională, programul Europa digitală, Orizont Europa, Instrumentul de sprijin tehnic, Fondul pentru azil, migrație și integrare etc., precum și să se asigure că utilizarea fondurilor este aliniată la strategia globală.

Expunere de motive

Se propune, de asemenea, includerea nivelului local și regional.

II. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR (CoR),

Rolul specific al autorităților locale și regionale

1. consideră că sistemele de educație și formare de înaltă calitate, favorabile incluziunii și accesibile în mod egal tuturor, indiferent de caracteristicile personale, de situația familială, culturală și socioeconomică a cursanților, constituie nu doar căi către succesul școlar, ci și calea noastră comună către coeziune socială și o economie mai sustenabilă în Uniunea Europeană;
2. apreciază în mod deosebit „abordarea la nivelul întregii școli”, încurajată de Comisia Europeană și includerea autorităților locale și regionale, ceea ce reprezintă o condiție prealabilă importantă pentru reformarea politicii în domeniul educației și al formării și pentru atingerea unor astfel de obiective-cheie ale cooperării europene în acest domeniu, cum ar fi reducerea numărului persoanelor cu rezultate slabe în ceea ce privește competențele de bază și combaterea părăsirii timpurii a sistemelor de educație și formare;
3. subliniază că politicile privind părăsirea timpurie a școlii ⁽³⁾ sunt adesea puse în aplicare la nivel local și regional, ceea ce permite abordarea problemelor contextuale;
4. consideră că este important să se promoveze bunăstarea elevilor și a personalului școlar la locul de predare, prin reducerea decalajului educațional dintre zonele rurale îndepărtate și cele urbane și a diferențelor dintre instituțiile de învățământ. Acest obiectiv poate fi atins numai printr-o finanțare adecvată care să promoveze coeziunea socială și teritorială și posibilitatea luării unor decizii bazate pe date; în orice caz, calitatea sistemului educațional descentralizat poate fi îmbunătățită numai printr-o perspectivă amplă, nu doar bugetară;
5. subliniază importanța colectării și analizării datelor la nivel local, regional și național. Analiza acestor date ar putea evidenția tendințe comune relevante pentru părăsirea timpurie a școlii și ar putea conduce la propunerea de soluții care să poată răspunde provocărilor pe baza unei abordări în funcție de realitatea locului. De exemplu, în Letonia, a fost elaborat un instrument național interactiv pentru a colecta informații despre elevi din momentul în care cadrul didactic constată că există un risc de părăsire timpurie a școlii. Astfel, la nivel local și regional, se poate crea o bază statistică amplă privind cauzele și tendințele relevante pentru părăsirea timpurie a școlii;
6. solicită utilizarea pe scară mai largă a celor mai bune practici locale și regionale pentru a construi un ecosistem digital solid de educație și pentru a promova transformarea digitală durabilă, ceea ce ar fi benefic pentru un învățământ orizontal de înaltă calitate și favorabil incluziunii și ar ameliora coeziunea digitală cu scopul de a reduce disparitățile teritoriale. De exemplu, regiunea franceză Île-de-France a dezvoltat platforma gratuită de învățare a limbilor străine QIOZ pentru a se adapta la condițiile rezultate în contextul pandemiei de COVID-19;

Impactul crizei asupra sistemelor de învățământ

7. subliniază că numărul tinerilor care părăsesc școala a scăzut constant în ultimul deceniu. Cu toate acestea, există temerea că această tendință pozitivă va fi inversată de pandemie ⁽⁴⁾. Acest lucru este demonstrat de constatările privind progresele înregistrate în anul școlar 2021-2022 și legătura lor cu restricțiile impuse în contextul pandemiei de COVID-19. De exemplu, în regiunile belgiene Valonia și Bruxelles, numărul persoanelor care părăsesc timpuriu școala a crescut cu 28 %, în special în clasele 7-12;

⁽³⁾ Indicatorul UE privind „părăsirea timpurie a sistemelor de educație și formare profesională” (*early leaving from education and training – ELET*) măsoară ponderea persoanelor cu vârste cuprinse între 18 și 24 de ani care au absolvit cel mult ciclul gimnazial și care nu mai sunt înrolate în sisteme de educație formală sau non-formală.

⁽⁴⁾ Comisia Europeană, Direcția Generală Educație, Tineret, Sport și Cultură, *Monitorul educației și formării 2021: Rezumat*, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2021, data.europa.eu/doi/10.2766/480191

8. solicită luarea în considerare a impactului pandemiei de COVID-19 asupra bunăstării mentale și fizice a elevilor. În plus, ar trebui ținut cont că din cauza acestei crize a avut de suferit și motivația de a învăța a unor grupuri de elevi care anterior nu erau expuși unui risc de părăsire timpurie a școlii; în același timp, elevii din grupurile vulnerabile și defavorizate au suferit un impact disproporționat; solicită, prin urmare, activități motivante inovatoare pentru copiii care au succes la învățatură;

9. solicită o educație incluzivă din punct de vedere social și adaptată din punct de vedere psihologic pentru toți elevii ucraineni care locuiesc în statele membre ale UE din cauza războiului din Ucraina; solicită, de asemenea, programe de învățare a limbilor străine adaptate și bine concepute (cum ar fi cele oferite în Regiunea flamandă din Belgia ⁽⁵⁾) pentru elevii care nu vorbesc limba statului membru respectiv, pentru a promova integrarea acestora și a le îmbunătăți performanțele școlare;

Concluzii

10. este de acord cu concluzia evaluării independente ⁽⁶⁾ a punerii în aplicare a Recomandării Consiliului din 28 iunie 2011 privind politicile de reducere a părăsirii timpurii a școlii ⁽⁷⁾, conform căreia cooperarea dintre diferitele niveluri de guvernare (european, național, regional, local) rămâne limitată și fragmentată. Este unul dintre domeniile în care sunt necesare eforturi suplimentare pentru a aborda problema părăsirii timpurii a școlii, în special prin cooperarea în cadrul ecosistemului de inovare;

11. subliniază că autoritățile locale și regionale joacă un rol esențial în crearea și modernizarea instituțiilor de învățământ, în promovarea egalității de șanse pentru toți și în construirea unui mediu de învățare sigur, favorabil incluziunii și eficient, acordând, de asemenea, atenție deosebită fenomenului de hărțuire/hărțuire pe internet, care se intensifică; subliniază importanța sprijinului pe termen lung din fondurile structurale ale UE pentru proiectele locale de modernizare a mediului de învățare și prin care să se garanteze menținerea calității structurilor de învățământ existente, având în vedere impactul războiului rus asupra Ucrainei, al crizei energetice și al creșterii inflației asupra bugetelor naționale și locale;

12. solicită ca provocările viitoare să fie abordate „la nivelul întregii școli”. Una dintre probleme este reînnoirea generațiilor de personal didactic și crearea unui program amplu de motivare pentru cadre didactice și personalul școlar, cu exemple deja existente la nivelul autorităților locale și regionale individuale, cum ar fi bursele pentru cadrele didactice în devenire, în special pentru viitoarele cadre didactice care predau STIM sau pentru specialiști în orientarea elevilor (psihologi, pedagogi sociali etc.). În același timp, ar trebui promovate în continuare programele de formare și perfecționare și, dacă este cazul, de recalificare a cadrelor didactice și de reconversie profesională.

Bruxelles, 12 octombrie 2022.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Vasco ALVES CORDEIRO

⁽⁵⁾ *Onthaalonderwijs voor anderstalige kinderen (OKAN)*, „Învățământ în sprijinul integrării copiilor care nu au limba neerlandeză ca limbă maternă”.

⁽⁶⁾ Comisia Europeană, Direcția Generală Educație, Tineret, Sport și Cultură (2019), Donlevy, V., Day, L., Andriescu, M., Downes, P., *Assessment of the implementation of the 2011 Council recommendation on policies to reduce early school leaving: final report* (Evaluarea punerii în aplicare a Recomandării Consiliului din 2011 privind politicile de reducere a părăsirii timpurii a școlii: raport final), Oficiul pentru Publicații.

⁽⁷⁾ JO C 191, 1.7.2011, p. 1.

III

(Acte pregătitoare)

COMITETUL REGIUNILOR

A 151-A SESIUNE PLENARĂ A COR, 11.10.2022-12.10.2022

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Protecția indicațiilor geografice industriale și artisanale în Uniunea Europeană (revizuit)

(2022/C 498/11)

Raportoare:	Martine PINVILLE (FR-PSE), membră a Consiliului Regional Nouvelle-Aquitaine
Document de referință:	Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția indicațiilor geografice pentru produsele artisanale și industriale și de modificare a Regulamentelor (UE) 2017/1001 și (UE) 2019/1753 ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziei (UE) 2019/1754 a Consiliului COM(2022) 174 final

I. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind protecția indicațiilor geografice pentru produsele artisanale și industriale și de modificare a Regulamentelor (UE) 2017/1001 și (UE) 2019/1753 ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Deciziei (UE) 2019/1754 a Consiliului

COM(2022) 174 final

2022/0115 (COD)

Amendamentul 1

Articolul 2

(articol nou)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<p>Obiective</p> <p>Prezentul titlu prevede un sistem unitar și exclusiv de indicații geografice care protejează denumirile produselor artisanale și industriale a căror calitate, reputație sau alte trăsături specifice sunt legate de originea lor geografică, garantând astfel următoarele:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) deținerea, de către producătorii care acționează colectiv, a competențelor și responsabilităților necesare pentru a-și gestiona indicația geografică, inclusiv pentru a răspunde la cererea societății de produse autentice cu valoare de patrimoniu și obținute prin producție sustenabilă în cele trei dimensiuni valorice ale sale, economică, de mediu și socială, și pentru a opera pe piață; (b) concurența loială pentru producătorii din lanțul de comercializare; (c) primirea de către consumatori a unor informații fiabile și a unei garanții a autenticității acestor produse și posibilitatea consumatorilor de a identifica ușor aceste produse pe piață, inclusiv în comerțul electronic; (d) înregistrarea simplă și eficientă a indicațiilor geografice, ținând seama de protecția adecvată a drepturilor de proprietate intelectuală; (e) aplicarea efectivă și comercializarea eficace pe tot teritoriul Uniunii și în comerțul electronic, asigurându-se integritatea pieței interne; și (f) dezvoltarea economică locală, asigurând protecția know-how-ului și a patrimoniului comun.

Expunere de motive

Adăugarea acestui articol permite să se asigure un paralelism cu Regulamentul privind indicațiile geografice (IG) agricole și să se sublinieze că nu este vorba doar despre un instrument de proprietate intelectuală, ci și despre unul de politică publică.

Amendamentul 2

Articolul 3

(nou, primul punct)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<p>O „indicație geografică” pentru un produs artizanal sau industrial este o denumire care identifică un produs:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) originar dintr-un anumit loc sau dintr-o anumită regiune sau țară; (ii) a cărei calitate, reputație sau orice altă trăsătură specifică poate fi atribuită în principal originii sale geografice; și (iii) în cazul căruia cel puțin una dintre etapele de producție se desfășoară în aria geografică delimitată.

Expunere de motive

Este imperativ să se ofere o definiție a indicațiilor geografice industriale și artizanale (IGIA), care să fie inclusă în acest articol (respectând astfel paralelismul cu indicațiile geografice agricole).

Amendamentul 3

Articolul 5

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>Articolul 5</p> <p>Cerințe aplicabile indicației geografice</p> <p>Pentru ca denumirea unui produs artizanal și industrial să poată beneficia de protecția unei „indicații geografice”, produsul în cauză trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) produsul să fie originar dintr-un anumit loc, o anumită regiune sau o anumită țară; (b) o anumită calitate, reputație sau o altă caracteristică să poată fi atribuită în principal originii geografice a produsului; și (c) cel puțin una dintre etapele de producție a produsului să se desfășoare în aria geografică delimitată. 	

Expunere de motive

Decurge din amendamentul introdus la articolul 3.

Amendamentul 4

Articolul 6

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(1) Cererile de înregistrare a indicațiilor geografice se depun doar de către un grup de producători ai unui produs („grup de producători solicitant”) a cărui denumire este propusă spre a fi înregistrată. Entitățile publice regionale sau locale pot ajuta la pregătirea cererii și la procedura aferentă.</p> <p>(2) O autoritate desemnată de un stat membru poate fi considerată un grup de producători solicitant în sensul prezentului titlu dacă producătorii în cauză nu au posibilitatea să formeze un grup din cauza numărului lor, a situării geografice sau a unor caracteristici organizaționale. Dacă are loc o astfel de reprezentare, în cererea menționată la articolul 11 alineatul (3) se precizează motivele care stau la baza reprezentării respective.</p> <p>(3) Un producător individual poate fi considerat un grup de producători solicitant în sensul prezentului titlu atunci când se demonstrează că sunt îndeplinite următoarele două condiții:</p> <p>(a) persoana în cauză este singurul producător care dorește să depună o cerere de înregistrare a unei indicații geografice;</p> <p>(b) <i>aria geografică vizată este definită prin caracteristici naturale fără referire la hotarele vreunei proprietăți și are caracteristici care diferă în mod considerabil de cele ale zonelor învecinate sau caracteristicile produsului sunt diferite de cele ale produselor obținute în zonele învecinate.</i></p>	<p>(1) Cererile de înregistrare a indicațiilor geografice pot fi depuse de către un grup de producători („grup de producători solicitant”) a cărui denumire este propusă spre a fi înregistrată. Entitățile publice regionale sau locale pot ajuta la pregătirea cererii și la procedura aferentă.</p> <p>(2) O autoritate desemnată de un stat membru, în special o autoritate regională sau locală, poate fi considerată un grup de producători solicitant în sensul prezentului titlu dacă producătorii în cauză nu au posibilitatea să formeze un grup din cauza numărului lor, a situării geografice sau a unor caracteristici organizaționale. Dacă are loc o astfel de reprezentare, în cererea menționată la articolul 11 alineatul (3) se precizează motivele care stau la baza reprezentării respective.</p> <p>(3) Un producător individual poate fi considerat un grup de producători solicitant în sensul prezentului titlu atunci când se demonstrează că sunt îndeplinite următoarele două condiții:</p> <p>(a) persoana în cauză este singurul producător care dorește să depună o cerere de înregistrare a unei indicații geografice;</p> <p>(b) accesul la IG rămâne deschis oricărui nou producător/fabricant care respectă caietul de sarcini al IG.</p>

Expunere de motive

Solicitantul unei indicații geografice nu este neapărat un grup de producători. Trebuie introdusă mai multă flexibilitate și trebuie să li se acorde autorităților locale și regionale, care îndeplinesc acest rol deja în unele țări, posibilitatea de a fi considerați solicitanți.

Amendamentul 5

Articolul 7 alineatul (1)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(1) Produsele artisanale și industriale ale căror denumiri sunt înregistrate ca indicație geografică trebuie să fie conforme cu un caiet de sarcini care include cel puțin:</p>	<p>(1) Produsele artisanale și industriale ale căror denumiri sunt înregistrate ca indicație geografică trebuie să fie conforme cu un caiet de sarcini care include cel puțin următoarele elemente obiective și nediscriminatorii:</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(a) numele care urmează a fi protejat ca denumire de origine sau indicație geografică, acesta putând fi o denumire geografică a locului de producție a unui produs specific ori o denumire utilizată în schimburile comerciale sau în limbajul uzual pentru a descrie produsul specific din aria geografică delimitată;	(a) numele care urmează a fi protejat ca denumire de origine sau indicație geografică, acesta putând fi o denumire geografică a locului de producție a unui produs specific și o denumire utilizată în schimburile comerciale sau în limbajul uzual pentru a descrie produsul specific din aria geografică delimitată;
(b) o descriere a produsului, inclusiv, atunci când este cazul, a materiilor prime;	(b) tipul de produs(e) acoperit(e) de denumire;
(c) precizarea ariei geografice delimitate care creează legătura menționată la litera (g);	(c) o descriere a produsului, inclusiv, atunci când este cazul, a materiilor prime;
(d) dovada faptului că produsul este originar din aria geografică delimitată, astfel cum este menționată la articolul 5 litera (c);	(d) precizarea ariei geografice delimitate care creează legătura menționată la litera (g);
(e) descrierea metodei de producere sau obținere a produsului și, dacă este cazul, a metodelor tradiționale și a practicilor specifice utilizate;	(e) dovada faptului că produsul este originar din aria geografică delimitată, astfel cum este menționată la articolul 5 litera (c);
(f) informații legate de ambalare, atunci când grupul de producători solicitant stabilește și oferă o justificare suficientă, specifică produsului, că ambalarea trebuie să aibă loc în aria geografică delimitată în scopul de a se păstra calitatea, de a se garanta originea sau de a se asigura controlul, ținându-se seama de dreptul Uniunii, în special de actele legislative privind libera circulație a mărfurilor și libera circulație a serviciilor;	(f) descrierea metodei de producere sau obținere a produsului și, dacă este cazul, a metodelor tradiționale și a practicilor specifice utilizate;
(g) informații detaliate din care să reiasă legătura dintre o anumită calitate, reputația sau o altă caracteristică a produsului și originea geografică, astfel cum se menționează la articolul 5 litera (b);	(g) informații legate de ambalare, atunci când grupul de producători solicitant stabilește și oferă o justificare suficientă, specifică produsului, că ambalarea trebuie să aibă loc în aria geografică delimitată în scopul de a se păstra calitatea, de a se garanta originea sau de a se asigura controlul, ținându-se seama de dreptul Uniunii, în special de actele legislative privind libera circulație a mărfurilor și libera circulație a serviciilor;
(h) orice normă specifică de etichetare a produsului în cauză;	(h) informații detaliate din care să reiasă legătura dintre o anumită calitate, reputația sau o altă caracteristică a produsului și originea geografică, astfel cum se menționează la articolul 5 litera (b);
(i) alte cerințe aplicabile, dacă sunt prevăzute de statele membre sau de un grup de producători, dacă este cazul, luându-se în considerare faptul că astfel de cerințe trebuie să fie obiective, nediscriminatorii și compatibile cu dreptul Uniunii.	(i) orice normă specifică de etichetare a produsului în cauză;
	(j) autoritatea de control competentă pentru produs;
	(k) alte cerințe aplicabile, dacă sunt prevăzute de statele membre sau de un grup de producători, dacă este cazul, luându-se în considerare faptul că astfel de cerințe trebuie să fie obiective, nediscriminatorii și compatibile cu dreptul Uniunii.

Expunere de motive

- Ar trebui evitată recunoașterea unei noi denumiri care nu are legătură cu patrimoniul local sau cu utilizările părților interesate locale: o IG este un element de patrimoniu imaterial, a cărui validitate este evaluată în funcție de practică și utilizare.
- Caietul de sarcini ar trebui să fie mai detaliat și să clarifice definiția produsului vizat, la fel ca în cazul indicațiilor geografice agricole: criteriul „tipului de produs” face parte din această definiție prin specificarea familiei de produse, cum ar fi: ceramică, porțelan, piatră naturală etc.

Amendamentul 6

Articolul 8 alineatul (1)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(1) Documentul unic cuprinde:</p> <p>(a) următoarele elemente principale ale caietului de sarcini:</p> <p>(i) denumirea;</p> <p>(ii) descrierea produsului, inclusiv, când este cazul, normele specifice aplicabile ambalării și etichetării;</p> <p>(iii) o scurtă delimitare a ariei geografice.</p>	<p>(1) Documentul unic cuprinde:</p> <p>(a) următoarele elemente principale ale caietului de sarcini:</p> <p>(i) denumirea;</p> <p>(ii) tipul produsului;</p> <p>(iii) descrierea produsului, inclusiv, când este cazul, normele specifice aplicabile ambalării și etichetării și principalele etape ale procesului de fabricație;</p> <p>(iv) o scurtă delimitare a ariei geografice.</p>

Expunere de motive

Documentul unic este un rezumat al caietului de sarcini al produsului; acesta este documentul pe care EUIPO își va baza evaluarea cererilor de indicații geografice. Ca atare, este necesar să se includă informațiile esențiale și relevante necesare pentru evaluarea dosarului la nivelul UE: tipul de produs și procesul său de fabricație sunt elemente necesare pentru o bună înțelegere a cererii de indicație geografică și pentru a evalua eligibilitatea sa în raport cu criteriile cerute.

Amendamentul 7

Articolul 22 alineatul (2)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(2) În caz de opoziție, denumirea pentru care s-a depus o cerere de înregistrare nu se înregistrează dacă:</p> <p>(a) indicația geografică propusă nu respectă cerințele de protecție stabilite în prezentul regulament;</p> <p>(b) înregistrarea indicației geografice propuse ar fi contrară articolului 37, 38 sau 39;</p>	<p>(2) În caz de opoziție, denumirea pentru care s-a depus o cerere de înregistrare nu se înregistrează dacă:</p> <p>(a) indicația geografică propusă nu respectă cerințele de protecție stabilite în prezentul regulament;</p> <p>(b) înregistrarea indicației geografice propuse ar fi contrară articolului 35, 37, 38 sau 39;</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(c) înregistrarea indicației geografice propuse ar periclita existența unei denumiri integral sau parțial identice ori a unei mărci sau existența unor produse care s-au aflat pe piață în mod legal timp de cel puțin cinci ani înainte de data publicării prevăzute la articolul 18 alineatul (3).	(c) înregistrarea indicației geografice propuse ar periclita existența unei denumiri integral sau parțial identice ori a unei mărci sau existența unor produse care s-au aflat pe piață în mod legal timp de cel puțin cinci ani înainte de data publicării prevăzute la articolul 18 alineatul (3).

Expunere de motive

Adăugarea trimiterii la articolul 35 permite, în caz de opoziție, să se recurgă la toate temeiurile juridice utilizate pentru protejarea indicațiilor geografice. Este necesar să se consolideze protecția indicațiilor geografice deja recunoscute și să se evite depunerea unor cereri pentru indicații geografice concurente/nelegitime.

Amendamentul 8

Articolul 23

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(2) <i>Oficiul poate decide să prelungească perioada de tranziție acordată în temeiul alineatului (1) până la maximum 15 ani sau să permită continuarea utilizării timp de maximum 15 ani, cu condiția să se demonstreze, în plus, că:</i></p> <p>(a) <i>numele din denumirea menționată la alineatul (1) a fost folosit în mod legal, constant și echitabil timp de cel puțin 25 de ani înainte ca cererea de înregistrare a respectivei indicații geografice să fie prezentată oficiului;</i></p> <p>(b) <i>scopul utilizării numelui din denumirea menționată la alineatul (1) nu a fost în niciun moment acela de a se profita de pe urma reputației numelui produsului care a fost înregistrat ca indicație geografică și</i></p> <p>(c) <i>consumatorul nu a fost și nici nu ar fi putut fi indus în eroare în privința originii adevărate a produsului.</i></p> <p>(5) Pentru a depăși dificultățile temporare legate de obiectivul pe termen lung de a se garanta că toți producătorii unui produs desemnat printr-o indicație geografică din aria în cauză respectă caietul de sarcini aferent, un stat membru poate acorda o perioadă de tranziție pentru asigurarea conformității de maximum 10 ani, cu efect de la data depunerii cererii la oficiu, cu condiția ca operatorii în cauză să fi comercializat în mod legal produsele respective prin utilizarea continuă a denumirilor în cauză timp de cel puțin cinci ani înainte de depunerea cererii la autoritățile din statul membru în cauză și să se fi referit la acest fapt în procedura națională de opoziție menționată la articolul 13.</p>	<p>(5) Pentru a depăși dificultățile temporare legate de obiectivul pe termen lung de a se garanta că toți producătorii unui produs desemnat printr-o indicație geografică din aria în cauză respectă caietul de sarcini aferent, un stat membru poate acorda o perioadă de tranziție pentru asigurarea conformității de maximum cinci ani, cu efect de la data depunerii cererii la oficiu, cu condiția ca operatorii în cauză să fi comercializat în mod legal produsele respective prin utilizarea continuă a denumirilor în cauză timp de cel puțin cinci ani înainte de depunerea cererii la autoritățile din statul membru în cauză și să se fi referit la acest fapt în procedura națională de opoziție menționată la articolul 13.</p>

Expunere de motive

Perioadele de tranziție ar trebui să fie limitate, pentru a nu slăbi protecția indicațiilor geografice sau pentru a legitima uzanțele nelegitime.

Amendamentul 9

Articolul 26 alineatul (3)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(3) La intrarea în vigoare a unei decizii de înregistrare a unei indicații geografice protejate, oficiul introduce în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artizanale și industriale următoarele date:</p> <p>(a) denumirea înregistrată a produsului;</p> <p>(b) clasa produsului;</p> <p>(c) trimiterea la instrumentul juridic de înregistrare a denumirii;</p> <p>(d) numele țării sau țărilor de origine.</p>	<p>(3) La intrarea în vigoare a unei decizii de înregistrare a unei indicații geografice protejate, oficiul introduce în registrul Uniunii de indicații geografice pentru produsele artizanale și industriale următoarele date:</p> <p>(a) denumirea indicației geografice protejate înregistrate a produsului;</p> <p>(b) tipul de produs;</p> <p>(c) beneficiarii indicației geografice protejate;</p> <p>(d) trimiterea la instrumentul juridic de înregistrare a denumirii;</p> <p>(e) numele țării sau țărilor de origine.</p>

Expunere de motive

Precizări.

Amendamentul 10

Articolul 29 alineatul (1)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(1) Din proprie inițiativă sau la solicitarea justificată corespunzător a unui stat membru, a unei țări terțe sau a oricărei persoane fizice ori juridice care are un interes legitim, oficiul poate să decidă să anuleze înregistrarea unei indicații geografice în următoarele cazuri:</p> <p>(a) atunci când nu mai poate fi asigurată respectarea cerințelor referitoare la caietul de sarcini;</p> <p>(b) atunci când nu a mai fost introdus pe piață niciun produs cu indicația geografică respectivă timp de cel puțin sapte ani consecutivi.</p>	<p>(1) Din proprie inițiativă sau la solicitarea justificată corespunzător a unui stat membru, a unei țări terțe sau a oricărei persoane fizice ori juridice care are un interes legitim, oficiul poate să decidă să anuleze înregistrarea unei indicații geografice în următoarele cazuri:</p> <p>(a) atunci când nu mai poate fi asigurată respectarea cerințelor referitoare la caietul de sarcini;</p> <p>(b) atunci când nu a mai fost introdus pe piață niciun produs cu indicația geografică respectivă timp de cel puțin 10 ani consecutivi.</p>

Expunere de motive

Termenul de șapte ani pare a fi ales cam întâmplător. Date fiind dificultățile ce pot apărea în lanțurile de aprovizionare și posibilitatea de a desface stocuri, se poate acorda o perioadă de extincție mai generoasă.

Amendamentul 11

Articolul 33 alineatul (5)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(5) Consiliul consultativ trebuie să fie alcătuit dintr-un reprezentant al fiecărui stat membru și un reprezentant al Comisiei, precum și din supleanții acestora.	(5) Consiliul consultativ trebuie să fie alcătuit dintr-un reprezentant al fiecărui stat membru, un reprezentant al Comisiei și un expert independent recunoscut pentru tipul de produs(e) în cauză, inclusiv reprezentanți ai autorităților regionale sau locale, după caz , precum și din supleanții acestora.

Expunere de motive

Componența Consiliului consultativ ar trebui să rămână flexibilă și să permită numirea unor experți independenți a căror expertiză ar putea fi relevantă pentru a îndruma EUIPO în evaluarea cererilor.

Amendamentul 12

Articolul 44 alineatul (2)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(2) În cazul produselor artisanale și industriale originare din Uniune care sunt comercializate cu o indicație geografică, simbolul Uniunii menționat la alineatul (1) poate să apară pe etichete și în materialele publicitare. Indicația geografică trebuie să apară în același câmp vizual cu simbolul Uniunii.	(2) În cazul produselor artisanale și industriale originare din Uniune care sunt comercializate cu o indicație geografică, simbolul Uniunii menționat la alineatul (1) trebuie să apară pe etichete, în materialele publicitare sau pe suporturile de comunicare . Indicația geografică trebuie să apară în același câmp vizual cu simbolul Uniunii.

Expunere de motive

Este indispensabil să se utilizeze un logo european obligatoriu, astfel încât consumatorii sau clienții să poată recunoaște/identifica aceste produse. Întrucât etichetarea nu este adecvată pentru toate IGIA, este mai relevant să se facă referire la „suportul de comunicare”.

Amendamentul 13

Articolul 50 alineatul (2) litera (b)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(b) organismul delegat de certificare a produselor:	(b) organismul delegat de certificare a produselor sau persoana fizică :
(i) trebuie să posede cunoștințele de specialitate, echipamentele și infrastructura necesare pentru a îndeplini sarcinile oficiale de control care i s-au delegat;	(i) trebuie să posede cunoștințele de specialitate, echipamentele și infrastructura necesare pentru a îndeplini sarcinile oficiale de control care i s-au delegat, inclusiv cu privire la contabilitatea întreprinderilor ;
(ii) trebuie să dispună de suficient personal cu calificările și experiența corespunzătoare;	(ii) trebuie să dispună de suficient personal cu calificările și experiența corespunzătoare;
(iii) trebuie să fie imparțial și să nu se afle în vreun conflict de interese și, în special, să nu fie într-o situație care ar putea afecta, în mod direct sau indirect, imparțialitatea conduitei sale profesionale în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor oficiale de control care i s-au delegat și	(iii) trebuie să fie imparțial și să nu se afle în vreun conflict de interese și, în special, să nu fie într-o situație care ar putea afecta, în mod direct sau indirect, imparțialitatea conduitei sale profesionale în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor oficiale de control care i s-au delegat și

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(iv) trebuie să dețină suficiente competențe pentru a îndeplini sarcinile oficiale de control care i s-au delegat și</p> <p>(c) <i>în cazul în care sarcina oficială de control este delegată unor persoane fizice, respectivele persoane fizice:</i></p> <p>(i) <i>trebuie să posedă cunoștințele de specialitate, echipamentele și infrastructura necesare pentru a îndeplini sarcinile oficiale de control care li s-au delegat;</i></p> <p>(ii) <i>trebuie să dețină calificările și experiența corespunzătoare;</i></p> <p>(iii) <i>trebuie să acționeze în mod imparțial și să nu se afle în vreun conflict de interese în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor oficiale de control care li s-au delegat și</i></p>	<p>(iv) trebuie să dețină suficiente competențe pentru a îndeplini sarcinile oficiale de control care i s-au delegat;</p>

Expunere de motive

Nu ar trebui să existe nicio diferențiere cu privire la cerințele formulate la adresa organismelor sau persoanelor fizice cărora le-au fost delegate sarcini oficiale de control.

II. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR (CoR)

1. salută propunerea Comisiei Europene, care răspunde unei solicitări ferme a autorităților locale și regionale europene. Autoritățile locale și regionale consideră că o indicație geografică industrială și artizanală (IGIA) contribuie la protejarea patrimoniului, la menținerea valorii adăugate și a locurilor de muncă într-un teritoriu și la consolidarea identității sale;
2. reamintește că, în avizul său din octombrie 2021, Comitetul European al Regiunilor a solicitat instituirea unui sistem *sui generis* de protecție a IGIA, astfel încât Uniunea Europeană să poată dispune de un cadru juridic cuprinzător pentru indicațiile geografice, care să asigure același nivel de protecție, indiferent de natura IG;
3. își exprimă satisfacția că această propunere se bazează pe experiența indicațiilor geografice în domeniul agricol și agroalimentar și că este favorizată o abordare armonizată între diversele sisteme;
4. își reiterează apelul la instituirea unui mecanism solid de coordonare între serviciile relevante ale Comisiei Europene și EUIPO, pentru a asigura coerența între cele două sisteme;
5. recomandă ca competențele EUIPO în materie de verificare a indicațiilor geografice să fie clar definite într-un act juridic, astfel încât să permită EUIPO să capete în timp util expertiza necesară pentru a evalua cererile și eligibilitatea acestora în funcție de criteriile necesare;
6. subliniază necesitatea creării unui registru comun al indicațiilor geografice, pentru a facilita accesul la informații al consumatorilor, producătorilor, țărilor și autorităților locale și regionale;
7. atrage totuși atenția colegiilor asupra specificității și diversității produselor și ecosistemelor vizate de prezenta propunere în raport cu produsele agricole, și solicită vigilență pentru ca aceasta să fie luată în considerare în mod corespunzător și coerent în întreaga propunere;

8. constată că definiția propusă pentru „produsele artisanale” nu corespunde practicilor din unele state membre și, prin urmare, solicită Uniunii Europene să adopte o definiție care să acopere procesele de fabricație existente în UE, indiferent dacă sunt manuale, mecanice sau mixte;
9. reamintește întreaga importanță pe care o acordă inovării și cercetării, care nu ar trebui să fie blocate de caietul de sarcini sau de o interpretare prea restrictivă a termenilor „tradiție” și „tradițional”;
10. subliniază că este important ca, în cazuri specifice și bine întemeiate, cererea de înregistrare a unei IG să fie acordată unei colectivități regionale sau locale;
11. subliniază că multe dintre aceste colectivități sprijină deja sectoarele respective, atât în faza de structurare și de dezvoltare a IGIA, cât și în implementarea și în promovarea lor;
12. ia act de existența unei proceduri de înregistrare directă și solicită un tratament egal în toate procedurile, cu sau fără înregistrare națională;
13. reamintește necesitatea de a pune în aplicare controale credibile care să garanteze respectarea de către producători a caietului de sarcini al produsului și siguranța și încrederea consumatorilor, și reiterează că ar trebui să se acorde prioritate controalelor externe pentru a asigura un control fiabil și independent la costuri acceptabile;
14. își exprimă, ca atare, îngrijorarea cu privire la procedura de control bazată pe o declarație pe propria răspundere propusă de Comisia Europeană, care nu oferă suficiente garanții de control și ar putea conduce la abuzuri ce ar putea afecta credibilitatea sistemului;
15. subliniază importanța adoptării unei abordări similare indicațiilor geografice din domeniul agricol și agroalimentar, care și-a demonstrat eficacitatea, pentru a armoniza sistemele;
16. reiterează necesitatea unei proceduri de înregistrare limitate în timp și recomandă mai ales ca, în acest sens, să se specifice durata maximă a deciziei cu privire la cererea națională și europeană;
17. subliniază că este important să se asigure caracterul nediscriminatoriu al costurilor, în special al celor legate de căile de atac – cum ar fi taxa pentru calea de atac –, astfel încât ele să fie abordabile pentru fiecare titular de IG;
18. subliniază necesitatea de a propune măsuri la nivel european care să sprijine acțiunile de certificare, de asociere a specialiștilor și de informare și promovare pentru IGIA. Astfel de măsuri de sprijin vor promova implementarea sistemului în cadrul UE, protejând și dezvoltând astfel la nivel regional activitățile economice care nu pot fi relocate;
19. este de acord cu analiza Comisiei, care consideră că prezenta propunere este conformă cu principiul subsidiarității. Într-adevăr, scopul acesteia este de a crea o piață internă funcțională pentru IGIA, a cărei protecție ține de competența partajată a UE și a statelor sale membre. Statele membre nu pot realiza singure acest obiectiv, din cauza unei multitudini de norme divergente, care au fost elaborate la nivel național și nu sunt recunoscute reciproc. A menține doar abordările naționale ar induce riscul unei insecurități juridice pentru producători, ar împiedica transparența pieței pentru consumatori, ar afecta comerțul în interiorul Uniunii și ar deschide calea către o concurență inegală în comercializarea produselor protejate de IG. Ca atare, propunerea Comisiei reprezintă o reală valoare adăugată europeană.

Bruxelles, 11 octombrie 2022.

*Președintele
Comitetului European al Regiunilor*

Vasco ALVES CORDEIRO

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Orientări pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport (TEN-T)

(2022/C 498/12)

Raportoare:	Isabelle BOUDINEAU (FR-PSE), membră a Consiliului Regional Noua Aquitanie
Documente de referință:	<p>Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind orientările Uniunii pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport, de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1153 și a Regulamentului (UE) nr. 913/2010 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1315/2013</p> <p>COM(2021) 812 final</p> <p>Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu – Plan de acțiune pentru stimularea transportului feroviar transfrontalier de călători de lung parcurs</p> <p>COM(2021) 810 final</p> <p>Propunerea modificată de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind orientările Uniunii pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport, de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1153 și a Regulamentului (UE) nr. 913/2010 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1315/2013</p> <p>COM(2022) 384 final</p>

I. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind orientările Uniunii pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport, de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1153 și a Regulamentului (UE) nr. 913/2010 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 1315/2013

COM(2021) 812 final

Amendamentul 1

Considerentul (4)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(4) Realizarea rețelei transeuropene de transport creează condițiile favorizante în ceea ce privește baza infrastructurii care permite ca toate modurile de transport să devină mai sustenabile, mai accesibile și mai favorabile incluziunii, ca alternativele durabile să fie puse la dispoziție pe scară largă în cadrul unui sistem de transport multimodal și ca stimulentele adecvate pentru a impulsiona tranziția să fie create, în special prin asigurarea unei tranziții echitabile, în conformitate cu obiectivele prezentate în Recomandarea (UE) [...] a Consiliului din [...] privind asigurarea unei tranziții echitabile către neutralitatea climatică.	(4) Realizarea rețelei transeuropene de transport creează condițiile favorizante în ceea ce privește baza infrastructurii care permite ca toate modurile de transport să devină mai sustenabile, mai accesibile și mai favorabile incluziunii în toate regiunile UE , ca alternativele durabile să fie puse la dispoziție pe scară largă în cadrul unui sistem de transport multimodal și ca stimulentele adecvate pentru a impulsiona tranziția să fie create, în special prin asigurarea unei tranziții echitabile, în conformitate cu obiectivele prezentate în Recomandarea (UE) [...] a Consiliului din [...] privind asigurarea unei tranziții echitabile către neutralitatea climatică.

Expunere de motive

Nicio regiune din Uniunea Europeană nu ar trebui neglijată în eforturile de tranziție.

Amendamentul 2

Considerentul (16)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(16) Interesele autorităților regionale și locale, precum și cele ale publicului vizat de un proiect de interes comun ar trebui luate în considerare în mod adecvat în etapele de planificare și de construcție a proiectelor.	(16) Interesele autorităților regionale și locale, precum și cele ale publicului vizat de un proiect de interes comun trebuie luate în considerare în mod adecvat în etapele de planificare și de construcție a proiectelor.

Expunere de motive

Este imperativ ca autoritățile locale și regionale să fie pe deplin implicate în planificarea proiectelor. Ca atare, utilizarea condiționalului nu este justificată.

Amendamentul 3

Considerentul (52)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(52) Statele membre ar trebui să instituie un program național de sprijin pentru PMUD, care să vizeze promovarea adoptării planurilor PMUD și îmbunătățirea coordonării la nivel de regiuni, municipii și orașe. Acesta ar trebui să sprijine regiunile și zonele urbane să elaboreze planuri PMUD de înaltă calitate și să consolideze monitorizarea și evaluarea punerii în aplicare a respectivelor planuri prin măsuri legislative, orientări, consolidarea capacităților, asistență și, eventual, sprijin financiar.	(52) Statele membre ar trebui să instituie un program național de sprijin pentru PMUD, care să vizeze promovarea adoptării planurilor PMUD și îmbunătățirea coordonării la nivel de regiuni, municipii și orașe. Acesta ar trebui să sprijine regiunile și zonele urbane să elaboreze planuri PMUD de înaltă calitate și să consolideze monitorizarea și evaluarea punerii în aplicare a respectivelor planuri prin măsuri legislative, orientări, consolidarea capacităților, asistență și, eventual, sprijin financiar. Pentru a completa sprijinul oferit de programele naționale de sprijin, Comisia Europeană facilitează schimburile între noduri, în contextul forumurilor organizate în cadrul coridoarelor.

Expunere de motive

Comisia Europeană trebuie să sprijine autoritățile locale care nu au experiență în dezvoltarea PMUD, în special prin facilitarea schimburilor de experiență.

Amendamentul 4

Considerentul (66)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(66) Coridoarele europene de transport ar trebui să contribuie la realizarea infrastructurii rețelei trans-europene de transport în așa fel încât să elimine blocajele, să consolideze conexiunile transfrontaliere și să îmbunătățească eficiența și durabilitatea. Acestea ar trebui să contribuie la coeziune prin intermediul unei cooperări teritoriale îmbunătățite. Coridoarele respective ar trebui, de asemenea, să contribuie la realizarea obiectivelor mai ample ale politicii în domeniul transporturilor și să faciliteze interoperabilitatea, integrarea modală și operațiunile multimodale. Abordarea bazată pe coridoare ar trebui să fie transparentă și clară, iar gestionarea acestor coridoare nu ar trebui să conducă la costuri sau sarcini administrative suplimentare.</p>	<p>(66) Coridoarele europene de transport ar trebui să contribuie la realizarea infrastructurii rețelei trans-europene de transport în așa fel încât să elimine blocajele, să consolideze conexiunile transfrontaliere și să îmbunătățească eficiența și durabilitatea. Acestea ar trebui să contribuie la coeziune prin intermediul unei cooperări teritoriale îmbunătățite. Coridoarele respective ar trebui, de asemenea, să contribuie la realizarea obiectivelor mai ample ale politicii în domeniul transporturilor și să faciliteze interoperabilitatea, integrarea modală și operațiunile multimodale. Abordarea bazată pe coridoare ar trebui să fie transparentă și clară, iar gestionarea acestor coridoare nu ar trebui să conducă la costuri sau sarcini administrative suplimentare. <i>Ea ar trebui să încurajeze și apariția unor structuri de gestionare integrată menite să accelereze realizarea tronsoanelor transfrontaliere, cum ar fi, de exemplu, grupările europene de cooperare teritorială. Comisia Europeană și statele membre consultă regiunile și aceste părți interesate atunci când decid cu privire la implementarea rețelei transeuropene de transport.</i></p>

Expunere de motive

Structurile de gestionare integrată, cum ar fi grupările europene de cooperare teritorială, au demonstrat că pot contribui la abordarea provocărilor apărute în domeniul cooperării transfrontaliere, mai ales în realizarea tronsoanelor transfrontaliere ale TEN-T. Regulamentul ar trebui să menționeze aceste structuri.

Amendamentul 5

Articolul 3 litera (f)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendament
<p>(f) „nod urban” înseamnă o zonă urbană unde elemente ale infrastructurii de transport din cadrul rețelei trans-europene de transport, cum ar fi porturi, inclusiv terminale pentru călători, aeroporturi, gări feroviare, terminale de autobuz, platforme și instalații logistice și terminale de mărfuri amplasate în interiorul sau în apropierea zonei urbane, sunt conectate la alte elemente ale infrastructurii respective și la infrastructura aferentă traficului regional și local;</p>	<p>(f) „nod urban” înseamnă o zonă urbană funcțională unde elemente ale infrastructurii de transport din cadrul rețelei transeuropene de transport, cum ar fi porturi, inclusiv terminale pentru călători, aeroporturi, gări feroviare, terminale de autobuz, platforme și instalații logistice și terminale de mărfuri amplasate în interiorul sau în apropierea zonei urbane, sunt conectate la alte elemente ale infrastructurii respective și la infrastructura aferentă traficului regional și local;</p>

Expunere de motive

O zonă urbană funcțională reflectă mai bine un sistem de transport integrat al unui oraș și al zonei sale de navetă și joacă un rol esențial în planificarea perimetrelor urbane și în decarbonizarea sistemului său de transport. Adăugarea termenului „funcțional” la definiția nodurilor urbane corespunde mai bine logicii PMUD de la articolul 3 litera (o).

Amendamentul 6

Articolul 3 litera (l)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(l) „nod multimodal pentru călători” înseamnă un punct de legătură între cel puțin două moduri de transport pentru călători, care asigură informații referitoare la călătorie, acces la transportul public și transferuri între moduri, inclusiv stații de tip park and ride și moduri active, și care acționează ca interfață între nodurile urbane și rețelele de transport pe distanțe mai lungi;	(l) „nod multimodal pentru călători” înseamnă un punct de legătură între cel puțin două moduri de transport pentru călători, care asigură informații referitoare la călătorie, acces la transportul public și transferuri între moduri, inclusiv stații de tip park and ride și moduri active, și care acționează ca interfață între nodurile urbane și în interiorul acestora și rețelele de transport pe distanțe mai lungi;

Expunere de motive

Acest amendament vizează ca proiectele de noduri multimodale pentru călători între nodurile urbane și în interiorul acestora să beneficieze de finanțare.

Amendamentul 7

Articolul 3 litera (o)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(o) „plan de mobilitate urbană durabilă” (PMUD) înseamnă un document de planificare strategică a mobilității, care vizează îmbunătățirea accesibilității și a mobilității în interiorul zonei urbane funcționale (inclusiv în zonele de transfer) pentru persoane, întreprinderi și bunuri;	(o) „plan de mobilitate urbană durabilă” (PMUD) înseamnă un document de planificare strategică a mobilității, care vizează îmbunătățirea accesibilității și a mobilității în interiorul zonei urbane funcționale (inclusiv în zonele de transfer) pentru persoane, întreprinderi și bunuri; planurile de mobilitate urbană durabilă (PMUD) pot fi incluse în planurile existente și/sau în planuri mai ample care integrează, de asemenea, planuri de utilizare a terenurilor, de exemplu, având în vedere interconexiunile dintre utilizarea terenurilor și mobilitate.

Expunere de motive

Prin acest amendament se urmărește ca PMUD să se poată baza pe planuri existente și/sau mai ample la nivel local și regional.

Amendamentul 8

Articolul 3 litera (z)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(z) „port maritim” înseamnă un spațiu terestru și maritim în care se regăsesc infrastructura și echipamentele necesare, în principal, primirii navelor, încărcării și descărcării acestora, depozitării mărfurilor, recepției și livrării mărfurilor respective, precum și îmbarcării și debarcării pasagerilor, echipajului și a altor persoane și orice altă infrastructură necesară pentru operatorii de transport în cadrul zonei portuare;	(z) „port maritim” înseamnă un spațiu terestru și maritim în care se regăsesc infrastructura și echipamentele necesare, în principal, primirii navelor, încărcării și descărcării acestora, depozitării mărfurilor, recepției și livrării mărfurilor respective, precum și îmbarcării și debarcării pasagerilor, echipajului și a altor persoane și orice altă infrastructură necesară pentru operatorii de transport în cadrul zonei portuare și care reprezintă un punct de intrare pentru comerț, pentru clusterelor industriale și pentru nodurile energetice;

Expunere de motive

Regulamentul ar trebui să definească porturile maritime, prin menționarea tuturor rolurilor îndeplinite de infrastructura lor, pentru a răspunde optim provocărilor cu care se confruntă.

Amendamentul 9

Articolul 4 alineatul (2) litera (c)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	(viii) adaptarea standardelor de reglementare la realitățile teritoriale;

Expunere de motive

Pentru a asigura continuitatea rețelei și finalizarea acesteia în termenele prevăzute la articolul 6 din regulament, este esențial să se adapteze măsurile tehnice la provocările pe care le poate genera aplicarea lor în anumite regiuni, în special cele menționate în considerentul (26) din regulament: în regiunile ultraperiferice și în alte regiuni îndepărtate, insulare, periferice și muntoase, în zonele slab populate sau în rețele izolate sau parțial izolate.

Amendamentul 10

Articolul 8 alineatul (2) litera (b)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendament
(b) are viabilitate economică, pe baza unei analize de rentabilitate socioeconomică;	(b) are viabilitate economică, pe baza unei analize de rentabilitate socioeconomică, iar interpretarea viabilității ar trebui să țină seama, de asemenea, de circumstanțele socioeconomice ale statelor membre și de impactul economic mai larg al proiectelor;

Expunere de motive

În statele membre cu un flux de persoane și mărfuri sub medie, proiectele feroviare tind să fie neprofitabile dacă sunt examinate riguros pe baza unei metode de analiză cost-beneficiu. La interpretarea viabilității, trebuie să se țină seama de circumstanțele specifice și de impactul mai larg al proiectelor.

Amendamentul 11

Articolul 15 alineatul (3) litera (b)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(b) la cererea unui stat membru, în cazuri justificate în mod corespunzător, Comisia poate acorda alte derogări prin intermediul unor acte de punere în aplicare în ceea ce privește cerințele menționate la alineatul (2). Orice cerere de derogare se bazează pe o analiză de rentabilitate socioeconomică și pe o evaluare a impactului asupra interoperabilității. O derogare trebuie să respecte cerințele prevăzute în Directiva (UE) 2016/797 a Parlamentului European și a Consiliului, să fie coordonată și convenită cu statul membru (statele membre) învecinat(e), după caz.	(b) la cererea unui stat membru, a unei autorități regionale sau a unui grup de autorități competente , în cazuri justificate în mod corespunzător, Comisia poate acorda alte derogări prin intermediul unor acte de punere în aplicare în ceea ce privește cerințele menționate la alineatul (2). Orice cerere de derogare se bazează pe o analiză de rentabilitate socioeconomică și pe o evaluare a impactului asupra interoperabilității și pe contribuția la combaterea schimbărilor climatice . O derogare trebuie să respecte cerințele prevăzute în Directiva (UE) 2016/797 a Parlamentului European și a Consiliului, să fie coordonată și convenită cu statul membru (statele membre) învecinat(e), după caz.

Expunere de motive

Pentru a asigura implementarea eficientă a rețelei în termenele prevăzute la articolul 6 din regulament, se cuvine să se limiteze sarcina administrativă și să se faciliteze acordarea de derogări.

Progresele înregistrate în implementarea rețelei globale TEN-T nu sunt suficiente pentru a considera că toate cerințele vizate pot fi îndeplinite în 2050. Acest lucru ar necesita o mobilizare bugetară mult prea mare, deoarece unele tronsoane nu sunt adaptate pentru îndeplinirea anumitor cerințe, cum ar fi electrificarea tuturor liniilor de cale ferată. Prin urmare, este oportun să se promoveze progresul rețelei și să se faciliteze identificarea tronsoanelor în care va fi mai potrivită adaptarea cerințelor regulamentului.

Amendamentul 12

Articolul 16 alineatul (2) litera (c)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(c) permite o viteză minimă constantă pe linie de 160 km/h pentru trenurile de călători care circulă pe liniile aferente transportului de călători din cadrul rețelei centrale extinse;	(c) permite o viteză minimă constantă medie pe linie de 160 km/h pentru trenurile de călători care circulă pe liniile aferente transportului de călători din cadrul rețelei centrale extinse;

Expunere de motive

Punerea în aplicare a acestei cerințe tehnice, care s-ar dovedi a fi mult prea costisitoare, nu aduce neapărat o valoare adăugată semnificativă. Pare mai potrivit să se promoveze o abordare mai realistă și mai eficientă, pentru a asigura finalizarea la timp a rețelei și pentru a oferi utilizatorilor rețelei legături eficiente și eficace.

Amendamentul 13

Articolul 16 alineatul (5) litera (b)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(b) la cererea unui stat membru, în cazuri justificate în mod corespunzător, Comisia poate acorda alte derogări prin intermediul unor acte de punere în aplicare în ceea ce privește cerințele menționate la alineatele (2)-(4). Orice derogare se bazează pe o analiză de rentabilitate socioeconomică și pe o evaluare a impactului asupra interoperabilității. O derogare trebuie să respecte cerințele prevăzute în Directiva (UE) 2016/797, să fie coordonată și convenită cu statul membru (statele membre) învecinat(e), după caz.	(b) la cererea unui stat membru, a unei autorități regionale sau a unui grup de autorități competente , în cazuri justificate în mod corespunzător, Comisia poate acorda alte derogări prin intermediul unor acte de punere în aplicare în ceea ce privește cerințele menționate la alineatele (2)-(4). Orice derogare se bazează pe o analiză de rentabilitate socioeconomică și pe o evaluare a impactului asupra interoperabilității și pe contribuția la combaterea schimbărilor climatice . O derogare trebuie să respecte cerințele prevăzute în Directiva (UE) 2016/797, să fie coordonată și convenită cu statul membru (statele membre) învecinat(e), după caz.

Expunere de motive

Pentru a asigura implementarea eficientă a rețelei în termenele prevăzute la articolul 6 din regulament, se cuvine să se limiteze sarcina administrativă și să se faciliteze acordarea de derogări.

Multe tronsoane feroviare ale rețelei centrale și ale rețelei centrale extinse nu sunt adaptate pentru a pune în aplicare cerințele stabilite. Acestea nu vor putea fi realizate din cauza constrângerilor geografice specifice sau a constrângerilor fizice însemnate care împiedică punerea lor în aplicare sau care generează costuri suplimentare ce nu pot fi justificate.

Amendamentul 14

Articolul 17 alineatul (6)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(6) La cererea unui stat membru, în cazuri justificate în mod corespunzător, Comisia poate acorda derogări prin intermediul unor acte de punere în aplicare în ceea ce privește cerințele menționate la alineatele (1)-(5). Orice cerere de derogare se bazează pe o analiză de rentabilitate socioeconomică și pe o evaluare a impactului asupra interoperabilității. O derogare trebuie să respecte cerințele prevăzute în Directiva (UE) 2016/797 a Parlamentului European și a Consiliului, să fie coordonată și convenită cu statul membru (statele membre) învecinat(e), după caz.	(6) la cererea unui stat membru, a unei autorități regionale sau a unui grup de autorități competente , în cazuri justificate în mod corespunzător, Comisia poate acorda alte derogări prin intermediul unor acte de punere în aplicare în ceea ce privește cerințele menționate la alineatele (1)-(5). Orice cerere de derogare se bazează pe o analiză de rentabilitate socioeconomică și pe o evaluare a impactului asupra interoperabilității. O derogare trebuie să respecte cerințele prevăzute în Directiva (UE) 2016/797 a Parlamentului European și a Consiliului, să fie coordonată și convenită cu statul membru (statele membre) învecinat(e), după caz.

Expunere de motive

Desfășurarea ERTMS nu poate fi realizată la timp pe anumite tronsoane ale rețelei, în special din cauza amplorii investițiilor necesare. Pentru a asigura implementarea eficientă a rețelei în termenele prevăzute la articolul 6 din regulament, se cuvine să se limiteze sarcina administrativă și să se faciliteze acordarea de derogări, în măsura în care acestea nu afectează interoperabilitatea rețelei la nivel european.

Amendamentul 15

Articolul 19 litera (g)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(g) dezvoltarea unor tehnologii inovatoare privind combustibilii alternativi pentru căile ferate, cum ar fi hidrogenul pentru tronsoanele care sunt exceptate de la cerința de electrificare.	(g) dezvoltarea unor tehnologii inovatoare pentru materia-lul rulant și combustibilii alternativi pentru căile ferate, cum ar fi hidrogenul, biocombustibilii sau trenurile cu baterii pentru tronsoanele care sunt exceptate de la cerința de electrificare.

Expunere de motive

Secțiunile exceptate de la obligația de electrificare ar trebui considerate spații unde să poată fi dezvoltate soluții tehnologice inovatoare care să contribuie la combaterea schimbărilor climatice. În acest scop, Uniunea Europeană trebuie să adopte o abordare neutră din punct de vedere tehnologic pentru a garanta că tehnologiile dezvoltate sunt mai eficiente din punct de vedere climatic și economic.

Amendamentul 16

Articolul 28 alineatul (1) litera (a)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	(xi) Infrastructura pentru pietoni și cicliști;

Expunere de motive

Pe lângă infrastructura rutieră de înaltă calitate pentru traficul pe distanțe lungi, trebuie să fie dezvoltată infrastructura pentru mersul cu bicicleta și pe jos, în special în nodurile urbane.

Amendamentul 17

Articolul 33 alineatul (2)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(2) La cererea unui stat membru, în cazuri justificate în mod corespunzător, Comisia poate acorda derogări prin intermediul unor acte de punere în aplicare în ceea ce privește cerințele menționate la alineatul (1) literele (a), (b), (c) și (g). Orice cerere de derogare se bazează pe o analiză de rentabilitate socioeconomică sau este legată de constrângeri specifice de natură geografică sau de constrângeri semnificative de natură fizică, inclusiv de inexistența unui sistem feroviar pe teritoriul respectiv.	(2) La cererea unui stat membru, a unei autorități regionale sau a unui grup de autorități competente , în cazuri justificate în mod corespunzător, Comisia poate acorda derogări prin intermediul unor acte de punere în aplicare în ceea ce privește cerințele menționate la alineatul (1) literele (a), (b), (c) și (g). Orice cerere de derogare se bazează pe o analiză de rentabilitate socioeconomică sau este legată de constrângeri specifice de natură geografică sau de constrângeri semnificative de natură fizică, inclusiv de inexistența unui sistem feroviar pe teritoriul respectiv.

Expunere de motive

Pentru a asigura continuitatea rețelei și finalizarea sa în termenele prevăzute la articolul 6 din regulament, este esențial să se adapteze măsurile tehnice la provocările pe care le poate genera aplicarea lor în anumite regiuni.

Amendamentul 18

Articolul 35 alineatul (3) ultimul paragraf

Textul propus de Comisia Europeană	Amendament
Statele membre consultă expeditorii, operatorii de servicii logistice și transportatorii care își desfășoară activitatea pe teritoriul lor. În cadrul analizei efectuate, statele membre iau în considerare rezultatele consultării.	Statele membre consultă autoritățile locale și regionale corespunzătoare nodurilor urbane , expeditorii, operatorii de servicii logistice și transportatorii care își desfășoară activitatea pe teritoriul lor. În cadrul analizei efectuate, statele membre iau în considerare rezultatele consultării.

Expunere de motive

Autoritățile locale și regionale au o responsabilitate cuprinzătoare în ceea ce privește terminalele multimodale de marfă și cerințele privind infrastructura de transport TEN-T (articolul 37 și, prin urmare, ar trebui consultate atunci când statele membre își pregătesc planurile de acțiune pentru o rețea multimodală de terminale de marfă.

Amendamentul 19

Articolul 37 alineatul (5)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(5) La cererea unui stat membru, în cazuri justificate în mod corespunzător, Comisia poate acorda, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, derogări de la obligațiile prevăzute la alineatele (1)-(4), în cazul în care investițiile în infrastructură nu pot fi justificate în termeni de rentabilitate socioeconomică, în special atunci când terminalul este situat într-o zonă cu acces restricționat din punct de vedere spațial.	(5) La cererea unui stat membru, în cazuri justificate în mod corespunzător, Comisia poate acorda, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, derogări de la obligațiile prevăzute la alineatele (1)-(4), în cazul în care investițiile în infrastructură nu pot fi justificate în termeni de rentabilitate socioeconomică, în special atunci când terminalul este situat într-o zonă cu acces restricționat din punct de vedere spațial, în special în nodurile urbane. Derogările ar trebui să fie posibile și în nodurile urbane, dacă cererea de pe piață nu permite îndeplinirea cerințelor specificate privind terminalele.

Expunere de motive

Platformele situate în noduri urbane (astfel cum se menționează la articolul 40 trebuie să facă față unor cereri în creștere pentru suprafețe de teren și unui spațiu limitat. Situația lor complică punerea în aplicare a anumitor cerințe tehnice prevăzute la alineatele (1) – (4) din prezentul articol. Ca atare, ar trebui să se acorde prioritate misiunilor de logistică urbană, a căror punere în aplicare nu necesită o extindere prea mare.

Amendamentul 20

Articolul 40 litera (b) punctul (ii) și ultimul paragraf

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p><i>colectarea și transmiterea către Comisie a datelor privind mobilitatea urbană pentru fiecare nod urban în parte, care să vizeze cel puțin emisiile de gaze cu efect de seră, congestionarea traficului, accidentele și vătămările corporale, ponderea modală și accesul la serviciile de mobilitate, precum și date privind poluarea atmosferică și fonică. Ulterior, aceste date se transmit anual;</i></p> <p>[...]</p> <p><i>Comisia adoptă, în termen de cel mult un an de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, un act de punere în aplicare care stabilește o metodologie pentru datele menționate la litera (b) punctul (ii) care trebuie colectate de statele membre. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 59 alineatul (3).</i></p>	<p><i>să informeze anual Comisia cu privire la evoluția punerii în aplicare a PMUD;</i></p> <p>[...]</p>

Expunere de motive

Deși este de înțeles că Comisia dorește să instituie monitorizarea aprofundată a punerii în aplicare a PMUD, efectuarea unei operațiuni anuale de colectare a datelor de o asemenea amploare pare inadecvată. În plus, compilarea acestor date va duce la o inflație de studii, mult prea împovărătoare pentru autoritățile locale și regionale. Ar trebui să se garanteze că pregătirea PMUD și a indicatorilor aferenți nu creează sarcini administrative inutile pentru atingerea obiectivelor TEN-T. Prin urmare, se propune simplificarea procedurii de monitorizare a punerii în aplicare a PMUD, menținând totodată obligația de a furniza informații cu privire la progresele înregistrate.

Amendamentul 21

Articolul 40 litera (d)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(d) până la 31 decembrie 2040: dezvoltarea a cel puțin unui terminal multimodal de marfă care să permită o capacitate suficientă de transbordare în interiorul nodului urban sau în apropierea acestuia.</p>	<p>(d) până la 31 decembrie 2040: dezvoltarea a cel puțin unui terminal multimodal de marfă care să permită o capacitate suficientă de transbordare pentru a asigura logistica urbană și ultimul kilometru în interiorul nodului urban sau în apropierea acestuia.</p>

Expunere de motive

Pare riscant să se decidă înființarea de terminale multimodale de marfă fără a ține seama de dinamica fluxurilor la nivel regional, fiind nevoie să se răspundă cât mai eficient nevoilor întreprinderilor, ținând seama în același timp de posibilitățile funciare și tehnice ale teritoriului. Prin urmare, se dorește sublinierea rolului logistic urban al acestor platforme.

Amendamentul 22

Articolul 44 litera (a)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(a) sprijinirea și promovarea decarbonizării transporturilor, prin tranziția către vehicule, nave și aeronave cu emisii zero și cu emisii scăzute și către alte tehnologii în materie de transport și de rețea inovatoare și durabile, cum ar fi hiperbucla;	(a) sprijinirea și promovarea decarbonizării transporturilor, prin tranziția către vehicule, nave, material rulant și aeronave cu emisii zero și cu emisii scăzute și către alte tehnologii în materie de transport și de rețea inovatoare și durabile, cum ar fi hiperbucla;

Expunere de motive

Ar trebui încurajată, inovarea tehnologică pentru toate modurile de transport, pentru a atinge obiectivele Pactului verde european. De asemenea, sunt posibile și de dorit inovații în sectorul feroviar, în special în sectoarele exceptate de la punerea în aplicare a standardelor tehnice.

Amendamentul 23

Articolul 44 litera (a)

(Punct nou)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<i>să încurajeze cercetarea și dezvoltarea unor soluții alternative ecologice și inovatoare în teritoriile exceptate de la măsurile tehnice TEN-T, cum ar fi insulele și regiunile ultraperiferice;</i>

Expunere de motive

În cazul în care derogările acordate anumitor teritorii în temeiul regulamentului sau la cerere permit asigurarea punerii în aplicare corespunzătoare a TEN-T prin adaptarea la provocările teritoriale, ar trebui încurajată apariția unor soluții tehnologice sau energetice alternative, prin transformarea acestor teritorii într-un laborator de inovare.

Amendamentul 24

Articolul 52 alineatul (2)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(2) „Forumul privind coridoarele” este instituit și prezidat în mod oficial de coordonatorul european. Statele membre în cauză convin asupra componenței Forumului privind coridoarele pentru partea lor din coridorul european de transport și asigură reprezentarea guvernantei transportului feroviar de marfă.	(2) „Forumul privind coridoarele” este instituit și prezidat în mod oficial de coordonatorul european. Statele membre în cauză convin asupra componenței Forumului privind coridoarele pentru partea lor din coridorul european de transport și asigură reprezentarea guvernantei transportului feroviar de marfă și a autorităților regionale și locale, a întreprinderilor, a sectoarelor și a nodurilor urbane ale rețelei TEN-T.

Expunere de motive

Autoritățile regionale asigură o parte semnificativă a cofinanțării proiectelor TEN-T și au competențe în planificarea rețelei și gestionarea serviciilor de transport în comun la nivel regional. De asemenea, ele reprezintă canalul indispensabil de transmitere a nevoilor de mobilitate ale cetățenilor. Prin urmare, ele ar trebui să fie implicate pe deplin în guvernanta coridoarelor TEN-T.

Amendamentul 25

Articolul 52 alineatul (6)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(6) Coordonatorul european poate consulta autoritățile regionale și locale, administratorii de infrastructură, operatorii de transport, în special cei care sunt membri ai structurii de guvernare a transportului feroviar de marfă, sectorul ofertei, utilizatorii transporturilor și reprezentanții societății civile în legătură cu planul de acțiune și punerea în aplicare a acestuia. În plus, coordonatorul european responsabil de ERTMS colaborează îndeaproape cu Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate și cu întreprinderea comună pentru căile ferate ale Europei, iar coordonatorul european pentru spațiul maritim european cu Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă.</p>	<p>(6) Coordonatorul european consultă autoritățile locale, administratorii de infrastructură, operatorii de transport, în special cei care sunt membri ai structurii de guvernare a transportului feroviar de marfă, sectorul ofertei, utilizatorii transporturilor și reprezentanții societății civile în legătură cu planul de acțiune și punerea în aplicare a acestuia. În plus, coordonatorul european responsabil de ERTMS colaborează îndeaproape cu Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate și cu întreprinderea comună pentru căile ferate ale Europei, iar coordonatorul european pentru spațiul maritim european cu Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă.</p>

Expunere de motive

Toți coordonatorii au instituit mecanisme de consultare a tuturor actorilor relevanți din sfera lor de acțiune. Trebuie să se țină seama de acest lucru.

Amendamentul 26

Articolul 53 alineatul (2)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(2) Planul de acțiune este elaborat în strânsă colaborare cu statele membre în cauză și pe baza consultărilor cu Forumul pentru coridoare și cu structura de guvernare a transportului feroviar de marfă sau cu forumul consultativ pentru prioritățile orizontale. Planul de acțiune privind coridoarele europene de transport este aprobat de statele membre în cauză. Comisia transmite planul de acțiune, cu titlu informativ, Parlamentului European și Consiliului.</p>	<p>(2) Planul de acțiune este elaborat în strânsă colaborare cu statele membre și autoritățile regionale în cauză și pe baza consultărilor cu Forumul pentru coridoare și cu structura de guvernare a transportului feroviar de marfă sau cu forumul consultativ pentru prioritățile orizontale. Planul de acțiune privind coridoarele europene de transport este aprobat de statele membre în cauză. Comisia transmite planul de acțiune, cu titlu informativ, Parlamentului European și Consiliului.</p>

Expunere de motive

Având în vedere rolul lor în punerea în aplicare a planului de lucru și impactul lui asupra teritoriilor lor, autoritățile regionale trebuie să fie implicate în elaborarea sa.

Amendamentul 27

Articolul 56 alineatul (1) litera (b)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(b) exclude porturile maritime și aeroporturile din rețeaua globală, dacă se demonstrează că volumul lor mediu de trafic în cursul ultimilor șase ani este sub 85 % din pragul relevant;	(b) inițiază o procedură de monitorizare înainte de a exclude porturile maritime și aeroporturile din rețeaua globală, dacă se demonstrează că volumul lor mediu de trafic în cursul ultimilor șase ani este sub 85 % din pragul relevant. În contextul procedurii suplimentare, Comisia, în strânsă cooperare cu autoritățile competente, ia în considerare indicatori calitativi și orice factori ciclici care pot explica declinul traficului de infrastructură. Modificările volumelor de transport cauzate de factori temporari sau excepționali nu trebuie să constituie un motiv de excludere din rețea;

Expunere de motive

Având în vedere investițiile necesare pentru integrarea TEN-T și procesele virtuozitate pe care le implică, în special în ceea ce privește ecologizarea infrastructurii, se consideră preferabil să se evite excluderea porturilor maritime sau a aeroporturilor din rețeaua globală. Cu toate acestea, având în vedere evoluția constantă a dinamicii fluxului, rețeaua trebuie să rămână adaptabilă. Prin urmare, mai degrabă decât excluderi, se recomandă să se lanseze o procedură suplimentară care să permită o evaluare mai detaliată a dinamicilor desfășurate în cadrul portului maritim sau al aeroportului în cauză pentru a decide dacă să-l excludă sau nu din rețea.

Amendamentul 28

Articolul 57

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p><i>Articolul 57</i></p> <p>Implicarea părților interesate publice și private</p> <p>Procedurile naționale referitoare la implicarea și consultarea autorităților regionale și locale, precum și a societății civile vizate de un proiect de interes comun sunt respectate, după caz, în etapele de planificare și de construcție ale unui proiect. Comisia promovează schimbul de bune practici în acest sens, în special în ceea ce privește consultarea și includerea persoanelor aflate în situații de vulnerabilitate.</p>	<p><i>Articolul 57</i></p> <p>Implicarea părților interesate publice și private</p> <p>Procedurile naționale referitoare la implicarea și consultarea autorităților regionale și locale, precum și a societății civile vizate de un proiect de interes comun sunt respectate în etapele de planificare și de construcție ale unui proiect. Comisia promovează schimbul de bune practici în acest sens, în special în ceea ce privește consultarea și includerea persoanelor aflate în situații de vulnerabilitate.</p>

Expunere de motive

Autoritățile regionale și locale trebuie să fie implicate atunci când este vorba de dezvoltarea unui proiect de interes comun relevant pentru ele.

Amendamentul 29

Anexa V punctul 4

Textul propus de Comisia Europeană	Amendament
(4) Funcționarea eficientă a rețelei TEN-T: Un PMUD ar trebui să țină seama în mod corespunzător de impactul diverselor măsuri urbane asupra fluxurilor de trafic, atât de călători, cât și de marfă, asupra rețelei transeuropene de transport, cu scopul de a asigura tranzitul, ocolirea sau interconectarea fără sincope prin nodurile urbane și în jurul acestora, inclusiv a vehiculelor cu emisii zero. Aceasta include, în special, acțiuni de reducere a congestiei traficului, de îmbunătățire a siguranței rutiere și de eliminare a blocajelor care afectează fluxurile de trafic în cadrul rețelei TEN-T.	(4) Funcționarea eficientă a rețelei TEN-T: Un PMUD ar trebui să țină seama în mod corespunzător de impactul diverselor măsuri urbane asupra fluxurilor de trafic, atât de călători, cât și de marfă, asupra rețelei transeuropene de transport, cu scopul de a asigura tranzitul, ocolirea sau interconectarea fără sincope prin nodurile urbane și în jurul acestora, inclusiv a vehiculelor cu emisii zero. Aceasta include, în special, acțiuni de reducere a congestiei traficului, de îmbunătățire a siguranței rutiere și de eliminare a blocajelor care afectează fluxurile de trafic în cadrul rețelei TEN-T. În același timp, măsurile legate de TEN-T ar trebui să ia în considerare efectele asupra fluxurilor de trafic regional și local, atât pentru călători, cât și pentru mărfuri.

Expunere de motive

Modul în care fluxurile de trafic regional și local pentru pasageri și mărfuri interacționează cu fluxurile de trafic pe coridoarele TEN-T internaționale reprezintă un drum bidirecțional, în care impactul măsurilor ar trebui luat în considerare reciproc pentru a asigura un sistem de trafic neîntrerupt, cu conexiuni eficiente pe primul și ultimul kilometru.

II. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR (CoR),

1. își exprimă satisfacția în legătură cu calitatea generală a propunerii Comisiei; sprijină caracterul general al propunerii Comisiei; CoR consideră că este esențial să existe un regulament care să stabilească o strategie de planificare a infrastructurii de transport la nivel european. Numai acest lucru asigură un nivel satisfăcător de coeziune, de coordonare și de interoperabilitate;

2. consideră că dimensiunea transnațională a TEN-T aduce o puternică valoare adăugată europeană. Autoritățile regionale și locale pot demonstra beneficiile socioeconomice ale proiectelor transfrontaliere pe teritoriile lor;

3. ia act de consecințele geopolitice ale agresiunii Rusiei împotriva Ucrainei și de necesitatea de a aborda vulnerabilitatea sistemului european de transport, care este în prezent parțial deconectat de piața mondială, mai ales de cea a produselor alimentare; sprijină suspendarea investițiilor europene în cadrul rețelei TEN-T pentru proiecte care implică Rusia și Belarus, dar solicită dezvoltarea unor legături feroviare mai bune cu Ucraina, în special pentru a promova transportul materiilor prime de bază. În acest scop, este binevenită creșterea planificată a bugetului MIE;

4. salută obiectivele specifice TEN-T. Comitetul subliniază importanța contribuției regulamentului la combaterea schimbărilor climatice, în special prin sprijinirea dezvoltării celor mai favorabile climei moduri de transport în acest domeniu și, în același timp, necesitatea de a asigura adaptarea infrastructurii de transport la efectele schimbărilor climatice și la apariția unor noi riscuri;

Coeziune teritorială

5. salută reafirmarea coeziunii teritoriale ca obiectiv prioritar al regulamentului pentru întreaga rețea centrală, pentru rețeaua centrală extinsă și pentru rețeaua globală. În acest context, constată că TEN-T urmează recomandarea din cel de-al 8-lea Raport privind coeziunea, potrivit căreia fiecare politică a UE ar trebui să contribuie la coeziunea europeană;

6. recomandă Comisiei să definească principiul de „a nu aduce prejudicii coeziunii”, elaborat în cel de-al 8-lea Raport privind coeziunea, pentru a monitoriza aplicarea sa la TEN-T și, în special, la proiectele de interes comun.

7. consideră că TEN-T trebuie să țină seama de diversitatea provocărilor cu care se confruntă regiunile UE. Salută, în acest sens, atenția acordată regiunilor rurale, îndepărtate, muntoase, slab populate, periferice, insulare și ultraperiferice și subliniază că și cele care nu fac parte din aceste categorii se confruntă cu o mare varietate de teritorii și de provocări în cadrul lor;

8. reamintește că, pentru realizarea obiectivului coeziunii teritoriale, este nevoie ca rețeaua în ansamblu să stabilească o conexiune puternică și eficientă cu rețelele secundare de transport, dincolo de cadrul TEN-T;

9. recunoaște relevanța măsurilor tehnice comune și ambițioase prin care poate fi asigurată continuitatea și interoperabilitatea rețelei. Cu toate acestea, subliniază că diversitatea regiunilor europene îngreunează menținerea calendarului de implementare a standardelor tehnice stabilite în propunerea Comisiei, în special a celor privind viteza minimă, electrificarea și gabaritul tronsoanelor de cale ferată, a căror punere în aplicare ar necesita mult prea multe investiții;

10. menționează că, pe lângă axele de transport europene importante ale rețelei centrale și ale celei globale, și remediarea legăturilor lipsă la nivel regional poate contribui în mod semnificativ la extinderea legăturilor feroviare transfrontaliere. O mai bună conectare a regiunilor frontaliere sudează Europa și oferă cetățenilor posibilitatea unei mobilități transfrontaliere favorabile climei.

Guvernanța

11. subliniază că autoritățile regionale și locale contribuie în mod activ la planificarea și finanțarea infrastructurii de transport de pe teritoriile lor, dintre care unele fac parte din TEN-T, și solicită, ca atare, o mai bună implicare a lor în sistemul de guvernanță a TEN-T, în special prin implicarea lor deplină în forumul organizat în cadrul coridoarelor, dincolo de simplul rol de observator care le este atribuit în prezent;

12. recunoaște, însă, că – în ciuda acestor posibile îmbunătățiri – propunerea Comisiei Europene respectă principiul subsidiarității: rețeaua transeuropeană de transport aduce de fapt o incontestabilă valoare adăugată europeană dincolo de frontierele statelor membre, prin corelarea eforturilor de planificare ale statelor, regiunilor și orașelor, în special prin rolul sporit acordat nodurilor urbane în proiectul de regulament;

13. observă că există numeroase exemple de tronsoane transfrontaliere a căror realizare suferă din cauza lipsei de atenție politică la nivel național, a lipsei de coordonare și a procedurilor administrative necoordonate și greoaie;

14. solicită consolidarea semnificativă a guvernanței TEN-T pentru a facilita punerea sa în aplicare, în special pentru legăturile transfrontaliere lipsă. Salută, în acest sens, propunerile Comisiei de a consolida rolul coordonatorilor și de a încuraja corelarea planurilor naționale cu politicile europene;

15. consideră că fuzionarea coridoarelor rețelei centrale și a coridoarelor de transport feroviar de marfă în cadrul coridoarelor europene de transport îmbunătățește semnificativ guvernanța rețelei și ar trebui să conducă la o mai bună coordonare și implementare. În acest context, este surprins că alinierea realizată de Comisie în propunerea sa nu vizează porturile maritime situate pe coridoarele de transport feroviar de marfă.

Noduri urbane

16. reamintește că sustenabilitatea mobilității urbane, împreună cu cea a călătoriilor pe distanțe lungi, reprezintă un element-cheie pentru realizarea obiectivelor TEN-T și, în sens mai larg, ale Pactului verde european;

17. subliniază că cel de-al treilea raport al IPCC identifică politicile de planificare urbană, inclusiv mobilitatea urbană, ca o oportunitate de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră. În acest sens, subliniază importanța mobilității active, a cărei dezvoltare necesită o infrastructură coerentă la nivelul nodurilor urbane;

18. ia act de necesitatea de a pune în aplicare planuri de mobilitate urbană durabilă (PMUD). Consideră că PMUD contribuie la consolidarea unui model de guvernanță pe mai multe niveluri, prin integrarea în TEN-T a strategiilor de planificare a mobilității și de amenajare a teritoriului la nivel local și regional;

19. subliniază că, pentru regiunile slab populate și cele insulare, ar trebui adoptată o abordare mai adaptată trăsăturilor lor specifice;
20. sugerează ca flexibilitatea să fie evidențiată ca un criteriu pentru PMUD, astfel încât aceste planuri să poată fi integrate cu succes în planurile existente. Nodurile urbane nu ar trebui să fie împovărate de punerea la dispoziție a unei cantități mari de date și de procedurile aferente. Pe măsură ce numărul nodurilor urbane crește, fondurile UE alocate acestora trebuie majorate în consecință;

Moduri de transport

21. subliniază că transportul pe apă și transportul feroviar sunt moduri de transport ecologice din perspectiva schimbărilor climatice. Încurajează, în acest sens, dezvoltarea lor în cadrul TEN-T;
22. salută îmbunătățirile semnificative în tratarea infrastructurii feroviare, dar subliniază eforturile care mai trebuie depuse în materie de interoperabilitate și continuitate, pentru a realiza o rețea feroviară eficientă pentru transportul de marfă și călători la nivel european;
23. salută consolidarea pilonului maritim al TEN-T și, în special, extinderea eligibilității pentru finanțare la toate tronsoanele maritime dintre porturile TEN-T, ceea ce ar trebui să faciliteze dezvoltarea cabotajului, pentru a încuraja transferul modal de la transportul rutier la cel maritim și conectivitatea regiunilor insulare și ultraperiferice;

Finanțarea TEN-T

24. reamintește că finalizarea la timp a TEN-T reprezintă o prioritate pentru autoritățile locale și regionale. Cu toate acestea, subliniază că bugetul Mecanismului pentru interconectarea Europei rămâne derizoriu, având în vedere amploarea sumelor care urmează să fie mobilizate și regretă că multor regiuni le este imposibil să utilizeze fondurile structurale pentru a contribui la acoperirea acestui deficit de finanțare. În plus, evaluarea viabilității economice a proiectelor de interes comun ar trebui să țină seama, pe lângă analiza cost-beneficiu, de diferitele circumstanțe socioeconomice și geografice ale statelor membre, cum ar fi distanțele și volumele de trafic, precum și de impactul economic mai larg al proiectelor. De asemenea, trebuie să se țină seama în mod corespunzător de fezabilitatea cerințelor temporale și financiare impuse statelor membre;
25. observă că cel de-al treilea raport IPCC recomandă să fie încurajate unele opțiuni de mobilitate mai eficiente din punct de vedere climatic. Ca atare, regretă absența unui mecanism de încurajare a transferului modal către modurile de transport cele mai favorabile din punct de vedere climatic.
26. subliniază caracterul absolut al necesității sprijinului financiar pentru întreținerea TEN-T pe tot parcursul ciclului de viață al proiectului și nevoia de a asigura continuitatea pe termen lung a finanțării infrastructurii de transport;

Plan de acțiune pentru promovarea transportului feroviar de călători de lung parcurs și transfrontalier

27. salută planul de acțiune, dat fiind că încurajează instituirea unui cadru european uniform, și eliminarea barierelor rămase în calea serviciilor feroviare transfrontaliere și pe distanțe lungi;
28. subliniază rolul-cheie al trenurilor de noapte în atingerea obiectivelor planului de acțiune;
29. consideră că promovarea transportului feroviar de călători pe distanțe lungi și transfrontalier necesită dezvoltarea unor instrumente de stimulare și de finanțare la nivel european și a unor condiții de concurență echitabile în raport cu transportul aerian.
30. subliniază interesul autorităților locale și regionale în atingerea acestor obiective și, ca atare, va acorda atenție propunerii legislative planificate de Comisie pentru a facilita utilizarea legitimațiilor de transport feroviar de către utilizatori.

Bruxelles, 11 octombrie 2022.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Vasco ALVES CORDEIRO

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Pachetul energetic privind gazele, hidrogenul și emisiile de metan

(2022/C 498/13)

Raportor:	Jakub CHEŁSTOWSKI (ECR-PL), mareșalul Voievodatului Silezia
Documente de referință:	Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind normele comune pentru piețele interne ale gazelor din surse regenerabile, gazelor naturale și hidrogenului COM(2021) 803 final Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind piețele interne ale gazelor din surse regenerabile, gazelor naturale și hidrogenului COM(2021) 804 final Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind reducerea emisiilor de metan în sectorul energetic și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/942 COM(2021) 805 final

I. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind normele comune pentru piețele interne ale gazelor din surse regenerabile, gazelor naturale și hidrogenului

COM(2021) 803 final

Amendamentul 1

Considerentul 6

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
[...] participanților la piață și să-i stimuleze să ia în considerare rolul de tranziție al gazelor fosile atunci când își planifică activitățile pentru a evita efectele de blocare și pentru a asigura eliminarea treptată și în timp util a gazelor fosile, în special în toate sectoarele industriale relevante și în scopul încălzirii.	[...] participanților la piață și să-i stimuleze să ia în considerare rolul de tranziție al gazelor fosile, astfel încât infrastructura de gaze naturale nou construită să fie adaptată la furnizarea de gaze cu emisii scăzute de carbon și a gazelor din surse regenerabile pentru a evita efectele de blocare în timpul amortizării sale și pentru a asigura eliminarea treptată și în timp util a gazelor fosile, în special în toate sectoarele industriale relevante și în scopul încălzirii.

Expunere de motive

Pentru a spori utilizarea gazelor decarbonizate, este esențial ca planurile de investiții pentru noi infrastructuri de gaze, inclusiv conducte, terminale GNL și instalații de înmagazinare a gazelor, să ia în considerare proiectarea și construcția infrastructurii astfel încât ea să fie adaptată la gazele decarbonizate încă de la începerea exploatării.

Amendamentul 2

Considerentul 9

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>[...] Cu toate acestea, combustibilii cu emisii scăzute de carbon (CESC), cum ar fi hidrogenul cu emisii scăzute de carbon (HESC), pot juca un rol în tranziția energetică, în special pe termen scurt și mediu, pentru a reduce rapid emisiile combustibililor existenți și pentru a sprijini utilizarea combustibililor din surse regenerabile, cum ar fi hidrogenul din surse regenerabile. Pentru a sprijini tranziția, este necesar să se stabilească un prag pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră pentru hidrogenul cu emisii scăzute de carbon și combustibilii gazoși sintetici. [...]</p>	<p>[...] Cu toate acestea, combustibilii cu emisii scăzute de carbon (CESC), cum ar fi hidrogenul cu emisii scăzute de carbon (HESC), pot juca un rol în tranziția energetică, în special pe termen scurt și mediu, pentru a reduce rapid emisiile combustibililor existenți și pentru a sprijini utilizarea combustibililor din surse regenerabile, cum ar fi hidrogenul din surse regenerabile. Biometanul este, de asemenea, un alt combustibil din surse regenerabile important pentru îndeplinirea obiectivelor climatice, care este relativ ușor compatibil cu infrastructura actuală de gaze naturale (combustibil de substituție), iar UE are un mare potențial intern de a-l produce. Pentru a garanta dezvoltarea pieței biometanului, statele membre ar trebui să urmărească în special să pună în aplicare investiții în conformitate cu principiul utilizării în cascadă a biomasei, pentru a spori semnificativ producția de biogaz și biometan din deșeurile existente, în formă dispersată în sectoare precum agricultura, silvicultura și serviciile publice de la nivel local. Producția de plante pentru utilizarea exclusivă a instalațiilor de biogaz și construirea de instalații de biogaz care depind de continuarea creșterii intensive a animalelor ar trebui excluse. Pentru a sprijini tranziția, este necesar să se stabilească un prag pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră pentru hidrogenul cu emisii scăzute de carbon și combustibilii gazoși sintetici.</p>

Expunere de motive

Dezvoltarea sectorului biogazului și biometanului este importantă pe termen scurt pentru reducerea parțială a dependenței de aprovizionarea cu gaze naturale din Rusia, precum și pentru dezvoltarea comunităților energetice locale în sectoare precum agricultura, silvicultura sau serviciile publice de la nivel local, în care deșeurile pot fi transformate în materie primă pentru producție. Cu toate acestea, ar trebui clarificat în mod explicit că numai biometanul existent poate fi ars. Producția de plante pentru alimentarea instalațiilor de biogaz și continuarea creșterii intensive a animalelor numai pentru a obține biogaz și biometan în scopuri energetice trebuie excluse, deoarece încetinesc tranziția verde.

Amendamentul 3

Considerentul 20

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>[...] Deși electrificarea este un element-cheie al tranziției verzi, în viitor se va menține un consum casnic de gaze naturale, care va include un volum tot mai mare de gaze din surse regenerabile.</p>	<p>[...] Deși electrificarea este un element-cheie al tranziției verzi, în viitor se va menține un consum casnic de gaze naturale, care va include un volum tot mai mare de gaze din surse regenerabile. Pentru a se garanta că gazele din surse regenerabile pot fi obținute și utilizate de gospodării, statele membre, în cooperare cu Comisia Europeană, ar trebui să inițieze un dialog cu părțile interesate de pe piață cu privire la disponibilitatea tehnologică a echipamentelor adecvate în rândul clienților și la costurile potențiale ale implementării lor.</p>

Expunere de motive

O piață dezvoltată a gazelor decarbonizate va trebui să țină seama de clienții cu amănuntul, adică de gospodării și de o parte din IMM-uri. Fără modernizarea echipamentelor sau achiziționarea de noi echipamente de încălzire și răcire, consumatorii finali vor avea dificultăți tehnice sau nu vor putea trece de la combustibilii fosili la gazele decarbonizate.

Amendamentul 4

Considerentul 108

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>[...] cererea și oferta, infrastructura de transport, calitatea serviciilor, comerțul transfrontalier, investițiile, prețurile de consum și lichiditatea pieței.</p>	<p>[...] cererea și oferta, infrastructura de transport, calitatea serviciilor, comerțul transfrontalier, investițiile, prețurile de consum și lichiditatea pieței. Transparența pieței ar trebui să includă, de asemenea, identificarea în detaliu a costurilor de construcție a unei noi infrastructuri pentru gazele decarbonizate în toate statele membre. Prin urmare, autoritățile naționale de reglementare, în cooperare cu operatorii de rețea naționali, ar trebui să efectueze calcule economice detaliate ale viitoarelor costuri de investiții legate de extinderea infrastructurii pentru gazele decarbonizate. Acest lucru va permite o planificare realistă a dezvoltării rețelei, va identifica potențialul deficit de finanțare și va oferi oportunități pentru o politică tarifară care să aducă beneficii atât operatorilor, cât și consumatorilor.</p>

Expunere de motive

Costurile de construcție a infrastructurii pentru gazele decarbonizate pot varia considerabil de la un stat membru la altul. Ar trebui luată în considerare o perspectivă locală asupra costurilor, pentru a planifica în mod corespunzător dezvoltarea pieței gazelor cu emisii scăzute de carbon și a gazelor din surse regenerabile.

Amendamentul 5

Articolul 4 alineatul (3)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>[...] la stabilirea prețurilor de furnizare a gazelor naturale către clienții casnici vulnerabili sau afectați de sărăcia energetică. Astfel de intervenții publice se supun condițiilor prevăzute la alineatele (4) și (5).</p>	<p>[...] la stabilirea prețurilor de furnizare a gazelor naturale către clienții casnici vulnerabili sau afectați de sărăcia energetică sau către consumatorii protejați, astfel cum sunt definiți în Regulamentul (UE) 2017/1938. Astfel de intervenții publice se supun condițiilor prevăzute la alineatele (4) și (5).</p> <p>În cazul unei creșteri semnificative, pe termen lung, a prețurilor, intervențiile care îndeplinesc criteriile prevăzute la alineatele (4) și (5) pot fi extinse și la alte categorii de clienți, pentru a evita consecințele negative ale sărăciei energetice.</p>

Expunere de motive

Propunerea CE este prea limitată în cazul unei creșteri bruște a prețurilor. Amendamentul se referă la posibilitatea de a adăuga categoria clienților protejați, astfel cum sunt definiți în Regulamentul privind siguranța furnizării de gaze (2017/1938).

Amendamentul 6

Articolul 8 alineatul (11)

(alineat nou)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<p>(11) Pentru a putea indica clienților finali cantitatea de energie din surse regenerabile din cadrul mixului energetic al unui furnizor de combustibili din surse regenerabile și cu emisii scăzute de carbon în raport cu energia introdusă pe piață furnizată consumatorilor în temeiul unor contracte, statele membre se asigură că pot fi emise garanții de origine la cererea unui producător de combustibili din surse regenerabile și cu emisii scăzute de dioxid de carbon, în conformitate cu articolul 19 alineatul (7) punctul (ii) din Directiva (UE) 2018/2001 pentru gaz, inclusiv biogaz, biometan, hidrogen, amoniac, metanol, combustibili gazoși sintetici; în plus, este esențial ca clienții finali să fie conștienți de importanța tranziției verzi și să fie informați cu privire la diversitatea combustibililor din surse regenerabile sau cu emisii scăzute de carbon și la dreptul lor de a solicita garanții de origine.</p>

Expunere de motive

Dezvoltarea unei piețe europene conectate pentru combustibili cu emisii scăzute de carbon și combustibili din surse regenerabile va necesita utilizarea unor instrumente care să ofere informații cu privire la originea gazelor produse și furnizate consumatorilor finali.

Amendamentul 7

Articolul 10 alineatul (1)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>[...] tranzacționarea și echilibrarea. În acest sens, statele membre iau toate măsurile necesare pentru a garanta că procedurile administrative nu constituie o discriminare față de furnizorii înregistrați deja în alt stat membru.</p>	<p>[...] tranzacționarea și echilibrarea, precum și autorizațiile necesare în temeiul articolului 7 alineatul (2), acordate de autoritatea de reglementare a statului membru în care are loc furnizarea de gaze. În acest sens, statele membre iau toate măsurile necesare pentru a garanta că procedurile administrative nu constituie o discriminare față de furnizorii înregistrați deja în alt stat membru.</p>

Expunere de motive

Ceriința ca furnizorii să respecte standardele în statele membre garantează siguranța aprovizionării cu gaze pentru consumatori. Restul dispoziției garantează că aceste standarde nu vor avea un caracter discriminatoriu.

Amendamentul 8

Articolul 26

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
[...] instalațiile de producere a gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii scăzute de carbon sunt racordate la rețele de distribuție sau de transport.	[...] instalațiile de producere a gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii scăzute de carbon sunt conectate la rețelele de distribuție sau de transport, în măsura în care acestea sunt considerate benefice pe baza planurilor naționale de dezvoltare a rețelei, conform articolului 51. Statele membre se asigură că sunt instituite mecanismele necesare pentru a asigura o partajare echitabilă și proporțională a costurilor legate de racordarea noilor instalații de producere a gazelor din surse regenerabile și a gazelor cu emisii scăzute de carbon.

Expunere de motive

Introducerea mecanismelor de compensare este menită să garanteze că costurile nu vor fi transferate în mod neloyal asupra celorlalți utilizatori ai rețelei și să asigure condiții de concurență echitabile pe piață. Ar trebui conectate numai instalațiile a căror conectare la rețelele de distribuție și transport oferă o valoare adăugată clară, întrucât accentul pe termen lung ar trebui pus pe dezvoltarea durabilă a energiei din surse regenerabile și, în special, pe producerea de energie electrică din surse regenerabile.

Amendamentul 9

Articolul 51 alineatul (2) litera (b)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(b) să conțină toate investițiile deja decise și să identifice noi investiții care trebuie să fie efectuate în următorii zece ani;	(b) să conțină toate investițiile deja decise și să identifice noi investiții care trebuie să fie efectuate în următorii zece ani, alături de o analiză economică detaliată, inclusiv în ce privește costurile de construcție sau modernizare a infrastructurii existente pentru gazele cu emisii scăzute de carbon și gazele din surse regenerabile, precum și o indicație a existenței unui potențial deficit de finanțare în ceea ce privește infrastructura convențională de gaze naturale;

Expunere de motive

Planificarea pe termen lung pentru dezvoltarea infrastructurii de gaze cu emisii scăzute de carbon și a gazelor din surse regenerabile trebuie să includă o planificare detaliată a costurilor. A lăsa aspectele economice de detaliu în responsabilitatea exclusivă a operatorilor de transport și de sistem și a operatorilor de sistem de distribuție din sectorul gazelor poate crea dificultăți în punerea în aplicare a obiectivelor de investiții.

Amendamentul 10

Articolul 72 alineatul (4) litera (f)

(literă nouă)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<p><i>(f) crearea așa-numitelor spații de testare în materie de reglementare pentru a acorda derogări specifice și temporare de la cadrele legislative naționale, regionale sau locale pentru investiții inovatoare în domeniul gazelor cu emisii scăzute de carbon și al gazelor din surse regenerabile. Instituirea unui astfel de mediu de testare în materie de reglementare este menită să accelereze investițiile în gaze cu emisii scăzute de carbon și în gaze din surse regenerabile, în special în statele membre în care investițiile respective nu vor fi întru totul în conformitate cu cadrele juridice și de reglementare existente și, de asemenea, ar putea facilita adaptarea ulterioară a mediului de reglementare la astfel de investiții.</i></p>

Expunere de motive

Se recomandă introducerea așa-numitelor spații de testare în materie de reglementare, care asigură o derogare temporară de la cadrele legislative naționale, regionale sau locale pentru punerea în aplicare a investițiilor inovatoare pentru care nu s-a dezvoltat încă un cadru juridic adecvat.

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind piețele interne ale gazelor din surse regenerabile, gazelor naturale și hidrogenului

COM(2021) 804 final

Amendamentul 11

Considerentul 42

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>[...] Flexibilitatea statelor membre în ceea ce privește aplicarea standardelor de calitate a gazelor în sistemele lor interne de gaze naturale ar trebui menținută, asigurându-se totodată o abordare armonizată a calității gazelor pentru punctele de interconectare transfrontaliere.</p>	<p>[...] Flexibilitatea statelor membre în ceea ce privește aplicarea standardelor de calitate a gazelor în sistemele lor interne de gaze naturale ar trebui menținută, asigurându-se totodată o abordare armonizată a calității gazelor pentru punctele de interconectare transfrontaliere. Pentru a garanta un grad ridicat de integrare, interoperabilitate și transparență a pieței gazelor cu emisii scăzute de carbon și a gazelor din surse regenerabile, a căror pondere va crește în sistemul de gaze naturale, va fi necesară aplicarea garanțiilor de origine. Scopul acestor garanții va fi de a certifica sursa producției de gaze și amprenta de carbon generată, pentru a garanta că producătorii și consumatorii finali pot efectua tranzacții în mod standardizat și pentru a documenta reducerile de CO₂ obținute.</p>

Expunere de motive

Fără o garanție de origine, nu va fi posibilă certificarea sursei de producție și a amprentei de carbon a unui anumit gaz, ceea ce împiedică punerea în aplicare a politicilor climatice și raportarea nefinanciară.

Amendamentul 12

Articolul 43 alineatul (1) litera (c)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(c) identifică deficiențele investiționale, în special în ceea ce privește capacitățile transfrontaliere.	(c) identifică deficiențele investiționale, în special în ceea ce privește capacitățile transfrontaliere, și interconexiunile cu țările terțe din care vor fi importate gaze cu emisii scăzute de carbon și gaze din surse regenerabile pentru a acoperi cererea totală de energie a Uniunii Europene.

Expunere de motive

Pentru a asigura continuitatea producției în sectoarele industriale și securitatea energetică a UE pe noua piață a gazelor cu emisii scăzute de dioxid de carbon și a gazelor din surse regenerabile, principalul element al planificării ar trebui să fie asigurarea importurilor volumelor necesare de hidrogen din afara UE, pentru a acoperi în mod durabil și în condiții de siguranță nevoile energetice totale ale UE.

Amendamentul 13

Articolul 43 alineatul (4)

(alineat nou)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
—	(4) Pentru elaborarea unui plan corect, realist și fezabil de dezvoltare a rețelei pe zece ani la nivelul Uniunii, ACER, Rețeaua europeană a operatorilor de transport și de sistem de gaze naturale (ENTSOG) și Rețeaua europeană a operatorilor de sisteme de transport de energie electrică (ENTSO-E) ar trebui să lanseze un proces de consultare cu autoritățile naționale de reglementare cu privire la costurile aferente construirii sau modernizării infrastructurii de exploatare a gazelor cu emisii scăzute de carbon și a gazelor din surse regenerabile, de îndată ce prezentul regulament intră în vigoare. Aceasta se referă în special la planificarea precisă a costurilor de investiții și a costurilor operaționale pentru noile active, cum ar fi terminalele de hidrogen, electrolizoarele, rețelele de hidrogen.

Expunere de motive

A se vedea mai sus.

Amendamentul 14

Articolul 60 alineatul (1) litera (b)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(b) investiția contribuie la decarbonizare;	(b) investiția contribuie la decarbonizare și garantează că infrastructura de gaze naturale nou construită este concepută astfel încât să fie capabilă să furnizeze gaze din surse regenerabile și gaze cu emisii scăzute de carbon încă de la începutul activității operaționale, reducând la minimum riscul apariției unui efect de blocare;

Expunere de motive

A se vedea mai sus.

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind reducerea emisiilor de metan în sectorul energetic și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/942

COM(2021) 805 final

Amendamentul 15

Articolul 3

(articol nou)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
—	<p><i>Evaluarea potențialului pe termen lung al surselor regenerabile de gaze ca bază pentru optimizarea dezvoltării sistemului de transport și distribuție</i></p> <p><i>(1) Statele membre sunt responsabile de evaluarea potențialului de producție de biometan la nivel local pe întreg teritoriul lor, ca parte a strategiilor lor naționale privind biogazul și biometanul. O astfel de evaluare ar trebui efectuată în termen de doi ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. Ea se poate baza pe evaluările existente.</i></p> <p><i>(2) Tipurile de biomasă luate în considerare în această evaluare includ biomasa brută, astfel cum este definită la articolul 2 din Directiva 2018/2001 (inclusiv în anexa IX) și care respectă criteriile de durabilitate ale Uniunii.</i></p> <p><i>(3) În etapa de proiectare a evaluării, statele membre consultă autoritatea de reglementare relevantă și operatorii de transport și de sistem și operatorii de sisteme de distribuție pentru a stabili:</i></p> <p><i>(a) unitatea teritorială în care se efectuează evaluarea potențialului de producție;</i></p> <p><i>(b) pentru tipurile de biomasă evaluate, proximitatea geografică față de rețelele de gaze naturale existente;</i></p> <p><i>(4) Statele membre consultă autoritățile regionale și locale, precum și operatorii de transport și de sistem și operatorii de sisteme de distribuție atunci când desfășoară evaluarea, când îmbunătățesc evaluarea existentă și cu ocazia actualizărilor ulterioare. Ele pot consulta și alți actori relevanți.</i></p>

Expunere de motive

Evaluarea potențialului de producție de biogaz și de biometan pe termen lung este o condiție prealabilă pentru o planificare eficientă din punctul de vedere al costurilor a consolidărilor rețelei, pentru a injecta volume tot mai mari de biometan în rețelele de gaze.

Amendamentul 16

Articolul 3 alineatul (3)

(alineat nou)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
—	<p>(3) Agenția Uniunii Europene pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER), împreună cu autoritățile naționale de reglementare efectuează un calcul detaliat al cheltuielilor de investiții și al cheltuielilor operaționale legate de reducerea emisiilor de metan în fiecare stat membru. Primul calcul se finalizează până la [...] [12 luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și se actualizează o dată la trei ani. Calculul cheltuielilor de investiții și al cheltuielilor operaționale constituie baza pentru planificarea politicilor tarifare și în materie de fonduri.</p>

Expunere de motive

Efectuarea de analize ale scurgerilor de metan, raportarea emisiilor de metan, precum și eventualele investiții noi care conduc la reduceri ale emisiilor de metan ar trebui să țină seama de costurile sistemice, care nu trebuie să ducă la o povară pentru consumatorul final sau la o extindere a zonelor afectate de sărăcia energetică.

Amendamentul 17

Articolul 10 alineatul (4)

(alineat nou)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<p>(4) Comisia, în cooperare cu Observatorul internațional al emisiilor de metan, stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, o metodologie la nivelul Uniunii pentru monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor de metan în vederea punerii în aplicare a obligațiilor prevăzute în capitolele 3, 4 și 5 din prezentul regulament.</p>

Expunere de motive

Pentru a lansa un efort coordonat de reducere a emisiilor de metan, este necesar să se introducă o metodologie universală privind monitorizarea, raportarea și verificarea, care să fie identică pentru toate sectoarele și să garanteze emitenților posibilitatea de a raporta în mod transparent și comparativ.

Amendamentul 18

Articolele 12, 14, 17, 18, 25, 26, 27, 28, 29

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
Articolele 12, 14, 17, 18, 25, 26, 27, 28 și 29	<p><i>Extinderea termenelor obligatorii de la articolul 12 la 12 luni.</i></p> <p><i>Extinderea termenelor obligatorii de la articolul 14 la 9 luni.</i></p> <p><i>Extinderea termenelor obligatorii de la articolul 17 la 9 luni.</i></p> <p><i>Extinderea termenelor obligatorii de la articolul 18 la 12 luni.</i></p> <p><i>Extinderea termenelor obligatorii de la articolul 25 la 12 luni.</i></p> <p><i>Extinderea termenelor obligatorii de la articolul 26 la 9 luni.</i></p> <p><i>Extinderea termenelor obligatorii de la articolul 27 la 9 luni.</i></p> <p><i>Extinderea termenelor obligatorii de la articolul 28 la 12 luni.</i></p> <p><i>Extinderea termenelor obligatorii de la articolul 29 la 12 luni.</i></p>

II. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR (CoR)

1. subliniază necesitatea de a-i proteja pe consumatori împotriva prețurilor ridicate și de a le garanta siguranța aprovizionării cu energie. Acest lucru este deosebit de relevant în contextul geopolitic actual;
2. pentru a atinge obiectivele Pactului verde european, ale celui de al 8-lea Plan de acțiune pentru mediu, în conformitate cu Acordul de la Paris privind schimbările climatice, și ținând seama de aspectele legate de securitatea energetică, Uniunea ar trebui să elimine treptat, cât mai curând posibil, combustibilii fosili, inclusiv gazele naturale, și să realizeze o economie foarte eficientă din punct de vedere energetic și bazată în principal pe surse regenerabile de energie. Prin urmare, este necesar să se stabilească rapid un cadru comun pentru eliminarea treptată a gazelor naturale;
3. constată că implementarea unei economii bazate pe hidrogen depinde în mod direct de construirea și transformarea în timp util a infrastructurii pe bază de hidrogen. Punerea în aplicare a unor proiecte și inițiative multidimensionale într-un mediu dinamic necesită un cadru juridic adecvat la nivelul UE, pentru a asigura certitudinea necesară în materie de planificare pentru investiții;
4. subliniază că ponderea tot mai mare a gazelor decarbonizate nu ar trebui să afecteze calitatea gazului la clienții finali;
5. atrage atenția asupra necesității de a efectua analize ale costurilor de dezvoltare a infrastructurii, pentru a asigura o tranziție energetică previzibilă din punct de vedere economic. Ar putea fi necesare studii privind costurile suplimentare legate de dezvoltarea infrastructurii pentru gazele decarbonizate și evaluări ale impactului acestei tranziții în regiunile ultraperiferice, date fiind caracteristicile lor specifice, recunoscute în mod corespunzător la articolul 349 din TFUE;
6. solicită prevenirea creării de active depreciate. În special activele gaziere nou construite ar trebui să fie concepute astfel încât să se garanteze că, în viitor, vor permite co-combustia sau vor putea funcționa cu concentrații ridicate de gaze decarbonizate;

7. recomandă introducerea așa-numitelor spații de testare în materie de reglementare, care să asigure dezvoltarea unei piețe integrate pentru gazele decarbonizate, în absența unei legislații sectoriale suficiente la nivel național;
8. atrage atenția asupra posibilității de a introduce garanții de origine pentru gazele cu emisii scăzute de carbon și gazele din surse regenerabile, ceea ce va asigura transparența comerțului pe piață;
9. recomandă crearea unei foi de parcurs pentru importul de gaze decarbonizate în UE, pentru a menține securitatea energetică și a satisface cererea viitoare;
10. solicită extinderea competenței ENTSOG, pentru a include dezvoltarea pieței gazelor cu emisii scăzute de carbon și a gazelor din surse regenerabile, în loc să se înființeze o organizație separată în acest scop, ENNOH (Rețeaua europeană a operatorilor de rețele de hidrogen);
11. critică normele stricte propuse privind separarea verticală și orizontală a dreptului de proprietate asupra unei rețele de hidrogen. Acestea contravin obiectivului de investiții ample și pe termen scurt într-o rețea de hidrogen construită și exploatată eficient din rețelele existente de gaze naturale; solicită, prin urmare, menținerea cerințelor de separare stabilite pentru energie electrică și gaze, în special la nivelul rețelei de distribuție a hidrogenului; atrage atenția asupra posibilității de a lăsa dezvoltarea rețelei de transport al hidrogenului în sarcina operatorilor de transport și de sistem din sectorul gazelor. Este posibil ca separarea operatorului rețelei de transport al hidrogenului într-o întreprindere separată și independentă de operatorii de transport și de sistem din sectorul gazelor să nu fie benefică pentru dinamica tranziției energetice;
12. solicită dezvoltarea unei baze de materii prime pentru biogaz și biometan. Asigurarea aprovizionării cu combustibil organic va fi importantă pentru utilizarea optimă a potențialului regiunilor în ceea ce privește aceste gaze; solicită, în același timp, să se elimine producția de plante destinate utilizării exclusive în instalații de biogaz și construirea de instalații de biogaz care depind de continuarea creșterii intensive a animalelor;
13. solicită o evaluare a potențialului pe termen lung al producției de biogaz și biometan la nivel regional, pe baza căreia să se poată identifica potențialul de dezvoltare regională al ecosistemului de gaze decarbonizate;
14. recomandă stabilirea unei metodologii comune de monitorizare a emisiilor de metan, ceea ce va permite lansarea unor eforturi coordonate de reducere a emisiilor de metan în UE;
15. atrage atenția că utilizarea metanului drept combustibil pentru unitățile de cogenerare nu trebuie luat în considerare decât în cazuri excepționale și temporar;
16. recomandă luarea în considerare a costurilor eforturilor de reducere a emisiilor de metan în UE. Comisia Europeană ar trebui să ia în considerare costurile necesare pentru statele membre și să programeze acordarea unor fonduri de sprijin în acest domeniu, spre beneficiul direct al clienților finali, mai ales în regiunile mai puțin dezvoltate și în regiunile cu cerere ridicată de energie termică;
17. solicită ca reglementările UE să recunoască și să sprijine pe deplin utilizarea biogazului și în transporturi, pentru a reduce emisiile din perspectiva ciclului de viață. În prezent, producția de biogaz, dar nu și utilizarea acestuia în transporturi, este recunoscută ca activitate durabilă în taxonomia UE pentru activități;
18. reamintește că competențele autorităților locale și regionale din Uniunea Europeană diferă și că deciziile ar trebui luate la nivelul de guvernare la care eficacitatea lor este optimă; consideră că propunerile legislative supuse examinării respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

Bruxelles, 12 octombrie 2022.

*Președintele
Comitetului European al Regiunilor*
Vasco ALVES CORDEIRO

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Actul european privind cipurile pentru consolidarea ecosistemului european al semiconducătorilor

(2022/C 498/14)

Raportor:	Thomas Gottfried SCHMIDT (DE-PPE), Ministrul Dezvoltării Regionale, landul Saxonia
Documente de referință:	<p>Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european al semiconducătorilor (Actul privind cipurile)</p> <p>COM(2022) 46 final</p> <p>Anexa la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european al semiconducătorilor (Actul privind cipurile)</p> <p>COM(2022) 46 final, anexele 1-3</p> <p>Propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2021/2085 de instituire a întreprinderilor comune din cadrul programului Orizont Europa în ceea ce privește întreprinderea comună pentru cipuri</p> <p>COM(2022) 47 final</p> <p>Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Actul european privind cipurile</p> <p>COM(2022) 45 final</p> <p>Recomandarea Comisiei privind un set comun de instrumente la nivelul Uniunii pentru a aborda penuria de semiconducători și un mecanism al UE de monitorizare a ecosistemului semiconducătorilor</p> <p>COM(2022) 782 final</p>

I. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unui cadru de măsuri pentru consolidarea ecosistemului european al semiconducătorilor (Actul privind cipurile)

COM(2022) 46 final

Amendamentul 1

Considerentul (1)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(1) Semiconducătorii se află în centrul oricărui dispozitiv digital: de la telefoane inteligente, automobile, aplicații și infrastructuri critice în domeniile sănătății, energiei, comunicațiilor și automatizării până la majoritatea celorlalte sectoare industriale. Uniunea a înregistrat perturbări fără precedent ale aprovizionării cu semiconducători, în condițiile în care aceștia sunt esențiali pentru funcționarea economiei și a societății noastre moderne. Deficitul actual de aprovizionare este un simptom al unor deficiențe structurale permanente și grave din cadrul lanțului valoric și de aprovizionare cu semiconducători din Uniune. Perturbările au scos la iveală o serie de vulnerabilități de lungă durată în acest sens, în special dependența puternică de țări terțe în ceea ce privește fabricarea și proiectarea cipurilor.	(1) Semiconducătorii se află în centrul oricărui dispozitiv digital: de la telefoane inteligente, biciclete electrice , automobile, aplicații și infrastructuri critice în domeniile sănătății, energiei, comunicațiilor și automatizării până la majoritatea celorlalte sectoare industriale. Uniunea a înregistrat perturbări fără precedent ale aprovizionării cu semiconducători, în condițiile în care aceștia sunt esențiali pentru funcționarea economiei și a societății noastre moderne, precum și pentru obiectivul realizării tranziției verzi . Deficitul actual de aprovizionare este un simptom al unor deficiențe structurale permanente și grave din cadrul lanțului valoric și de aprovizionare cu semiconducători din Uniune. Perturbările au scos la iveală o serie de vulnerabilități de lungă durată în acest sens, în special dependența puternică de țări terțe în ceea ce privește fabricarea și proiectarea cipurilor.

Expunere de motive

Sectoarele industriale și tehnologiile care sunt esențiale pentru tranziția verde au nevoie de cipuri. De exemplu, bicicletele electrice moderne și invertoarele fotovoltaice au integrate cipuri în motoare, controlere și afișaje. Fără cipuri nu va exista o tranziție verde.

Amendamentul 2

Considerentul (3)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(3) Acest cadru urmărește două obiective. Primul obiectiv este să se asigure condițiile necesare competitivității și capacității de inovare a Uniunii și adaptarea industriei la schimbările structurale determinate de ciclurile rapide de inovare și de nevoia de durabilitate. Al doilea obiectiv, separat și complementar celui dintâi, este să se îmbunătățească funcționarea pieței interne prin stabilirea unui cadru juridic uniform al Uniunii pentru creșterea rezilienței și a siguranței aprovizionării Uniunii în domeniul tehnologiilor semiconducătorilor.	(3) Acest cadru urmărește două obiective. Primul obiectiv este să se asigure condițiile necesare competitivității și capacității de inovare a Uniunii și adaptarea industriei la schimbările structurale ale diferitelor sectoare și ale ecosistemelor regionale vizate, respectându-se criteriile de durabilitate (ODD) , schimbări determinate de ciclurile rapide de inovare și de nevoia de durabilitate. Al doilea obiectiv, separat și complementar celui dintâi, este să se îmbunătățească funcționarea pieței interne prin stabilirea unui cadru juridic uniform al Uniunii pentru creșterea rezilienței și a siguranței aprovizionării Uniunii în domeniul tehnologiilor semiconducătorilor.

Expunere de motive

Respectarea ODD este un aspect-cheie și ar trebui să fie inclusă.

Amendamentul 3

Considerentul (13)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(13) Pentru a depăși limitările actualelor eforturi fragmentate în materie de investiții publice și private, pentru a facilita integrarea, îmbogățirea și stimularea reciprocă și rentabilitatea investițiilor în programele în curs și pentru a urmări o viziune strategică comună a Uniunii privind semiconductorii, ca mijloc de realizare a ambiției Uniunii și a statelor sale membre de a ocupa un rol de lider în economia digitală, inițiativa „Cipuri pentru Europa” ar trebui să faciliteze o mai bună coordonare și sinergii mai strânse între programele de finanțare existente la nivelul Uniunii și la nivel național, o mai bună coordonare și colaborare cu industria și cu principalele părți interesate din sectorul privat, precum și investiții comune suplimentare cu statele membre. Punerea în aplicare a inițiativei este concepută pentru a pune în comun resurse din partea Uniunii, a statelor membre și a țărilor terțe asociate la programele existente ale Uniunii, precum și din partea sectorului privat. Prin urmare, succesul inițiativei poate fi asigurat numai printr-un efort colectiv al statelor membre, împreună cu Uniunea, pentru a sprijini atât costurile de capital semnificative, disponibilitatea pe scară largă a resurselor virtuale de proiectare, testare și experimentare, cât și difuzarea cunoștințelor, a aptitudinilor și a competențelor. După caz, având în vedere particularitățile acțiunilor vizate, obiectivele inițiativei, în special activitățile Fondului pentru cipuri, ar trebui să fie sprijinite și printr-un mecanism de finanțare mixtă în cadrul Fondului InvestEU.</p>	<p>(13) Pentru a depăși limitările actualelor eforturi fragmentate în materie de investiții publice și private, pentru a facilita integrarea, îmbogățirea și stimularea reciprocă și rentabilitatea investițiilor în programele în curs și pentru a urmări o viziune strategică comună a Uniunii privind semiconductorii, ca mijloc de realizare a ambiției Uniunii și a statelor sale membre de a ocupa un rol de lider în economia digitală, inițiativa „Cipuri pentru Europa” ar trebui să faciliteze o mai bună coordonare la și între toate nivelurile guvernamentale și sinergii mai strânse între programele de finanțare existente la nivelul Uniunii și la nivel național (inclusiv programele UE gestionate la nivel central și programele UE în gestiune partajată), o mai bună coordonare și colaborare cu industria și cu principalele părți interesate din sectorul privat, precum și investiții comune suplimentare cu statele membre. Punerea în aplicare a inițiativei este concepută pentru a pune în comun resurse din partea Uniunii, a statelor membre, a regiunilor și a țărilor terțe asociate la programele existente ale Uniunii, precum și din partea sectorului privat. Prin urmare, succesul inițiativei poate fi asigurat numai printr-un efort colectiv al statelor membre, împreună cu Uniunea, pentru a sprijini atât costurile de capital semnificative, disponibilitatea pe scară largă a resurselor virtuale de proiectare, testare și experimentare, cât și difuzarea cunoștințelor, a aptitudinilor și a competențelor. După caz, având în vedere particularitățile acțiunilor vizate, obiectivele inițiativei, în special activitățile Fondului pentru cipuri, ar trebui să fie sprijinite și printr-un mecanism de finanțare mixtă în cadrul Fondului InvestEU.</p>

Expunere de motive

Includerea dimensiunii regionale.

Amendamentul 4

Considerentul (15)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(15) Inițiativa ar trebui să se sprijine pe o bază solidă de cunoștințe și să sporească sinergiile cu acțiunile sprijinite în prezent de Uniune și de statele membre prin programe și acțiuni de cercetare și inovare în domeniul semiconducătorilor și de dezvoltare a unei părți a lanțului de aprovizionare, în special Orizont Europa și programul Europa digitală instituit prin Regulamentul (UE) 2021/694 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, cu scopul de a consolida, până în 2030, poziția Uniunii de actor mondial în domeniul tehnologiei semiconducătorilor și al aplicațiilor acesteia, care să dețină o pondere din ce în ce mai mare în sectorul producției la nivel mondial. În completarea acestor activități, inițiativa ar colabora îndeaproape cu alte părți interesate relevante, inclusiv cu Alianța pentru procesoare și tehnologiile semiconducătorilor.</p> <p>⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2021/694 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 de instituire a programului „Europa digitală” și de abrogare a Deciziei (UE) 2015/2240 (JO L 166, 11.5.2021, p. 1).</p>	<p>(15) Inițiativa ar trebui să se sprijine pe o bază solidă de cunoștințe și să sporească sinergiile cu acțiunile sprijinite în prezent de Uniune, de statele membre și de regiuni prin programe și acțiuni de cercetare și inovare în domeniul semiconducătorilor și de dezvoltare a unei părți a lanțului de aprovizionare, în special Orizont Europa și programul Europa digitală instituit prin Regulamentul (UE) 2021/694 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, cu scopul de a consolida, până în 2030, poziția Uniunii de actor mondial în domeniul tehnologiei semiconducătorilor și al aplicațiilor acesteia, care să dețină o pondere din ce în ce mai mare în sectorul producției la nivel mondial. În completarea acestor activități, inițiativa ar colabora îndeaproape cu alte părți interesate relevante, inclusiv cu Alianța pentru procesoare și tehnologiile semiconducătorilor, precum și cu strategiile de specializare inteligentă la nivel regional.</p> <p>⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2021/694 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 de instituire a programului „Europa digitală” și de abrogare a Deciziei (UE) 2015/2240 (JO L 166, 11.5.2021, p. 1).</p>

Expunere de motive

Includerea dimensiunii regionale.

Amendamentul 5

Considerentul (19)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(19) Instalațiile de producție integrate și turnătoriile deschise ale UE ar trebui să furnizeze capacități de producție a semiconducătorilor în calitate de instalații de pionierat în Uniune și să contribuie la siguranța aprovizionării și la un ecosistem rezilient pe piața internă. Factorul decisiv pentru producția unei instalații de pionierat ar putea viza nodul tehnologic, materialul de substrat, cum ar fi carbura de siliciu și nitrura de galiu, și alte inovații în materie de produse care pot oferi o performanță, o tehnologie de proces sau o performanță energetică și de mediu mai bună. O instalație cu o capacitate comparabilă la scară industrială nu ar trebui să fie deja prezentă în mod substanțial sau construcția sa nu ar trebui să fie angajată în mod substanțial în Uniune, cu excepția instalațiilor de cercetare și dezvoltare sau a siturilor de producție la scară mică.</p>	<p>(19) Instalațiile de producție integrate și turnătoriile deschise ale UE ar trebui să furnizeze capacități de producție a semiconducătorilor în calitate de instalații de pionierat în Uniune și să contribuie la siguranța aprovizionării și la un ecosistem rezilient pe piața internă. Factorul decisiv pentru producția unei instalații de pionierat ar putea viza nodul tehnologic, materialul de substrat, cum ar fi carbura de siliciu, nitrura de galiu, fosfura de indiu și nitrura de siliciu, și alte inovații de produse și de materiale corelate care pot oferi o performanță, o tehnologie de proces sau o performanță energetică și de mediu mai bună. O instalație cu o capacitate comparabilă la scară industrială nu ar trebui să fie deja prezentă în mod substanțial sau construcția sa nu ar trebui să fie angajată în mod substanțial în Uniune, cu excepția instalațiilor de cercetare și dezvoltare sau a siturilor de producție la scară mică.</p>

Expunere de motive

Nitrura de siliciu (SIN) este platforma ideală pentru aplicații cu circuit integrat fonic (CIF), care au o gamă spectrală largă și un ghid de undă cu pierdere ultra-redușă. Acest lucru le face foarte potrivite pentru detectoare, spectrometre, biosenzori și calculatoare cuantice. Din motive de coerență, este mai bine să se includă și fosfura de indiu.

Amendamentul 6

Articolul 2 alineatul (1) punctul 10

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
10. „instalație de pionierat” înseamnă o instalație industrială capabilă să fabrice semiconductori, care cuprinde unități de fabricare inițială (front-end) și/sau finală (back-end), care nu este deja prezentă în mod substanțial sau a cărei construcție nu este angajată în mod substanțial în Uniune, de exemplu în ceea ce privește nodul tehnologic, materialul de substrat, cum ar fi carbura de siliciu și nitrura de galiu, și alte inovații în materie de produse care pot oferi o performanță mai bună, inovarea proceselor sau performanțe energetice și de mediu mai bune;	10. „instalație de pionierat” înseamnă o instalație industrială capabilă să fabrice semiconductori, care cuprinde unități de fabricare inițială (front-end) și/sau finală (back-end), care nu este deja prezentă în mod substanțial sau a cărei construcție nu este angajată în mod substanțial în Uniune, de exemplu în ceea ce privește nodul tehnologic, materialul de substrat, cum ar fi carbura de siliciu, nitrura de galiu, fosfura de indiu și nitrura de siliciu , și alte inovații de produse și de materiale corelate care pot oferi o performanță mai bună, inovarea proceselor sau performanțe energetice și de mediu mai bune;

Expunere de motive

Nitrura de siliciu (SIN) este platforma ideală pentru aplicații cu circuit integrat fonic (CIF), care au o gamă spectrală largă și un ghid de undă cu pierdere ultra-redușă. Acest lucru le face foarte potrivite pentru detectoare, spectrometre, biosenzori și calculatoare cuantice. Din motive de coerență, este mai bine să se includă și fosfura de indiu.

Amendamentul 7

Articolul 3 alineatul (1)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(1) Inițiativa este instituită pe durata cadrului financiar multianual 2021-2027.	(1) Inițiativa este instituită, într-o primă etapă , pe durata cadrului financiar multianual 2021-2027. Este necesar ca inițiativa să fie continuată în cadrul financiar multianual 2028-2034.

Expunere de motive

Perioada rămasă până în 2027, când se încheie CFM actual, nu este suficientă pentru atingerea obiectivelor stabilite prin Actul european privind cipurile. Prelungirea ar trebui stabilită deja în această dispoziție.

Amendamentul 8

Articolul 4 alineatul (2) litera (b) punctul 1

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>1. consolidarea capabilităților tehnologice ale tehnologiilor de producție a cipurilor de generație următoare, prin integrarea activităților de cercetare și inovare și prin pregătirea dezvoltării viitoarelor noduri tehnologice, inclusiv noduri de vârf de sub doi nanometri, dispozitive FD-SOI („Fully Depleted Silicon on Insulator”) de 10 nanometri și mai puțin, precum și integrarea sistemelor eterogene 3D și încapsularea avansată;</p>	<p>1. consolidarea capabilităților tehnologice ale tehnologiilor de producție a cipurilor de generație următoare, prin integrarea activităților de cercetare și inovare și prin pregătirea dezvoltării viitoarelor noduri tehnologice, inclusiv noduri de vârf de sub doi nanometri, dispozitive FD-SOI („Fully Depleted Silicon on Insulator”) de 10 nanometri și mai puțin, precum și integrarea sistemelor eterogene 3D și încapsularea avansată, inclusiv producția de dimensiuni structurale mai mari de 10 nanometri, pentru care există cerere din partea industriei utilizatoare din UE;</p>

Expunere de motive

Concentrarea Comisiei asupra dimensiunilor structurii mai mici de 10 nanometri este prea restrânsă și nu corespunde nevoilor industriei consumatoare din UE.

Amendamentul 9

Articolul 8 alineatul (2) litera (d)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(d) facilitarea transferului de expertiză și know-how între statele membre și regiuni, cu încurajarea schimburilor de competențe, cunoștințe și bune practici și a programelor comune;</p>	<p>(d) facilitarea transferului de expertiză și know-how între statele membre și regiuni, cu încurajarea schimburilor de competențe, cunoștințe și bune practici, pentru promovarea programelor comune și pentru îmbunătățirea colaborării dintre universități, precum și între universități, întreprinderi și instituții de învățământ și de cercetare, de exemplu prin intermediul unui sistem de schimburi la nivelul UE pentru cercetători și locuri de laborator, cu scopul formării de cadre didactice și de specialiști și în vederea păstrării acestora;</p>

Expunere de motive

Rețeaua europeană a centrelor de competențe în domeniul semiconductorilor ar trebui să acopere și teme din domeniul formării și al uceniciei.

Amendamentul 10

Articolul 8 alineatul (3)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(3) Statele membre desemnează centre de competențe candidate în conformitate cu procedurile naționale și propriile structuri administrative și instituționale, printr-un proces deschis și competitiv. Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedura de înființare a centrelor de competențe, inclusiv criteriile de selecție, și sarcinile și funcțiile suplimentare ale centrelor în ceea ce privește punerea în aplicare a acțiunilor în cadrul inițiativei, procedura de instituire a rețelei, precum și modul de a adopta decizii privind selectarea entităților care alcătuiesc rețeaua. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 33 alineatul (2).</p>	<p>(3) Statele membre desemnează centre de competențe candidate în conformitate cu procedurile naționale și propriile structuri administrative și instituționale, printr-un proces deschis și competitiv, cu implicarea autorităților regionale și locale. Obiectivul urmărit este să se realizeze sinergii cu centrele europene de inovare digitală și să se sprijine înființarea de centre de competențe în regiunile UE. Acestea ar trebui să fie integrate în ecosistemul lor industrial regional și să permită accesul tuturor părților interesate relevante din întreaga Uniune, precum și o colaborare interregională intensificată. Comisia stabilește, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, procedura de înființare a centrelor de competențe, inclusiv criteriile de selecție, și sarcinile și funcțiile suplimentare ale centrelor în ceea ce privește punerea în aplicare a acțiunilor în cadrul inițiativei, procedura de instituire a rețelei, precum și modul de a adopta decizii privind selectarea entităților care alcătuiesc rețeaua. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 33 alineatul (2).</p>

Expunere de motive

Toate IMM-urile și întreprinderile nou-înființate din UE ar trebui să aibă acces la aceste centre. Acest acces poate fi facilitat prin sprijinirea, de către nivelul regional, a ecosistemelor industriale regionale.

Amendamentul 11

Articolul 9 alineatul (1)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(1) Componentele enumerate la articolul 5 literele (a)-(d) din cadrul inițiativei pot fi încredințate întreprinderii comune pentru cipuri menționate în Regulamentul XX/XX al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2021/2085 al Consiliului și pot fi puse în aplicare în programul de lucru al întreprinderii comune pentru cipuri.</p>	<p>(1) Componentele enumerate la articolul 5 literele (a)-(d) din cadrul inițiativei pot fi încredințate întreprinderii comune pentru cipuri menționate în Regulamentul XX/XX al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2021/2085 al Consiliului și pot fi puse în aplicare în programul de lucru al întreprinderii comune pentru cipuri. Statele membre au obligația să implice regiunile relevante din domeniul semiconductoarelor în întreprinderea comună pentru cipuri.</p>

Expunere de motive

Motivele sunt evidente.

Amendamentul 12

Articolul 10 alineatul (2)

[O nouă literă (e)]

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<i>(e) susține lanțurile industriale de aprovizionare din UE.</i>

Expunere de motive

Instalațiile de producție integrate ar trebui să contribuie la consolidarea industriei din UE; nevoia de semiconductori a industriei ar trebui să aibă un rol în acest sens.

Amendamentul 13

Articolul 11 alineatul (2)

[O nouă literă (e)]

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
	<i>(e) susține lanțurile industriale de aprovizionare din UE.</i>

Expunere de motive

Turnătorile deschise ar trebui, de asemenea, să contribuie la consolidarea industriei din UE; nevoia de semiconductori a industriei ar trebui să aibă un rol în acest sens.

Amendamentul 14

Articolul 12 alineatul (1)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(1) Orice întreprindere sau consorțiu de întreprinderi („solicitantul”) poate transmite Comisiei o cerere pentru a recunoaște instalația planificată a solicitantului drept instalație de producție integrată sau turnătorie deschisă a UE.	(1) Orice întreprindere sau consorțiu de întreprinderi („solicitantul”) poate transmite Comisiei o cerere pentru a recunoaște instalația planificată a solicitantului drept instalație de producție integrată sau turnătorie deschisă a UE. <i>Acest lucru este valabil și pentru întreprinderile care sunt indispensabile pentru producția de semiconductori sau care fabrică tipuri noi de produse intermediare sau de instalații de producție. Criteriile de la articolele 11 și 12 se aplică mutatis mutandis.</i>

Expunere de motive

În vederea îndeplinirii obiectivelor Actului european privind cipurile, este necesar ca și producția de produse intermediare, cum ar fi plăcuțele semiconductoare, sau instalațiile de producție din UE să fie considerate eligibile pentru finanțare. Criteriile ar trebui să se aplice mutatis mutandis.

Amendamentul 15

Articolul 15 alineatul (2)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(2) Statele membre invită principalii utilizatori de semiconductori și alte părți interesate relevante să furnizeze informații privind fluctuațiile semnificative ale cererii și perturbările cunoscute ale lanțului lor de aprovizionare. Pentru a facilita schimbul de informații, statele membre prevăd un mecanism și o structură administrativă pentru aceste actualizări.	(2) Statele membre invită principalii utilizatori de semiconductori și alte părți interesate relevante, inclusiv din state care împărtășesc aceeași viziune , să furnizeze informații privind fluctuațiile semnificative ale cererii și perturbările cunoscute ale lanțului lor de aprovizionare. Pentru a facilita schimbul de informații, statele membre prevăd un mecanism și o structură administrativă pentru aceste actualizări.

Expunere de motive

Evaluarea situației este incompletă dacă se realizează doar pe baza datelor din Europa și din SUA, nefiind astfel suficient de concludentă. Din acest motiv, ar trebui implicate și întreprinderi din state partenere din Asia care împărtășesc aceeași viziune.

Amendamentul 16

Articolul 19 alineatul (2)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(2) După consultarea Consiliului european pentru semiconductori, Comisia poate limita măsurile prevăzute la articolele 21 și 22 la anumite sectoare critice a căror funcționare este perturbată sau riscă să fie perturbată din cauza crizei semiconductoarelor.	(2) Pe baza rezultatelor consultării Consiliului european pentru semiconductori, Comisiei i se va solicita să limiteze măsurile prevăzute la articolele 21 și 22 la acele sectoare critice a căror funcționare este perturbată sau riscă să fie perturbată din cauza crizei semiconductoarelor.

Expunere de motive

Măsurile de intervenție ale Comisiei ar trebui să fie întotdeauna cât mai limitate posibil.

Amendamentul 17

Articolul 19 alineatul (4)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(4) Utilizarea măsurilor menționate la alineatul (1) trebuie să fie proporțională și limitată la ceea ce este necesar pentru remedierea perturbărilor grave ale funcțiilor societale sau ale activităților economice vitale din Uniune și să fie în interesul Uniunii. Utilizarea acestor măsuri trebuie să evite crearea unei sarcini administrative disproporționate pentru IMM-uri.	(4) Utilizarea măsurilor menționate la alineatul (1) trebuie să fie proporțională și limitată la ceea ce este necesar pentru remedierea perturbărilor grave ale funcțiilor societale sau ale activităților economice vitale din Uniune și să fie în interesul Uniunii. Utilizarea acestor măsuri trebuie să evite crearea unei sarcini administrative disproporționate pentru IMM-uri. Aceste măsuri pot fi aplicate numai selectiv și doar în ultimă instanță (ultima ratio).

Expunere de motive

Setul de instrumente pentru situații de urgență implică un risc semnificativ de împiedicare a investițiilor și a înființării de noi întreprinderi. Comisia Europeană trebuie să specifice clar că aceste măsuri sunt prevăzute doar în ultimă instanță și că ele sunt evitate pe cât posibil.

Amendamentul 18

Articolul 21 alineatul (1)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(1) În cazul în care acest lucru este necesar și proporțional pentru a asigura funcționarea tuturor sectoarelor critice sau a unora dintre aceste sectoare, Comisia poate obliga instalațiile de producție integrată și turnătoriile deschise ale UE să accepte o comandă de produse necesare în situații de criză („comandă prioritară”) și să îi acorde prioritate. Această obligație are prioritate față de orice obligație de executare prevăzută de dreptul privat sau public.	(1) În cazul în care acest lucru este necesar, proporțional și fezabil din punct de vedere tehnic pentru a asigura funcționarea tuturor sectoarelor critice sau a unora dintre aceste sectoare, Comisia poate obliga instalațiile de producție integrată și turnătoriile deschise ale UE să accepte o comandă de produse necesare în situații de criză („comandă prioritară”) și să îi acorde prioritate.

Expunere de motive

Reorganizarea pe termen scurt a producției de semiconductori este aproape imposibilă. Prin urmare, criteriul principal ar trebui să fie fezabilitatea. De asemenea, articolul privind comenzile prioritare ar trebui formulat astfel încât să nu descurajeze posibii investitori să investească în UE. În plus, nu este sigur în ce măsură această dispoziție ar putea fi obligatorie din punct de vedere juridic.

Amendamentul 19

Articolul 24 alineatul (1)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(1) Consiliul european pentru semiconductori este alcătuit din reprezentanți ai statelor membre și prezidat de un reprezentant al Comisiei.	(1) Consiliul european pentru semiconductori este alcătuit din reprezentanți ai statelor membre, care au competențe de specialitate corespunzătoare , și prezidat de un reprezentant al Comisiei.

Expunere de motive

Consiliul pentru semiconductori ar trebui să fie un comitet de experți și nu unul pur politic.

Amendamentul 20

Articolul 24 alineatul (2)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(2) Fiecare punct unic de contact național menționat la articolul 26 alineatul (3) numește un reprezentant la nivel înalt în cadrul Consiliului european pentru semiconductori. Un stat membru poate avea mai mulți reprezentanți în funcție de diferitele sarcini ale Consiliului european pentru semiconductori, atunci când funcția și expertiza necesare impun acest lucru. Fiecare membru al Consiliului european pentru semiconductori are un supleant.</p>	<p>(2) Fiecare punct unic de contact național menționat la articolul 26 alineatul (3) numește un reprezentant competent din punct de vedere tehnic în cadrul Consiliului european pentru semiconductori. Un stat membru poate avea mai mulți reprezentanți în funcție de diferitele sarcini ale Consiliului european pentru semiconductori, atunci când funcția și expertiza necesare impun acest lucru. Fiecare membru al Consiliului european pentru semiconductori are un supleant. Statele membre au obligația să implice regiunile cu ecosisteme de semiconductori. Comitetul European al Regiunilor trimite un reprezentant în Consiliul european pentru semiconductori.</p>

Expunere de motive

La lucrările Consiliului ar trebui să participe și regiunile cu ecosisteme de conductori relevante (de exemplu membrii Silicon Europe) și Comitetul European al Regiunilor, având în vedere rolul pe care îl au acestea în sprijinirea ecosistemelor industriale regionale, inclusiv a IMM-urilor, precum și a științei și a cercetării.

Amendamentul 21

Articolul 26 alineatul (6)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(6) Statele membre se asigură că autoritățile naționale competente, ori de câte ori este cazul și în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, se consultă și cooperează cu alte autorități naționale relevante, precum și cu părțile interesate relevante. Comisia facilitează schimbul de experiență între autoritățile naționale competente.</p>	<p>(6) Statele membre se asigură că autoritățile naționale competente, ori de câte ori este cazul și în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern, se consultă și cooperează cu alte autorități naționale, regionale și locale relevante, precum și cu părțile interesate relevante. Comisia facilitează schimbul de experiență între autoritățile naționale competente.</p>

Expunere de motive

Includerea autorităților regionale și locale.

Propunerea de regulament al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2021/2085 de instituire a întreprinderilor comune din cadrul programului Orizont Europa în ceea ce privește întreprinderea comună pentru cipuri

COM(2022) 47 final

Amendamentul 22

Considerentul (7)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(7) Activitățile finanțate de întreprinderea comună pentru cipuri ar trebui să fie incluse într-un singur program de lucru, care ar trebui să fie adoptat de consiliul de conducere. Înainte de pregătirea fiecărui program de lucru, consiliul autorităților publice, ținând seama de avizul Consiliului european pentru semiconductori și de contribuțiile altor părți interesate relevante, inclusiv, după caz, de foile de parcurs elaborate de Alianța pentru procesoare și tehnologiile semiconductoarelor⁽¹⁾, ar trebui să definească partea din programul de lucru legată de activitățile de consolidare a capacităților și de activitățile de cercetare și inovare, inclusiv estimările cheltuielilor aferente acestora. În acest scop, consiliul autorităților publice ar trebui să includă numai Comisia și autoritățile publice ale statelor membre. Ulterior, pe baza acestei definiții, directorul executiv ar trebui să pregătească programul de lucru, inclusiv activitățile de consolidare a capacităților și de cercetare și inovare, precum și estimările cheltuielilor aferente.</p> <p>⁽¹⁾ Alianța este menționată în Comunicarea Comisiei din 5 mai 2021 intitulată „Actualizarea noii Strategii industriale 2020: construirea unei piețe unice mai puternice pentru a sprijini redresarea Europei”.</p>	<p>(7) Activitățile finanțate de întreprinderea comună pentru cipuri ar trebui să fie incluse într-un singur program de lucru, care ar trebui să fie adoptat de consiliul de conducere. Înainte de pregătirea fiecărui program de lucru, consiliul autorităților publice, ținând seama de avizul Consiliului membrilor privați și al Consiliului european pentru semiconductori și de contribuțiile altor părți interesate relevante, inclusiv, după caz, de foile de parcurs elaborate de Alianța pentru procesoare și tehnologiile semiconductoarelor⁽¹⁾, ar trebui să definească partea din programul de lucru legată de activitățile de consolidare a capacităților și de activitățile de cercetare și inovare, inclusiv estimările cheltuielilor aferente acestora. În acest scop, consiliul autorităților publice ar trebui să includă numai Comisia și autoritățile publice ale statelor membre. Ulterior, pe baza acestei definiții și a agendei strategice de cercetare și inovare, directorul executiv ar trebui să pregătească programul de lucru, inclusiv activitățile de consolidare a capacităților și de cercetare și inovare, precum și estimările cheltuielilor aferente. Fondurile pentru activitățile de cercetare și inovare ale întreprinderii comune pentru cipuri ar trebui să fie cel puțin egale cu fondurile prevăzute pentru întreprinderea comună „Tehnologii digitale esențiale”. De asemenea, ar trebui să se preia domeniul de aplicare și modul de funcționare.</p> <p>⁽¹⁾ Alianța este menționată în Comunicarea Comisiei din 5 mai 2021 intitulată „Actualizarea noii Strategii industriale 2020: construirea unei piețe unice mai puternice pentru a sprijini redresarea Europei”.</p>

Expunere de motive

Consiliul autorităților publice nu ar trebui să stabilească în prealabil agenda de cercetare și inovare, întrucât astfel s-ar limita puterea de decizie a consiliului de conducere. Întreprinderea comună pentru cipuri ar trebui să continue activitățile de cercetare, modul de funcționare și bugetul întreprinderii comune „Tehnologii digitale esențiale”.

Amendamentul 23

Articolul 1 punctul 7 litera (a)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(a) la alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„(b) consacrarea excelenței științifice a Uniunii și a poziției sale de lider în domeniul inovării în ceea ce privește tehnologiile emergente pentru componente și sisteme, inclusiv în activități legate de TRL-uri mai scăzute, și promovarea implicării active a IMM-urilor, care ar trebui să reprezinte cel puțin o treime din numărul total de participanți la acțiunile indirecte și să primească cel puțin 20 % din finanțarea publică destinată acțiunilor de cercetare și inovare;”</p>	<p>(a) la alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„(b) consacrarea excelenței științifice a Uniunii și a poziției sale de lider în domeniul inovării în ceea ce privește tehnologiile emergente pentru componente și sisteme, inclusiv în activități legate de TRL-uri mai scăzute, și promovarea implicării active a IMM-urilor, care, în ceea ce privește măsurile de cercetare și inovare, ar trebui să reprezinte cel puțin o treime din numărul total de participanți la acțiunile indirecte și să primească cel puțin 20 % din finanțarea publică;”</p>

Expunere de motive

Nu este realist ca IMM-urile să reprezinte o treime din participanții la măsurile de consolidare a capacităților, așa cum se menționează la noile litere (g)-(j) de la articolul 126 alineatul (1). Cerința ca IMM-urile să reprezinte o treime din numărul de participanți ar trebui să se aplice numai pentru partea consacrată acțiunilor de cercetare și inovare, la fel ca și cerința de 20 de procente din finanțarea publică.

Amendamentul 24

Articolul 1 punctul 7 litera (c)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(c) la alineatul (2), litera (f) se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„(f) asigurarea coerenței dintre agenda strategică de cercetare și inovare a întreprinderii comune pentru cipuri, contribuțiile altor părți interesate relevante, inclusiv, după caz, a foilor de parcurs elaborate de Alianța pentru procesoare și tehnologiile semiconductorilor, și politicile Uniunii, astfel încât tehnologiile pentru componente și sisteme electronice să își aducă o contribuție eficientă.”</p>	<p>(c) la alineatul (2), litera (f) se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„(f) asigurarea coerenței dintre agenda strategică de cercetare și inovare a întreprinderii comune pentru cipuri și politicile Uniunii, astfel încât tehnologiile pentru componente și sisteme electronice să își aducă o contribuție eficientă.”</p>

Expunere de motive

Întreprinderea comună pentru cipuri nu este în măsură să asigure coerența solicitată cu activitățile unor terți.

Amendamentul 25

Articolul 1 punctul 9

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>9. la articolul 129, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„(3) Prin derogare de la articolul 28 alineatul (4), membrii privați contribuie financiar sau se asigură că entitățile lor constitutive sau afiliate contribuie financiar cu cel puțin 26 331 000 EUR pentru costurile administrative ale întreprinderii comune pentru cipuri. Partea din contribuția totală anuală a membrilor privați la costurile administrative ale întreprinderii comune pentru cipuri este de 35 %.”</p>	<p>9. la articolul 129, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„(3) Prin derogare de la articolul 28 alineatul (4), membrii privați contribuie financiar sau se asigură că entitățile lor constitutive sau afiliate contribuie financiar cu până la 26 331 000 EUR pentru costurile administrative ale întreprinderii comune pentru cipuri. Partea din contribuția totală anuală a membrilor privați la costurile administrative ale întreprinderii comune pentru cipuri este de cel mult 35 %.”</p>

Expunere de motive

Formularea ar putea duce la ambiguități grave. Nu este clar care limită prevalează: limita inferioară de cel puțin 26 331 000 EUR sau limita superioară de maximum 35 %. Între timp, Comisia a confirmat că formularea „cel puțin” din propunerea Comisiei a fost o eroare materială. Această eroare a fost corectată în textul de compromis al Președinției Consiliului din 25 mai.

Amendamentul 26

Articolul 1 punctul 13

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>13. Se introduce următorul articol 134a:</p> <p>„Articolul 134a</p> <p>Sarcini suplimentare ale directorului executiv</p> <p>Pe lângă sarcinile enumerate la articolul 19, directorul executiv al întreprinderii comune pentru cipuri pregătește și, după ce a luat în considerare definiția elaborată de consiliului autorităților, astfel cum se menționează la articolul 137 litera (f), precum și contribuțiile părților interesate relevante, inclusiv, după caz, foile de parcurs elaborate de Alianța pentru procesoare și tehnologiile semiconductorilor, prezintă consiliului de conducere, spre adoptare, programul de lucru al întreprinderii comune, în vederea punerii în aplicare a agendei strategice de cercetare și inovare.”</p>	<p>13. Se introduce următorul articol 134a:</p> <p>„Articolul 134a</p> <p>Sarcini suplimentare ale directorului executiv</p> <p>Pe lângă sarcinile enumerate la articolul 19, directorul executiv al întreprinderii comune pentru cipuri pregătește și, după ce a luat în considerare definiția elaborată de consiliului autorităților, astfel cum se menționează la articolul 137 litera (f) prezintă consiliului de conducere, spre adoptare, programul de lucru al întreprinderii comune, în vederea punerii în aplicare a agendei strategice de cercetare și inovare.”</p>

Expunere de motive

Aceste contribuții sunt deja luate în considerare la stabilirea părții din programul de lucru de către consiliul autorităților publice și, prin urmare, nu trebuie repetate.

Amendamentul 27

Articolul 1 punctul 15 litera (a)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(a) Se adaugă următoarele litere (f) și (g):</p> <p>„(f) înainte de elaborarea fiecărui program de lucru, definește partea din programul de lucru legată de activitățile de consolidare a capacităților și de activitățile de cercetare și inovare, inclusiv estimările cheltuielilor corespunzătoare, ținând seama de avizul Consiliului european pentru semiconductori și de contribuțiile altor părți interesate relevante, inclusiv, după caz, de foile de parcurs elaborate de Alianța pentru procesoare și tehnologiile semiconductoarelor;</p> <p>(g) selectează propunerile corespunzătoare activităților de consolidare a capacităților în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) și cu articolul 17 alineatul (2) litera (u).”</p>	<p>(a) Se adaugă următoarele litere (f) și (g):</p> <p>„(f) înainte de elaborarea fiecărui program de lucru, definește partea din programul de lucru legată de activitățile de consolidare a capacităților, inclusiv estimările cheltuielilor corespunzătoare, ținând seama de avizul Consiliului membrilor privați și al Consiliului european pentru semiconductori și de contribuțiile altor părți interesate relevante, inclusiv, după caz, de foile de parcurs elaborate de Alianța pentru procesoare și tehnologiile semiconductoarelor;</p> <p>(g) selectează propunerile corespunzătoare activităților de consolidare a capacităților în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) și cu articolul 17 alineatul (2) litera (u).”</p>

Expunere de motive

Consiliul autorităților publice nu ar trebui să stabilească în prealabil agenda de cercetare și inovare, întrucât astfel s-ar limita puterea de decizie a consiliului de conducere. Consiliul autorităților publice ar trebui însă să țină seama de avizul consiliului membrilor privați în ceea ce privește extinderea capacităților, pentru a asigura relevanța politicii industriale.

II. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

Importanța Actului european privind cipurile

1. insistă că succesul Actului european privind cipurile este determinant pentru UE în ansamblu, pentru statele membre, precum și pentru toate autoritățile locale și regionale, deoarece asigurarea producției industriale în toate regiunile Europei depinde de o aprovizionare sigură cu semiconductori; se exprimă ferm în favoarea unei poziționări clare a UE în concurența globală;
2. salută propunerea Comisiei referitoare la Actul european privind cipurile, considerând că acesta constituie un pas decisiv în direcția consolidării UE, precum și a industriei și a securității acesteia. Este important ca Actul privind cipurile să abordeze autonomia strategică a UE și poziția acesteia de lider în domeniul tehnologic. UE trebuie să rămână un actor mondial în domeniul semiconductoarelor. De aceea, este pertinent obiectivul ambițios de mărire a cotei de piață a UE în domeniul semiconductoarelor de la 10 procente, cât este în prezent, la 20 de procente în 2030;
3. împărtășește obiectivele de a se reduce cele mai mari dependențe strategice în producția de semiconductori, în lanțul de aprovizionare, precum și în aprovizionarea cu materii prime și produse intermediare, prin extindere și diversificare, de a se dezvolta producția de semiconductori în Europa, precum și de a se menține și consolida poziția de lider în cercetare și dezvoltare; În același timp, solicită ca producția de cipuri cu dimensiuni mai mari de 10 nanometri, pentru care există cerere din partea industriei utilizatoare din UE, să fie inclusă în domeniul de aplicare al Regulamentului COM(2022) 46 final; subliniază, în acest sens, importanța protecției know-how-ului și a brevetelor, astfel încât țările individuale să nu fie plasate într-o poziție dezavantajată;
4. salută propunerea referitoare la Actul european privind cipurile și în ceea ce privește punerea în aplicare rapidă și consecventă a Pactului verde european, întrucât, fără o disponibilitate certă a semiconductoarelor, nu se pot realiza obiectivele ambițioase de mediu și climatice ale UE, o mai mare suveranitate energetică și obiectivele de dezvoltare a energiei din surse regenerabile;

5. subliniază că măsurile de consolidare a producției de semiconductori trebuie însoțite și de măsuri de reducere a consumului de energie și de resurse, precum și a efectelor nocive asupra mediului de-a lungul întregului lanț valoric, precum și de garantare a respectării criteriilor de durabilitate (ODD) și a integrării în instalațiile de producție a utilizării surselor regenerabile de energie și a mecanismelor de utilizare eficientă a resurselor hidrice. În acest sens, ar trebui să se acorde o atenție deosebită acestor efecte energetice și de mediu în cadrul tehnologiilor inovatoare de nouă generație (cum ar fi fotonica integrată și sistemele eterogene dedicate);

6. reamintește că, pe lângă aprovizionarea sigură cu materii prime critice, trebuie să se valorifice potențialul economiei circulare. Recuperarea materiilor prime și a materialelor din echipamente și instalații este esențială. Acest lucru trebuie avut în vedere încă din faza de dezvoltare a produselor care folosesc semiconductori. În regiuni trebuie dezvoltate competențe corespunzătoare și formulate criterii de eligibilitate corespunzătoare;

7. subliniază că dezavantajul UE în raport cu țările terțe în termeni de resurse naturale face ca ea să depindă în mare măsură de furnizorii din afara UE pentru importurile de materii prime critice; încurajează Comisia Europeană să abordeze această dependență strategică prin intensificarea activității și a cerințelor sale cu privire la circularitatea cipurilor, în special în proiectarea și reutilizarea materialelor, și prin aprofundarea în continuare a relațiilor comerciale ale UE cu principalii parteneri internaționali;

8. salută, în concordanță cu avizul său asupra Planului de acțiune privind materiile prime critice, noua industrie minieră în UE, pentru exploatarea zăcămintelor existente de materii prime critice; subliniază că noile activități de extracție a materiilor prime de înaltă tehnologie din UE trebuie să se bazeze pe planuri de cercetare și dezvoltare pentru mineritul inovator cu impact redus;

9. constată că, dat fiind gradul ridicat de dependență indirectă a economiei pe plan local, autoritățile locale și regionale au un mare interes comun să existe o aprovizionare sigură cu semiconductori; având în vedere aceste lucruri, precum și apropierea lor de ecosistemele de semiconductori, autoritățile locale și regionale ar trebui să aibă un rol central în punerea în aplicare a Actului european privind cipurile; constată, de asemenea, că toate regiunile pot profita de Actul european privind cipurile, indiferent dacă au sau nu locuri de producție a semiconductoarelor.

10. subliniază, în lumina evenimentelor actuale, importanța unei aprovizionări sigure cu energie electrică pentru sectorul semiconductoarelor; sunt importante, în special, cantitățile suficiente de electricitate și stabilitatea rețelei, acestea fiind un factor pentru alegerea locației instalațiilor existente, dar mai ales pentru alegerea locului instalațiilor noi;

Obiectivele strategice ale Europei în domeniul semiconductoarelor

11. solicită întreprinderilor să aibă mai mult în vedere propria nevoie de semiconductori și lanțurile de aprovizionare necesare în acest sens, în contextul schimbării continue a condițiilor-cadru geostrategice, și să evite dependențele unilaterale în sensul unei repartizări a riscurilor; în mediul internațional, UE trebuie să pună mai bine în evidență avantajele pe care le prezintă în calitate de loc de producție sigur (*safe harbour*);

12. solicită Comisiei ca, în cadrul viitoarelor negocieri cu Consiliul și cu Parlamentul European, să pună un accent clar pe importanța Actului european privind cipurile pentru asigurarea poziției industriale a Europei și să ceară din partea statelor membre și a economiei contribuții financiare suplimentare;

13. sugerează ca fondurile puse la dispoziție prin Actul european privind cipurile să fie utilizate strategic pentru dezvoltarea clusterelor și a ecosistemelor de semiconductori existente, atât la scară mică, cât și la scară largă, precum și pentru crearea de rețele cu acestea. UE are cele mai mari șanse să se impună în viitor pe piața mondială a semiconductoarelor dacă se bazează pe punctele forte pe care le are deja, dacă le dezvoltă și dacă se folosește de acestea pentru a limita dependența reciprocă de țări care împărtășesc aceeași viziune, eliminând în schimb dependențele unilaterale față de state terțe;

14. salută crearea Fondului european pentru cipuri; subliniază că în pilonul 2 al Actului european privind cipurile ar trebui, în principiu, să poată fi incluse și tehnologiile și că fondurile trebuie să poată fi mobilizate cât mai repede posibil;

15. reafirmă că PIIEC-urile reprezintă un instrument foarte reușit și că au o importanță majoră și în cadrul Actului european privind cipurile; atrage însă atenția că UE și statele membre trebuie să acționeze mai rapid în toate domeniile, mai ales în ceea ce privește autorizațiile și finanțările și pentru a putea sprijini întreprinderile, inclusiv IMM-urile, în funcție de necesități;

16. subliniază importanța centrală a noilor tehnologii pentru dezvoltarea în continuare a Europei ca loc major de producție a semiconducătorilor, pentru ca ea să rămână competitivă pe plan global în domeniul tehnologiei: Actul european privind cipurile trebuie să fie pus în aplicare astfel încât să permită o reacție deschisă și rapidă la utilizarea de noi materiale, cum ar fi nitrura de galiu, fosfura de indiu, carbura de siliciu și nitrura de siliciu, precum și la utilizarea de noi procese, pentru a se putea dezvolta și fabrica cipuri de generație următoare; printre acestea se numără, de exemplu, cipurile fotonice, (esențiale pentru construirea unei rețele autonome și durabile pentru comunicații de date, la distanță și cuantice și pentru conducere autonomă), cipurile cuantice (care permit analiza unor cantități mult mai mari de date, cu realizarea unor calcule mai puternice și mai rapide și a unor simulări detaliate), dar și cipurile hibride și sistemele eterogene, în cazul cărora integrarea funcțiilor fotonice în circuitele integrate electronice este unul dintre aspectele cruciale pentru viitorul industriei semiconducătorilor;

17. consideră că este necesar ca Europa să pună un accent suplimentar pe proiectarea de cipuri și să își dezvolte astfel capacități de proiectare proprii;

Pachetul financiar al Actului privind cipurile

18. critică valoarea mult prea redusă a pachetului financiar prevăzut pentru Actul european privind cipurile; se îndoiește că pachetul total va fi suficient pentru a se putea concura pe piața mondială pentru amplasarea de noi unități de producție; subliniază că noile inițiative merită noi resurse financiare și regretă că au fost redirecționate fonduri din programe de succes, cum ar fi Orizont Europa și programul Europa digitală;

19. solicită Comisiei să asigure transparența în cazul pachetului financiar al Actului european privind cipurile și să asigure o finanțare suficientă pentru toți cei trei piloni; în acest demers, Comisia ar trebui să se orienteze după inițiative similare la nivel mondial;

20. consideră că, pentru punerea în aplicare a Actului european privind cipurile, ar trebui folosite mai multe fonduri noi, și, în plus, invită Consiliul, Parlamentul și Comisia să prevadă granturi europene și naționale corespunzătoare, modificând în consecință cadrul financiar multianual; având în vedere că obiectivele strategice ale Actului european privind cipurile depășesc anul 2030, domeniul semiconducătorilor trebuie avut în vedere cu prioritate în revizuirea CFM și în viitorul cadru financiar multianual (CFM);

21. consideră necesar să se creeze și alte stimulente, pentru ca, pe lângă fondurile UE, statele membre și regiunile, precum și întreprinderile, să pună la dispoziție, la rândul lor, fondurile necesare; pune în vedere cât este de important ca Comisia să permită o finanțare în conformitate cu dreptul Uniunii; finanțarea trebuie să depindă de respectarea criteriilor de mediu, sociale și de guvernanță (MSG);

22. invită regiunile și întreprinderile să implice Banca Europeană de Investiții (BEI) în finanțarea noilor proiecte de-a lungul întregului lanț valoric; apreciază că BEI poate contribui decisiv la succesul Actului european privind cipurile;

Finanțarea și legislația UE privind ajutoarele de stat din perspectivă regională

23. solicită Comisiei ca, în procesul de analizare și aprobare în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) din TFUE, să interpreteze în mod generos criteriul „de pionierat în Europa”, deoarece în cazul semiconducătorilor nu există situația concurențială clasică, relevantă pentru concurența pe piața internă;

24. invită Comisia ca, pe lângă modificări și simplificări ale legislației și procedurilor privind ajutoarele de stat, să analizeze și alte facilități, cum ar fi acordarea de deduceri fiscale, pentru a înlesni amplasarea de întreprinderi de-a lungul întregului lanț valoric al semiconducătorilor în Europa;

25. consideră necesar ca, în baza criteriului „de pionierat”, să fie permisă nu doar finanțarea unităților de producție precum instalațiile de producție integrate și turnătoriile deschise ale UE, ci și a fabricării de produse intermediare, cum ar fi plăcuțele semiconductoare, sau a instalațiilor de producție, care sunt la fel de relevante pentru atingerea obiectivelor;

26. salută măsurile prevăzute la articolul 14 pentru accelerarea procedurilor naționale de planificare și autorizare a instalațiilor de producție integrate și a turnătoriilor deschise ale UE;

27. atrage atenția că, pentru asigurarea aprovizionării cu semiconductori, sunt relevante nu numai unitățile de producție de semiconductori, ci și unitățile de producție de pe treptele din amonte și din aval ale lanțului valoric; prin urmare, acestea trebuie să fie, la rândul lor, vizate de proceduri simplificate și accelerate, pentru a se evita „efectele de strangulare”.

Cercetarea și dezvoltarea din perspectivă regională

28. consideră că este util ca UE să opteze pentru o abordare cuprinzătoare în ce privește cercetarea și dezvoltarea, cu implicarea consumatorilor și a utilizatorilor și ca obiectivele de dezvoltare și inovare să nu fie orientate numai spre miniaturizarea în continuare a structurilor de noduri;

29. împărtășește îngrijorările mediului de cercetare și de învățământ superior că redistribuirea fondurilor, prevăzută în Actul privind cipurile, în programele Orizont Europa și Europa digitală slăbește alte domenii, sporind astfel concurența pentru fondurile rămase; se așteaptă astfel ca fondurile redistribuite din programele Europa digitală și Orizont Europa să fie realocate programelor pe parcursul perioadei de finanțare;

30. atrage atenția asupra problemelor administrative create de o cofinanțare națională, respectiv regională, a proiectelor și invită Comisia să se asigure că acest aspect nu devine un obstacol pentru participarea la proiecte de cercetare; mai precis, condițiile-cadru ar trebui create astfel încât să fie permisă, cu titlu de cofinanțare, o finanțare complementară a proiectelor din programe naționale, respectiv regionale;

31. invită regiunile cu clustere corespunzătoare să se implice în mod activ la întreprinderea comună pentru cipuri, succesoare a întreprinderii comune „Tehnologii digitale esențiale” și a întreprinderii comune ECSEL;

32. solicită Comisiei să definească mai clar noțiunea de „linie-pilot”. Accesul la liniile-pilot trebuie să fie larg și deschis, astfel încât la aceste linii-pilot să poată participa clustere, instituții de învățământ și de cercetare și întreprinderi, mai ales IMM-uri. Accesul IMM-urilor la liniile-pilot ar putea fi realizat atât prin programul Orizont Europa, cât și în mod descentralizat, prin intermediul organismelor naționale și regionale cu experiență în sprijinirea întreprinderilor nou-înființate și a IMM-urilor în crearea, creșterea și consolidarea lor, cum ar fi agențiile de dezvoltare regională;

33. solicită integrarea strânsă a rețelelor existente, cum ar fi Alianța pentru procesoare și tehnologiile semiconductoare, în mecanismul de coordonare pentru semiconductori. Toate rețelele ar trebui să fie deschise pentru noi părți interesate, deoarece și rețelele cum ar fi Inițiativa Vanguard sau Rețeaua de centre europene de inovare digitală pot avea o contribuție importantă;

34. sugerează să se analizeze în ce mod și prin ce măsuri se poate asigura protejarea know-how-ului dezvoltat în UE, de exemplu în cadrul unei protecții prin brevet extinse; aspectele de securitate ar trebui, la rândul lor, să joace un rol în acest sens.

Asigurarea personalului calificat și a educației și formării profesionale continue

35. solicită statelor membre, autorităților locale și regionale și întreprinderilor să acorde mult mai multă importanță asigurării unui personal calificat: educația și formarea profesională calificată continuă contribuie în mod semnificativ la succesul Europei ca loc de producție a semiconductoarelor, fiind și un criteriu esențial pentru deciziile de investiții; un rol determinant revine educației și formării generale și profesionale din regiuni; fetele și femeile ar trebui încurajate mai mult să aleagă traiectorii de formare în domeniul semiconductoarelor;

36. din acest motiv, consideră că asigurarea personalului calificat reprezintă una dintre cheile principale ale succesului. Este necesară o strategie coordonată pentru a forma tineri și a menține cadrele didactice în instituțiile de învățământ superior și de cercetare; de aceea, sugerează desfășurarea unui schimb intensificat de cercetători între instituțiile de învățământ superior și de cercetare și întreprinderi, precum și utilizarea în comun a infrastructurilor de laborator din întreaga UE;

37. subliniază că autoritățile locale și regionale au capacități strategice pentru a promova sinergii între politicile de cercetare și dezvoltare, educație, perfecționare, recalificare și formare, care vor fi vitale pentru a atrage și păstra o forță de muncă talentată;

38. recomandă instituirea unui program de stagii pentru industria semiconductoarelor, desfășurat și finanțat în comun de industrie, de statele membre și de UE, cu un sistem de burse, însoțit de un angajament de a lucra în sectorul semiconductoarelor în Europa pentru o perioadă minimă; recomandă, de asemenea, Comisiei să examineze dezvoltarea unor programe specifice pentru a atrage profesioniști din țări terțe cu industrii avansate ale semiconductoarelor;

39. recomandă înființarea unei comunități de cunoaștere și inovare (CCI) pentru semiconductori și propune, după modelul „Academiei de baterii”, să se înființeze o „Academie de semiconductori”, cu participarea industriei și a institutelor de cercetare;

40. constată cât de important este pentru dezvoltarea ecosistemelor de semiconductori să se păstreze întreprinderi nou-înființate de succes, pentru ca acestea să se poată dezvolta mai departe și pentru ca know-how-ul să nu se piardă;

41. recomandă, de asemenea, un sprijin dedicat pentru dezvoltarea unor modele inovatoare de cipuri în cadrul programului Orizont Europa, cum ar fi clusterul „Dezvoltarea digitală, industria și spațiul”, astfel încât UE să își poată menține poziția de lider în proiectarea de cipuri inovatoare și de tehnologii de generație următoare, reducând, în același timp, interdependențele cu alte părți ale lumii;

Impactul Actului privind cipurile asupra orașelor și regiunilor

42. constată că autoritățile locale și regionale vor fi solicitate considerabil în cazul relocărilor și că au nevoie de un cadru fiabil și de sprijinul statelor membre și al Comisiei;

43. solicită Comisiei să nu piardă din vedere impactul pe care amplasările îl au asupra autorităților locale și regionale; crearea condițiilor-cadru pentru amplasarea de întreprinderi și punerea în aplicare a unor măsuri de însoțire ar trebui înțelese drept dezvoltare regională și ar trebui permisă cofinanțarea din FEDR și FSE;

44. constată că, în acest fel, mai ales statele membre cu fonduri naționale proporțional mai reduse pot obține un efect de pârghie relevant. Ar trebui să poată fi promovată și dezvoltarea instalațiilor de producție („fabs”) existente;

45. face apel la o corelare operațională a Actului european privind cipurile cu alte strategii-cheie și proiecte ale UE, cum ar fi Regulamentul privind substanțele chimice (REACH), Planul de acțiune privind materiile prime critice, noua Strategie industrială, Planul de acțiune privind economia circulară și strategia privind IA. Regiunile ar trebui să joace un rol important și să fie puternic implicate;

46. atrage atenția că fabricarea semiconductoarelor implică deschiderea tehnologică și utilizarea anumitor substanțe chimice periculoase, iar fabricarea, importul sau utilizarea acestora sunt reglementate de legislația UE în materie de substanțe chimice. La evaluarea riscurilor conform articolului 16 trebuie să se aibă în vedere în ce măsură operatorii economici europeni pot depăși obstacolele create de legislația în materie de substanțe chimice, într-un mod în care disponibilitatea acestor substanțe pe piața EU să fie garantată.

Reziliență și răspuns în situații de criză

47. constată că proiectarea semiconductoarelor și producția de semiconductori din UE pot contribui și la securitatea și reziliența unor infrastructuri critice de pe plan local și regional (rețele energetice, asistență medicală, trafic, administrație, instituții publice);

48. sugerează ca, în locul unui „set de instrumente de urgență”, să fie creat un „set de instrumente de prevenție”, având în vedere că o intervenție pe termen scurt în producția de semiconductori nu este posibilă din cauza complexității acestora în termeni de combinații ale diverselor circuite integrate în produsele finale și din cauza amplitudinii lanțului internațional de aprovizionare, fiind astfel inadecvată ca răspuns în caz de criză. Cooperarea și coordonarea ar trebui să aibă întotdeauna prioritate față de intervenție. O atenție deosebită ar trebui acordată menținerii procesului de fabricare a semiconductoarelor și a disponibilității produselor intermediare și parțiale necesare;

49. solicită Comisiei să definească mai clar și mai sigur din punct de vedere juridic cazul de criză, drepturile de intervenție prevăzute și procedura concretă în caz de criză, date fiind multiplele cauze care pot genera penurie și probleme de livrare, și să clarifice că o astfel de intervenție este posibilă numai în ultimă instanță și este proporțională; își exprimă îngrijorarea că mecanismul prevăzut de răspuns în caz de criză ar putea descuraja investițiile;

50. propune să se acorde mai multă greutate asigurării disponibilității anumitor tipuri de semiconductori, precum și achiziției necesare (eventual în comun) de materii prime critice (de exemplu, paladiu, neon, C4F6, litiu, galiu, siliciu) și a unor produse intermediare (de exemplu, plăcuțe semiconductoare);
51. solicită implicarea, în „mecanismul de coordonare privind semiconductorii”, a autorităților locale și regionale, care, prin cunoștințele lor specifice locale în materie de cercetare, economie și clustere de semiconductori, pot avea o contribuție valoroasă la interconectarea avută în vedere;
52. invită să se țină seama, la formarea „Consiliului pentru semiconductori”, că acesta este un consiliu de experți și nu unul politic. Acceptarea consiliului și a activității sale depinde în mod esențial de încrederea în membrii săi. Industria și CoR ar trebui să fie reprezentate prin experți corespunzători;
53. susține obiectivul de creare a unei imagini de ansamblu a lanțului valoric al semiconductoarelor, a dependențelor și a cerințelor din domeniul semiconductoarelor; are însă îndoieli cu privire la posibilitatea de prelucrare, în condiții de siguranță și în linie cu obiectivele, a cantităților de date rezultate; atrage atenția că, fără date valide, părțile interesate din afara spațiului european nu vor avea la dispoziție o imagine concludentă;
54. recomandă acceptarea și punerea în aplicare rapidă a Actului european privind cipurile și invită Comisia Europeană, Consiliul Uniunii Europene și Parlamentul European să ia în considerare recomandările CoR și să ajungă la un consens pe durata președinției cehe a Consiliului;
55. își exprimă satisfacția că Comisia a efectuat o analiză a subsidiarității pentru propunerea de Act privind cipurile și este de acord că obiectivele propunerii nu pot fi atinse de statele membre dacă acționează individual, deoarece problemele sunt de natură transfrontalieră și nu se limitează la un singur stat membru sau la un subgrup de state membre. Ca atare, CoR sprijină analiza Comisiei Europene potrivit căreia, în mod evident, acțiunea la nivelul Uniunii poate orienta cel mai bine actorii europeni către o viziune comună și o strategie de punere în aplicare.

Bruxelles, 12 octombrie 2022.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Vasco ALVES CORDEIRO

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Guvernanța revizuită a spațiului Schengen

(2022/C 498/15)

Raportoare:	Antje GROTHEER (DE-PSE), vicepreședintă a Parlamentului Landului Bremen
Documente de referință:	<p>Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind abordarea situațiilor de instrumentalizare în domeniul migrației și azilului</p> <p>[COM(2021) 890 final]</p> <p>Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane</p> <p>[COM(2021) 891 final]</p> <p>Comunicare comună către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Răspunsul la instrumentalizarea migranților de către stat la frontiera externă a UE</p> <p>[JOIN(2021) 32]</p>

I. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Propunere de regulament de modificare a Regulamentului (UE) 2016/399 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane

COM(2021) 891

Amendamentul 1

Considerentul (3)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(3) În ultimii ani, spațiul Schengen a făcut obiectul unor provocări fără precedent, care, prin natura lor, nu s-au limitat la teritoriul unui singur stat membru. Astfel de provocări au evidențiat faptul că menținerea ordinii și securității publice în spațiul Schengen este o responsabilitate comună, care necesită o acțiune comună și coordonată între statele membre și la nivelul Uniunii. Acestea au evidențiat, de asemenea, lacune în normele existente de reglementare a funcționării spațiului Schengen atât la frontierele externe, cât și la frontierele interne, precum și necesitatea de a crea un cadru mai solid și mai robust, care să permită un răspuns mai eficace la provocările cu care se confruntă spațiul Schengen.	(3) În ultimii ani, spațiul Schengen a făcut obiectul unor provocări fără precedent, care, prin natura lor, nu s-au limitat la teritoriul unui singur stat membru. Astfel de provocări au evidențiat faptul că menținerea ordinii și securității publice în spațiul Schengen este o responsabilitate comună, care necesită o acțiune comună și coordonată între statele membre și la nivelul Uniunii. Acestea au evidențiat, de asemenea, lacune în normele existente de reglementare a funcționării spațiului Schengen, inclusiv atât la frontierele externe, cât și la frontierele interne, precum și necesitatea de a crea un cadru mai solid și mai robust, care să permită un răspuns mai eficace la provocările cu care se confruntă spațiul Schengen.

Expunere de motive

Funcționarea spațiului Schengen nu depinde numai de normele privind controalele la frontierele externe și interne. Considerentul ar trebui să reflecte acest lucru în consecință.

Amendamentul 2

Considerentul (4)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendament
(4) Controalele la frontierele externe sunt nu numai în interesul statului membru la ale cărui frontiere externe se efectuează, ci și în interesul tuturor statelor membre care au eliminat controalele la frontierele lor interne și în interesul Uniunii în ansamblu. Statele membre au obligația de a asigura standarde ridicate în ceea ce privește gestionarea frontierelor lor externe, inclusiv printr-o cooperare consolidată între poliția de frontieră, poliție, autoritățile vamale și alte autorități relevante. Uniunea oferă în mod activ asistență prin furnizarea de sprijin financiar prin intermediul agențiilor, în special prin intermediul Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, și prin gestionarea mecanismului de evaluare Schengen. Normele aplicabile trebuie consolidate pentru a răspunde mai bine noilor provocări apărute recent la frontierele externe.	(4) Controalele la frontierele externe sunt nu numai în interesul statului membru la ale cărui frontiere externe se efectuează, ci și în interesul tuturor statelor membre care au eliminat controalele la frontierele lor interne și în interesul Uniunii în ansamblu. Statele membre au obligația de a asigura standarde ridicate în ceea ce privește gestionarea frontierelor lor externe, inclusiv printr-o cooperare consolidată între poliția de frontieră, poliție, autoritățile vamale și alte autorități relevante. Uniunea oferă în mod activ asistență prin furnizarea de sprijin financiar prin intermediul agențiilor, în special prin intermediul Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă, și prin gestionarea mecanismului de evaluare Schengen. Normele aplicabile trebuie să fie puse în aplicare eficiente și eficiente pentru a răspunde mai bine noilor provocări care apar la frontierele externe.

Expunere de motive

În prezent, normele de reglementare a frontierelor externe, care sunt în conformitate cu standardele internaționale și oferă suficiente instrumente pentru ca autoritățile competente să efectueze controale eficiente la frontiere și care să țină seama de aspectele legate de protecție, fiind destul de flexibile, trebuie puse în aplicare pe deplin pentru a fructifica în mod eficace și eficient potențialul de care dispun.

Amendamentul 3

Considerentul (8)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(8) De asemenea, este necesar să se consolideze normele și garanțiile din dreptul Uniunii în scopul de a permite statelor membre să acționeze rapid pentru a contracara situațiile de instrumentalizare a migraților. O astfel de instrumentalizare ar trebui înțeleasă ca referindu-se la o situație în care o țară terță instigă fluxuri de migrație ilegală către Uniune prin încurajarea sau facilitarea în mod activ a sosirii unor resortisanți ai țărilor terțe la frontierele externe ale statelor membre, în cazul în care aceste acțiuni indică intenția de a destabiliza Uniunea în ansamblul său sau un stat membru și sunt de natură să pună în pericol funcțiile esențiale ale statului, inclusiv integritatea sa teritorială , menținerea ordinii publice sau garantarea securității sale naționale.	(8) De asemenea, este necesar să se aplice eficiente și eficiente normele și garanțiile din dreptul Uniunii în scopul de a permite statelor membre să acționeze rapid pentru a contracara situațiile de instrumentalizare a migraților. O astfel de instrumentalizare ar trebui înțeleasă ca referindu-se la o situație în care o țară terță sau un actor sponsorizat de aceasta sprijină în mod activ un număr semnificativ de resortisanți ai țărilor terțe în încercarea de a intra în masă în mod neregulamentar într-un stat membru al Uniunii, cu intenția de a destabiliza Uniunea sau un stat membru, în cazul în care statul membru afectat poate demonstra că natura unor astfel de acțiuni pune în pericol funcțiile esențiale ale statului, menținerea ordinii publice sau garantarea securității sale naționale și în care Consiliul European a recunoscut că Uniunea sau unul sau mai multe dintre statele sale membre se confruntă cu o situație de instrumentalizare a migraților.

Expunere de motive

Definiția propusă a instrumentalizării este prea largă și lipsită de claritate, existând riscul ca multe situații deosebite să fie considerate compatibile cu această definiție. De asemenea, ea contravine orientărilor privind o mai bună legiferare, întrucât evaluarea impactului care însoțește documentul [SWD(2021) 462 final] precizează că ea „nu analizează instrumentalizarea migrației neregulamentare”. Prin urmare, este necesar un consens politic la nivelul UE cu privire la identificarea unei situații de instrumentalizare. Având în vedere gravitatea măsurilor restrictive impuse persoanelor ca urmare a acestui fapt și dat fiind că propunerea Comisiei răspunde unei solicitări a Consiliului European (EUCO 17/21), în definiție trebuie luată în considerare poziția pozitivă a Consiliului European reunit de urgență pentru a permite reacția promptă a statului membru respectiv/statelor membre respective.

Amendamentul 4

Considerentul (9)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(9) Instrumentalizarea migranților se poate referi la situații în care deplasarea ilegală a unor resortisanți ai țărilor terțe a fost încurajată sau facilitată în mod activ de o țară terță către teritoriul său pentru a ajunge la frontiera externă a statelor membre, dar se poate referi și la încurajarea sau facilitarea activă a deplasării ilegale a unor resortisanți ai țărilor terțe care se află deja în țara terță respectivă. Instrumentalizarea migranților poate implica, de asemenea, impunerea unor măsuri coercitive, menite să împiedice resortisanții țărilor terțe să părăsească zonele de frontieră ale țării terțe care recurge la instrumentalizare în altă direcție decât printr-un stat membru.</p>	<p>(9) Instrumentalizarea migranților se poate referi la situații definite la punctul 27 al articolului 1 alineatul (1) litera (b), în care deplasarea ilegală a unor resortisanți ai țărilor terțe în Uniunea Europeană a fost facilitată în mod activ de o țară terță către teritoriul său pentru a ajunge la frontiera externă a statelor membre, dar se poate referi și la facilitarea activă a deplasării ilegale a unor resortisanți ai țărilor terțe care se află deja în țara terță respectivă. Instrumentalizarea migranților poate implica, de asemenea, impunerea unor măsuri coercitive, menite să împiedice resortisanții țărilor terțe să părăsească zonele de frontieră ale țării terțe care recurge la instrumentalizare în altă direcție decât printr-un stat membru. Situațiile în care actori nestatali sunt implicați în criminalitatea organizată, în special în introducerea ilegală de migranți, nu ar trebui să fie considerate drept instrumentalizare a migranților atunci când nu există niciun scop de a destabiliza Uniunea sau un stat membru. În plus, operațiunile de ajutor umanitar nu ar trebui considerate drept instrumentalizare.</p>

Expunere de motive

Din motive de securitate juridică, este necesar să se facă trimitere la dispoziția în care este definită instrumentalizarea.

Amendamentul 5

Considerentul (10)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendament
(10) Uniunea ar trebui să mobilizeze toate instrumentele din setul său de măsuri diplomatice, financiare și operative pentru a sprijini statele membre care se confruntă cu situații de instrumentalizare. Eforturile diplomatice ale Uniunii sau ale statului membru în cauză ar trebui să aibă prioritate ca mijloc de abordare a fenomenului de instrumentalizare. Acestea pot fi completate, după caz , de impunerea unor măsuri restrictive de către Uniune.	(10) Uniunea ar trebui să mobilizeze toate instrumentele din setul său de măsuri diplomatice, financiare și operative pentru a sprijini statele membre care se confruntă cu situații de instrumentalizare. Eforturile diplomatice ale Uniunii sau ale statului membru în cauză ar trebui să aibă prioritate ca mijloc de abordare a fenomenului de instrumentalizare. Acestea trebuie să fie completate de măsuri preventive adecvate luate de Uniune, care să implice țările terțe aflate la originea instrumentalizării și țările de origine ale migrațiilor instrumentalizați .

Expunere de motive

Prevenirea este esențială în toate eforturile desfășurate pentru a contracara instrumentalizarea. Rapoartele de situație ar trebui să fie întocmite periodic de delegațiile UE în țările de origine ale grupurilor de migrații instrumentalizați și în țările terțe aflate la originea instrumentalizării și să fie prezentate Comisiei ca elemente de probă pentru măsuri preventive.

Amendamentul 6

Considerentul (11)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(11) În același timp, pe lângă aceste măsuri, este necesar, de asemenea, să se consolideze în continuare normele actuale referitoare la controalele la frontierele externe și la supravegherea frontierelor. Pentru a sprijini mai bine statul membru care se confruntă cu o situație de instrumentalizare a migrațiilor, Regulamentul (UE) XXX/XXX completează normele privind controlul la frontiere, prevăzând măsuri specifice în domeniul azilului și al returnării, cu respectarea drepturilor fundamentale ale persoanelor în cauză , asigurând, mai precis, respectarea dreptului de azil și furnizarea asistenței necesare din partea agențiilor ONU și a altor organizații relevante.	(11) Este necesar să se pună pe deplin în aplicare normele actuale referitoare la controalele la frontierele externe și la supravegherea frontierelor, cu respectarea drepturilor fundamentale ale persoanelor care solicită azil , asigurând, mai precis, respectarea dreptului de azil și furnizarea asistenței necesare din partea agențiilor ONU și a altor organizații relevante, în special pentru minorii neînsoțiți .

Expunere de motive

Adoptarea Regulamentului privind instrumentalizarea este condiționată de adoptarea propunerilor de regulament privind procedurile de azil și de reformarea atât a Directivei privind condițiile de primire, cât și a Directivei privind returnarea în temeiul noului Pact privind migrația și azilul, care fac obiectul negocierilor în curs sau sunt suspendate din cauza unui impas. Trimiterea la Regulamentul (UE) XXX/XXX din propunerea de Cod al frontierelor Schengen este o trimitere la un act a cărui adoptare este incertă, al cărui conținut ar putea fi modificat în cursul procesului legislativ și care, în plus, este condiționat de adoptarea altor propuneri în temeiul noului pact. În plus, studiul de impact care însoțește propunerea de Cod al frontierelor Schengen nu a evaluat impactul potențial al dispozițiilor propuse ca răspuns la instrumentalizare. Prin urmare, în forma sa actuală, trimiterea pune în pericol tocmai adoptarea propunerii privind Schengen și contravine securității juridice, Orientărilor Comisiei Europene privind o mai bună legiferare și Acordului interinstituțional privind o mai bună legiferare din 2016. În plus, dat fiind numărul foarte mare de minori neînsoțiți din zonele în care presiunea migrației este cea mai ridicată, se impune să fie garantată apărarea drepturilor lor, să se coordoneze asistența necesară din partea tuturor organismelor implicate și să li se asigure protecția.

Amendamentul 7

Considerentul (12)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(12) În special într-o situație de instrumentalizare, ar trebui ca, atunci când este necesar, statul membru în cauză să poată limita la minimum traficul de frontieră prin închiderea anumitor puncte de trecere a frontierei, garantând în același timp un acces real și efectiv la procedurile de protecție internațională. Orice astfel de decizie ar trebui să țină seama de recunoașterea de către Consiliul European a faptului că Uniunea sau unul ori mai multe dintre statele sale membre se confruntă cu o situație de instrumentalizare a migranților. În plus, orice astfel de limitări ar trebui să țină seama pe deplin de drepturile cetățenilor Uniunii, ale resortisanților țărilor terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul unui acord internațional și ale resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung în temeiul dreptului intern sau al dreptului Uniunii ori care dețin vize de lungă ședere, precum și ale membrilor familiilor acestora. Astfel de limitări ar trebui, de asemenea, să fie aplicate într-un mod care să asigure respectarea obligațiilor legate de accesul la protecție internațională, în special a principiului nereturnării.</p>	<p>(12) În special într-o situație de instrumentalizare, astfel cum este definită la punctul 27 al articolului 1 alineatul (1) litera (b), ar trebui ca, atunci când este necesar, statul membru în cauză să poată limita la minimum traficul de frontieră prin închiderea anumitor puncte de trecere a frontierei, garantând în același timp un acces real și efectiv la procedurile de protecție internațională. Orice astfel de decizie ar trebui să țină seama de recunoașterea de către Consiliul European a faptului că Uniunea sau unul ori mai multe dintre statele sale membre se confruntă cu o situație de instrumentalizare a migranților. În plus, orice astfel de limitări nu ar trebui să restrângă drepturile cetățenilor Uniunii, ale resortisanților țărilor terțe care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul unui acord internațional și ale resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung în temeiul dreptului intern sau al dreptului Uniunii ori care dețin vize de lungă ședere, precum și ale membrilor familiilor acestora. Astfel de limitări ar trebui, de asemenea, să fie aplicate într-un mod care să asigure respectarea obligațiilor legate de accesul la protecție internațională, în special a principiului nereturnării.</p>

Expunere de motive

Măsurile propuse pentru a limita numărul de treceri ale frontierei vor avea un impact negativ asupra accesului la azil la frontierele externe ale UE și riscă să contravină obiectivului general al spațiului Schengen, și anume menținerea absenței frontierelor interne. Prin urmare, ele ar trebui utilizate numai în ultimă instanță și numai în cazurile în care s-a recunoscut că există instrumentalizare. Posibilitatea de a aplica măsuri restrictive nu ar trebui să aducă atingere exercitării dreptului la liberă circulație al cetățenilor UE și al resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere legală.

Amendamentul 8

Considerentul (14)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(14) În temeiul articolului 41 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1896, directorul executiv al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă are obligația de a recomanda unui stat membru să solicite ca agenția să inițieze, să desfășoare sau să își adapteze acțiunile de sprijin, pentru a aborda amenințările și provocările identificate la frontierele externe, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispoziția respectivă. Mai precis, nevoia de sprijin din partea agenției poate apărea în situațiile în care Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă a efectuat o evaluare specifică a vulnerabilității în legătură cu instrumentalizarea migranților. Pe baza rezultatelor unei astfel de evaluări a vulnerabilității sau în cazul în care un nivel de impact critic este atribuit uneia sau mai multor secțiuni de frontieră externă și ținând seama de elementele relevante din planurile de contingență ale statului membru în cauză, de analiza de risc efectuată de agenție și de stratul de analiză al tabloului situațional european, directorul executiv ar trebui să recomande statului membru în cauză să solicite ca agenția să inițieze, să desfășoare sau să își adapteze acțiunile de sprijin în conformitate cu articolul 41 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1896. Această competență a directorului executiv nu aduce atingere sprijinului general pe care agenția îl poate acorda statelor membre.</p>	<p>(14) În temeiul articolului 41 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1896, directorul executiv al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă are obligația de a recomanda unui stat membru să solicite ca agenția să inițieze, să desfășoare sau să își adapteze acțiunile de sprijin, pentru a aborda amenințările și provocările identificate la frontierele externe, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispoziția respectivă.</p>

Expunere de motive

Textul eliminat reia *ad litteram* textul articolului 41 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ și, prin urmare, este superfluu.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624 (JO L 295, 14.11.2019, p. 1).

Amendamentul 9

Considerentul (15)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(15) În plus, în cazul instrumentalizării migranților, statul membru în cauză ar trebui să consolideze controlul la frontiere, inclusiv, după caz, prin măsuri suplimentare de prevenire a trecerilor ilegale și prin trimiterea de resurse și mijloace tehnice suplimentare pentru a preveni trecerea neautorizată a frontierei. Astfel de mijloace tehnice ar putea include tehnologii moderne, inclusiv drone și senzori de mișcare, precum și unități mobile. Este necesar ca utilizarea unor astfel de mijloace tehnice, în special a oricărei tehnologii capabile să colecteze date cu caracter personal, să se bazeze pe dispoziții de drept intern clar definite și să fie exercitată în conformitate cu acestea.</p>	<p>(15) În plus, în cazul instrumentalizării migranților, astfel cum este definită la articolul 1 alineatul (1) litera (b) punctul 27 și recunoscută ca atare de Consiliul European, statul membru în cauză ar trebui să consolideze supravegherea frontierelor, prin mobilizarea unor resurse și mijloace tehnice suplimentare, inclusiv a unor tehnologii moderne, pentru a contracara încercările de trecere ilegală în masă a frontierei. Astfel de mijloace tehnice ar putea include tehnologii moderne, inclusiv drone și senzori de mișcare, precum și unități mobile. Este necesar ca utilizarea unor astfel de mijloace tehnice, în special a oricărei tehnologii capabile să colecteze date cu caracter personal, să se bazeze pe dispoziții de drept intern clar definite și să fie exercitată în conformitate cu acestea și cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.</p>

Expunere de motive

Măsurile propuse ar trebui utilizate numai în ultimă instanță și numai în cazurile în care Consiliul European a recunoscut oficial că există instrumentalizare. În plus, utilizarea mijloacelor tehnice nu ar trebui să contravină jurisprudenței Curții de Justiție a UE.

Amendamentul 10

Considerentul (16)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(16) Comisia ar trebui să fie împuternicită să specifice, în acte delegate adoptate în temeiul prezentului regulament, standarde adecvate pentru supravegherea frontierelor, în special în ceea ce privește noile tehnologii pe care statele membre le pot utiliza, ținând seama de tipul de frontiere (terestre, maritime sau aeriene), de nivelurile de impact atribuite fiecărei secțiuni de frontieră externă în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1896 și de alți factori relevanți, ca răspuns specific la situațiile de instrumentalizare a migranților.</p>	<p>(16) Comisia ar trebui să fie împuternicită să specifice, în acte delegate adoptate în temeiul prezentului regulament, standarde comune adecvate pentru supravegherea frontierelor, în special în ceea ce privește noile tehnologii pe care statele membre le pot utiliza, ținând seama de tipul de frontiere (terestre, maritime sau aeriene), de nivelurile de impact atribuite fiecărei secțiuni de frontieră externă în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1896 și de alți factori relevanți, ca răspuns specific la amenințări, provocări și situații vulnerabile la frontierele externe.</p>

Expunere de motive

A se vedea considerentul (8).

Amendamentul 11

Considerentul (17)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(17) Într-un spațiu fără controale la frontierele interne, persoanele ar trebui să poată circula liber și în condiții de securitate între diferitele state membre. În acest sens, ar trebui clarificat faptul că interzicerea controalelor la frontierele interne nu afectează competența statelor membre de a efectua verificări pe teritoriul lor, inclusiv la frontierele lor interne, în alte scopuri decât controlul la frontiere. Ar trebui clarificat în special faptul că autoritățile naționale competente, inclusiv autoritățile din domeniul sănătății sau autoritățile de aplicare a legii, au, în principiu, în continuare libertatea să efectueze verificări în exercitarea prerogativelor de autoritate publică prevăzute în dreptul intern.</p>	<p>(17) Într-un spațiu fără controale la frontierele interne, persoanele ar trebui să poată circula liber și în condiții de securitate între diferitele state membre. În acest sens, ar trebui clarificat faptul că interzicerea controalelor la frontierele interne nu afectează competența statelor membre de a efectua verificări pe teritoriul lor, inclusiv la frontierele lor interne, în alte scopuri decât controlul la frontiere. Ar trebui clarificat în special faptul că autoritățile competente la nivel național, regional și local, inclusiv autoritățile din domeniul sănătății sau autoritățile de aplicare a legii, au, în principiu, în continuare libertatea să efectueze verificări în exercitarea prerogativelor de autoritate publică prevăzute în dreptul intern.</p>

Expunere de motive

Pentru a ține cont de diferențele în ceea ce privește structurile de guvernare și competențele asociate la nivelul statelor membre, ar trebui incluse toate nivelurile de guvernare.

Amendamentul 12

Considerentul (18)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(18) <i>Deși interzicerea controalelor la frontierele interne se extinde și la verificările cu efecte echivalente, verificările efectuate de autoritățile competente nu ar trebui să fie considerate echivalente cu efectuarea verificărilor la frontiere atunci când nu au ca obiectiv controlul la frontiere, când se bazează pe informații generale și pe experiența autorităților competente cu privire la posibile amenințări la adresa siguranței publice sau a ordinii publice, inclusiv când vizează combaterea șederii ilegale și a formelor de criminalitate transfrontalieră legate de migrația ilegală, când sunt concepute și executate într-un mod care este clar diferit de verificările sistematice asupra persoanelor la frontierele externe, când sunt efectuate în noduri de transport precum porturile, gările feroviare sau rutiere și aeroporturile ori direct la bordul serviciilor de transport de persoane și când se bazează pe analize de risc.</i></p>	

Expunere de motive

Normele actuale permit deja aceste măsuri. Nu ar trebui sugerat că sunt posibile mai multe controale și verificări de securitate, în temeiul amendamentelor propuse. Mai multe controale sunt nocive mai ales pentru regiunile cu frontiere interne. Măsurile de securitate bazate pe analiza riscurilor nu ar trebui să se limiteze la aceste regiuni.

Amendamentul 13

Considerentul (20)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(20) <i>Combaterea șederii ilegale și a criminalității transfrontaliere legate de migrația ilegală, cum ar fi traficul de persoane, introducerea ilegală de migranți și fraudarea documentelor, și a altor forme de criminalitate transfrontalieră ar putea include, mai precis, măsuri care să permită verificarea identității, a cetățeniei și a statutului de rezident al persoanelor, cu condiția ca aceste verificări să nu fie sistematice și să fie efectuate pe baza unei analize de risc.</i>	

Expunere de motive

Articolul 77 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede obiectivul de a asigura „absența oricărui control asupra persoanelor, indiferent de cetățenie, la trecerea frontierelor interne”. În plus, combaterea șederii ilegale este deja reglementată în Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ („Directiva privind returnarea”) și nu ar trebui corelată cu controalele la frontierele interne. Cadrul pentru combaterea infracțiunilor transfrontaliere și a traficului de ființe umane este reglementat în mod similar în alte acte legislative ⁽³⁾. În plus, dispoziția permite nerespectarea hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene, potrivit căreia Codul frontierelor Schengen trebuie interpretat drept excluzând legislația națională prin care un stat membru obligă o persoană, pasibilă în caz contrar de sancțiuni, să prezinte un pașaport sau un document de identitate la intrarea pe teritoriul statului membru respectiv printr-o frontieră internă, atunci când reintroducerea controlului la frontierele interne în raport cu care este impusă obligația contravine dispoziției respective (cauzele conexe C-368/20 și C-369/20).

⁽²⁾ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, 24.12.2008, p. 98).

⁽³⁾ Prezentare generală din Comunicarea Comisiei Europene referitoare la Strategia UE privind combaterea traficului de persoane 2021-2025, COM(2021) 171 final.

Amendamentul 14

Considerentul (24)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(24) Este necesar să se asigure că verificările efectuate de statele membre în exercitarea competențelor naționale rămân conforme pe deplin cu un spațiu lipsit de controale la frontierele interne. În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, cu cât există mai multe indicii că verificările efectuate de statele membre în zonele lor de frontieră au un efect echivalent cu controlul la frontiere, având în vedere obiectivul acestor verificări, domeniul lor de aplicare teritorială și posibilele diferențe față de verificările efectuate în restul teritoriului statului membru în cauză, cu atât este mai multă nevoie de norme și limitări stricte și detaliate care să prevadă condițiile pentru exercitarea, de către statele membre, a competențelor lor polițienești într-o zonă de frontieră.</p>	<p>(24) Este necesar să se asigure că verificările efectuate de statele membre în exercitarea competențelor naționale rămân conforme pe deplin cu un spațiu lipsit de controale la frontierele interne. În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție, cu cât există mai multe indicii că verificările efectuate de statele membre în zonele lor de frontieră au un efect echivalent cu controlul la frontiere, având în vedere obiectivul acestor verificări, domeniul lor de aplicare teritorială și posibilele diferențe față de verificările efectuate în restul teritoriului statului membru în cauză, cu atât este mai multă nevoie de norme și limitări stricte și detaliate care să prevadă condițiile pentru exercitarea, de către statele membre, a competențelor lor polițienești sau a altor competențe publice într-o zonă de frontieră.</p>

Expunere de motive

Pentru a asigura consecvența cu alte părți ale propunerii.

Amendamentul 15

Considerentul (25)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(25) Este necesar să se ia măsuri pentru a aborda deplasările neautorizate ale resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală într-un spațiu fără controale la frontierele interne. Pentru a consolida funcționarea spațiului Schengen, statele membre ar trebui să poată lua măsuri suplimentare pentru a combate deplasările ilegale între statele membre și șederile ilegale. În cazul în care, în cadrul cooperării polițienești operative transfrontaliere, autoritățile naționale de aplicare a legii ale unui stat membru rețin la frontierele interne resortisanți ai țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, autoritățile respective ar trebui să aibă posibilitatea de a le refuza acestor persoane dreptul de a intra sau de a rămâne pe teritoriul lor și de a le transfera în statul membru din care au intrat. Statul membru din care persoana a sosit direct ar trebui, la rândul său, să aibă obligația de a primi resortisanții țărilor terțe reținuți.</p>	<p>(25) Este necesar să se ia măsuri pentru a aborda deplasările neautorizate ale resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală într-un spațiu fără controale la frontierele interne.</p>

Expunere de motive

Posibilitățile propuse privind transferurile directe nu sunt în conformitate cu standardele juridice internaționale și europene referitoare la circulația persoanelor în spațiul Schengen. Astfel de măsuri ar fi foarte greu de aliniat la standardele prevăzute de sistemul Dublin pentru partajarea responsabilității și ar contribui în continuare la partajarea inegală a responsabilității pentru azil și pentru migrația ilegală, ceea ce ar contraveni aplicării corecte a principiului subsidiarității și obiectivului unei abordări europene comune. Procedura propusă ar contribui și mai mult la practici divergente și ar risca să încalce drepturile fundamentale.

Amendamentul 16

Considerentul (26)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(26) <i>Procedura prin care un stat membru poate transfera resortisanți ai țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală reținuți într-un stat membru din care persoana a sosit direct ar trebui să aibă loc rapid, dar să facă obiectul unor garanții și să se desfășoare cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale și a principiului nediscriminării consacrat la articolul 21 din cartă, pentru a împiedica stabilirea de profiluri rasiale. Autoritățile ar trebui să aibă posibilitatea de a efectua o verificare a informațiilor relevante aflate la dispoziția lor imediată cu privire la deplasările persoanelor în cauză. Astfel de informații pot include elemente obiective care ar permite autorităților să concluzioneze că persoana a călătorit recent dintr-un alt stat membru, cum ar fi deținerea de documente, inclusiv chitanțe sau facturi, care atestă o călătorie recentă dintr-un alt stat membru. Resortisanților țărilor terțe care fac obiectul procedurii de transfer ar trebui să li se furnizeze o decizie motivată în scris. Deși decizia ar trebui să fie executorie imediat, resortisantului țării terțe ar trebui să i se acorde posibilitatea de a exercita o cale de atac eficientă împotriva deciziei de transfer sau de a solicita reexaminarea acesteia. Această cale de atac nu ar trebui să aibă efect suspensiv.</i></p>	

Expunere de motive

A se vedea considerentul (25). În plus, textul privind căile de atac nu pare să fie compatibil cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale.

Amendamentul 17

Considerentul (27)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(27) <i>Procedura de transfer prevăzută în prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere posibilității existente ca statele membre să returneze resortisanți ai țărilor terțe aflați în situație ilegală în conformitate cu acordurile sau înțelegerile bilaterale menționate la articolul 6 alineatul (3) din Directiva 2008/115/CE („Directiva privind returnarea”), în cazul în care aceste persoane sunt depistate în afara vecinătății frontierelor interne. Pentru a facilita aplicarea unor astfel de acorduri și pentru a completa obiectivul de protejare a spațiului fără frontiere interne, statelor membre ar trebui să li se acorde posibilitatea de a încheia noi acorduri sau înțelegeri și de a le actualiza pe cele existente. Comisia ar trebui să fie notificată cu privire la orice astfel de modificări sau actualizări ale noilor acorduri sau înțelegeri. În cazul în care un stat membru a reprimis un resortisant al unei țări terțe în temeiul procedurii prevăzute în prezentul regulament sau pe baza unui acord sau a unei înțelegeri bilaterale, statul membru în cauză ar trebui să aibă obligația de a emite o decizie de returnare în conformitate cu Directiva privind returnarea. Pentru a asigura coerența dintre noile proceduri prevăzute în prezentul regulament și normele existente privind returnarea resortisanților țărilor terțe, este necesară, prin urmare, o modificare punctuală a articolului 6 alineatul (3) din Directiva privind returnarea.</i></p>	

Expunere de motive

A se vedea considerentele (25) și (26). În plus, utilizarea pe scară largă a acordurilor bilaterale între statele membre, care ar fi necesare pentru punerea în aplicare a unor astfel de transferuri, poate submina solidaritatea europeană. De asemenea, în conformitate cu avizul Serviciului Juridic al Consiliului Uniunii Europene (6357/21, 19.2.2021), în care se explică în detaliu „geometria variabilă” dintre *acquis*-ul Schengen și *acquis*-ul Dublin în legătură cu propunerile din cadrul Noului pact privind migrația și azilul, dispozițiile referitoare la returnare ar putea fi incluse din nou în propunerea de reformare a Directivei privind returnarea (astfel cum a fost propusă de Comisie în 2018, o propunere care se află în prezent pe masa Consiliului). Alternativ, aceste dispoziții ar putea face parte dintr-o propunere de modificare a Directivei privind returnarea. Includerea unei modificări a Directivei privind returnarea prin Codul frontierelor Schengen revizuit nu este în conformitate cu angajamentul Comisiei Europene pentru o mai bună legiferare.

Amendamentul 18

Considerentul (29)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(29) <i>În plus, o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne poate rezulta, de asemenea, din deplasările neautorizate pe scară largă ale unor migranți ilegali între statele membre, în cazul în care această situație pune presiune asupra resurselor și capacităților globale ale serviciilor naționale responsabile și în cazul în care celelalte mijloace prevăzute în temeiul prezentului regulament nu sunt suficiente pentru a face față acestor afluxuri și deplasări. În acest context, statele membre ar trebui să se poată baza pe rapoarte obiective și cuantificate privind deplasările neautorizate, ori de câte ori acestea sunt disponibile, în special atunci când sunt întocmite în mod regulat de către agențiile competente ale Uniunii în conformitate cu mandatele lor respective. Un stat membru ar trebui să poată utiliza informațiile furnizate de agenții pentru a demonstra caracterul excepțional al amenințării identificate cauzate de deplasarea neautorizată în evaluarea riscurilor, pentru a justifica reintroducerea controalelor la frontierele interne din acest motiv.</i></p>	

Expunere de motive

O situație caracterizată de deplasări neautorizate la scară largă ale resortisanților țărilor terțe între statele membre nu ar trebui inclusă printre cele care constituie o amenințare gravă pentru politica publică sau pentru securitatea internă, care să justifice reintroducerea sau prelungirea controlului la frontierele interne de către statele membre individuale, includerea sa în cadrul general fiind incompatibilă și contradictorie cu obiectivul propunerii și cu aplicarea corespunzătoare a principiului subsidiarității. Deplasările dintre statele membre, care ar putea afecta, de fapt, majoritatea statelor membre, trebuie abordate la nivelul Uniunii, astfel cum se propune la articolul 28, și trebuie să facă obiectul unei decizii de punere în aplicare a Consiliului.

Amendamentul 19

Considerentul (34)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(34) Pentru a asigura respectarea principiului proporționalității, decizia Consiliului ar trebui adoptată pentru o perioadă limitată de timp de până la șase luni, care să poată fi prelungită sub rezerva unei reexaminări periodice, la propunerea Comisiei, atât timp cât se constată că amenințarea persistă. Decizia inițială ar trebui să includă o evaluare a impactului preconizat al măsurilor adoptate, inclusiv a efectelor secundare negative ale acestora, pentru a se stabili dacă controalele la frontierele interne sunt justificate sau dacă în locul acestora s-ar putea aplica, în mod eficace, măsuri mai puțin restrictive. Deciziile ulterioare ar trebui să țină seama de evoluția amenințării identificate. Statele membre ar trebui să notifice imediat Comisiei și celorlalte state membre reintroducerea controalelor la frontierele interne în conformitate cu decizia Consiliului.</p>	<p>(34) Pentru a asigura respectarea principiului proporționalității, decizia Consiliului ar trebui adoptată pentru o perioadă limitată de timp de până la șase luni, care să poată fi prelungită până la 24 de luni în total, sub rezerva unei reexaminări periodice, la propunerea Comisiei, atât timp cât se constată că amenințarea persistă. Decizia inițială ar trebui să includă o evaluare a impactului preconizat al măsurilor adoptate, inclusiv a efectelor secundare negative ale acestora, pentru a se stabili dacă controalele la frontierele interne sunt justificate sau dacă în locul acestora s-ar putea aplica, în mod eficace, măsuri mai puțin restrictive. Deciziile ulterioare ar trebui să țină seama de evoluția amenințării identificate. Statele membre ar trebui să notifice imediat Comisiei și celorlalte state membre reintroducerea controalelor la frontierele interne în conformitate cu decizia Consiliului.</p>

Expunere de motive

Controalele efectuate la frontierele interne începând cu anul 2015 arată că este nevoie de o limită superioară fixă, pentru a evita controalele cvasipermanente la frontierele interne, pe baza aceleiași amenințări. Perioada inițială de șase luni și perioada maximă propusă pentru astfel de controale, de 24 de luni, se bazează pe scopul general de a căuta soluții europene, nu naționale, în astfel de situații. În acest context, merită menționat faptul că, dacă apare o amenințare de tip nou, normele existente ar permite reintroducerea controalelor la frontierele interne (hotărârea CJUE din 26 aprilie 2022, cauzele conexe C-368/20 și C-369/20).

Amendamentul 20

Considerentul (35)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(35) Reintroducerea controalelor la frontierele interne ar trebui, de asemenea, să rămână posibilă în cazul în care persistă deficiențe grave în gestionarea frontierelor externe, care pun în pericol funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne. Perioadele în care statele membre introduc controale la frontieră din cauza urgenței unei situații sau ca urmare a unei decizii a Consiliului prin care se recomandă reintroducerea lor deoarece o amenințare afectează un număr semnificativ de state membre nu ar trebui să fie incluse în perioada de doi ani aplicabilă reintroducerilor bazate pe deficiențe grave la frontierele externe.</p>	<p>(35) Reintroducerea controalelor la frontierele interne ar trebui, de asemenea, să rămână posibilă în cazul în care persistă deficiențe grave în gestionarea frontierelor externe, care pun în pericol funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne. Perioadele în care statele membre introduc controale la frontieră din cauza urgenței unei situații sau ca urmare a unei decizii a Consiliului prin care se recomandă reintroducerea lor deoarece o amenințare afectează un număr semnificativ de state membre ar trebui să fie incluse în perioada de doi ani aplicabilă reintroducerilor bazate pe deficiențe grave la frontierele externe.</p>

Expunere de motive

Ar trebui să rămână în vigoare o limită de timp de cel mult doi ani, pentru a permite și a impune adoptarea de măsuri europene coordonate, astfel încât să se abordeze cât mai curând posibil deficiențele grave în gestionarea frontierelor externe.

Amendamentul 21

Considerentul (38)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(38) Pentru a limita consecințele negative care rezultă din reintroducerea controalelor la frontierele interne, orice decizie de reintroducere a acestor controale ar trebui să fie însoțită de măsuri de atenuare, dacă este necesar. Printre acestea ar trebui să se numere măsuri care să asigure desfășurarea fără sincope a tranzitului mărfurilor, al personalului din sectorul transporturilor și al personalului navigant maritim prin stabilirea unor „culoare verzi”. În plus, pentru a ține seama de necesitatea de a asigura circulația persoanelor ale căror activități pot fi esențiale pentru menținerea lanțului de aprovizionare sau pentru furnizarea serviciilor esențiale, statele membre ar trebui să aplice și orientările existente privind lucrătorii transfrontalieri⁴⁵. În acest context, normele pentru reintroducerea controalelor la frontierele interne ar trebui să țină seama de orientările și recomandările adoptate în cursul pandemiei de COVID-19 care servesc drept plasă de siguranță solidă pentru piața unică, pentru a se asigura că acestea sunt aplicate de statele membre, atunci când este cazul, ca măsuri de atenuare în timpul reintroducerii controalelor la frontierele interne. Ar trebui să se identifice în special măsuri care să asigure funcționarea neîntreruptă a pieței unice și să protejeze interesele regiunilor transfrontaliere și ale „orașelor înfrățite”, inclusiv, de exemplu, autorizații sau derogări pentru locuitorii regiunilor transfrontaliere.</p>	<p>(38) Pentru a limita consecințele negative care rezultă din reintroducerea controalelor la frontierele interne, orice decizie de reintroducere a acestor controale ar trebui să fie însoțită de măsuri de atenuare, dacă este necesar. Printre acestea ar trebui să se numere măsuri care să asigure desfășurarea fără sincope a tranzitului mărfurilor, al personalului din sectorul transporturilor și al personalului navigant maritim prin stabilirea unor „culoare verzi”. În plus, pentru a ține seama de necesitatea de a asigura circulația persoanelor ale căror activități pot fi esențiale pentru menținerea lanțului de aprovizionare sau pentru furnizarea serviciilor esențiale, statele membre ar trebui să aplice și orientările existente privind lucrătorii transfrontalieri⁴⁵. În acest context, normele pentru reintroducerea controalelor la frontierele interne ar trebui să țină seama de orientările și recomandările adoptate în cursul pandemiei de COVID-19 care servesc drept plasă de siguranță solidă pentru piața unică, pentru a se asigura că acestea sunt aplicate de statele membre, atunci când este cazul, ca măsuri de atenuare în timpul reintroducerii controalelor la frontierele interne. Ținând cont de poziția autorităților locale și regionale din regiunile transfrontaliere, ar trebui să se identifice în special măsuri care să asigure funcționarea neîntreruptă a pieței unice și să protejeze interesele regiunilor transfrontaliere și ale „orașelor înfrățite”, inclusiv, de exemplu, autorizații sau derogări pentru locuitorii regiunilor transfrontaliere.</p>

Expunere de motive

Pentru a asigura propunerea unor măsuri de atenuare în cooperare și în coordonare cu autoritățile competente din regiunile transfrontaliere care vor fi afectate de acestea.

Amendamentul 22

Considerentul (45)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(45) În plus, pentru a permite o analiză post factum a deciziei privind reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne, statele membre ar trebui să aibă în continuare obligația de a prezenta Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport privind reintroducerea controalelor la frontierele interne, după eliminarea controalelor. În cazul în care controalele sunt menținute pentru perioade îndelungate de timp, un astfel de raport ar trebui să fie prezentat, de asemenea, după douăsprezece luni și, ulterior, în fiecare an, în cazul în care controalele sunt menținute în mod excepțional și atât timp cât acestea sunt menținute. Raportul ar trebui să prezinte, în special, evaluarea inițială și subsecventă a necesității controalelor la frontierele interne și respectarea criteriilor pentru reintroducerea controalelor la frontierele interne. Într-un act de punere în aplicare, Comisia ar trebui să adopte un model în acest scop și să îl pună la dispoziție online.</p>	<p>(45) În plus, pentru a permite atât analiza curentă, cât și o analiză post factum a deciziei privind reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne, statele membre ar trebui să aibă în continuare obligația de a prezenta Parlamentului European, Consiliului și Comisiei rapoarte regulate privind reintroducerea controalelor la frontierele interne, în timpul desfășurării acestor controale, și un raport final după eliminarea controalelor. În cazul în care controalele sunt menținute pentru perioade îndelungate de timp, ar trebui prezentate rapoarte de evaluare continue la fiecare șase luni, iar, după ce controalele la frontieră sunt eliminate, trebuie prezentat un raport final post factum. Raportul ar trebui să prezinte, în special, evaluarea inițială și subsecventă a necesității controalelor la frontierele interne și respectarea criteriilor pentru reintroducerea controalelor la frontierele interne. Într-un act de punere în aplicare, Comisia ar trebui să adopte modele în acest scop și să le pună la dispoziție online.</p>

Expunere de motive

Evaluarea ar trebui să se desfășoare în mod continuu. Întrucât controalele la frontierele interne ar trebui să se limiteze la cel mult 24 de luni, nu trebuie să se prevadă mai mult de un raport de evaluare post factum în cazul în care aceste controale se prelungesc mai mult de 12 luni. Cu toate acestea, rapoartele de evaluare continue ar trebui să aibă loc la sfârșitul fiecărei perioade de 6 luni și ar trebui emis un raport final post factum la încheierea controalelor la frontierele interne.

Amendamentul 23

Articolul 1 punctul 1 litera (b)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(b) se adaugă punctele 27-30, cu următorul conținut:</p> <p>„27. «instrumentalizarea migranților» se referă la o situație în care o țară terță instigă fluxuri de migrație ilegală către Uniune prin încurajarea sau facilitarea activă a deplasării unor resortisanți ai țărilor terțe la frontierele externe, către sau de pe teritoriul său și apoi în continuare către frontierele externe respective, în cazul în care aceste acțiuni indică intenția unei țări terțe de a destabiliza Uniunea sau un stat membru și sunt de natură să pună în pericol funcții esențiale ale statului, inclusiv integritatea sa teritorială, menținerea ordinii publice sau garantarea securității sale naționale;</p>	<p>(b) se adaugă punctele 27-30, cu următorul conținut:</p> <p>„27. «instrumentalizarea migranților» se referă la o situație în care o țară terță sau un actor sponsorizat de aceasta sprijină în mod activ un număr semnificativ de resortisanți ai țărilor terțe în încercarea de a intra în masă în mod neregulamentară într-un stat membru al Uniunii, cu intenția de a destabiliza Uniunea sau un stat membru, în cazul în care statul membru afectat poate demonstra că natura unor astfel de acțiuni pune în pericol funcții esențiale ale statului, menținerea ordinii publice sau garantarea securității sale naționale și în care Consiliul European a recunoscut că Uniunea sau unul sau mai multe dintre statele membre se confruntă cu o situație de instrumentalizare a migranților;</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
28. «călătorie esențială» înseamnă o călătorie legată de funcții sau nevoi esențiale care țin cont de obligațiile internaționale aplicabile ale Uniunii și ale statelor membre și care sunt enumerate în anexa XI;	28. «călătorie esențială» înseamnă o călătorie legată de funcții sau nevoi esențiale care țin cont de obligațiile internaționale aplicabile ale Uniunii și ale statelor membre și care sunt enumerate în anexa XI;
29. «călătorie neesențială» înseamnă o călătorie efectuată în alte scopuri decât scopurile călătoriilor esențiale;	29. «călătorie neesențială» înseamnă o călătorie efectuată în alte scopuri decât scopurile călătoriilor esențiale;
30. «noduri de transport» înseamnă aeroporturi, porturi maritime sau fluviale, gări feroviare sau rutiere.”	30. «noduri de transport» înseamnă aeroporturi, porturi maritime sau fluviale, gări feroviare sau rutiere.”

Expunere de motive

Definiția propusă a instrumentalizării este prea largă și lipsită de claritate, existând riscul ca multe situații deosebite să fie considerate compatibile cu această definiție. De asemenea, ea contravine Orientărilor privind o mai bună legislație, întrucât evaluarea impactului care însoțește documentul [SWD(2021) 462 final] precizează că ea „nu analizează instrumentalizarea migrației neregulamentare”. Considerentul (12) impune ca orice decizie operațională a statului membru respectiv „să țină seama de recunoașterea de către Consiliul European a faptului că Uniunea sau unul ori mai multe dintre statele sale membre se confruntă cu o situație de instrumentalizare a migranților”. În conformitate cu considerentul (10), „Uniunea ar trebui să mobilizeze toate instrumentele din setul său de măsuri diplomatice, financiare și operative pentru a sprijini statele membre care se confruntă cu situații de instrumentalizare. Eforturile diplomatice ale Uniunii sau ale statului membru în cauză ar trebui să aibă prioritate ca mijloc de abordare a fenomenului de instrumentalizare”. Prin urmare, este necesar un consens politic la nivelul UE cu privire la identificarea unei situații de instrumentalizare. Având în vedere gravitatea măsurilor restrictive impuse persoanelor ca urmare a acestui fapt și dat fiind că propunerea Comisiei răspunde unei solicitări a Consiliului European (EUCO 17/21), în definiție trebuie luată în considerare poziția pozitivă a Consiliului European reunit de urgență pentru a permite reacția promptă membru respectiv/statelor membre respective. În ceea ce privește măsurile restrictive aflate la dispoziția statelor membre pentru numeroase alte situații, cadrul juridic actual al Directivelor 2013/32/UE⁽⁴⁾ și 2013/33/UE⁽⁵⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului le oferă deja acestora flexibilitatea operațională necesară pentru a preciza unde ar trebui depuse cererile de azil, a extinde termenele de înregistrare și a ajusta condițiile materiale în ceea ce privește primirea.

Amendamentul 24

Articolul 1 punctul 2

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
2. La articolul 5 se adaugă alineatul (4), cu următorul conținut: „(4) Într-o situație de instrumentalizare a migranților, statele membre pot limita numărul punctelor de trecere a frontierei notificate în temeiul alineatului (1) sau programul lor de funcționare, dacă circumstanțele impun acest lucru.	2. La articolul 5 se adaugă alineatul (4), cu următorul conținut: „(4) Într-o situație de instrumentalizare a migranților, astfel cum este definită la punctul 27 al articolului 1 alineatul (1) litera (b) , statele membre pot limita numărul punctelor de trecere a frontierei notificate în temeiul alineatului (1) în circumstanțe strict limitate și bine definite.

⁽⁴⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO L 180, 29.6.2013, p. 60).

⁽⁵⁾ Directiva 2013/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO L 180, 29.6.2013, p. 96).

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>Orice limitări adoptate în temeiul primului paragraf trebuie să fie puse în aplicare într-un mod proporțional, care să țină seama pe deplin de drepturile:</p> <p>(a) persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii;</p> <p>(b) resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung în temeiul Directivei 2003/109/CE a Consiliului⁵⁶, ale persoanelor care au drept de ședere în temeiul altor instrumente ale dreptului Uniunii sau de drept intern ori care dețin vize naționale de lungă ședere, precum și ale membrilor familiilor acestora;</p> <p>(c) resortisanților țărilor terțe care solicită protecție internațională.”</p>	<p>Orice limitări adoptate în temeiul primului paragraf trebuie să fie puse în aplicare într-un mod proporțional, care să țină seama pe deplin de drepturile:</p> <p>(a) persoanelor care beneficiază de dreptul la liberă circulație în temeiul dreptului Uniunii;</p> <p>(b) resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung în temeiul Directivei 2003/109/CE a Consiliului⁵⁶, ale persoanelor care au drept de ședere în temeiul altor instrumente ale dreptului Uniunii sau de drept intern ori care dețin vize naționale de lungă ședere, precum și ale membrilor familiilor acestora;</p> <p>(c) resortisanților țărilor terțe care solicită protecție internațională.” statele membre vor lua măsurile necesare pentru a se asigura că un număr suficient de puncte de înregistrare, inclusiv puncte de trecere, sunt deschise și accesibile solicitanților de protecție internațională, pentru a garanta o protecție eficace împotriva returnării, inclusiv dreptul de a depune o cerere de protecție internațională, și că există garanții adecvate pentru tratamentul persoanelor vulnerabile.”</p>

Expunere de motive

Măsurile propuse pentru a limita numărul de treceri ale frontierei vor avea un impact negativ asupra dreptului de a depune o cerere de protecție internațională și pot determina returnarea ilegală la frontierele externe ale UE, riscând să contravină obiectivului general al spațiului Schengen, și anume menținerea absenței controalelor la frontierele interne. Ca atare, ele ar trebui utilizate doar în ultimă instanță. Scăderea standardelor UE în materie de azil nu va rezolva o criză geopolitică. Dimpotrivă, va slăbi imaginea UE în lume ca o comunitate de valori.

Amendamentul 25

Articolul 1 punctul 3

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>3. Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 13</p> <p>Supravegherea frontierelor</p> <p>(1) Supravegherea frontierelor are drept principal obiectiv detectarea și prevenirea trecerilor neautorizate ale frontierei, combaterea criminalității transfrontaliere și luarea de măsuri împotriva persoanelor care au trecut ilegal frontiera. O persoană care a trecut ilegal frontiera și care nu are drept de ședere pe teritoriul statului membru respectiv este reținută și i se aplică procedurile care respectă Directiva 2008/115/CE.</p>	<p>3. Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 13</p> <p>Supravegherea frontierelor</p> <p>(1) Supravegherea frontierelor are drept principal obiectiv detectarea și prevenirea trecerilor neautorizate ale frontierei, combaterea criminalității transfrontaliere și luarea de măsuri împotriva persoanelor care au trecut ilegal frontiera. O persoană care a trecut ilegal frontiera și care nu are drept de ședere pe teritoriul statului membru respectiv este reținută și i se aplică procedurile care respectă Directiva 2008/115/CE.</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(2) Polițiștii de frontieră acționează în unități fixe sau mobile în vederea asigurării supravegherii frontierelor externe. Supravegherea se efectuează astfel încât să prevină și să descurajeze trecerile neautorizate ale frontierei de către persoane între punctele de trecere a frontierei și sustragerea persoanelor de la verificările efectuate la punctele de trecere a frontierei.</p> <p>(3) Supravegherea între punctele de trecere a frontierei este asigurată de polițiștii de frontieră ale căror efective și metode trebuie să fie adaptate riscurilor și amenințărilor existente sau previzibile. Acestea includ modificarea frecvență și inopinată a perioadelor de supraveghere, precum și alte metode sau tehnici, astfel încât trecerile neautorizate ale frontierei să fie detectate sau prevenite cu eficacitate.</p> <p>(4) Supravegherea se efectuează de unități fixe sau mobile, care își îndeplinesc misiunea prin patrulare sau prin prezența în locuri cunoscute sau percepute ca fiind problematice, obiectivul respectivei supravegheri fiind prevenirea trecerilor neautorizate ale frontierei sau surprinderea persoanelor care trec ilegal frontiera. Supravegherea se poate face, de asemenea, cu ajutorul mijloacelor tehnice, inclusiv prin mijloace electronice, echipamente și sisteme de supraveghere.</p> <p>(5) Într-o situație de instrumentalizare a migranților, statul membru în cauză intensifică supravegherea frontierelor în funcție de necesități, pentru a aborda amenințarea sporită. Mai precis, statul membru consolidează în mod adecvat resursele și mijloacele tehnice pentru a preveni trecerea neautorizată a frontierei.</p> <p>Aceste mijloace tehnice pot include tehnologii moderne, inclusiv drone și senzori de mișcare, precum și unități mobile pentru a preveni trecerile neautorizate ale frontierei în Uniune.</p>	<p>(2) Polițiștii de frontieră acționează în unități fixe sau mobile în vederea asigurării supravegherii frontierelor externe. Supravegherea se efectuează astfel încât să prevină și să descurajeze trecerile neautorizate ale frontierei de către persoane între punctele de trecere a frontierei și sustragerea persoanelor de la verificările efectuate la punctele de trecere a frontierei.</p> <p>(3) Supravegherea între punctele de trecere a frontierei este asigurată de polițiștii de frontieră ale căror efective și metode trebuie să fie adaptate riscurilor și amenințărilor existente sau previzibile. Acestea includ modificarea frecvență și inopinată a perioadelor de supraveghere, precum și alte metode sau tehnici, astfel încât trecerile neautorizate ale frontierei să fie detectate sau prevenite cu eficacitate.</p> <p>(4) Supravegherea se efectuează de unități fixe sau mobile, care își îndeplinesc misiunea prin patrulare sau prin prezența în locuri cunoscute sau percepute ca fiind problematice, obiectivul respectivei supravegheri fiind prevenirea trecerilor neautorizate ale frontierei sau surprinderea persoanelor care trec ilegal frontiera. Supravegherea se poate face, de asemenea, cu ajutorul mijloacelor tehnice, inclusiv prin mijloace electronice, echipamente și sisteme de supraveghere.</p> <p>(5) Într-o situație de instrumentalizare a migranților, astfel cum este definită la punctul 27 din articolul 1 alineatul (1) litera (b) și recunoscută ca atare de Consiliul European, statul membru în cauză intensifică supravegherea frontierelor atunci când este necesar, pentru a aborda încercările sporite de trecere ilegală în masă a frontierei. În acest scop, statul membru consolidează, după caz, resursele și mijloacele tehnice pentru a îmbunătăți supravegherea frontierelor.</p> <p>Aceste mijloace tehnice pot include tehnologii moderne, inclusiv drone și senzori de mișcare, precum și unități mobile pentru a preveni trecerile neautorizate ale frontierei în Uniune.</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(6) <i>Fără a aduce atingere sprijinului pe care Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă îl poate acorda statelor membre, într-o situație de instrumentalizare a migranților, agenția poate efectua o evaluare a vulnerabilității, astfel cum se prevede la articolul 10 alineatul (1) litera (c) și la articolul 32 din Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului 57, cu scopul de a oferi sprijinul necesar statului membru în cauză. Pe baza rezultatelor evaluării respective sau a oricărei alte evaluări relevante a vulnerabilității sau a atribuirii unui nivel de impact critic secțiunii de frontieră în cauză în înțelesul articolului 35 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) 2019/1896, directorul executiv al Agenției Europene pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă adresează oricărui stat membru în cauză recomandări în conformitate cu articolul 41 alineatul (1) din regulamentul respectiv.</i></p> <p>(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 37, referitoare la măsuri suplimentare de reglementare a supravegherii, inclusiv la elaborarea de standarde pentru supravegherea frontierelor, în special utilizarea tehnologiilor de supraveghere și monitorizare la frontierele externe, ținând seama de tipul de frontieră, de nivelurile de impact atribuite fiecărei secțiuni de frontieră externă în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1896 și de alți factori relevanți.”</p>	<p>(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 37, referitoare la măsuri suplimentare de reglementare a supravegherii, inclusiv la elaborarea de standarde pentru supravegherea frontierelor, în special utilizarea tehnologiilor de supraveghere și monitorizare la frontierele externe, ținând seama de tipul de frontieră, de nivelurile de impact atribuite fiecărei secțiuni de frontieră externă în conformitate cu articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1896 și de alți factori relevanți.”</p>

Expunere de motive

Măsurile propuse pentru a intensifica supravegherea frontierelor ar trebui utilizate numai în ultimă instanță și numai în cazurile în care Consiliul European a recunoscut oficial că există instrumentalizare. Textul eliminat și care se referă la Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă reia ad litteram textul articolului 41 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2019/1896 și, ca atare, este superfluu.

Amendamentul 26

Articolul 1 punctul 5

Textul propus de Comisia Europeană	Amendament
<p>5. Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 23</p>	<p>5. Articolul 23 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 23</p>
<p>Exercitarea prerogativelor de autoritate publică</p>	<p>Exercitarea prerogativelor de autoritate publică</p>
<p>Absența controlului la frontierele interne nu aduce atingere:</p>	<p>Absența controlului la frontierele interne nu aduce atingere:</p>
<p>(a) exercitării competențelor polițienești sau a altor prerogative de autoritate publică de către autoritățile competente ale statelor membre pe teritoriul lor, inclusiv în zonele lor de frontieră internă, astfel cum le sunt conferite în temeiul dreptului intern, în măsura în care exercitarea competențelor respective nu are un efect echivalent cu verificările la frontieră.</p>	<p>(a) exercitării competențelor polițienești sau a altor prerogative de autoritate publică de către autoritățile competente ale statelor membre pe teritoriul lor, inclusiv în zonele lor de frontieră internă, astfel cum le sunt conferite în temeiul dreptului intern, în măsura în care exercitarea competențelor respective nu are un efect echivalent cu verificările la frontieră.</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendament
<p>Exercitarea, de către autoritățile competente, a competențelor lor nu poate fi considerată echivalentă cu exercitarea verificărilor la frontiere în special în cazul în care măsurile:</p> <p>(i) nu au ca obiectiv controlul la frontiere;</p> <p>(ii) se bazează pe informații generale și pe experiența autorităților competente cu privire la posibilele amenințări la adresa siguranței publice sau a ordinii publice și vizează în special:</p> <ul style="list-style-type: none"> — combaterea criminalității transfrontaliere; — combaterea șederii ilegale, legate de migrația ilegală sau — limitarea răspândirii unei boli infecțioase cu potențial epidemic, astfel cum a fost detectată de Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor; <p>(iii) sunt concepute și executate într-un mod net diferit de verificările sistematice asupra persoanelor efectuate la frontierele externe, inclusiv în cazul în care acestea sunt efectuate în noduri de transport sau direct la bordul serviciilor de transport de persoane și atunci când se bazează pe o analiză de risc;</p> <p>(iv) sunt puse în aplicare, după caz, pe baza tehnologiilor de monitorizare și supraveghere utilizate în general pe teritoriul respectiv, în scopul abordării amenințărilor la adresa siguranței publice sau a ordinii publice, astfel cum se prevede la punctul (ii);</p> <p>(b) posibilității ca un stat membru să exercite controale de securitate în noduri de transport, efectuate asupra persoanelor în temeiul dreptului fiecărui stat membru, de către autoritățile lor competente sau de operatori de transport, cu condiția ca respectivele controale să fie realizate, de asemenea, asupra persoanelor care călătoresc în interiorul statului;</p>	<p>Exercitarea, de către autoritățile competente, a competențelor lor nu poate fi considerată echivalentă cu exercitarea verificărilor la frontiere în special în cazul în care măsurile:</p> <p>(i) nu au ca obiectiv controlul la frontiere;</p> <p>(ii) se bazează pe informații generale și pe experiența autorităților competente cu privire la posibilele amenințări la adresa siguranței publice sau a ordinii publice și vizează în special:</p> <ul style="list-style-type: none"> — combaterea criminalității transfrontaliere; — combaterea șederii ilegale, legate de migrația ilegală, cu condiția ca verificarea identității, a naționalității și a statutului de rezident să nu fie sistematică și să aibă loc pe baza unei analize de risc continue; — limitarea răspândirii unei boli infecțioase cu potențial epidemic, astfel cum a fost detectată de Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor; <p>(iii) sunt concepute și executate într-un mod net diferit de verificările sistematice asupra persoanelor efectuate la frontierele externe, inclusiv în cazul în care acestea sunt efectuate în noduri de transport sau direct la bordul serviciilor de transport de persoane și atunci când se bazează pe o analiză de risc;</p> <p>(iv) sunt puse în aplicare, după caz, pe baza tehnologiilor de monitorizare și supraveghere utilizate în general pe teritoriul respectiv, în scopul abordării amenințărilor la adresa siguranței publice sau a ordinii publice, astfel cum se prevede la punctul (ii);</p> <p>(b) posibilității ca un stat membru să exercite controale de securitate în noduri de transport, efectuate asupra persoanelor în temeiul dreptului fiecărui stat membru, de către autoritățile lor competente sau de operatori de transport, cu condiția ca respectivele controale să fie realizate, de asemenea, asupra persoanelor care călătoresc în interiorul statului;</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendament
(c) posibilității ca un stat membru să prevadă prin lege obligația de a deține și de a purta permise și alte documente;	(c) posibilității ca un stat membru să prevadă prin lege obligația de a deține și de a purta permise și alte documente;
(d) posibilității ca un stat membru să prevadă prin lege obligația resortisanților țărilor terțe de a-și raporta prezența pe teritoriul său, în conformitate cu dispozițiile articolului 22 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune («Convenția Schengen»);	(d) posibilității ca un stat membru să prevadă prin lege obligația resortisanților țărilor terțe de a-și raporta prezența pe teritoriul său, în conformitate cu dispozițiile articolului 22 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune («Convenția Schengen»);
(e) verificărilor în scopuri de securitate ale datelor pasagerilor prin consultarea bazelor de date relevante privind persoanele care călătoresc în spațiul fără controale la frontierele interne, care pot fi efectuate de autoritățile competente în temeiul legislației aplicabile.”	(e) verificărilor în scopuri de securitate ale datelor pasagerilor prin consultarea bazelor de date relevante privind persoanele care călătoresc în spațiul fără controale la frontierele interne, care pot fi efectuate de autoritățile competente în temeiul legislației aplicabile.”

Expunere de motive

Alinierea textului la formularea din considerentul (20). Verificările pentru combaterea migrației ilegale transfrontaliere sunt, în mod intrinsec, verificări care își propun să atingă rezultatul controalelor la frontiere și, prin urmare, ar putea să nu fie scutite de la a fi considerate controale la frontierele interne. Introducerea acestora reprezintă o extindere nejustificată a articolului 23 din Codul frontierei Schengen, care este în vigoare în prezent. Crearea unui spațiu în care este asigurată libertatea de circulație a persoanelor în interiorul frontierelor interne reprezintă una dintre principalele realizări ale Uniunii. Având în vedere impactul pe care astfel de măsuri de ultimă instanță îl pot avea asupra tuturor persoanelor care au dreptul de a circula în interiorul spațiului fără controale la frontierele interne, ar trebui stabilite condițiile și procedurile aferente reintroducerii unor astfel de măsuri, pentru a asigura faptul că acestea sunt excepționale și justificate și că principiul proporționalității este respectat.

Amendamentul 27

Articolul 1 punctul 6

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>6. Se introduce următorul articol 23a:</p> <p>„Articolul 23a</p> <p>Procedura de transferare a persoanelor reținute la frontierele interne</p> <p>(1) Prezentul articol se aplică reținerii unui resortisant al unei țări terțe în vecinătatea frontierelor interne, în situațiile în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:</p>	

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(a) resortisantul unei țări terțe în cauză nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile de intrare prevăzute la articolul 6 alineatul (1);</p> <p>(b) resortisantul unei țări terțe nu face obiectul derogării prevăzute la articolul 6 alineatul (5) litera (a);</p> <p>(c) resortisantul unei țări terțe este reținut în cadrul cooperării polițienești operative transfrontaliere, în special în timpul misiunilor polițienești comune de patrulă;</p> <p>(d) există indicii clare că resortisantul unei țări terțe a sosit direct dintr-un alt stat membru, pe baza informațiilor aflate la dispoziția imediată a autorităților care l-au reținut, inclusiv a declarațiilor persoanei în cauză, a documentelor de identitate, de călătorie sau a altor documente găsite în posesia persoanei respective sau a rezultatelor căutărilor efectuate în bazele de date relevante de la nivel național și de la nivelul Uniunii.</p> <p>(2) Autoritățile competente ale statului membru pot decide, pe baza constatării că resortisantul unei țări terțe în cauză nu are drept de ședere pe teritoriul său, să îl transfere imediat în statul membru din care a intrat sau a încercat să intre, în conformitate cu procedura prevăzută în anexa XII.</p> <p>(3) În cazul în care un stat membru aplică procedura menționată la alineatul (2), statul membru de primire are obligația să ia toate măsurile necesare pentru a primi resortisantul țării terțe în cauză în conformitate cu procedurile prevăzute în anexa XII.</p> <p>(4) Începând de la [un an de la intrarea în vigoare a regulamentului] și ulterior anual, statele membre transmit Comisiei datele înregistrate în conformitate cu anexa XII punctul 3 privind aplicarea alineatelor (1), (2) și (3).”</p>	

Expunere de motive

A se vedea considerentele (25)-(27).

Amendamentul 28

Articolul 1 punctul 8

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>8. Articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 25</p> <p>Cadru general pentru reintroducerea temporară sau prelungirea controlului la frontierele interne</p> <p>(1) Atunci când în spațiul fără controale la frontierele interne există o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne într-un stat membru, statul membru respectiv poate reintroduce în mod excepțional controalele la toate frontierele interne sau în anumite părți ale frontierelor sale interne.</p>	<p>8. Articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 25</p> <p>Cadru general pentru reintroducerea temporară sau prelungirea controlului la frontierele interne</p> <p>(1) Atunci când în spațiul fără controale la frontierele interne există o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne într-un stat membru, statul membru respectiv poate reintroduce în mod excepțional controalele la toate frontierele interne sau în anumite părți ale frontierelor sale interne.</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>Se consideră că o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne poate rezulta în special din:</p> <p>(a) activități legate de terorism sau de criminalitatea organizată;</p> <p>(b) situații de urgență de sănătate publică pe scară largă;</p> <p>(c) situații caracterizate de deplasări neautorizate pe scară largă ale unor resortisanți ai țărilor terțe între statele membre, care pun în pericol funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne;</p> <p>(d) evenimente internaționale de proporții ori cu mare vizibilitate, cum ar fi evenimentele sportive, comerciale sau politice.</p> <p>(2) Controalele la frontiere pot fi introduse în temeiul articolelor 25a și 28 numai în cazul în care un stat membru a stabilit că o astfel de măsură este necesară și proporțională, ținând seama de criteriile menționate la articolul 26 alineatul (1) și, în cazul prelungirii acestor controale, și de criteriile menționate la articolul 26 alineatul (2). Controalele la frontiere pot fi, de asemenea, reintroduse în conformitate cu articolul 29, ținând seama de criteriile menționate la articolul 30.</p> <p>În toate cazurile, controalele la frontierele interne se reintroduc ca măsură de ultimă instanță. Domeniul de aplicare și durata reintroducerii temporare a controlului la frontierele interne nu depășesc ceea ce este strict necesar pentru a răspunde amenințării grave identificate.</p> <p>(3) În cazul în care persistă aceeași amenințare, controalele la frontierele interne pot fi prelungite în conformitate cu articolul 25a, 28 sau 29.</p> <p>Se consideră că există aceeași amenințare în cazul în care justificarea prezentată de statul membru pentru prelungirea controalelor la frontiere se bazează pe constatarea că aceeași amenințare care a justificat reintroducerea inițială a controalelor la frontiere continuă să existe.”</p>	<p>Se consideră că o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne poate rezulta în special din:</p> <p>(a) activități legate de terorism sau de criminalitatea organizată;</p> <p>(b) situații de urgență de sănătate publică pe scară largă;</p> <p>(c) evenimente internaționale de proporții ori cu mare vizibilitate, cum ar fi evenimentele sportive, comerciale sau politice.</p> <p>(2) Controalele la frontiere pot fi introduse în temeiul articolelor 25a și 28 numai în cazul în care un stat membru a stabilit că o astfel de măsură este necesară și proporțională, ținând seama de criteriile menționate la articolul 26 alineatul (1) și, în cazul prelungirii acestor controale, și de criteriile menționate la articolul 26 alineatul (2). Controalele la frontiere pot fi, de asemenea, reintroduse în conformitate cu articolul 29, ținând seama de criteriile menționate la articolul 30.</p> <p>În toate cazurile, controalele la frontierele interne se reintroduc ca măsură de ultimă instanță. Domeniul de aplicare și durata reintroducerii temporare a controlului la frontierele interne nu depășesc ceea ce este strict necesar pentru a răspunde amenințării grave.”</p>

Expunere de motive

Introducerea literei (c) contravine justificării mecanismului specific propus la articolul 28 și principiului subsidiarității. O situație caracterizată de deplasări neautorizate la scară largă ale resortisanților țărilor terțe între statele membre nu ar trebui inclusă printre cele care constituie o amenințare gravă pentru politica publică sau pentru securitatea internă, care să justifice reintroducerea sau prelungirea controlului la frontierele interne de către statele membre individuale, includerea sa în cadrul general fiind incompatibilă și contradictorie cu obiectivul propunerii și cu aplicarea corespunzătoare a principiului subsidiarității. Citând chiar din propunerea COM(2021) 891:

„Acțiunea în spațiul de libertate, securitate și justiție intră într-un domeniu de competență partajată între UE și statele membre, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din TFUE. Prin urmare, este aplicabil principiul subsidiarității în temeiul articolului 5 alineatul (3) din TFUE, conform căruia Uniunea intervine numai dacă și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre nici la nivel central, nici la nivel regional și local, iar datorită dimensiunilor și efectelor acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii.

Obiectivele prezentei propuneri nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre acționând individual, însă pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, întrucât se referă la verificări ale persoanelor la frontierele externe, care reprezintă o condiție prealabilă a spațiului fără controale la frontierele interne. În plus, integritatea spațiului Schengen și necesitatea de a asigura condiții uniforme pentru exercitarea dreptului la liberă circulație necesită o abordare coerentă la nivelul întregului spațiu Schengen în ceea ce privește măsurile de consolidare a încrederii la frontierele externe, inclusiv în ceea ce privește restricțiile privind călătoriile neesențiale către UE și reacția la instrumentalizarea migraților de către autoritățile din țări terțe.

Absența oricărui control la frontierele interne este garantată la articolul 77 alineatul (2) litera (e) din TFUE. Deși statele membre își păstrează dreptul de a lua măsuri pentru a răspunde amenințărilor la adresa securității interne și ordinii publice, exercitându-și, astfel, dreptul garantat la articolul 72 din TFUE, chiar dacă aceasta înseamnă reintroducerea controalelor la frontierele interne, normele pentru astfel de reintroduceri temporare au fost stabilite în Codul frontierelor Schengen pentru a se asigura că acestea sunt aplicate numai în condiții stricte. Prin urmare, modificările acestor condiții de reintroducere a controalelor la frontierele interne trebuie efectuate printr-un act legislativ al UE.

Obiectivul de a stabili o planificare de contingență pentru spațiul Schengen, care să includă măsuri specifice la frontierele interne pentru a aborda o amenințare care afectează în același timp majoritatea statelor membre și pentru a atenua impactul negativ al controalelor la frontiere în cazul în care acestea au devenit inevitabile, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre acționând singure și poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii.”

Întrucât o situație prevăzută la articolul 25 alineatul (1) litera (c), astfel cum este propus, se referă la deplasările dintre statele membre, care ar putea afecta, de fapt, majoritatea statelor membre, pentru a respecta principiul subsidiarității, aceasta trebuie abordată la nivelul Uniunii, astfel cum se propune la articolul 28, și trebuie să facă obiectul unei decizii de punere în aplicare a Consiliului.

Eliminarea alineatului (3) conform considerentelor (34), (35) și (45).

Amendamentul 29

Articolul 1 punctul 9

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>9. După articolul 25 se inserează următorul nou articol 25a:</p> <p>„Articolul 25a</p> <p>Procedura aplicabilă în cazurile care necesită luarea de măsuri ca urmare a unor evenimente imprevizibile sau previzibile</p> <p>(1) Atunci când, într-un stat membru, o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne este imprevizibilă și necesită luarea unor măsuri imediate, statul membru poate, în mod excepțional, să reintroducă imediat controlul la frontierele interne.</p> <p>(2) În același timp cu reintroducerea controlului la frontiere în temeiul alineatului (1), statul membru notifică, în conformitate cu articolul 27 alineatul (1), Comisiei și celorlalte state membre reintroducerea controalelor la frontiere.</p>	<p>9. După articolul 25 se inserează următorul nou articol 25a:</p> <p>„Articolul 25a</p> <p>Procedura aplicabilă în cazurile care necesită luarea de măsuri ca urmare a unor evenimente imprevizibile sau previzibile</p> <p>(1) Atunci când, într-un stat membru, o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne este imprevizibilă și necesită luarea unor măsuri imediate, statul membru poate, în mod excepțional, să reintroducă imediat controlul la frontierele interne.</p> <p>(2) În același timp cu reintroducerea controlului la frontiere în temeiul alineatului (1), statul membru notifică, în conformitate cu articolul 27 alineatul (1), Comisiei și celorlalte state membre reintroducerea controalelor la frontiere.</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(3) În sensul alineatului (1), controlul la frontierele interne poate fi reintrodus imediat pentru o perioadă limitată de până la o lună. În cazul în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne persistă după această perioadă, statul membru poate prelungi controlul la frontierele interne pentru perioade suplimentare a căror durată maximă nu poate depăși trei luni.</p> <p>(4) Atunci când o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne este previzibilă într-un stat membru, statul membru informează Comisia și celelalte state membre în conformitate cu articolul 27 alineatul (1), cel târziu cu patru săptămâni înainte de reintroducerea preconizată a controalelor la frontiere sau într-un termen mai scurt, dacă circumstanțele care fac necesară reintroducerea controalelor la frontierele interne sunt cunoscute cu mai puțin de patru săptămâni înainte de reintroducerea preconizată.</p> <p>(5) În sensul alineatului (4) și fără a aduce atingere articolului 27a alineatul (4), controlul la frontierele interne poate fi reintrodus pentru o perioadă de până la șase luni. În cazul în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne persistă după această perioadă, statul membru poate prelungi controlul la frontierele interne pentru perioade de maximum șase luni, care pot fi reînnoite.</p> <p>Orice prelungire se notifică Comisiei și celorlalte state membre în conformitate cu articolul 27 și în termenele menționate la alineatul (4). Sub rezerva articolului 27a alineatul (5), durata maximă a controlului la frontierele interne nu depășește doi ani.</p> <p>(6) Perioada menționată la alineatul (5) nu include perioadele menționate la alineatul (3).”</p>	<p>(3) În sensul alineatului (1), controlul la frontierele interne poate fi reintrodus imediat pentru o perioadă limitată de până la o lună. În cazul în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne persistă după această perioadă, statul membru poate prelungi controlul la frontierele interne pentru perioade suplimentare a căror durată maximă nu poate depăși trei luni.</p> <p>(4) Atunci când o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne este previzibilă într-un stat membru, statul membru informează Comisia și celelalte state membre în conformitate cu articolul 27 alineatul (1), cel târziu cu patru săptămâni înainte de reintroducerea preconizată a controalelor la frontiere sau într-un termen mai scurt, dacă circumstanțele care fac necesară reintroducerea controalelor la frontierele interne sunt cunoscute cu mai puțin de patru săptămâni înainte de reintroducerea preconizată.</p> <p>(5) În sensul alineatului (4), controlul la frontierele interne poate fi reintrodus pentru o perioadă de până la șase luni. În cazul în care o amenințare de o nouă natură la adresa ordinii publice sau a securității interne se produce după această perioadă, statul membru poate prelungi controlul la frontierele interne pentru perioade de maximum șase luni, care pot fi reînnoite.</p> <p>Orice prelungire se notifică Comisiei și celorlalte state membre în conformitate cu articolul 27 și în termenele menționate la alineatul (4). Durata maximă a controlului la frontierele interne nu depășește doi ani.</p> <p>(6) Perioada menționată la alineatul (5) include perioadele menționate la alineatul (3).”</p>

Expunere de motive

Controalele la frontierele interne nu ar trebui să depășească 24 de luni în total. Potrivit hotărârii Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauzele conexe C-368/20 și C-369/20, Codul frontierei Schengen trebuie interpretat drept excluzând reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne de către un stat membru, în baza articolelor 25 și 27 din codul respectiv, atunci când durata reintroducerii depășește durata totală maximă de șase luni și nu apare nicio amenințare de o nouă natură care ar justifica aplicarea din nou a perioadelor prevăzute la articolul 25.

Amendamentul 30

Articolul 1 punctul 10

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>10. Articolul 26 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 26</p> <p>Criterii pentru reintroducerea temporară și prelungirea controlului la frontierele interne</p>	<p>10. Articolul 26 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 26</p> <p>Criterii pentru reintroducerea temporară și prelungirea controlului la frontierele interne</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(1) Pentru a stabili dacă reintroducerea controlului la frontierele interne este necesară și proporțională în conformitate cu articolul 25, un stat membru ia în considerare în special:</p> <p>(a) oportunitatea măsurii de reintroducere a controalelor la frontierele interne, având în vedere natura amenințării grave identificate și, în special, probabilitatea ca reintroducerea controalelor la frontierele interne să remedieze în mod corespunzător amenințarea la adresa ordinii publice sau a securității interne;</p> <p>(b) impactul probabil al unei astfel de măsuri asupra:</p> <ul style="list-style-type: none"> — circulației persoanelor în spațiul fără controale la frontierele interne și — a funcționării regiunilor transfrontaliere, ținând seama de legăturile sociale și economice strânse dintre acestea. <p>(2) În cazul în care un stat membru decide prelungirea controlului la frontierele interne în temeiul articolului 25a alineatul (5), acesta evaluează, de asemenea, în detaliu dacă obiectivele urmărite de o astfel de prelungire ar putea fi atinse prin:</p> <p>(a) utilizarea unor măsuri alternative, precum verificările proporționale efectuate în contextul exercitării legale a competențelor menționate la articolul 23 litera (a);</p> <p>(b) utilizarea procedurii menționate la articolul 23a;</p> <p>(c) formele de cooperare polițienească prevăzute de dreptul Uniunii, inclusiv cu privire la aspecte precum patrulele comune, operațiunile comune, echipele comune de anchetă, urmărirea transfrontaliere sau supravegherea transfrontalieră.</p>	<p>(1) Pentru a stabili dacă reintroducerea controlului la frontierele interne este necesară și proporțională în conformitate cu articolul 25, un stat membru ia în considerare în special:</p> <p>(a) utilizarea unor măsuri alternative, precum verificările proporționale efectuate în contextul exercitării legale a competențelor menționate la articolul 23 litera (a);</p> <p>(b) oportunitatea măsurii de reintroducere a controalelor la frontierele interne, având în vedere natura amenințării grave identificate și, în special, probabilitatea ca reintroducerea controalelor la frontierele interne să remedieze în mod corespunzător amenințarea la adresa ordinii publice sau a securității interne;</p> <p>(c) impactul probabil al unei astfel de măsuri asupra:</p> <ul style="list-style-type: none"> — circulației persoanelor în spațiul fără controale la frontierele interne și — a funcționării regiunilor transfrontaliere, ținând seama de legăturile sociale și economice strânse dintre acestea. <p>(2) În cazul în care un stat membru decide prelungirea controlului la frontierele interne în temeiul articolului 25a alineatul (5), acesta evaluează, de asemenea, în detaliu dacă obiectivele urmărite de o astfel de prelungire ar putea fi atinse prin:</p> <p>(a) utilizarea unor măsuri alternative, precum verificările proporționale efectuate în contextul exercitării legale a competențelor menționate la articolul 23 litera (a);</p> <p>(b) formele de cooperare polițienească prevăzute de dreptul Uniunii, inclusiv cu privire la aspecte precum patrulele comune, operațiunile comune, echipele comune de anchetă, urmărirea transfrontaliere sau supravegherea transfrontalieră.</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
(3) În cazul reintroducerii sau prelungirii controalelor la frontierele interne, statele membre în cauză se asigură, atunci când este necesar, că acestea sunt însoțite de măsuri adecvate care atenuează impactul reintroducerii controalelor la frontieră asupra persoanelor și transportului de mărfuri, acordând o atenție deosebită regiunilor transfrontaliere.”	(3) În cazul reintroducerii sau prelungirii controalelor la frontierele interne, statele membre în cauză se asigură, atunci când este necesar, că acestea sunt însoțite de măsuri adecvate care atenuează impactul reintroducerii controalelor la frontieră asupra persoanelor și transportului de mărfuri, acordând o atenție deosebită regiunilor transfrontaliere.”

Expunere de motive

Pentru a atinge obiectivele propunerii, este esențial să fie luate în considerare măsuri alternative încă dintr-o etapă anterioară reintroducerii controalelor la frontieră, nu numai în etapa de prelungire.

Se sugerează eliminarea articolului 23a și, prin urmare, această dispoziție trebuie eliminată și de la articolul 26.

Amendamentul 31

Articolul 1 punctul 11

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
11. Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text: „Articolul 27 Notificarea reintroducerii temporare a controalelor la frontierele interne și evaluarea riscurilor (1) Notificările din partea statelor membre cu privire la reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontierele interne trebuie să conțină următoarele informații: (a) motivele reintroducerii sau ale prelungirii, inclusiv toate informațiile relevante detaliind evenimentele care constituie o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității lor interne; (b) domeniul de aplicare al reintroducerii sau al prelungirii preconizate, precizând în ce parte (părți) a (ale) frontierelor interne urmează să fie reintrodus sau prelungit controlul; (c) denumirea punctelor de trecere autorizate; (d) data și durata reintroducerii sau a prelungirii preconizate;	11. Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text: „Articolul 27 Notificarea reintroducerii temporare a controalelor la frontierele interne și evaluarea riscurilor (1) Notificările din partea statelor membre cu privire la reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontierele interne trebuie să conțină următoarele informații: (a) motivele reintroducerii sau ale prelungirii, inclusiv toate informațiile relevante detaliind evenimentele care constituie o amenințare gravă la adresa ordinii publice sau a securității lor interne, și motivele pentru care nu au fost adecvate măsurile alternative; (b) domeniul de aplicare al reintroducerii sau al prelungirii preconizate, precizând în ce parte (părți) a (ale) frontierelor interne urmează să fie reintrodus sau prelungit controlul; (c) denumirea punctelor de trecere autorizate; (d) data și durata reintroducerii sau a prelungirii preconizate;

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(e) considerațiile privind necesitatea și proporționalitatea menționate la articolul 26 alineatul (1) și, în cazul unei prelungiri, la articolul 26 alineatul (2);</p> <p>(f) după caz, măsurile care trebuie să fie luate de celelalte state membre.</p> <p>O notificare poate fi transmisă în comun de două sau mai multe state membre.</p> <p>Notificarea se efectuează în conformitate cu un model care urmează să fie stabilit de Comisie printr-un act de punere în aplicare și care urmează să fie pus la dispoziție online. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 38 alineatul (2).”</p> <p>(2) În cazul în care controalele la frontieră sunt în vigoare de șase luni în conformitate cu articolul 25a alineatul (4), orice notificare ulterioară privind prelungirea acestor controale trebuie să includă o evaluare a riscurilor. Evaluarea riscurilor prezintă amploarea și evoluția anticipată a amenințării grave identificate, în special cât timp se preconizează că aceasta va persista și ce secțiuni ale frontierelor interne pot fi afectate, precum și informații privind măsurile de coordonare cu celelalte state membre care sunt afectate sau care este probabil să fie afectate de astfel de măsuri.</p> <p>(3) În cazul în care reintroducerea controalelor la frontieră sau prelungirea acestora se referă la deplasări neautorizate pe scară largă menționate la articolul 25 alineatul (1) litera (b), evaluarea riscurilor trebuie să conțină, de asemenea, informații privind amploarea și tendințele unor acestor deplasări neautorizate, inclusiv orice informații obținute de la agențiile relevante ale UE în concordanță cu mandatele lor respective și analiza datelor din sistemele de informații relevante.</p> <p>(4) La cererea Comisiei, statul membru în cauză furnizează orice informații suplimentare, inclusiv cu privire la măsurile de coordonare cu statele membre afectate de prelungirea planificată a controlului la frontierele interne, precum și informațiile suplimentare necesare pentru a evalua posibila utilizare a măsurilor menționate la articolele 23 și 23a.</p> <p>(5) Statele membre care transmit o notificare în temeiul alineatului (1) sau (2) pot decide, atunci când este necesar și în conformitate cu dreptul intern, să clasifice, integral sau parțial, informațiile notificate.</p>	<p>(e) considerațiile privind necesitatea și proporționalitatea menționate la articolul 26 alineatul (1) și, în cazul unei prelungiri, la articolul 26 alineatul (2);</p> <p>(f) după caz, măsurile care trebuie să fie luate de celelalte state membre.</p> <p>O notificare poate fi transmisă în comun de două sau mai multe state membre.</p> <p>Notificarea se efectuează în conformitate cu un model care urmează să fie stabilit de Comisie printr-un act de punere în aplicare și care urmează să fie pus la dispoziție online. Modelul ar trebui să includă poziția autorității sau a autorităților care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h). Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 38 alineatul (2).</p> <p>(2) În cazul în care controalele la frontieră sunt în vigoare de șase luni în conformitate cu articolul 25a alineatul (4), orice notificare ulterioară privind prelungirea acestor controale trebuie să includă o evaluare a riscurilor. Evaluarea riscurilor prezintă amploarea și evoluția anticipată a amenințării grave identificate, în special cât timp se preconizează că aceasta va persista și ce secțiuni ale frontierelor interne pot fi afectate, precum și informații privind măsurile de coordonare cu celelalte state membre și regiuni transfrontaliere care sunt afectate sau care este probabil să fie afectate de astfel de măsuri.</p> <p>(3) În cazul în care reintroducerea controalelor la frontieră sau prelungirea acestora se referă la deplasări neautorizate pe scară largă menționate la articolul 25 alineatul (1) litera (b), evaluarea riscurilor trebuie să conțină, de asemenea, informații privind amploarea și tendințele unor acestor deplasări neautorizate, inclusiv orice informații obținute de la agențiile relevante ale UE în concordanță cu mandatele lor respective și analiza datelor din sistemele de informații relevante.</p> <p>(4) La cererea Comisiei, statul membru în cauză furnizează orice informații suplimentare, inclusiv cu privire la măsurile de coordonare cu statele membre afectate de prelungirea planificată a controlului la frontierele interne, precum și informațiile suplimentare necesare pentru a evalua posibila utilizare a măsurilor menționate la articolele 23 și 23a.</p> <p>(5) Statele membre care transmit o notificare în temeiul alineatului (1) sau (2) pot decide, atunci când este necesar și în conformitate cu dreptul intern, să clasifice, integral sau parțial, informațiile notificate.</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
O astfel de clasificare nu împiedică accesul la informații, prin intermediul unor canale adecvate și securizate de cooperare polițienească, al celorlalte state membre afectate de reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne.”	O astfel de clasificare nu împiedică accesul la informații, prin intermediul unor canale adecvate și securizate de cooperare polițienească, al celorlalte state membre afectate de reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne.”

Expunere de motive

Aliniere la amendamentul precedent.

Amendamentul 32

Articolul 1 punctul 12

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
12. Se introduce următorul articol 27a: „Articolul 27a	12. Se introduce următorul articol 27a: „Articolul 27a
Consultarea statelor membre și avizul Comisiei	Consultarea statelor membre și avizul Comisiei
(1) După primirea notificărilor transmise în temeiul articolului 27 alineatul (1), Comisia poate institui un proces de consultare, atunci când este necesar, inclusiv reuniuni comune ale statului membru care preconizează reintroducerea sau prelungirea controlului la frontierele interne cu celelalte state membre, în special cu cele direct afectate de astfel de măsuri, și cu agențiile relevante ale Uniunii.	(1) După primirea notificărilor transmise în temeiul articolului 27 alineatul (1), Comisia institue un proces de consultare, atunci când este necesar, inclusiv reuniuni comune ale statului membru care preconizează reintroducerea sau prelungirea controlului la frontierele interne cu celelalte state membre, în special cu cele direct afectate de astfel de măsuri, cu Parlamentul European, cu Comitetul European al Regiunilor și cu agențiile relevante ale Uniunii.
Consultarea vizează în special amenințarea identificată la adresa ordinii publice sau a securității interne, relevanța reintroducerii preconizate a controalelor la frontiere, ținând seama de oportunitatea măsurilor alternative, precum și modalitățile de asigurare a punerii în aplicare a cooperării reciproce dintre statele membre în ceea ce privește controalele la frontiere reintroduse.	Consultarea vizează în special amenințarea identificată la adresa ordinii publice sau a securității interne, relevanța reintroducerii preconizate a controalelor la frontiere, ținând seama de oportunitatea măsurilor alternative, precum și modalitățile de asigurare a punerii în aplicare a cooperării reciproce dintre statele membre în ceea ce privește controalele la frontiere reintroduse.
Statul membru care preconizează reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontierele interne ține cont în cea mai mare măsură posibilă de rezultatele acestei consultări atunci când efectuează controale la frontiera internă.	Statul membru care preconizează reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontierele interne ține cont în cea mai mare măsură posibilă de rezultatele acestei consultări atunci când efectuează controale la frontiera internă.
(2) În urma primirii notificărilor transmise în legătură cu reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontierele interne, Comisia sau orice alt stat membru, fără a aduce atingere articolului 72 din TFUE, poate emite un aviz dacă, pe baza informațiilor cuprinse în notificare și, după caz, în evaluarea riscurilor sau a oricăror informații suplimentare, acestea au motive de preocupare cu privire la necesitatea sau proporționalitatea reintroducerii sau prelungirii preconizate a controalelor la frontierele interne.	(2) În urma primirii notificărilor transmise în legătură cu reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontierele interne, Comisia sau orice alt stat membru, fără a aduce atingere articolului 72 din TFUE, poate emite un aviz dacă, pe baza informațiilor cuprinse în notificare și, după caz, în evaluarea riscurilor sau a oricăror informații suplimentare, acestea au motive de preocupare cu privire la necesitatea sau proporționalitatea reintroducerii sau prelungirii preconizate a controalelor la frontierele interne.

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(3) În urma primirii notificărilor transmise în legătură cu o prelungire a controalelor la frontierele interne în temeiul articolului 25a alineatul (4) care conduce la continuarea controalelor la frontierele interne pentru o perioadă totală de optsprezece luni, Comisia emite un aviz privind necesitatea și proporționalitatea unor respectivelor controale la frontierele interne.</p> <p>(4) În cazul în care se emite un aviz în conformitate cu alineatul (2) sau (3), Comisia poate institui un proces de consultare pentru a discuta avizul cu statele membre. Comisia lansează un astfel de proces în cazul în care ea însăși sau un stat membru emite un aviz în care exprimă preocupări cu privire la necesitatea sau proporționalitatea reintroducerii controalelor la frontierele interne.</p> <p>(5) În cazul în care un stat membru consideră că există situații excepționale care justifică necesitatea continuă de a efectua controale la frontierele interne o perioadă mai lungă decât perioada maximă menționată la articolul 25 alineatul (5), acesta informează Comisia în conformitate cu articolul 27 alineatul (2). Noua notificare din partea statului membru trebuie să justifice amenințarea continuă la adresa ordinii publice sau a securității interne, ținând seama de avizul Comisiei emis în temeiul alineatului (3). Comisia emite un aviz subsecvent.”</p>	<p>(3) În urma primirii notificărilor transmise în legătură cu o prelungire a controalelor la frontierele interne în temeiul articolului 25a alineatul (4) care conduce la continuarea controalelor la frontierele interne pentru o perioadă totală de douăsprezece luni, Comisia emite un aviz privind necesitatea și proporționalitatea unor respectivelor controale la frontierele interne. Avizul ar trebui să țină cont și de poziția autorității sau a autorităților afectate care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h) și incluse în notificare.</p> <p>(4) În cazul în care se emite un aviz în conformitate cu alineatul (2) sau (3), Comisia institue un proces de consultare pentru a discuta avizul cu statele membre. Comisia lansează un astfel de proces în cazul în care ea însăși sau un stat membru emite un aviz în care exprimă preocupări cu privire la necesitatea sau proporționalitatea reintroducerii controalelor la frontierele interne.</p> <p>(5) În cazul în care un stat membru consideră că există situații excepționale care justifică necesitatea continuă de a efectua controale la frontierele interne o perioadă mai lungă decât perioada maximă menționată la articolul 25a alineatul (5), acesta informează Comisia în conformitate cu articolul 27 alineatul (2). Noua notificare din partea statului membru trebuie să justifice amenințarea continuă la adresa ordinii publice sau a securității interne, ținând seama de avizul Comisiei emis în temeiul alineatului (3). Comisia emite un aviz subsecvent.”</p>

Expunere de motive

Este esențial ca Comisia Europeană să evalueze rapid necesitatea și proporționalitatea controalelor prelungite la frontierele interne și ca recomandările sale să țină cont de poziția autorității sau a autorităților afectate care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h). Parlamentul European și Comitetul European al Regiunilor ar trebui consultate în acest proces. În plus, trimiterea la prelungirea controalelor la frontierele interne este reglementată la articolul 25a alineatul (5), iar acest lucru trebuie corectat.

Amendamentul 33

Articolul 1 punctul 13

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>13. Articolul 28 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 28</p> <p>Mecanismul specific pentru cazurile în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne pune în pericol funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne</p>	<p>13. Articolul 28 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 28</p> <p>Mecanismul specific pentru cazurile în care amenințarea gravă la adresa ordinii publice sau a securității interne pune în pericol funcționarea generală a spațiului fără controale la frontierele interne</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(1) În cazul în care constată că aceeași amenințare gravă la adresa securității interne sau a ordinii publice afectează majoritatea statelor membre, punând în pericol funcționarea generală a spațiului fără frontiere interne, Comisia poate prezenta Consiliului o propunere privind adoptarea unei decizii de punere în aplicare de autorizare a reintroducerii controalelor la frontiere de către statele membre în cazul în care măsurile disponibile menționate la articolele 23 și 23a nu sunt suficiente pentru a contracara amenințarea.</p>	<p>(1) În cazul în care constată că aceeași amenințare gravă la adresa securității interne sau a ordinii publice afectează majoritatea statelor membre, punând în pericol funcționarea generală a spațiului fără frontiere interne, Comisia poate prezenta Consiliului o propunere privind adoptarea unei decizii de punere în aplicare de autorizare a reintroducerii controalelor la frontiere de către statele membre în cazul în care măsurile disponibile menționate la articolul 23 nu sunt suficiente pentru a contracara amenințarea.</p>
<p>(2) Decizia acoperă o perioadă de până la șase luni și poate fi reînnoită, la propunerea Comisiei, pentru perioade suplimentare de maximum șase luni, atât timp cât amenințarea persistă, ținând seama de reexaminarea menționată la alineatul (5).</p>	<p>(2) Decizia acoperă o perioadă de până la șase luni și poate fi reînnoită, dacă amenințarea persistă, la propunerea Comisiei, pentru perioade suplimentare de maximum șase luni, și pentru un total de 24 de luni, ținând seama de reexaminarea menționată la alineatul (5).</p>
<p>(3) În cazul în care statele membre reintroduc sau prelungesc controalele la frontieră din cauza amenințării menționate la alineatul (1), aceste controale se bazează, de la intrarea în vigoare a deciziei Consiliului, pe decizia respectivă.</p>	<p>(3) În cazul în care statele membre reintroduc sau prelungesc controalele la frontieră din cauza amenințării menționate la alineatul (1), aceste controale se bazează, de la intrarea în vigoare a deciziei Consiliului, pe decizia respectivă.</p>
<p>(4) Decizia Consiliului menționată la alineatul (1) vizează, de asemenea, orice măsuri de atenuare adecvate care trebuie să fie stabilite la nivel național și la nivelul Uniunii pentru a reduce la minimum impactul reintroducerii controalelor la frontiere.</p>	<p>(4) Decizia Consiliului menționată la alineatul (1) vizează, de asemenea, orice măsuri de atenuare adecvate care trebuie să fie stabilite la nivel național și la nivelul Uniunii pentru a reduce la minimum impactul reintroducerii controalelor la frontiere.</p>
<p>(5) Comisia reexaminează evoluția amenințării identificate, precum și impactul măsurilor adoptate în conformitate cu decizia Consiliului menționată la alineatul (1), pentru a evalua dacă măsurile sunt în continuare justificate.</p>	<p>(5) Comisia reexaminează evoluția amenințării identificate, precum și impactul măsurilor adoptate în conformitate cu decizia Consiliului menționată la alineatul (1), pentru a evalua dacă măsurile sunt în continuare justificate.</p>
<p>(6) Statele membre notifică imediat Comisiei și celorlalte state membre reunite în cadrul Consiliului reintroducerea controalelor la frontiere în conformitate cu decizia menționată la alineatul (1).</p>	<p>(6) Statele membre notifică imediat Comisiei și celorlalte state membre reunite în cadrul Consiliului reintroducerea controalelor la frontiere în conformitate cu decizia menționată la alineatul (1).</p>
<p>(7) Comisia poate emite o recomandare în care să indice alte măsuri, astfel cum se menționează la articolele 23 și 23a, care ar putea completa controalele la frontierele interne sau ar putea fi mai potrivite pentru a contracara amenințarea identificată la adresa securității interne sau a ordinii publice menționată la alineatul (1)."</p>	<p>(7) Comisia poate emite o recomandare în care să indice alte măsuri, astfel cum se menționează la articolul 23, care ar putea completa controalele la frontierele interne sau ar putea fi mai potrivite pentru a contracara amenințarea identificată la adresa securității interne sau a ordinii publice menționată la alineatul (1). Recomandarea ar trebui să țină cont și de poziția autorității sau a autorităților afectate care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h)."</p>

Expunere de motive

Pentru a se asigura luarea în considerare a pozițiilor autorităților locale și regionale din regiunile transfrontaliere, precum și respectarea dispozițiilor din propunere, formatul uniform al raportului ar trebui să includă o secțiune privind poziția autorității sau a autorităților afectate care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h). În plus, este necesară o limită superioară fixă, pentru a evita controalele cvasipermanente la frontierele interne.

Amendamentul 34

Articolul 1 punctul 14

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>14. Articolul 31 se modifică după cum urmează:</p> <p>(a) articolul 31 devine alineatul (1);</p> <p>(b) se adaugă următorul alineat (2):</p> <p>„(2) În cazul în care un stat membru notifică Comisiei și celorlalte state membre reintroducerea controalelor la frontiere în conformitate cu articolul 27 alineatul (1), acesta informează în același timp Parlamentul European și Consiliul cu privire la:</p> <p>(a) detaliile referitoare la frontierele interne la care urmează să fie reintrodus controlul la frontiere;</p> <p>(b) motivele reintroducerii propuse;</p> <p>(c) denumirea punctelor de trecere autorizate;</p> <p>(d) data și durata reintroducerii preconizate;</p> <p>(e) după caz, măsurile care trebuie să fie luate de celelalte state membre.</p> <p>(3) Furnizarea de informații poate fi supusă clasificării informațiilor de către statele membre în temeiul articolului 27 alineatul (4).</p> <p>În cazuri justificate din motive de siguranță publică, statele membre nu sunt obligate să furnizeze toate informațiile menționate la alineatul (2).</p> <p>Clasificarea informațiilor nu împiedică punerea informațiilor de către Comisie la dispoziția Parlamentului European. Transmiterea și gestionarea informațiilor și a documentelor transmise Parlamentului European în temeiul prezentului articol respectă normele privind transmiterea și gestionarea informațiilor clasificate aplicabile în relațiile dintre Parlamentul European și Comisie.”</p>	<p>14. Articolul 31 se modifică după cum urmează:</p> <p>(a) articolul 31 devine alineatul (1);</p> <p>(b) se adaugă următorul alineat (2):</p> <p>„(2) În cazul în care un stat membru notifică Comisiei și celorlalte state membre reintroducerea controalelor la frontiere în conformitate cu articolul 27 alineatul (1), acesta informează în același timp Parlamentul European și Consiliul cu privire la:</p> <p>(a) detaliile referitoare la frontierele interne la care urmează să fie reintrodus controlul la frontiere;</p> <p>(b) motivele reintroducerii propuse;</p> <p>(c) denumirea punctelor de trecere autorizate;</p> <p>(d) data și durata reintroducerii preconizate;</p> <p>(e) după caz, măsurile care trebuie să fie luate de celelalte state membre.</p> <p>(3) Furnizarea de informații poate fi supusă clasificării informațiilor de către statele membre în temeiul articolului 27 alineatul (4).</p> <p>În cazuri exceptionale, justificate din motive grave de siguranță publică, statele membre nu sunt obligate să furnizeze toate informațiile menționate la alineatul (2).</p> <p>Clasificarea informațiilor nu împiedică punerea informațiilor de către Comisie la dispoziția Parlamentului European. Transmiterea și gestionarea informațiilor și a documentelor transmise Parlamentului European în temeiul prezentului articol respectă normele privind transmiterea și gestionarea informațiilor clasificate aplicabile în relațiile dintre Parlamentul European și Comisie.”</p>

Expunere de motive

Excepțiile în ceea ce privește transparența ar trebui să aibă o sferă de aplicare foarte limitată.

Amendament 35

Articolul 1 punctul 15

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>15. Articolul 33 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 33</p> <p>Raportul privind reintroducerea controlului la frontierele interne</p> <p>(1) În termen de patru săptămâni de la eliminarea controalelor la frontierele interne, statele membre care au efectuat controale la frontierele interne prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport privind reintroducerea și, după caz, prelungirea controalelor la frontierele interne.</p> <p>(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), în cazul în care controalele la frontieră sunt prelungete în conformitate cu articolul 25a alineatul (5), statul membru în cauză prezintă un raport la expirarea unei perioade de douăsprezece luni și, ulterior, o dată la douăsprezece luni, în cazul în care controlul la frontieră este menținut în mod excepțional.</p> <p>(3) Raportul prezintă, în special, evaluarea inițială și subsecventă a necesității controalelor la frontieră și a respectării criteriilor menționate la articolul 26, funcționarea verificărilor, cooperarea practică cu statele membre învecinate, impactul rezultat asupra circulației persoanelor, în special în regiunile transfrontaliere, eficacitatea reintroducerii controlului la frontierele interne, inclusiv o evaluare expost a proporționalității reintroducerii controlului la frontieră.</p> <p>(4) Comisia adoptă un format uniform pentru acest raport și îl pune la dispoziție online.</p> <p>(5) Comisia poate emite un aviz referitor la respectiva evaluare ex-post a reintroducerii temporare a controlului de frontieră la una sau mai multe frontiere interne sau în anumite părți ale acestora.</p>	<p>15. Articolul 33 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 33</p> <p>Rapoartele privind reintroducerea controlului la frontierele interne</p> <p>(1) O dată la patru săptămâni pe perioada desfășurării controalelor interne și în termen de patru săptămâni de la eliminarea controalelor la frontierele interne, statele membre care efectuează controale la frontierele interne prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comisiei rapoarte privind reintroducerea și, după caz, prelungirea controalelor la frontierele interne.</p> <p>(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), în cazul în care controalele la frontieră sunt prelungete în conformitate cu articolul 25a alineatul (5), statul membru în cauză prezintă un raport la expirarea unei perioade de douăsprezece luni, în cazul în care controlul la frontieră este menținut în mod excepțional.</p> <p>(3) Rapoartele prezintă, în special, evaluarea inițială și subsecventă a necesității controalelor la frontieră și a respectării criteriilor menționate la articolul 26, funcționarea verificărilor, cooperarea practică cu statele membre învecinate, impactul rezultat asupra circulației persoanelor, în special în regiunile transfrontaliere, eficacitatea reintroducerii controlului la frontierele interne, inclusiv o evaluare continuă a proporționalității reintroducerii controlului la frontieră.</p> <p>(4) Comisia adoptă un format uniform pentru aceste rapoarte și îl pune la dispoziție online. Raportul include o secțiune privind poziția autorității sau a autorităților afectate care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h).</p> <p>(5) Comisia emite un aviz referitor la respectiva evaluare continuă a reintroducerii temporare a controlului de frontieră la una sau mai multe frontiere interne sau în anumite părți ale acestora.</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(6) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, cel puțin anual, un raport cu privire la funcționarea spațiului fără controale la frontierele interne, denumit «Raportul privind starea spațiului Schengen». Raportul include o listă a tuturor deciziilor de reintroducere a controalelor la frontierele interne luate în decursul anului respectiv. Acesta include, de asemenea, informații privind tendințele din spațiul Schengen în ceea ce privește deplasările neautorizate ale resortisanților țărilor terțe, ținând seama de informațiile disponibile din partea agențiilor relevante ale Uniunii, de analiza datelor din sistemele de informații relevante și de evaluarea necesității și proporționalității reintroducerii controalelor la frontiere în perioada acoperită de raportul respectiv.”</p>	<p>(6) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, cel puțin anual, un raport cu privire la funcționarea spațiului fără controale la frontierele interne, denumit «Raportul privind starea spațiului Schengen». Raportul include o listă a tuturor deciziilor de reintroducere a controalelor la frontierele interne luate în decursul anului respectiv. Acesta include, de asemenea, informații privind tendințele din spațiul Schengen în ceea ce privește deplasările neautorizate ale resortisanților țărilor terțe, ținând seama de informațiile disponibile din partea agențiilor relevante ale Uniunii, de analiza datelor din sistemele de informații relevante și de evaluarea necesității și proporționalității reintroducerii controalelor la frontiere în perioada acoperită de raportul respectiv.”</p>

Expunere de motive

Pentru a se asigura luarea în considerare a pozițiilor autorităților locale și regionale din regiunile transfrontaliere, precum și respectarea dispozițiilor din propunere, formatul uniform al raportului ar trebui să includă o secțiune privind poziția autorității sau a autorităților afectate care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h).

Necesitatea și proporționalitatea controalelor la frontiere reintroduse la frontierele interne se verifică în mod regulat și fac obiectul unei evaluări obligatorii efectuate de Comisie, în timpul controalelor și după acestea.

Întrucât controalele la frontierele interne ar trebui să se efectueze doar în circumstanțe excepționale și să fie o măsură de ultimă instanță, încă de la începutul acestor măsuri ar trebui să se efectueze îndeaproape o monitorizare și o evaluare. Perioada de patru săptămâni propusă aici este în conformitate cu perioada prevăzută pentru raportarea post factum.

Amendamentul 36

Articolul 1 punctul 19

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>19. Se adaugă o nouă anexă XII: „ANEXA XII PARTEA A Procedura de transferare a persoanelor reținute la frontierele interne [1. – 7.] PARTEA B Formular-tip pentru transferarea persoanelor reținute la frontierele interne [...]”</p>	

Expunere de motive

Ca urmare a eliminării sugerate a articolului 23a, trebuie eliminată și Anexa XII.

Amendamentul 37

Articolul 2 alineatul (1)

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>1. Articolul 6 alineatul (3) din Directiva 2008/115/CE se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„(3) Statele membre pot decide să nu emită o decizie de returnare pentru un resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ședere ilegală pe teritoriul lor, dacă resortisantul în cauză al unei țări terțe este preluat de un alt stat membru în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23a din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului (*) sau în temeiul unor acorduri sau înțelegeri bilaterale.</p> <p>Statul membru care a preluat resortisantul în cauză al unei țări terțe în conformitate cu primul paragraf emite o decizie de returnare în conformitate cu alineatul (1). În astfel de cazuri, derogarea prevăzută la primul paragraf nu se aplică.</p> <p>Statele membre notifică fără întârziere Comisiei orice acorduri sau înțelegeri bilaterale existente, modificate sau noi.”</p> <p>(*) Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).</p>	

Expunere de motive

Ca urmare a eliminării sugerate a articolului 23a, trebuie eliminate și amendamentele propuse la articolul 6 alineatul (3) din Directiva 2008/115/CE. Se aplică argumentul de la propunerea de eliminare a considerentelor (25) și (26). În plus, utilizarea pe scară largă a acordurilor bilaterale între statele membre, care ar fi necesare pentru punerea în aplicare a unor astfel de transferuri, poate submina solidaritatea europeană. De asemenea, în conformitate cu avizul Serviciului Juridic al Consiliului Uniunii Europene (6357/21, 19.2.2021), în care se explică în detaliu „geometria variabilă” dintre acquis-ul Schengen și acquis-ul Dublin în legătură cu propunerile din cadrul Noului pact privind migrația și azilul, dispozițiile referitoare la returnare ar putea fi incluse din nou în propunerea de reformare a Directivei privind returnarea (astfel cum a fost propusă de Comisie în 2018, o propunere care se află în prezent pe masa Consiliului). Alternativ, aceste dispoziții ar putea face parte dintr-o propunere de modificare a Directivei privind returnarea. Incluziunea unei modificări a Directivei privind returnarea prin Codul frontierelor Schengen revizuit nu este în conformitate cu angajamentul Comisiei Europene pentru o mai bună legiferare.

II. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR

1. salută propunerea Comisiei de modificare a Codului frontierelor Schengen, atât în ceea ce privește măsurile propuse, aplicabile uniform, care vizează protejarea frontierelor externe, cât și criteriile redefinite și garanțiile procedurale pentru reintroducerea și prelungirea controalelor la frontierele interne, în special fiindcă acestea recunosc importanța cooperării transfrontaliere;

2. salută Comunicarea comună a Comisiei Europene și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind răspunsul la instrumentalizarea de către stat a migranților la frontiera externă a UE, adoptată la 23 noiembrie 2021, care, împreună cu Planul de acțiune reînnoit al UE împotriva introducerii ilegale de migranți (2021-2025) ⁽⁶⁾, abordează pentru prima dată fenomenul instrumentalizării;

⁽⁶⁾ COM(2021) 591 final.

3. este de acord cu necesitatea unui cadru pentru zona Schengen care să funcționeze mai bine și cu faptul că controlul frontierelor externe este în interesul tuturor statelor membre; recunoaște că un control eficace al frontierelor externe ale UE este o componentă importantă a unei politici cuprinzătoare a UE în ceea ce privește migrația;
4. subliniază că, în forma sa actuală, definiția propusă a conceptului de instrumentalizare în Codul frontierelor Schengen este mult prea largă și neclară, lăsând loc pentru interpretări eronate, putând conduce astfel la derogări nejustificate de la standardele minime garantate de normele comune privind protecția internațională. Totodată, subliniază că evaluarea impactului care însoțește propunerea „nu analizează instrumentalizarea migrației neregulamentare, care s-a manifestat în vară la frontierele terestre cu Belarus, și anume după finalizarea lucrărilor la acest document” ⁽⁷⁾. Ca atare, evaluarea impactului care o însoțește este incompletă și nu contribuie suficient într-un mod care să garanteze că propunerea rezultată îndeplinește obiectivul vizat al Orientărilor privind o mai bună legiferare, și anume realizarea „tuturor beneficiilor politice la costuri minime, respectând totodată principiile subsidiarității și proporționalității” ⁽⁸⁾;
5. subliniază că măsurile politice complementare și preventive ar trebui să vizeze și țările de origine ale migranților instrumentalizați, precum și guvernele țărilor terțe responsabile de instrumentalizare, pentru a evita să fie sancționate doar persoanele care devin victime ale unor astfel de acțiuni. Deși nevoile umanitare ale migranților instrumentalizați ar trebui să rămână o prioritate, sancțiunile și alte măsuri restrictive ar trebui să-i vizeze pe cei implicați sau pe cei care contribuie la activități ale regimului aflat la originea instrumentalizării sau care facilitează trecerea ilegală a frontierelor externe ale Uniunii, precum și pe cei care introduc ilegal migranți, abuzând de drepturile omului, sau pe cei implicați în alt mod în traficul de persoane;
6. arată că Regulamentul privind instrumentalizarea suscită preocupări cu privire la respectarea principiului proporționalității prevăzut la articolul 5 alineatul (4) din TUE, potrivit căruia conținutul și forma acțiunilor Uniunii nu depășesc ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivele tratatelor. Propunerea riscă să permită derogări de la legislația uniformă a UE privind azilul și să depășească ceea ce este necesar pentru a atinge obiectivul politicii externe și de securitate a UE, de a împiedica o țară terță să instrumenteze migranții;
7. invită Comisia Europeană să refacă în profunzime propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind abordarea situațiilor de instrumentalizare în domeniul migrației și azilului (Regulamentul privind instrumentalizarea) ⁽⁹⁾, în conformitate cu orientările sale privind o mai bună reglementare și cu principiile unei bune legiferări, și să-și revizuiască în consecință propunerea privind Codul frontierelor Schengen revizuit, în conformitate cu principiile subsidiarității și proporționalității prevăzute la articolul 5 din TUE. Având în vedere că propunerea de regulament privind instrumentalizarea este condiționată de adoptarea altor propuneri în temeiul noului Pact privind migrația și azilul și că, în plus, nu este însoțită de un studiu de impact, Comitetul se abține să propună modificări legislative la propunerea de regulament menționată anterior;
8. arată că, prin derogările de la aplicarea uniformă a legislației UE privind azilul pentru statele membre individuale, Regulamentul privind instrumentalizarea riscă să submineze însuși obiectivul propunerii de Nou pact privind migrația și azilul referitor la realizarea unui sistem european comun de azil coerent, uniform și integrat, care poate fi realizat în mod suficient doar la nivelul Uniunii. În special, Comitetul este foarte sceptic în legătură cu măsurile provizorii propuse, deoarece ele nu beneficiază de protecția conferită de Carta drepturilor fundamentale a UE, care garantează protecția împotriva returnării, accesul efectiv la o procedură de stabilire a statutului, dreptul la azil, dreptul la libertate, dreptul la protecție jurisdicțională efectivă și dreptul la demnitate;
9. face trimitere la avizul său referitor la Noul pact privind migrația și azilul ⁽¹⁰⁾ și la faptul că se opune prelungirii inutile a procedurilor la frontieră în materie de azil, care ar fi extinse și mai mult în temeiul propunerii de regulament privind instrumentalizarea, împreună cu alte restricții care fac ca dreptul de a solicita azil să fie și mai greu de exercitat;
10. solicită, ca atare, prudență cu privire la posibilitățile extinse de a aplica o procedură accelerată la frontieră fără a ține seama de alte circumstanțe personale decât anumite probleme de sănătate; avertizează, în acest sens, cu privire la perioada excesiv de lungă acordată statelor membre pentru a înregistra o cerere de azil și a acorda acces pe teritoriul lor, care ar putea duce la priverare de libertate pe scară largă, echivalentă cu o detenție ilegală de facto la frontierele externe;

⁽⁷⁾ SWD(2021) 463 final.

⁽⁸⁾ SWD(2021) 305 final.

⁽⁹⁾ COM(2021) 890 final.

⁽¹⁰⁾ COR-2020-04843.

11. regretă, în aceeași ordine de idei, că menținerea efectului suspensiv automat al căilor de atac în cadrul „procedurii de gestionare a situațiilor de urgență în materie de migrație și azil” și reducerea standardelor de primire la minimumul necesar, care – la rândul său – nu este definit mai detaliat în propunere, riscă să nu răspundă nevoilor specifice ale solicitanților de azil;

12. subliniază că propunerea de decizie a Consiliului privind măsuri de urgență provizorii în beneficiul Letoniei, Lituaniei și Poloniei, pe care o reflectă propunerea de regulament privind instrumentalizarea, nu a înregistrat progrese nici în cadrul negocierilor Consiliului; arată că există deja flexibilitate pentru ca statele membre să gestioneze evenimentele în schimbare de la frontierele lor, în temeiul cadrului juridic actual;

13. subliniază că invadarea Ucrainei de către Federația Rusă în februarie 2022 și exodul ulterior al ucrainenilor și al persoanelor care locuiesc în țară au demonstrat cât de importantă este gestionarea eficientă și umană a frontierelor externe ale UE. Polonia, România, Slovacia și Ungaria s-au confruntat cu o provocare majoră, pe de o parte, în menținerea securității la frontieră, și – pe de altă parte – în gestionarea migrării a sute de mii de ucraineni care au căutat refugiu în statele membre ale UE. Conflictul armat din Ucraina a evidențiat, de asemenea, importanța majoră a cooperării transfrontaliere în interiorul UE și în afara sa, în special în contextul furnizării de asistență umanitară.

14. aplaudă statele membre pentru că au rămas unite și au activat Directiva privind protecția temporară în beneficiul tuturor refugiaților ucraineni și pentru că nu au făcut derogări de la standardele legislației în materie de azil, ceea ce s-ar întâmpla dacă s-ar aplica Regulamentul privind instrumentalizarea; subliniază că, având în vedere complexitatea situației, este nevoie de o abordare coordonată, care să respecte drepturile omului și dreptul la azil și să se bazeze pe solidaritate și pe o partajare echitabilă a responsabilității cu statele membre și cu regiunile care sunt cele mai afectate de această situație; este mândru că răspunsul actual a constat în solidaritate din partea guvernelor și a cetățenilor deopotrivă;

15. este de acord că controalele la frontierele interne ar trebui să reprezinte întotdeauna o măsură de ultimă instanță, și subliniază că reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne periclitează semnificativ capacitatea regiunilor învecinate de a coopera una cu cealaltă și are efecte grave asupra economiilor regionale;

16. subliniază că cooperarea transfrontalieră stă în centrul proiectului de integrare europeană și este unul dintre cele mai mari succese ale Uniunii Europene. Beneficiile reale ale integrării europene sunt resimțite de cetățeni chiar la frontieră; Cooperarea transfrontalieră promovează stabilirea de contacte între locuitorii regiunilor respective, stimulează dezvoltarea și îmbunătățește în mod direct calitatea vieții comunităților locale;

17. arată că pandemia de COVID-19 a fost unul dintre principalii factori care au încetinit cooperarea transfrontalieră din ultimele decenii, însă, chiar dinaintea pandemiei, numeroase regiuni de frontieră întâmpinau deja o multitudine de obstacole regionale unice, de exemplu în ceea ce privește transportul transfrontalier și conectivitatea, dar și obstacole birocratice pentru cetățeni și întreprinderi, acestea fiind cele mai semnificative piedici întâmpinate pe teritoriile lor;

18. salută confirmarea faptului că absența controlului la frontierele interne nu aduce atingere exercitării competențelor polițienești sau a altor prerogative de autoritate publică de către autoritățile competente, în măsura în care exercitarea competențelor respective nu are un efect echivalent cu verificările la frontieră;

19. salută criteriile mai stricte pentru reintroducerea temporară și prelungirea controlului la frontierele interne, și în special cerința de a lua în considerare impactul probabil al acestora asupra funcționării regiunilor transfrontaliere, ținând seama de legăturile sociale și economice strânse dintre acestea;

20. consideră însă că utilizarea măsurilor alternative ar trebui inclusă și în criteriile pentru reintroducerea controalelor la frontieră, nu numai pentru prelungirea acestora;

21. recomandă limitarea strictă a controalelor la frontierele interne la cel mult 24 de luni în total;

22. recomandă ca notificarea de către un stat membru cu privire la reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne să includă motivele pentru care măsurile alternative nu sunt potrivite și poziția autorității sau a autorităților care guvernează zonele administrative locale considerate drept regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h);

23. salută cerința ca reintroducerea sau prelungirea controalelor la frontiere să fie însoțită de măsuri de atenuare, ținând cont în special de regiunile transfrontaliere; aceste aspecte ar trebui să se bazeze pe consultări cu autoritatea sau autoritățile care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h);
24. salută trimerile la „autoritățile competente” drept o recunoaștere a competențelor publice ale unităților administrative la nivel regional și local;
25. solicită organizarea de consultări extinse ale Comisiei Europene cu actorii relevanți, inclusiv la nivel local și regional, înainte de a propune acte delegate în temeiul noului cadru Schengen;
26. avertizează împotriva utilizării discreționare a controalelor la frontiere, care ar echivala, în esență, cu controale la frontierele interne;
27. este de acord că principiul subsidiarității este aplicabil în temeiul articolului 5 alineatul (3) din TUE și că Uniunea intervine întrucât obiectivele acțiunii propuse – integritatea spațiului Schengen și nevoia de a asigura condiții uniforme pentru exercitarea dreptului la liberă circulație – nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre nici la nivel central, nici la nivel regional și local, iar datorită dimensiunilor și efectelor acțiunii propuse, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii;
28. este de acord că, deși fluxurile de migrație ilegală nu ar trebui, în sine, să fie considerate o amenințare la adresa ordinii publice sau a securității interne, acestea pot impune luarea unor măsuri suplimentare pentru a se asigura funcționarea spațiului Schengen;
29. totuși, nu este de acord că o situație caracterizată de deplasări neautorizate la scară largă ale resortisanților țărilor terțe între statele membre ar trebui inclusă printre cele care constituie o posibilă justificare pentru reintroducerea sau prelungirea controlului la frontierele interne de către statele membre individuale, această măsură fiind în contradicție cu obiectivul propunerii și cu aplicarea corespunzătoare a principiului subsidiarității. Întrucât o astfel de situație se referă la deplasările între statele membre, pentru a respecta principiul subsidiarității, ea trebuie abordată la nivelul Uniunii, astfel cum se propune la articolul 28;
30. recomandă ca reintroducerea controalelor la frontiere într-o situație caracterizată de deplasări neautorizate la scară largă ale resortisanților țărilor terțe între statele membre să facă doar obiectul mecanismului specific propus la articolul 28 și al deciziei de punere în aplicare a Consiliului;
31. recomandă ca monitorizarea și raportarea să înceapă în timp util, atunci când sunt introduse controale la frontierele interne, și să nu se limiteze la analiza și raportarea *post factum*;
32. salută procesul de consultare introdus conform articolului 27a și invită autoritățile care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h) să poată transmite observații la notificările statelor membre care vizează direct unitatea lor administrativă;
33. arată că o evaluare a riscurilor ce trebuie depusă de un stat membru în cazul unei prelungiri a controalelor la frontieră ar trebui să includă rezultatele consultărilor cu autoritățile care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h);
34. solicită Comisiei să își întemeieze avizul pe necesitatea și proporționalitatea controalelor la frontieră, inclusiv pe consultările cu autoritățile care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h);
35. în mod similar, invită Comisia ca, atunci când emite o recomandare în care indică alte măsuri, astfel cum se menționează la articolul 23, care ar putea completa controalele la frontierele interne sau ar putea fi mai potrivite pentru a contracara amenințarea identificată la adresa securității interne sau a ordinii publice, să își întemeieze recomandarea și pe consultările cu autoritățile care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h);

36. solicită ca, pentru a se garanta luarea în considerare a opiniilor regiunilor transfrontaliere în toate etapele, analiza post factum prezentată de un stat membru ca raport către Parlamentul European, Consiliu și Comisie să includă poziția autorităților care guvernează zonele administrative locale considerate regiuni transfrontaliere în temeiul articolului 39 alineatul (1) litera (h).

37. în fine, sprijină extinderea preconizată a spațiului Schengen pentru a include Croația începând cu 1 ianuarie 2023. În plus, CoR solicită extinderea spațiului Schengen pentru a include Bulgaria și România, în măsura în care ele pun efectiv în aplicare *acquis*-ul Schengen. Comitetul împărtășește convingerea Comisiei Europene – exprimată în comunicarea sa intitulată „O strategie pentru un spațiu Schengen pe deplin funcțional și rezilient” – că „toate cele trei țări care aderă pe deplin la spațiul Schengen vor spori securitatea în UE în ansamblu, deoarece aceste țări vor fi apoi în măsură să exploateze pe deplin instrumentele disponibile [...], iar aderarea lor este, în cele din urmă, esențială pentru consolidarea încrederii reciproce în spațiul Schengen”⁽¹⁾.

Bruxelles, 12 octombrie 2022.

Președintele
Comitetului European al Regiunilor
Vasco ALVES CORDEIRO

⁽¹⁾ COM(2021) 277 final.

Avizul Comitetului European al Regiunilor – Directiva privind emisiile industriale

(2022/C 498/16)

Raportor:	Jean-Noël VERFAILLIE (FR-RE), primarul comunei Marly
Documente de referință:	Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) și a Directivei 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri COM(2022) 156 Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind raportarea datelor despre mediu provenite de la instalații industriale și înființarea Portalului emisiilor industriale COM(2022) 157

I. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) și a Directivei 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri

COM(2022) 156

Amendamentul 1

Considerentul 16

Textul propus de Comisia Europeană	Amendament
(16) Contribuția Directivei 2010/75/UE la utilizarea eficientă a resurselor, la eficiența energetică și la economia circulară în Uniune ar trebui eficientizată, având în vedere principiul „eficiența energetică înainte de toate” ca principiu director al politicii energetice a Uniunii. Prin urmare, autorizațiile ar trebui să stabilească , acolo unde este posibil, valori-limită obligatorii de performanță de mediu pentru nivelurile de consum și de utilizare eficientă a resurselor, inclusiv în ceea ce privește utilizarea apei, a energiei și a materialelor reciclate, pe baza nivelurilor de performanță de mediu asociate celor mai bune tehnici disponibile (BAT-AEL) stabilite în deciziile privind concluziile BAT.	(16) Contribuția Directivei 2010/75/UE la utilizarea eficientă a resurselor, la eficiența energetică și la economia circulară în Uniune ar trebui eficientizată, având în vedere principiul „eficiența energetică înainte de toate” ca principiu director al politicii energetice a Uniunii. Prin urmare, autoritățile competente au în vedere stabilirea , acolo unde este posibil, de valori-limită obligatorii de performanță de mediu pentru nivelurile de consum și de utilizare eficientă a resurselor, inclusiv în ceea ce privește utilizarea apei, a energiei și a materialelor reciclate, pe baza nivelurilor de performanță de mediu asociate celor mai bune tehnici disponibile (BAT-AEL) stabilite în deciziile privind concluziile BAT.

Expunere de motive

Amendament tehnic pentru a armoniza considerentul cu modificările propuse la articolul relevant.

Amendamentul 2

Considerentul 25

Textul propus de Comisia Europeană	Amendament
<p>(25) Realizarea obiectivelor Uniunii privind o economie curată, circulară și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei până în 2050 implică o transformare profundă a economiei Uniunii. Prin urmare, în conformitate cu cel de al optulea program de acțiune pentru mediu, operatorii instalațiilor care intră sub incidența Directivei 2010/75/UE ar trebui să aibă obligația de a include planuri de transformare în sistemele lor de management de mediu. Astfel de planuri de transformare vor completa, de asemenea, cerințele privind raportarea de către întreprinderi de informații privind durabilitatea în temeiul Directivei 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, oferind un mijloc de punere în aplicare concretă a acestor cerințe la nivel de instalație. Prima prioritate este transformarea activităților mari consumatoare de energie enumerate în anexa I. Prin urmare, operatorii instalațiilor mari consumatoare de energie ar trebui să elaboreze planuri de transformare până la 30 iunie 2030. Operatorii instalațiilor care desfășoară alte activități enumerate în anexa I ar trebui să aibă obligația de a elabora planuri de transformare ca parte a reexaminării și actualizării autorizației în urma publicării deciziilor privind concluziile BAT publicate după 1 ianuarie 2030. Deși planurile de transformare ar trebui să rămână documente orientative elaborate sub responsabilitatea operatorilor, organizația de audit contractată de operatori în cadrul sistemelor lor de management de mediu ar trebui să verifice dacă acestea conțin informațiile minime care urmează să fie stabilite de Comisia Europeană într-un act de punere în aplicare, iar operatorii ar trebui să facă publice planurile de transformare.</p> <p>⁽¹⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).</p>	<p>(25) Realizarea obiectivelor Uniunii privind o economie curată, circulară și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei până în 2050 implică o transformare profundă a economiei Uniunii. Prin urmare, în conformitate cu cel de al optulea program de acțiune pentru mediu, operatorii instalațiilor care intră sub incidența Directivei 2010/75/UE ar trebui să aibă obligația de a include planuri de transformare în sistemele lor de management de mediu. Astfel de planuri de transformare vor completa, de asemenea, cerințele privind raportarea de către întreprinderi de informații privind durabilitatea în temeiul Directivei 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, oferind un mijloc de punere în aplicare concretă a acestor cerințe la nivel de instalație. Prima prioritate este transformarea activităților mari consumatoare de energie enumerate în anexa I. Prin urmare, operatorii instalațiilor mari consumatoare de energie ar trebui să elaboreze planuri de transformare indicative până la 30 iunie 2030. Operatorii instalațiilor care desfășoară alte activități enumerate în anexa I ar trebui să aibă obligația de a elabora planuri de transformare indicative ca parte a reexaminării și actualizării autorizației în urma publicării deciziilor privind concluziile BAT publicate după 1 ianuarie 2030.</p> <p>⁽¹⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).</p>

Expunere de motive

Amendament tehnic pentru a armoniza considerentul cu modificările propuse la amendamentul relevant.

Amendamentul 3

Articolul 1 punctul 5

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>5. La articolul 5, se adaugă următorul alineat (4):</p> <p>„(4) Statele membre se asigură că autorizațiile acordate în temeiul prezentului articol sunt puse la dispoziție pe internet, în mod gratuit și fără a restricționa accesul utilizatorilor înregistrați. În plus, un rezumat al fiecărei autorizații este pus la dispoziția publicului în aceleași condiții. Acest rezumat cuprinde cel puțin următoarele:</p> <p>(a) o prezentare generală a principalelor condiții de autorizare;</p> <p>(b) valorile limită de emisie și valorile limită de performanță de mediu;</p> <p>(c) orice derogări acordate în conformitate cu articolul 15 alineatul (4);</p> <p>(d) concluziile BAT aplicabile;</p> <p>(e) dispoziții privind reexaminarea și actualizarea autorizației.</p> <p>Comisia adoptă un act de punere în aplicare pentru a stabili formatul care trebuie utilizat pentru rezumatul menționat la al doilea paragraf. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 75 alineatul (2).”</p>	<p>5. La articolul 5, se adaugă următorul alineat (4):</p> <p>„(4) Statele membre se asigură că autorizațiile acordate în temeiul prezentului articol sunt puse la dispoziție pe internet, în mod gratuit și fără a restricționa accesul utilizatorilor înregistrați. În plus, un rezumat al fiecărei autorizații este pus la dispoziția publicului în aceleași condiții. Acest rezumat cuprinde cel puțin următoarele:</p> <p>(a) o prezentare generală a principalelor condiții de autorizare;</p> <p>(b) valorile limită de emisie și valorile limită de performanță de mediu;</p> <p>(c) orice derogări acordate în conformitate cu articolul 15 alineatul (4);</p> <p>(d) concluziile BAT aplicabile;</p> <p>(e) dispoziții privind reexaminarea și actualizarea autorizației.</p> <p>(f) indicarea autorității sau a organismului specific responsabil pentru examinarea solicitărilor de informații și a plângerilor;</p> <p>Comisia adoptă un act de punere în aplicare pentru a stabili formatul care trebuie utilizat pentru rezumatul menționat la al doilea paragraf. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 75 alineatul (2).”</p>

Expunere de motive

Publicul ar trebui să fie informat cu privire la nivelul specific responsabil cu examinarea solicitărilor de informații și a plângerilor, pentru a evita contactarea organismelor sau autorităților eronate, care creează o sarcină administrativă pentru administrația publică și îngreunează primirea informațiilor.

Amendamentul 4

Articolul 1 punctul 12

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>12. Articolul 15 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 15</p> <p>Valori limită de emisie, valori limită de performanță de mediu, parametri și măsuri tehnice echivalente</p>	<p>12. Articolul 15 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 15</p> <p>Valori limită de emisie, valori limită de performanță de mediu, parametri și măsuri tehnice echivalente</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
[...]	[...]
(3a) Autoritatea competentă stabilește valori limită de performanță de mediu care asigură că, în condiții normale de funcționare, aceste valori limită de performanță nu depășesc nivelurile de performanță de mediu asociate BAT, astfel cum sunt prevăzute în deciziile privind concluziile BAT menționate la articolul 13 alineatul (5).	(3a) Autoritatea competentă poate stabili valori limită de performanță de mediu care asigură că, în condiții normale de funcționare, aceste valori limită de performanță nu depășesc nivelurile de performanță de mediu asociate BAT, astfel cum sunt prevăzute în deciziile privind concluziile BAT menționate la articolul 13 alineatul (5).
[...]"	[...]"

Expunere de motive

Obligația de a stabili valori de performanță obligatorii ar conduce la reglementări incoerente și ar submina transformarea industrială. Această exigență ar trebui lăsată la latitudinea autorităților competente, după ce o evaluare atentă a demonstrat că o astfel de exigență nu ar conduce la o incoerență între condițiile de autorizare stabilite în altă parte.

Amendamentul 5

Articolul 1 punctul 18a

(nou)

Articolul 25 alineatul (3) din Directiva 2010/75/UE	Amendamentul CoR
(3) Statele membre stabilesc ce înseamnă interes suficient și încălcarea unui drept în conformitate cu obiectivul de a acorda publicului interesat un acces larg la justiție.	18a. La articolul 25, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:
În acest sens, interesul oricărei organizații neguvernamentale care promovează protecția mediului și îndeplinește cerințele dreptului național este considerat suficient în sensul alineatului (1) litera (a).	(3) Statele membre stabilesc ce înseamnă interes suficient și încălcarea unui drept în conformitate cu obiectivul de a acorda publicului interesat un acces larg la justiție.
Se consideră că aceste organizații au drepturi care pot fi încălcate în sensul alineatului (1) litera (b).	În acest scop, interesul oricărei autorități publice sub-naționale al cărei teritoriu sau populație ar putea fi afectate negativ și respectarea oricărei cerințe din dreptul intern sunt considerate suficiente în sensul alineatului (1) litera (a).
	Se consideră că aceste organizații sau autorități au drepturi care pot fi încălcate în sensul alineatului (1) litera (b).

Expunere de motive

CoR sprijină participarea publicului și accesul autorităților locale la justiție, și salută revizuirile efectuate cu privire la acest aspect. Comitetul sugerează, totodată, să se vegheze ca autoritățile locale și regionale să aibă acces la justiție în toate statele membre și solicită accesul la o informare completă și în timp util și participarea publicului la toate procedurile.

Amendamentul 6

Articolul 1 punctul 22

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>22. se introduc următoarele articole 27a-27d:</p> <p>„[...]”</p> <p>Articolul 27d</p> <p>Transformarea către o industrie curată, circulară și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei</p> <p>(1) Statele membre solicită ca, până la 30 iunie 2030, operatorul să includă în sistemul său de management de mediu menționat la articolul 14a un plan de transformare pentru fiecare instalație care desfășoară activitățile enumerate la punctele 1, 2, 3, 4, 6.1 a) și 6.1 b) din anexa I. Planul de transformare trebuie să conțină informații cu privire la modul în care instalația se va transforma în perioada 2030-2050 pentru a contribui la dezvoltarea unei economii durabile, curate, circulare și neutre din punctul de vedere al impactului asupra climei până în 2050, utilizând formatul menționat la alineatul (4).</p> <p>Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, până la 31 decembrie 2031, organizația de audit contractată de operator în cadrul sistemului său de management de mediu evaluează conformitatea planurilor de transformare menționate la alineatul (1) primul paragraf cu cerințele prevăzute în actul de punere în aplicare menționat la alineatul (4).</p> <p>(2) Statele membre solicită ca, în cadrul revizuirii condițiilor de autorizare în temeiul articolului 21 alineatul (3), în urma publicării deciziilor privind concluziile BAT după 1 ianuarie 2030, operatorul să includă în sistemul său de management de mediu menționat la articolul 14a un plan de transformare pentru fiecare instalație care desfășoară oricare dintre activitățile enumerate în anexa I și care nu este menționată la alineatul (1). Planul de transformare trebuie să conțină informații cu privire la modul în care instalația se va transforma în perioada 2030-2050 pentru a contribui la dezvoltarea unei economii durabile, curate, circulare și neutre din punctul de vedere al impactului asupra climei până în 2050, utilizând formatul menționat la alineatul (4).</p> <p>Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că organizația de audit contractată de operator în cadrul sistemului său de management de mediu evaluează conformitatea planurilor de transformare menționate la alineatul (2) primul paragraf cu cerințele prevăzute în actul de punere în aplicare menționat la alineatul (4).</p>	<p>22. se introduc următoarele articole 27a-27d:</p> <p>„[...]”</p> <p>Articolul 27d</p> <p>Transformarea către o industrie curată, circulară și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei</p> <p>(1) Statele membre solicită ca, până la 30 iunie 2030, și în cadrul revizuirii condițiilor de autorizare în temeiul articolului 21 alineatul (3), în urma publicării deciziilor privind concluziile BAT după 1 ianuarie 2030, operatorul să includă un plan indicativ de transformare pentru fiecare instalație care desfășoară una dintre activitățile enumerate la anexa I. Planul indicativ de transformare trebuie să conțină informații cu privire la modul în care instalația se va transforma în perioada 2030-2050 pentru a contribui la dezvoltarea unei economii durabile, curate, circulare și neutre din punctul de vedere al impactului asupra climei până în 2050, utilizând formatul menționat la alineatul (4).</p> <p>(2) Operatorul face public rezumatul planului său indicativ de transformare.</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(3) Operatorul face public planul său de transformare, precum și rezultatele evaluării menționate la alineatele (1) și (2), în contextul publicării sistemului său de management de mediu.</p> <p>(4) Până la 30 iunie 2028, Comisia adoptă un act de punere în aplicare de stabilire a formatului pentru planurile de transformare. Acest act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 75 alineatul (2).”.</p>	<p>(3) Până la 30 iunie 2028, Comisia adoptă un act de punere în aplicare de stabilire a formatului pentru planurile de transformare. Acest act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 75 alineatul (2).”.</p>

Expunere de motive

Caracterul indicativ al planului de transformare pare adecvat, deoarece obiectivele urmărite sunt orientate spre viitor și depind de externalități (de exemplu, disponibilitatea vectorilor din surse regenerabile și cu consum redus de energie), și pentru a evita complexitatea procedurilor de autorizare.

Amendamentul 7

Articolul 1 punctul 31

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>31. Articolul 79 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 79</p> <p>Sancțiuni</p> <p>(1) Fără a aduce atingere obligațiilor ce revin statelor membre în temeiul Directivei 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal, statele membre stabilesc norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile care se impun pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică normele și dispozițiile respective Comisiei fără întârziere și îi comunică acesteia, fără întârziere, orice modificare ulterioară privind aceste norme.</p> <p>(2) Sancțiunile menționate la alineatul (1) includ amenzi proporționale cu cifra de afaceri a persoanei juridice sau cu veniturile persoanei fizice care a comis încălcarea. Nivelul amenzilor se calculează astfel încât să se asigure că acestea privează efectiv persoana responsabilă de încălcare de beneficiile economice obținute în urma încălcării. Nivelul amenzilor se majorează treptat în cazul încălcărilor repetate. În cazul unei încălcări comise de o persoană juridică, cuantumul maxim al acestor amenzi este de cel puțin 8 % din cifra de afaceri anuală a operatorului în statul membru în cauză.</p>	<p>31. Articolul 79 se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Articolul 79</p> <p>Sancțiuni</p> <p>(1) Fără a aduce atingere obligațiilor ce revin statelor membre în temeiul Directivei 2008/99/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal, statele membre stabilesc norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile care se impun pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică normele și dispozițiile respective Comisiei fără întârziere și îi comunică acesteia, fără întârziere, orice modificare ulterioară privind aceste norme.</p> <p>(2) Sancțiunile menționate la alineatul (1) includ amenzi proporționale cu cifra de afaceri a persoanei juridice sau cu veniturile persoanei fizice care a comis încălcarea. Nivelul amenzilor se calculează astfel încât să se asigure că acestea privează efectiv persoana responsabilă de încălcare de beneficiile economice obținute în urma încălcării. Nivelul amenzilor se majorează treptat în cazul încălcărilor repetate. În cazul unei încălcări comise de o persoană juridică, cuantumul maxim al acestor amenzi este de cel puțin 8 % din cifra de afaceri anuală a operatorului, ținând seama de întreprinderile-mamă și de filiale.</p>

Textul propus de Comisia Europeană	Amendamentul CoR
<p>(3) Statele membre se asigură că sancțiunile menționate la alineatul (1) țin seama în mod corespunzător de următoarele aspecte, după caz:</p> <p>(a) natura, gravitatea și amploarea încălcării;</p> <p>(b) caracterul – intenționat sau din neglijență – al încălcării;</p> <p>(c) populația sau mediul afectat de încălcare, ținând seama de impactul încălcării asupra obiectivului de a atinge un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului.”.</p>	<p>(3) Statele membre se asigură că sancțiunile menționate la alineatul (1) țin seama în mod corespunzător de următoarele aspecte, după caz:</p> <p>(a) natura, gravitatea și amploarea încălcării;</p> <p>(b) caracterul – intenționat sau din neglijență – al încălcării;</p> <p>(c) populația sau mediul afectat de încălcare, ținând seama de impactul încălcării asupra obiectivului de a atinge un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului.</p> <p>(4) Statele membre se asigură că fondurile care provin din sancțiuni sunt utilizate cu prioritate pentru repararea sau compensarea daunelor cauzate comunităților locale.</p> <p>În cazul în care punerea în aplicare a directivei implică reorganizarea sau încetarea activităților economice, consecințele sociale pentru comunitățile locale trebuie luate în considerare în definirea sancțiunii, iar statele membre trebuie să se asigure că fondurile care provin din sancțiuni sunt utilizate pentru a compensa pierderile sociale și economice pentru comunitățile locale, în consultare cu autoritățile locale și regionale.”.</p>

Expunere de motive

Impactul poluării asupra comunităților locale poate cauza daune de mediu, sanitare, sociale și economice care ar putea fi extrem de problematice, în special pentru o comunitate mică și/sau săracă. Sancțiunile trebuie să țină seama de acest lucru.

II. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL EUROPEAN AL REGIUNILOR (CoR)

Observații generale

- reamintește angajamentul său în favoarea accelerării unei tranziții juste și curate către o economie neutră din punct de vedere climatic și circulară până în 2050, favorabilă regiunilor Uniunii Europene și care să nu lase în urmă nicio persoană și niciun teritoriu din Uniunea Europeană; în acest scop, sprijină revizuirea Directivei privind emisiile industriale (DEI), menită nu numai să contribuie la prevenirea și controlul poluării pentru o mai bună protecție a mediului și a sănătății umane, ci și să stimuleze inovarea, să recompenseze pionierii și să contribuie la asigurarea unor condiții de concurență echitabile pe piața UE;
- consideră că DEI constituie un cadru legislativ eficace care și-a dovedit deja eficacitatea în ceea ce privește reducerea emisiilor industriale de poluanți și, ca atare, rămâne adecvat pentru transformarea de care are nevoie industria europeană pentru a îndeplini obiectivele Pactului verde european; subliniază că sinergiile dintre abordarea preventivă a DEI și abordarea bazată pe piață a sistemului de comercializare a certificatelor de emisii (ETS) pot conduce la o situație avantajoasă atât pentru operatori, cât și pentru climă și pentru mediu;
- sprijină o abordare bazată pe date științifice, în special pentru a evalua impactul real al activităților industriale asupra poluării globale;
- subliniază că una dintre problemele actuale o constituie lipsa de coerență în punerea în aplicare a DEI în statele membre;
- atrage atenția asupra contextului în care intervine propunerea de revizuire a DEI (prețul energiei, inflația galopantă, perturbarea lanțurilor de aprovizionare), și avertizează cu privire la impactul negativ pe care o reformă insuficient de bine calibrată a DEI l-ar avea asupra competitivității industriale a Europei;

6. ia act, în acest sens, de rezerve exprimate de Comisia pentru evaluarea legislației în raportul său privind evaluarea impactului revizuirii Directivei privind emisiile industriale ⁽¹⁾, în special în ceea ce privește lipsa de claritate a acestui text cu privire la anumite consecințe ale revizuirii asupra competitivității industriale (riscurile de delocalizare și înlocuire cu produse din țări terțe care aplică norme mai puțin restrictive, în special cele privind activitățile nou incluse), precum și cu privire la impactul includerii animalelor vii asupra zonelor rurale și asupra prețurilor pentru consumator;

7. invită colegiutorii să sporească gradul de coerență a punerii în aplicare a DEI și să țină seama de costurile și provocările tranziției în contextul politicii comerciale a UE, pentru a evita concurența neloială din partea țărilor terțe;

8. reamintește, în acest sens, că situările industriale care fac obiectul DEI fac, de asemenea, în mare măsură, obiectul unor reglementări și modele de decarbonizare; solicită, prin urmare, ca DEI să nu aducă atingere acestor instrumente care sunt deja puse în aplicare pentru industrie și care sunt deosebit de eficiente, pentru a evita incoerențele și a promova eforturile de decarbonizare în modul cel mai eficient din punctul de vedere al costurilor;

Asigurarea eficacității Directivei privind emisiile industriale

9. consideră că principiul general de informare a publicului și necesitatea de a nu restricționa difuzarea informațiilor relevante trebuie să țină seama de securitatea și siguranța situărilor, secretul comercial și prevenirea actelor răuvoitoare;

10. afirmă că menținerea principiilor-cheie și a abordării integrate a DEI contribuie la succesul transformării industriale;

11. sprijină, prin urmare, menținerea definițiilor celor mai bune tehnici disponibile (BAT) și a Procesului de la Sevilla (elaborarea de documente de referință privind cele mai bune tehnici disponibile sau BREF);

12. își exprimă rezerve cu privire la formularea actuală de la articolul 15 alineatul (3), și anume stabilirea valorilor-limită de emisie la cele mai stricte niveluri, astfel cum se menționează în concluziile BAT;

13. pune sub semnul întrebării formularea de la articolul 15 alineatul (3a) privind nivelurile de performanță de mediu asociate BAT. Această exigență ar trebui lăsată la latitudinea autorităților competente, după ce o evaluare atentă a demonstrat că o astfel de exigență nu ar conduce la o incoerență între condițiile de autorizare stabilite în altă parte;

14. sprijină cu fermitate principiul „poluatorul plătește”, împărtășește punctul de vedere al Curții de Conturi Europene, conform căruia principiul „poluatorul plătește” ar trebui să fie clar definit, și susține consolidarea dispozițiilor privind sancțiunile și despăgubirile. Sancțiunile trebuie să fie eficiente, proporționale și disuasive, și să țină seama de structura globală de proprietate a întreprinderilor, pentru a se garanta că acestea sunt impuse părților responsabile;

15. subliniază că autoritățile locale și regionale trebuie să se confrunte cu impactul poluării asupra mediului, sănătății, societății și economiei. Fondurile care provin din sancțiuni și plăți compensatorii ar trebui, de asemenea, să fie utilizate pentru a ajuta autoritățile locale și regionale să facă față consecințelor acestui impact;

16. sprijină crearea Portalului emisiilor industriale; solicită, cu toate acestea, să se depună eforturi pentru a limita sarcina administrativă suplimentară pentru autoritățile locale și regionale;

Domeniu de aplicare

17. este de părere că orice extindere la noi sectoare trebuie analizată cu atenție, inclusiv prin realizarea unei analize costuri-beneficii, luând în considerare, printre altele, măsurile și cadrele de politică existente pentru a o aborda;

18. sprijină extinderea DEI la alte sectoare, cum ar fi sectorul de creștere a bovinelor. Cu toate acestea, își exprimă îngrijorarea în legătură cu sarcina și cheltuielile administrative și sugerează să se ia măsuri pentru a se acorda sprijin financiar întreprinderilor și autorităților locale și regionale pentru realizarea tranziției, ținând seama în special de impactul social asupra instalațiilor mici; invită colegiutorii să nu se limiteze doar la criteriul pragului de capacitate;

19. solicită o evaluare mai aprofundată a posibilității includerii a acvaculturii în directivă, ținând seama de costurile și beneficiile de mediu și climatice, evaluând sarcina administrativă și costurile pentru întreprinderi și ținând seama în special de impactul social asupra comunităților locale în care acvacultura reprezintă o parte semnificativă a economiei;

⁽¹⁾ SEC(2022) 169.

20. avertizează că o extindere excesivă prin intermediul articolului 74, care permite extinderea domeniului de aplicare prin acte delegate, ar putea pune în pericol întregul proces de colectare de date detaliate, ar putea afecta funcționarea procesului de la Sevilla și ar putea îngreuna procesul de acordare a autorizațiilor;

Sprijinirea inovării

21. împărtășește ambiția de a stimula cercetarea și inovarea în domeniul tehnologiilor mai eficiente din punctul de vedere al mediului, pentru a îndeplini obiectivele ambițioase ale Pactului verde;

22. salută înființarea Centrului de inovare pentru transformare industrială și emisii (Incite), care ar putea deveni un avantaj pentru inovarea UE; solicită, însă, ca Incite să nu duplicate procesul de revizuire a BREF;

23. reamintește că inovarea are loc și la nivel local și regional, și că autoritățile locale și regionale ar trebui incluse printre instituțiile publice implicate în activitățile noului Incite;

24. ia act de intenția de a asocia niveluri de performanță tehnicilor emergente; consideră că, în cazul în care valorile-limită de emisie prevăzute de autorizații nu pot fi atinse cu o certitudine absolută, există riscul de a împiedica punerea efectivă în aplicare a acestor tehnici emergente;

25. salută planurile de transformare pe termen lung; atrage, însă, atenția asupra faptului că aceste planuri trebuie să fie indicative și să fie elaborate la nivelul întreprinderii, și nu al locului de operare, și că publicarea acestora nu trebuie să compromită secretul industrial;

26. recunoaște că acțiunile propuse, în forma lor actuală, nu par să ridice nicio problemă în ceea ce privește respectarea principiului subsidiarității, având în vedere natura transfrontalieră a poluării cauzate de instalațiile agroindustriale și necesitatea unor condiții de concurență echitabile pe piața unică. Având în vedere urgența crizei de mediu și climatice, acțiunile propuse nu par să ridice nicio problemă generală în ceea ce privește conformitatea lor cu principiul proporționalității.

Bruxelles, 12 octombrie 2022.

*Președintele
Comitetului European al Regiunilor*

Vasco ALVES CORDEIRO

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO